

**STUDIU PENTRU EVALUAREA ADECVATĂ
A EFECTELOR POTENȚIALE ASUPRA
ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE
INTERES COMUNITAR DIN CADRUL
U.P. I SCARA MAZGAVU - COASTA
LUNGESTI**

JUDEȚUL VÂLCEA

**Întocmit,
Ing. Emanuela-Claudia Preda**

Certificat de atestare nr. 73 din 25.11.2021

2022

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Cuprins

A.	INFORMAȚII PRIVIND PLANUL SUPUS APROBĂRII	9
A.0.	Legislația utilizată și glosar de termeni utilizați în proiect	9
A.0.1.	Legislație românească privind evaluarea de mediu pentru planuri/ programe, stabilirea ariilor naturale protejate, amenajarea pădurilor	9
A.0.2.	Glosar de termeni conform legislației de mediu	10
A.0.3.	Glosar de termeni conform legislației de păduri	11
A.0.4.	Glosar de termeni conform „NATURA 2000”	15
A.1.	Informații privind Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	16
A.1.1.	Denumire plan	16
A.1.2.	Generalități privind amenajamentele silvice	16
A.1.3.	Structura și conținutul amenajamentului silvic	18
A.1.4.	Localizarea geografică și administrativă a Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	19
A.1.5.	Coordonatele Stereo 70 ale fondului forestier care face obiectul Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	20
A.1.6.	Descrierea Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	20
A.1.7.	Obiectivele social-economice și ecologice îndeplinite de pădurile din U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	23
A.1.8.	Suprafețe ale fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea și categorii funcționale de păduri suprapuse peste arii protejate	25
A.1.9.	Factori ecologici determinanți (pe clase de favorabilitate) pentru speciile arboricole de bază din U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	26
A.1.10.	Tipuri de stațiuni existente pe teritoriul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	27
A.1.11.	Tipuri de pădure existente pe teritoriul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	28
A.1.12.	Zonarea funcțională și tipurile de categorii funcționale de păduri din cadrul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	29
A.1.13.	Informații privind producția care se va realiza în cadrul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	30
A.1.13.1.	Masa lemnoasă de extras prin tăieri de produse principale	30
A.1.13.2.	Volumul de recoltat și suprafața de parcurs cu lucrări de îngrijire	33
A.1.13.3.	Măsuri de gospodărire a arboretelor din tipul I de categorii funcționale	35
A.1.13.4.	Măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție, încadrate în tipul II de categorii funcționale. Masa lemnoasă de extras prin lucrări de conservare	35
A.1.14.	Măsuri care se pot lua în caz de calamități, pentru evitarea reluării procedurii, în caz de modificare a amenajamentului U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	37
A.1.15.	Infrastructura de transport din fondul forestier al U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	38
A.1.16.	Impactul potențial asupra habitatelor și a speciilor de interes comunitar din cadrul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	39

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

A.1.16.1	Evaluarea impactului potențial asupra habitatelor și a speciilor de interes comunitar	39
A.1.16.2.	Măsurile de reducere a impactului potențial asupra habitatelor și a speciilor de interes comunitar	40
A.1.17.	Resurse naturale și materii prime necesare implementării amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	41
A.1.18.	Emisii și deșeuri generate de implementarea amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea și modalitatea de eliminare a acestora	41
A.1.19.	Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	43
A.1.20.	Descrierea proceselor tehnologice	43
A.1.21.	Caracteristicile proiectelor sau planurilor existente, propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu planul care este în procedura de evaluare și care pot afecta aria naturală protejată de interes comunitar	44
B.	INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA AMENAJAMENTULUI U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	45
B.1.	Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar: suprafața, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea amenajamentului U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	45
B.1.1.	Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș	45
B.1.1.1.	Suprafața sitului	48
B.1.1.2.	Tipuri de habitate prezente în sit	48
B.1.1.3.	Specii existente	50
B.1.1.4.	Alte specii importante de floră și faună	52
C.	DATE DESPRE PREZENȚA, LOCALIZAREA, POPULAȚIA ȘI ECOLOGIA SPECIILOR ȘI/SAU HABITATELOR DE INTERES COMUNITAR DIN ZONA U.P. I SCARA MAZGAVU - COASTA LUNGEȘTI, JUDEȚUL VÂLCEA, MENȚIONATE ÎN FORMULARUL STANDARD AL ARIEI NATURALE DE INTERES COMUNITAR	63
C.1.	Metodologia de lucru utilizată în monitorizarea și descrierea habitatelor și a speciilor de interes comunitar din zona U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	63
C.2.	Tipuri de habitate din amenajamentul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea prezente în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș	65
C.2.1.	Descrierea tipurilor de habitate de interes comunitar prezente pe teritoriul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	82
C.3.	Date despre prezența, localizarea, populațiile locale și ecologia speciilor de floră de interes comunitar din zona U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, prezente în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș	87
C.3.1.	Specii de plante enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE	87

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

C.4.	Date despre prezența, localizarea, populațiile locale și ecologia speciilor de faună de interes comunitar din zona U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, prezente în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș	94
C.4.1.	Situația actuală a faunei de interes comunitar	95
C.4.1.1.	Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE	95
C.4.1.2.	Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE	109
C.4.1.3.	Specii de pești enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE	113
C.4.1.4.	Specii de nevertebrate enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE	120
C.4.5.	Presiuni și amenințări asupra speciilor și habitatelor protejate din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș	131
C.4.5.1.	Impactul activităților antropice asupra speciilor de animale de interes național/comunitar din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș	132
C.4.5.2.	Impactul activităților antropice asupra habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș	158
C.4.6.	Măsurile de conservare pentru speciile de floră și faună de interes comunitar din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș	169
C.5.	Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora	174
C.6.	Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar din zona U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, prezente în aria naturală protejată ROSCI0122 Munții Făgăraș	175
C.6.1.	Starea actuală de conservare a speciilor și habitatelor din zona U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, prezente în aria naturală protejată ROSCI0122 Munții Făgăraș	176
C.6.1.1.	Evaluarea stării de conservare a speciilor de plante și fauna de interes comunitar din aria naturală protejată ROSCI0122 Munții Făgăraș	176
C.6.1.2.	Evaluarea stării de conservare a habitatelor de interes comunitar din Formularul Standard al ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș	180
C.7.	Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate	184
C.8.	Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate ROSCI0122 Munții Făgăraș	184
C.9.	Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate ROSCI0122 Munții Făgăraș, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management	185
C.10.	Descrierea stării actuale de conservare a ariei naturale protejate ROSCI0122 Munții Făgăraș, inclusiv evoluții/schimbări care se pot produce în viitor	185
C.11.	Alte informații relevante privind conservarea ariei naturale protejate ROSCI0122 Munții Făgăraș, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a ariilor naturale protejate de interes comunitar	187
C.12.	Alte aspecte relevante pentru aria naturală protejată ROSCI0122 Munții Făgăraș	187
D.	IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI MĂSURILOR DE MANAGEMENT - LUCRĂRILOR SILVICE	188

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

D.1.	Identificarea impactului	188
D.1.1.	Impactul actual	203
D.1.2.	Impactul prognozat prin implementarea planului asupra factorilor de mediu	203
D.2.	Impactul amenajamentului silvic asupra sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș	206
D.2.1.	Impactul prognozat asupra habitatelor existente și integrității ariei	206
D.2.2.	Impactul prognozat asupra populațiilor de plante	216
D.2.3.	Impactul prognozat în asupra nevertebratelor	219
D.2.4.	Impactul prognozat în asupra vertebratelor	223
D.2.5.	Concluzii generale privind impactul amenajamentului silvic asupra factorilor de mediu	232
D.2.6.	Impactul cumulativ generat de planuri și proiecte existente, propuse sau aprobate	233
D.2.7.	Analiza impactului rezidual asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar	233
D.3.	Cuantificarea impactului asupra biodiversității locale pe baza indicatorilor cheie	233
D.3.1.	Procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut	233
D.3.2.	Procentul care va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere a speciilor de interes comunitar	234
D.3.3.	Fragmentarea habitatelor de interes comunitar	234
D.3.4.	Durata sau persistența fragmentării	234
D.3.5.	Durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar	234
D.3.6.	Schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață)	234
D.3.7.	Scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea amenajamentului silvic	234
D.3.8.	Indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar	235
D.4.	Evaluarea impactului cauzat de plan fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului	235
D.5.	Evaluarea impactului rezidual care va rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului	235
D.6.	Evaluarea impactului cumulativ al planului propus cu alte planuri și proiecte fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului	235
D.7.	Evaluarea impactului rezidual care rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru planul propus cu alte planuri și proiecte	235
E.	MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA HABITATELOR ȘI A SPECIILOR DE INTERES COMUNITAR DIN ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ DE INTERES COMUNITAR ROSCI0122 MUNȚII FĂGĂRAȘ SUPRAPUSE PESTE SUPRAFAȚA U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	236
E.1.	Identificarea și descrierea măsurilor de reducere care vor fi implementate pentru fiecare specie și/sau tip de habitat afectat de plan și modul în care acestea vor reduce/elimina impactul negativ asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar	236

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

E.1.1.	Măsuri de reducere a impactului cu caracter general propuse pentru amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	237
E.1.2.	Măsuri particulare referitoare la habitatele forestiere de interes comunitar existente în cadrul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	240
E.1.3.	Măsuri de reducere a impactului asupra speciilor de interes comunitar semnalate în U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	242
E.1.4.	Măsuri de reducere impactului asupra speciilor de pești și amfibieni semnalate în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, din U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	243
E.1.5.	Măsuri de reducere impactului asupra speciilor de nevertebrate semnalate în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, din U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	244
E.1.6.	Protecția fondului forestier al U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	244
E.2.	Prezentarea calendarului implementării și monitorizării măsurilor de reducere a impactului	248
E.3.	Programul de monitorizare	249
F.	METODE UTILIZATE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI/SAU HABITATELE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE	250
F.1.	Descrierea metodelor de studiu	250
G.	CONCLUZII	256
H.	INDICAREA HĂRȚILOR CE ÎNSOȚESC STUDIUL PENTRU EVALUAREA ADECVATĂ A EFECTELOR POTENȚIALE ASUPRA ARIILOR NATURALE PROTEJATE ROSCI0122 MUNȚII FĂGARAȘ	258
	BIBLIOGRAFIE	258
	ANEXE	261
Anexa 1	Evidența unităților amenajistice, cu tipul natural fundamental de pădure, caracterul actual al arboretelor, lucrările propuse și compoziția-țel	261
Anexa 2	Harta amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea	262
Anexa 3	ANANP – Decizie nr. 547 din 27.10.2021	264
	Curriculum vitae	265

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

A. INFORMAȚII PRIVIND PLANUL SUPUS APROBĂRII

A.0. Legislația utilizată și glosar de termeni utilizați în proiect

A.0.1. Legislație românească privind evaluarea de mediu pentru planuri/programe, stabilirea ariilor naturale protejate, amenajarea pădurilor

OUG nr. 195/2005 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006 cu modificările și completările ulterioare privind protecția mediului.

HG nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe și cu recomandările cuprinse în Manualul pentru aplicarea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe elaborat de Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, împreună cu Agenția Națională de Protecția Mediului (M. Of., Partea I nr. 707 din 05/08/2004).

Lege nr. 18 din 19/02/1991, Legea Fondului Funciar nr. 18/1991, Publicat în Monitorul Oficial nr. 1 din 05/01/1998.

Lege nr. 5 din 06/03/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate. Publicat în Monitorul Oficial nr. 152 din 12/04/2000.

Lege nr. 46 din 19/03/2008 privind Codul Silvic, Publicat în Monitorul Oficial nr. 238 din 27/03/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Lege nr. 193 din 27/05/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2008 privind modificarea și completarea art. 37 și 39 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, Publicat în Monitorul Oficial nr. 365 din 01/06/2009.

Hotărâre nr. 229 din 04/03/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și **Regulamentul din 04/03/2009** de organizare și funcționare a Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, Publicat în Monitorul Oficial nr. 162 din 16/03/2009.

Lege nr. 347 din 14/07/2004 - Legea muntelui, Publicat în Monitorul Oficial nr. 670 din 26/07/2004.

Ordonanța de urgență nr. 21 din 27/02/2008 pentru modificarea Legii muntelui nr. 347/2004, Publicat în Monitorul Oficial nr. 173 din 06/03/2008.

Hotărâre nr. 1284 din 24/10/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Publicat în Monitorul Oficial nr. 739 din 31/10/2007.

Ordin nr. 1964 din 13/12/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Publicat în Monitorul Oficial nr. 98 din 07/02/2008.

Ordin nr. 2387 din 29/09/2011 pentru modificarea **Ordinului nr. 1964 din 13/12/2007** privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Publicat în Monitorul Oficial nr. 846 din 29/11/2011.

Ordin nr. 1338 din 23/10/2008 privind procedura de emitere a avizului Natura 2000, Publicat în Monitorul Oficial nr. 738 din 31/10/2008.

Ordonanța de urgență nr. 154 din 12/11/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, Publicat în Monitorul Oficial nr. 787 din 25/11/2008.

Ordin nr. 207 din 2006 pentru aprobarea Conținutului formularului standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană prin Decizia 97/266/EC, prevăzut în anexa nr. 1 și manualul de completare al formularului standard.

Ordin nr. 1540 din 3 iunie 2011 pentru aprobarea Normelor privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național.

Ordonanța de Urgență nr. 11 din 2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere.

A.0.2. Glosar de termeni conform legislației de mediu

Planuri, programe și proiecte - planurile, programele și proiectele, inclusiv cele cofinanțate de Comunitatea Europeană, ca și orice modificări ale acestora, care:

- se elaborează și/sau se adoptă de către o autoritate la nivel național, regional sau local ori care sunt pregătite de o autoritate pentru adoptarea, printr-o procedura legislativă, de către Parlament sau Guvern;

- sunt cerute prin prevederi legislative, de reglementare sau administrative.

Titularul planului, programului, proiectului - orice autoritate publică, precum și orice persoana fizică sau juridică care promovează un plan, un program sau un proiect.

Autoritate competentă - autoritate de mediu, de ape, sănătate sau altă autoritate împuternicită potrivit competențelor legale să execute controlul reglementărilor în vigoare privind protecția aerului, apelor, solului și ecosistemelor acvatică sau terestre.

Public - una sau mai multe persoane fizice ori juridice, precum și în concordanță cu legislația sau cu practica națională, asociațiile, organizațiile ori grupurile acestora.

SEA - Evaluare strategică de mediu - Evaluarea de mediu pentru politici, planuri și programe.

Raport de mediu - parte a documentației planurilor sau programelor care identifică, descrie și evaluează efectele posibile semnificative asupra mediului, ale aplicării acestora și alternativele lor raționale, luând în considerare obiectivele și aria geografică aferentă.

Evaluare de mediu - elaborarea raportului de mediu, consultarea publicului și a autorităților publice interesate de efectele implementării planurilor și programelor, luarea în considerare a raportului de mediu și a rezultatelor acestor consultări în procesul decizional și asigurarea informării asupra deciziei luate.

Aviz de mediu pentru planuri și programe - act tehnico-juridic scris, emis de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau în programul supus adoptării.

Impact de mediu - modificarea negativă considerabilă a caracteristicilor fizice, chimice și structurale ale elementelor și factorilor de mediu naturali; diminuarea diversității biologice; modificarea negativă considerabilă a productivității ecosistemelor naturale și antropizate; deteriorarea echilibrului ecologic, reducerea considerabilă a calității vieții sau deteriorarea structurilor antropizate, cauzată, în principal, de poluarea apelor, a aerului și a solului; supraexploatarea resurselor naturale, gestionarea, folosirea sau planificarea teritorială necorespunzătoare a acestora; un astfel de impact poate fi identificat în prezent sau poate avea o probabilitate de manifestare în viitor, considerată inacceptabilă de către autoritățile competente.

Poluare potențial semnificativă - concentrații de poluanți în mediu, ce depășesc pragurile de alertă prevăzute în reglementările privind evaluarea poluării mediului. Aceste valori definesc nivelul poluării la care autoritățile competente consideră ca un amplasament poate avea un impact asupra mediului și stabilesc necesitatea unor studii suplimentare și a măsurilor de reducere a concentrațiilor de poluanți în emisii/evacuări.

Poluare semnificativă - concentrații de poluanți în mediu, ce depășesc pragurile de intervenție prevăzute în reglementările privind evaluarea poluării mediului.

Obiective de remediere - concentrații de poluanți, stabilite de autoritatea competentă, privind reducerea poluării solului, și care vor reprezenta concentrațiile

maxime ale poluanților din sol după operațiunile de depoluare. Aceste valori se vor situa sub nivelurile de alertă sau intervenție ale agenților contaminanți, în funcție de rezultatele și recomandările studiului de evaluare a riscului.

Plan de acțiune reprezintă planul realizat de autoritatea competentă cu scopul de a controla problema analizată și a efectelor acesteia indicându-se metoda de reducere.

Aer ambiental - aer la care sunt expuse persoanele, plantele, animalele și bunurile materiale, în spații deschise din afară perimetrului uzinal.

Emisie de poluanți/emisie - descărcare în atmosferă a poluanților proveniți din surse staționare sau mobile.

Zgomotul ambiental - este zgomotul nedorit, dăunător, creat de activitățile umane, cum ar fi traficul rutier, feroviar, aerian, precum și de industrie.

Evacuare de ape uzate/evacuare - descărcare directă sau indirectă în receptori acvatici a apelor uzate conținând poluanți sau reziduuri care alterează caracteristicile fizice, chimice și bacteriologice inițiale ale apei utilizate, precum și a apelor de ploaie ce se scurg de pe terenuri contaminate.

Receptori acvatici - ape de suprafață interioare, de frontieră sau costiere, precum și ape subterane, în care sunt evacuate ape uzate, exceptând zonele de influență directă sau de amestec ale acestor evacuări.

A.0.3. Glosar de termeni conform legislației de păduri

Administrarea pădurilor - totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice, de structurile de rang superior sau de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic.

Amenajament silvic - studiul de bază în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric, juridic și economic, fundamentat ecologic.

Amenajarea pădurilor - ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.

Arboret - porțiunea omogenă de pădure atât din punctul de vedere al populației de arbori, cât și al condițiilor staționale.

Arboretum - suprafața de teren pe care este cultivată, în scop științific sau educațional, o colecție de arbori și arbuști.

Circulația materialelor lemnoase - acțiunea de transport al materialelor lemnoase între două locații, folosindu-se în acest scop orice mijloc de transport, și/sau transmiterea proprietății asupra materialelor lemnoase.

Compoziție-țel - combinația de specii urmărită a se realiza de un arboret care îmbină în mod optim, atât prin proporție, cât și prin gruparea lor, exigențele biologice cu obiectivele multiple, social-economice ori ecologice.

Consistența - gradul de spațiere a arborilor în cadrul arboretului. Consistența, în funcție de gradul de dezvoltare a arboretului, se exprimă prin următorii indici:

a) indicele de desime - în cazul semințișurilor, lăstărișurilor sau plantațiilor fără starea de masiv încheiată;

b) indicele de densitate - determinat în raport cu suprafața de bază sau cu volumul;

c) indicele de închidere a coronamentului.

Control de fond - totalitatea acțiunilor efectuate în fondul forestier, în condițiile legii, de către personalul care asigură administrarea pădurilor și serviciile silvice, în scopul:

a) verificării stării limitelor și bornelor amenajistice;

b) verificării suprafeței de pădure în scopul identificării, inventarierii și evaluării valorice a arborilor tăiați în delict, a semințișurilor utilizabile distruse sau vătămăte, a oricăror altor pagube aduse pădurii, precum și stabilirii cauzelor care le-au produs;

- c) verificării oportunității și calității lucrărilor silvice executate;
- d) identificării lucrărilor silvice necesare;
- e) verificării stării bunurilor mobile și imobile aferente pădurii respective;
- f) inventarierii stocurilor de produse ale pădurii existente pe suprafața acesteia;
- g) stabilirii pagubelor și/sau daunelor aduse pădurii, precum și propuneri de recuperare a acestora.

Defrișare - acțiunea de înlăturare completă a vegetației forestiere, fără a fi urmată de regenerarea acesteia, incluzând scoaterea și îndepărtarea cioatelor arborilor și arbuștilor, cu schimbarea folosinței și/sau a destinației terenului.

Deținător - proprietarul, administratorul, prestatorul de servicii silvice, transportatorul, depozitarul, custodele, precum și orice altă persoană fizică sau juridică în temeiul unui titlu legal de fond forestier sau de materiale lemnoase.

Dispozitiv special de marcat - ciocanele silvice de marcat, instrumentele folosite de personalul silvic pentru marcarea arborilor, a cioatelor și a materialului lemnos.

Ecosistem forestier - unitatea funcțională a biosferei, constituită din biocenoză, în care rolul predominant îl au populația de arbori și stațiunea pe care o ocupă aceasta.

Exploatare forestieră - procesul de producție prin care se extrage din păduri lemnul brut în condițiile prevăzute de regimul silvic.

Gestionarea durabilă a pădurilor - administrarea și utilizarea pădurilor astfel încât să își mențină și să își amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și în așa fel încât să asigure, în prezent și în viitor, capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale permanente la nivel local, regional, național și global fără a crea prejudicii altor ecosisteme.

Masă lemnoasă - totalitatea arborilor pe picior și/sau doborâți, întregi sau părți din aceștia, inclusive cei aflați în diferite stadii de transformare și mișcare în cadrul procesului de exploatare forestieră.

Materiale lemnoase - lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc, cheresteaua, flancurile, traversele, lemnul ecarisat - cu secțiuni dreptunghiulară sau pătrată, precum și lemnul cioplit. Această categorie cuprinde și arbori și arbuști ornamentali, pomi de Crăciun, răchită și puieti.

Material forestier de reproducere - materialul biologic vegetal prin care se realizează reproducerea arborilor din speciile și hibridii artificiali, importanți pentru scopuri forestiere; aceste specii și acești hibridi se stabilesc prin lege specială

Obiectiv ecologic, economic sau social - Efectul scontat și fixat ca țel prin amenajarea unei păduri. El se poate referi atât la produsele, cât și la serviciile pădurii

Ocol silvic - unitatea constituită în scopul administrării pădurilor și/sau asigurării serviciilor silvice, indiferent de forma de proprietate asupra fondului forestier, având suprafața minimă de constituire după cum urmează:

- a) în regiunea de câmpie - 3.000 ha fond forestier;
- b) în regiunea de deal - 5.000 ha fond forestier;
- c) în regiunea de munte - 7.000 ha fond forestier.

Ocupare temporară a terenului - schimbarea temporară a folosinței unui teren cu destinație forestieră în scopuri și pe perioade stabilite în condițiile legii.

Precomptare - acțiunea de înlocuire a volumului de lemn prevăzut a fi recoltat din arboretele incluse în planurile decenale de recoltare a produselor principale cu volume rezultate din exploatarea masei lemnoase din arborete afectate integral de factori biotici sau abiotici ori din arborete cu vârsta peste 60 de ani, afectate parțial de factori biotici sau abiotici ori provenite din defrișări legale și tăieri ilegale.

Parchet - suprafața de pădure în care se efectuează recoltări de masă lemnoasă în scopul realizării unei tăieri de îngrijire sau a unui anumit tratament.

Perdele forestiere de protecție - formațiunile cu vegetație forestieră, amplasate la o anumită distanță unele față de altele sau față de un obiectiv cu scopul de a-l proteja împotriva efectelor unor factori dăunători și/sau pentru ameliorarea climatică, economică și estetică-sanitară a terenurilor.

Perimetru de ameliorare - terenurile degradate sau neproductive agricol care pot fi ameliorate prin împădurire, a căror punere în valoare este necesară din punctul de vedere al protecției solului, al regimului apelor, al îmbunătățirii condițiilor de mediu și al diversității biologice.

Plantaj - cultura forestieră constituită din arbori proveniți din mai multe clone sau familii, identificate, în proporții definite, izolată față de surse de polen străin și care este condusă astfel încât să producă în mod frecvent recolte abundente de semințe, ușor de recoltat.

Posibilitate - volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, în baza amenajamentului silvic, pe perioada de aplicare a acestuia.

Posibilitate anuală - volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, rezultat ca raport dintre posibilitate și numărul anilor de aplicabilitate a amenajamentului silvic.

Prejudiciu adus pădurii - efectul unei acțiuni umane, prin care este afectată integritatea pădurii și/sau realizarea funcțiilor pe care aceasta ar trebui să le asigure. Aceste acțiuni pot afecta pădurea:

a) în mod direct, prin acțiuni desfășurate ilegal;

b) în mod indirect, prin acțiuni al căror efect asupra pădurii poate fi cuantificat în timp. Se încadrează în acest tip efectele produse asupra acestora în urma poluării, realizării de construcții, exploatării de resurse minerale, cu identificarea relației cauză-efect certificate prin studii realizate de organisme abilitate, neamenajarea zonelor de limitare a propagării incendiilor, precum și neasigurarea dotării minime pentru intervenție în caz de incendiu.

Prestație silvică - lucrările cu caracter tehnic silvic efectuate de ocoale silvice, pe bază de contract, în vegetația forestieră din afară fondului forestier administrat.

Principiul teritorialității - efectuarea administrării și serviciilor silvice, după caz, pe bază de contract, de către ocolul silvic care deține majoritatea fondului forestier din raza unității administrativ teritoriale respective.

Produce accidentale I - volumul de lemn rezultat din exploatarea arboretelor afectate integral de factori biotici și abiotici, din exploatarea unor arbori din arborete cu vârste de peste 60 de ani, afectate parțial de factori biotici și abiotici, sau cel provenit din defrișări legal aprobate.

Produce accidentale II - volumul de lemn rezultat din exploatarea unor arbori din arborete cu vârste de până la 60 de ani, afectate parțial de factori biotici și abiotici

Proveniența materialelor lemnoase - sursa localizată de unde au fost obținute materialele lemnoase, respectiv:

a) fondul forestier național;

b) vegetația forestieră din afară fondului forestier;

c) centrele de sortare și prelucrare a lemnului;

d) depozitele de materiale lemnoase;

e) piețele, târgurile, oboarele și altele asemenea, autorizate pentru comercializarea materialelor lemnoase;

f) import.

Prețul mediu al unui m³ de masă lemnoasă pe picior - prețul mediu de vânzare al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, calculat la nivel național pe baza datelor statistice din anul anterior.

Regimul codrului - modul general de gospodărire a unei păduri, bazat pe regenerarea din sămânță.

Regimul crâgului - modul general de gospodărire a unei păduri, bazat pe regenerarea vegetativă.

Regimul silvic - sistemul unitar de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza fondului forestier, în scopul asigurării gestionării durabile.

Schimbarea categoriei de folosință - schimbarea folosinței terenului cu menținerea destinației forestiere, determinată de modificarea prevederilor amenajamentului silvic în scopul executării de lucrări, instalații și construcții necesare gestionării pădurilor.

Scoatere definitivă din fondul forestier național - schimbarea definitivă a destinației forestiere a unui teren în altă destinație, în condițiile legii.

Servicii silvice - totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice, de structurile de rang superior sau de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic, exceptând valorificarea masei lemnoase.

Sezon de vegetație - perioada din an de la intrarea în vegetație a unui arboret până la repaosul vegetativ.

Silvicultura - ansamblul de preocupări și acțiuni privind cunoașterea pădurii, crearea și îngrijirea acesteia, recoltarea și valorificarea rațională a produselor sale, prelucrarea primară a lemnului, precum și organizarea și conducerea întregului proces de gestionare.

Spații de depozitare a materialelor lemnoase - spațiile delimitate, în care deținătorul materialelor lemnoase are dreptul să realizeze depozitarea acestora în vederea expedierii pentru transport, a prelucrării primare și industriale, a comercializării, precum și platformele primare de la locul de tăiere a masei lemnoase pe picior.

Stare de masiv - stadiul din care o regenerare se poate dezvolta independent, ca urmare a faptului că exemplarele componente ale acesteia realizează o desime care asigură condiționarea lor reciprocă în creștere și dezvoltare, fără a mai fi necesare lucrări de completări și întrețineri.

Structură silvică de rang superior - structura în a cărei subordine se pot afla, din punct de vedere tehnic, ocoalele silvice private.

Subunitate de gospodărire - diviziunea unei unități de producție și/sau protecție, constituită ca urmare a grupării arboretelor din unitatea de producție și/sau protecție în funcție de țelul de gospodărire.

Teren neproductiv - terenul în suprafață de cel puțin 0,1 ha, care nu prezintă condiții staționale care să permită instalarea și dezvoltarea unei vegetații forestiere.

Terenuri degradate - terenurile care prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici și-au pierdut definitiv capacitatea de producție agricolă, dar pot fi ameliorate prin împădurire, și anume:

- a) terenurile cu eroziune de suprafață foarte puternică și excesivă;
- b) terenurile cu eroziune de adâncime - ogașe, ravene, torenți;
- c) terenurile afectate de alunecări active, prăbușiri, surpări și scurgeri noroioase;
- d) terenurile nisipoase expuse erodării de către vânt sau apă;
- e) terenurile cu aglomerări de pietriș, bolovăniș, grohotiș, stâncării și depozite de aluviuni torențiale;
- f) terenurile cu exces permanent de umiditate;
- g) terenurile sărăturate sau puternic acide;
- h) terenurile poluate cu substanțe chimice, petroliere sau noxe;
- i) terenurile ocupate cu halde miniere, deșeuri industriale sau menajere, gropi de împrumut;
- j) terenurile neproductive, dacă acestea nu se constituie ca habitate naturale;
- k) terenurile cu nisipuri mobile, care necesită lucrări de împădurire pentru fixarea acestora;

l) terenurile din oricare dintre categoriile menționate la lit. a-k, care au fost ameliorate prin plantații silvice și de pe care vegetația a fost înlăturată.

Unitate de producție și/sau protecție - suprafața de fond forestier pentru care se elaborează un amenajament silvic. La constituirea unei unități de protecție și de producție se au în vedere următoarele principii:

- a) se constituie pe bazine sau pe bazine hidrografice, în cadrul aceluiași ocol silvic;
- b) delimitarea se realizează prin limite naturale, artificiale permanente sau pe limita proprietății forestiere, după caz. Se includ într-o unitate de producție și/sau protecție proprietăți întregi, nefragmentate; proprietățile se pot fragmenta numai dacă suprafața acestora este mai mare decât suprafața maximă stabilită de normele tehnice pentru o unitate de producție și/sau protecție.

Urgență de regenerare - Ordinea indicată pentru regenerarea arboretelor exploatabile, în raport cu vârsta exploatabilității și starea lor.

Vegetație forestieră din afară fondului forestier național - vegetația forestieră situată pe terenuri din afară fondului forestier național, care nu îndeplinește unul sau mai multe criterii de definire a pădurii, fiind alcătuită din următoarele categorii:

- a) plantațiile cu specii forestiere de pe terenuri agricole;
- b) vegetația forestieră de pe pășuni cu consistență mai mică de 0,4;
- c) fânețele împădurite;
- d) plantațiile cu specii forestiere și arborii din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;
- e) arborii situați de-a lungul cursurilor de apă și canalelor;
- f) zonele verzi din intravilan, altele decât cele definite ca păduri;
- g) parcurile dendrologice și arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri;
- h) aliniamentele de arbori situate de-a lungul căilor de transport și comunicație.

Vârsta exploatabilității - Vârsta la care un arboret devine exploatabil în raport cu funcțiile multiple atribuite.

Zonă deficitară în păduri - județul în care suprafața pădurilor reprezintă mai puțin de 16% din suprafața totală a acestuia.

Zonarea funcțională a pădurilor - operația de delimitare a suprafețelor de pădure menite să îndeplinească diferite funcții de producție și protecție sau numai de protecție.

A.0.4. Glosar de termeni conform „NATURA 2000”

Arie specială de conservare - sit protejat pentru conservarea habitatelor naturale de interes comunitar și/sau a populațiilor speciilor de interes comunitar, altele decât păsările sălbatice, în conformitate cu reglementările comunitare.

Arie de protecție specială avifaunistică - sit protejat pentru conservarea speciilor de păsări sălbatice, în conformitate cu reglementările comunitare.

Stare de conservare favorabilă a unui habitat - se consideră atunci când:

- arealul sau natural și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;
- are structura și funcțiile specifice necesare pentru menținerea sa pe termen lung;
- speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Stare de conservare favorabilă a unei specii - se consideră atunci când:

- specia se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său natural;
- aria de repartiție naturală a speciei nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitor;
- există un habitat destul de vast pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung.

Habitat natural de interes comunitar - acele habitate care:

- sunt în pericol de dispariție în arealul lor natural;
- au un areal natural mic ca urmare a restrângerii acestuia sau prin faptul ca au o suprafață restrânsă;
- reprezintă eşantioane reprezentative cu caracteristici tipice pentru una sau mai multe dintre următoarele regiuni biogeografice: alpină, continentală, panonică, stepică și pontică.

Habitat natural prioritar - tip de habitat natural amenințat, pentru a cărui conservare există o responsabilitate deosebită.

Specii de interes comunitar - specii care pe teritoriul Uniunii Europene sunt periclitate, vulnerabile, rare sau endemice:

- periclitate, exceptând cele al căror areal natural este marginal în teritoriu și care nu sunt nici periclitate, nici vulnerabile în regiunea vest-paleartică;
- vulnerabile, adică a căror trecere în categoria speciilor periclitate este probabilă într-un viitor apropiat, în caz de persistență a factorilor cauzali;
- rare, adică ale căror populații sunt mici și care, chiar dacă în prezent nu sunt periclitate sau vulnerabile, riscă să devină; aceste specii sunt localizate în arii geografice restrânse sau sunt rar dispersate pe suprafețe largi;
- endemice și necesită o atenție particulară datorită naturii specifice a habitatului lor și/sau a impactului potențial al exploatării lor asupra stării lor de conservare.

Specii prioritare - specii periclitate și/sau endemice, pentru a căror conservare sunt necesare măsuri urgente.

A.1. Informații privind Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

A.1.1. Denumire plan

Denumirea planului, care, de fapt, este un studiu, este: „**Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Timplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe - U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea**”, intrat în vigoare la 01.01.2022.

A.1.2. Generalități privind amenajamentele silvice

Conform legislației în vigoare, modul de gospodărire a fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun se reglementează prin amenajamente silvice. Amenajarea pădurilor reprezintă atât știința cât și practica organizării și conducerii structural-funcționale a pădurilor în conformitate cu cerințele ecologice, economice și sociale. Amenajamentul este o lucrare științifică amplă cu aplicabilitate imediată.

În acord cu Legea nr. 46/2008 (Codul Silvic al României cu modificările și completările ulterioare), amenajamentul silvic reprezintă „studiul de bază în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric, juridic și economic, **fundamentat ecologic**”, iar amenajarea pădurilor este „ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al **funcțiilor ecologice**, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc și este activitate de dezvoltare tehnologică”.

Amenajamentul silvic este o lucrare multidisciplinară care cuprinde un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurii spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale care i-au fost atribuite.

Amenajamentele sunt realizate în concepție sistemică, urmărindu-se integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului cu luarea în considerare a tuturor aspectelor din zonă.

Amenajamentele sunt întocmite pe baza „Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor” care constituie o componentă de bază a regimului silvic și în concordanță cu prevederile din **Codul Silvic** (Legea nr. 46/2008). Conform acestor prevederi, amenajamentul trebuie să vizeze prin toate reglementările ce le sunt specifice asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere.

Elaborarea amenajamentelor silvice se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. Amenajamentele se elaborează prin unități specializate atestate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Organizarea procesului de producție se face la nivelul unităților de producție.

Sunt vizate toate aspectele care interesează economia forestieră, sintetizând măsurile de aplicat în vederea dirijării structurii actuale a pădurilor spre structura optimă și pentru ridicarea productivității lor. La baza întocmirii amenajamentelor silvice și a fundamentării soluțiilor tehnice au stat descrierile parcelare cu cartări staționale, la scară mijlocie, efectuate în anul 2021.

Sarcina fundamentală a *Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Timplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, județul Vâlcea*, este aceea de a organiza și conduce pădurile din teritoriul studiat spre starea lor de maximă eficacitate funcțională în condițiile respectării următoarelor principii:

- principiul continuității și al permanenței pădurilor;
- principiul eficacității funcționale;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- principiul economic.

În acest sens, prin conceptul de dezvoltare durabilă se înțelege capacitatea de a satisface cerințele generației prezente fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a satisface propriile nevoi.

Principiul continuității și permanenței pădurilor reflectă preocuparea permanentă de a asigura prin amenajament condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere astfel încât să li se mențină și să li se amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și să asigure pentru prezent și viitor capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme. Acest principiu se referă atât la continuitatea în sens progresiv a funcțiilor de producție cât și la permanența și ameliorarea funcțiilor de protecție și sociale vizând nu numai interesele generațiilor actuale dar și pe cele de perspectivă ale societății. Totodată, potrivit acestui principiu, amenajamentul acordă o atenție permanentă asupra asigurării integrității și dezvoltării fondului forestier.

Principiul eficacității funcționale. Prin acest principiu se exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacității de producție și de protecție a pădurilor și pentru valorificarea produselor acesteia. Se are în vedere atât creșterea productivității pădurilor și a calității produselor dar și ameliorarea funcțiilor de protecție, vizând realizarea unei eficiențe economice în gospodărirea pădurilor precum și asigurarea unui echilibru corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic, social cu cele mai mici costuri.

Principiul conservării și ameliorării biodiversității. Prin acesta se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru nivele ale acesteia: diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, diversitatea ecosistemelor și diversitatea peisajelor în scopul maximizării stabilității și al potențialului polifuncțional al pădurilor.

Principiul economic. Conform acestui principiu, organizarea producției forestiere este dirijată de principiul fundamental al dezvoltării planice, în raport cu însușirile pădurii și a condițiilor naturale de dezvoltare ale acesteia.

Amenajamentul silvic pentru suprafețele suprapuse peste ariile naturale protejate de interes comunitar, cuprinde o prezentare a pădurilor, ale fondului forestier proprietate publică a statului. Organizarea procesului de producție se face la nivelul unităților de producție.

A.1.3. Structura și conținutul amenajamentului silvic

Din punct de vedere structural, amenajamentul silvic cuprinde 4 părți, astfel:

- Partea I: Memoriul tehnic;
- Partea a II a: Planuri de amenajament;
- Partea a III a: Evidențe de amenajament;
- Partea a IV a: Aplicarea amenajamentului.

Memoriul tehnic cuprinde capitole referitoare la mărirea fondului forestier, la asigurarea integrității acestuia, la organizarea administrativă a pădurii. Partea cea mai amplă a memoriului tehnic o reprezintă fundamentarea naturalistică, stabilirea bazelor de amenajare (respectiv acele elemente tehnice și organizatorice prin care se definesc structurile optime a arboretelor și a pădurii în ansamblul ei, corespunzător obiectivelor multiple social-economice și ecologice urmărite), organizarea procesului de protecție sau producție (respectiv organizarea în subunități de gospodărire și determinarea lucrărilor necesare și stabilirea volumului acestor lucrări). Memoriul tehnic mai cuprinde date referitoare la accesibilitatea fondului forestier, la diverse alte produse pe care le poate oferi eventual pădurea și indicații privind protecția pădurii în raport cu factorii destabilizatori și limitativi.

Planurile de amenajament prezintă așa cum arată și numele planurilor necesare gospodăririi pădurilor. Aceste planuri sunt întocmite pentru 10 ani (perioada de valabilitate a amenajamentului). Planurile se referă la recoltarea masei lemnoase, la lucrările de conducere și îngrijire a arboretelor, la lucrările de împădurire și îngrijire a culturilor și la lucrările de conservare.

Evidențele de amenajament conțin date statistice necesare atât procesului de decizie în stabilirea soluțiilor tehnice cât și elementele de caracterizare a arboretelor necesare la stabilirea unor intervenții sau unor tehnologii.

Cel mai important element al acestei părți îl reprezintă **Descrierea parcelară.** Aceasta prezintă descrierea fiecărui arboret (unitate amenajistică sau subparcelă), prin prezentarea datelor staționale (formă de relief, pantă altitudine, expoziție, tipuri de sol, tipuri de stațiuni, ș.a.), a elementelor care caracterizează arborii (vârstă, diametru, înălțime, elagaj, calitate, ș.a.) pentru speciile stabilite ca elemente de arboret, precum și elementele care caracterizează arboretele în ansamblul lor (tipuri de pădure, caracterul actual al tipului de pădure, vârsta medie și consistența respectiv gradul de acoperire al solului). Tot în această descriere sunt trecute și lucrările ce urmează a fi efectuate în următorii 10 ani precum și lucrările care s-au făcut în deceniul trecut.

Cu titlu informativ, se face precizarea că pe raza unității de producție, în suprafața suprapusă peste ariile naturale protejate de interes comunitar au fost constituite, descrise și analizate un număr de 15 unități amenajistice (u.a.).

Pe lângă descrierea parcelară mai există numeroase alte evidențe, în principal referitoare la structura fondului forestier sub toate aspectele.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Aplicarea amenajamentului silvic conține alte evidențe, care revin în sarcina ocolului silvic, privind aplicarea anuală a prevederilor amenajamentului, a dinamicii procesului de regenerare naturală, a aplicării legilor proprietății și a tuturor lucrărilor executate anual și decenal.

Prin urmare, *Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, județul Vâlcea* este un document de bază în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric și economic, fundamentat ecologic.

Perioada de valabilitate a amenajamentului este de 10 ani, cu excepția amenajamentelor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, la care perioada de valabilitate este de 5 ani sau de 10 ani. Pentru *Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, județul Vâlcea*, perioada de valabilitate a amenajamentului este de zece ani.

A.1.4. Localizarea geografică și administrativă a Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

Studiul a fost realizat pentru fondul forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, județul Vâlcea, administrat de Ocolul Silvic Poiana Cerbului, jud. Argeș.

Localizarea geografică și administrativă este următoarea:

a) din punct de vedere geografic, teritoriul studiat este situat în Carpații Meridionali, Munți Negoiu, în bazinul superior al râului Topolog.

Din punct de vedere fitoclimatic, pădurile studiate fac parte din 3 etaje fitoclimatice:

- Etajul subalpin (F Sa) - 48%;

- Etajul montan de molidișuri (FM3) - 51% ;

- Etajul deluros de gorunete, fagete și goruneto-fagete (FD3)-1%.

b) din punct de vedere administrativ, fondul forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, se găsește pe raza unității teritorial-administrative din județul Vâlcea, prezentată în tabelul următor.

Nr. crt.	Județul	Unitatea teritorial administrativă pe raza căreia se află fondul forestier	O.S.	U.P.	Parcele aferente	Suprafața (ha)
1.	Vâlcea	Perișani	Poiana Cerbului	U.P. I Scara Mazgavu-Coasta Lungești	31, 67, 68, 85, 86	137,90
TOTAL						137,90

Întreaga suprafață a U.P. I Scara Mazgavu-Coasta Lungești este situată pe teritoriul județului Vâlcea.

Pădurile ce formează obiectul prezentului studiu de amenajare a pădurilor sunt administrate de Ocolul Silvic Poiana Cerbului, jud. Argeș.

Vecinătățile, limitele și hotarele unității de producție sunt prezentate în tabelele următoare:

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Trupul Scara Mâzgavu

Punctul cardinal	Vecinătăți	Limite		Hotare
		Denumirea	Felul	
0	1	2	3	4
N	Golul alpin Scara Mâzgavu	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
V	Păd. Scara Mâzgavu Golul alpin Scara Mâzgavu	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
S	Pârăul Scara Mâzgavu	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
E	Păd. O.S. Suici	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Limite și borne

Trupul Costa Lungești

Punctul cardinal	Vecinătăți	Limite		Hotare
		Denumirea	Felul	
0	1	2	3	4
N	Obștea Titești	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
V	Golul alpin Coarnescu	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
S	Păd. Primăria Perișani	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
E	Râul Topolog	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Limite și borne

**A.1.5. Coordonatele Stereo 70 ale fondului forestier care face obiectul
Amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara
Mazgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Amenajamentul pentru U.P. I Scara Mazgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea este însoțit de hărți în format electronic, iar coordonatele punctelor caracteristice ale fondului forestier sunt prezentate sub formă de vectori în format digital, cu referință geografică în sistemul național de proiecție Stereo 1970.

**A.1.6. Descrierea Amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține
U.P. I Scara Mazgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Suprafața fondului forestier proprietate privată aparținând U.P. I Scara Mazgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea este de 137,90 ha. Suprafața fondului forestier este împărțită în 5 parcele și 15 subparcele, suprafața medie a subparcele este de 9,19 ha.

Unitatea de producție este gospodărită pe baza amenajamentului silvic elaborat de S.C. ASRADSIL VÎLSAN S.R.L. Mușătești - Argeș sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, respectiv Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor. La baza întocmirii amenajamentului și a fundamentării soluțiilor tehnice au stat descrierile parcelare cu cartări staționale, la scară mijlocie, efectuate în vara anului 2021. Evidența și caracteristicile unităților amenajistice din cadrul U.P. I Scara Mazgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea sunt prezentate în Anexa 1.

Pentru determinarea suprafețelor și întocmirea hărților amenajistice s-a utilizat baza cartografică folosită la ultimele amenajări, care este constituită din planuri de bază la

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

scara 1 : 5000 editate de Institutul de Geodezie, Fotogrametrie, Cartografiere și Organizarea Teritoriului în anii 1977 și 1979, după aerofotografiile executate în anii 1975 și 1977.

Terenurilor din fondul forestier li s-au stabilit prin amenajament următoarele folosințe:
- terenuri acoperite cu pădure (PD) – 137,90 ha;

Nr. crt.	Simbol	Categoriile de folosință	Suprafața (ha)		
			Totală, din care	Gr. I	Gr. II
1.	P.	Fond forestier total	137,90	137,90	-
1.1.	P.D.	Terenuri acoperite cu pădure	137,90	137,90	-
1.2.	P.C.	Terenuri care servesc nevoilor de cultură	-	-	-
1.3.	P.S.	Terenuri care servesc nevoilor de producție silvică	-	-	-
1.4.	P.A.	Terenuri care servesc nevoilor de administrație forestieră	-	-	-
1.5.	P.I.	Terenuri afectate împăduririi	-	-	-
1.6.	P.N.	Terenuri neproductive	-	-	-
1.7.	P.T..	Terenuri scoase temporar din fondul forestier	-	-	-
1.8.	P.O.	Ocupații, litigii	-	-	-

După cum se poate observa în tabelul de mai sus, suprafața acoperită cu pădure în cadrul U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea este de 137,90 ha, ceea ce reprezintă 100% din totalul fondului forestier.

Suprafața fondului forestier a fost încadrată în grupa I funcțională – păduri cu funcții speciale de protecție, în următoarele categorii funcționale:

- 1.1C.5Q – păduri situate pe versanții raurilor și paraielor din zona colinară care alimentează lacurile de acumulare, arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T IV) - 59,90 ha (43%);

- 1.2A.5Q. - pădurile situate pe stâncării, pe grohotișuri, pe terenuri cu eroziune în adâncime, pe terenuri cu înclinare mai mare de 35⁰, arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T.II) - 10,30 ha (8%);

- 1.2C.5I.5Q - benzile de pădure din jurul golurilor alpine, cu lățimi de 100-300 m, constituite cu ocazia lucrărilor de amenajare a pădurilor în funcție de panta și natura terenului, precum și de starea de vegetație a pădurilor respective, arboretele destinate protecției unor specii ocrotite din fauna, arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T.II) - 67,70 ha (49%).

În raport cu caracterul actual al tipului de pădure ponderea arboretelor este următoarea:

- 46% arborete natural fundamentale de productivitate mijlocie;
- 49% arborete natural fundamentale de productivitate inferioară;
- 1% arborete natural fundamentale subproductive;
- 4% arborete artificiale de productivitate mijlocie.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Principalii indicatori de structură a pădurilor sunt prezentați în tabelul următor:

Specificari	SPECIA									UP
	MO	FA								
Compozitia(%)	99	1								100
Clasa de productie	3.7	3.0								3.7
Consistenta	0.78	0.70								0.77
Varsta medie (ani)	109	98								109
Cresterea curenta (mc/an/ha)	4.5	4.0								4.5
Volum mediu (mc/ha)	460	470								460
Fond lemnos (mc)	63026	470								63496

În vederea gospodăririi raționale a pădurilor s-au constituit următoarele subunități de producție sau protecție:

- S.U.P. „A” –codru regulat sortimente obișnuite (59,90 ha), în care au fost incluse arboretele din categoriile funcționale 1.1C.5Q.
- S.U.P. „M” – păduri supuse regimului de conservare deosebită (78,00 ha), în care au fost incluse arboretele din categoriile funcționale 1.2A5Q, 1.2C515Q. În aceste arborete nu se vor executa decât lucrări speciale de conservare și tăieri de igienă.

După cum se poate observa, o suprafață de 78,00 ha (57% din suprafața fondului forestier), este supusă regimului de conservare, această suprafață fiind situată în benzile de pădure din jurul golurilor alpine și în pădurile situate pe stâncării, pe grohotișuri, pe terenuri cu eroziune în adâncime, pe terenuri cu înclinare mai mare de 35⁰.

Restul suprafeței, de 59,90 ha (43% din suprafața fondului forestier) reprezintă păduri naturale și plantații pentru care se reglementează procesul de producție lemnoasă.

Structura pe clase de vârstă, subunități de producție și protecție este prezentată în tabelul următor:

SUP	Gr.Gr. fct. spe	Supr. ha	Clase de varsta (ha)							Clase de productie (ha)				
			I	II	III	IV	V	VI	VII	I	II	III	IV	V
A	I DR	58.90	5.80			5.90				47.20			36.90	22.00
	FA	1.00						1.00					1.00	
	Total	59.90	5.80			5.90			1.00	47.20			37.90	22.00
M	I DR	78.00				10.30				67.70			10.30	67.70
	Total	78.00				10.30				67.70			10.30	67.70
Total	I	136.90	5.80			16.20				114.90			47.20	89.70
	FA	1.00						1.00					1.00	
	Total	137.90	5.80			16.20			1.00	114.90			48.20	89.70

Bazele de amenajare adoptate sunt:

- **regim:** codru;
- **compoziție țel:** corespunzătoare tipului natural de pădure;
- **tratament:** tratamentul tăierilor progresive;

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

- **exploatabilitate:** de protecție, arboretele pentru care s-a reglementat procesul de producție lemnoasă fiind încadrate în grupa I funcțională. Vârsta medie a exploatabilității este de 100 ani;

- **ciclu:** 100 ani pentru S.U.P. „A” – codru regulat, sortimente obișnuite.

**A.1.7. Obiectivele social-economice și ecologice îndeplinite de pădurile din
U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Prin amenajamentul silvic s-au stabilit și obiectivele social-economice și ecologice care trebuie să fie îndeplinite de pădurile din U.P. I Scara Mazgavu- Coasta Lungești, județul Vâlcea sunt prezentate în tabelul următor:

Grupa de obiective și servicii	Denumirea obiectivului de protejat sau a serviciilor de realizat
Grupa I	
Hidrologice (de protecție a apelor)	- acumularea pentru captarea Topologel
Protecția terenurilor și a solurilor	- terenurile cu pantă mare; - golurile alpine.
Ocrotirea genofondului și ecofondului forestier și a altor ecosisteme cu elemente naturale de valoare deosebită	-aria naturală protejată Natura 2000: Munții Făgaraș (ROSCI0122)
Alte produse în afara lemnului	- vânat, fructe de pădure, ciuperci comestibile, plante medicinale, etc.

Realizarea acestor obiective se realizează prin următoarele lucrări silvice:

- conducerea arboretelor la vârste înaintate, urmărindu-se regenerarea lor din sămânță;
- realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor prin care să se mențină și să se îmbunătățească starea de sănătate a pădurii, să se asigure stabilitatea ei și să se stimuleze menținerea biodiversității naturale;

- promovarea compozițiilor de regenerare apropiate de cele ale tipului natural fundamental de pădure, iar în cazul regenerărilor artificiale folosirea materialului seminologic de proveniență locală (din pepiniere);

- planificarea tăierilor de regenerare în spiritul continuității recoltelor pe durate de 80-100 ani astfel încât să rezulte un mozaic de habitate naturale aflate în diverse stadii de dezvoltare, lucru benefic pentru menținerea și dezvoltarea populațiilor locale ale speciilor de floră și faună, mai ales a celor de interes conservativ;

- luarea măsurilor pentru prevenirea incendiilor;

- ținerea sub control a fitopatogenilor care pot produce daune mari pădurii;

- gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul activității de vânătoare, asigurându-se hrana complementară și suplimentarea atunci când este necesar, menținându-se efectivele și proporția dintre sexe la nivelul optim, asigurându-se starea de sănătate și evitându-se producerea unor epizootii, respectându-se cu strictețe perioadele de prohibiție și evitându-se executarea unor lucrări deranjante în perioada de împerechere;

- recoltarea rațională și ecologică a ciupercilor și fructelor de pădure comestibile și a plantelor medicinale;

- aplicarea regimului de conservare pe suprafețe importante din fondul forestier, acolo unde arborii sunt menținuți până la vârste apropiate de limita fiziologică.

Aceste obiective social-economice și ecologice sunt în concordanță cu legislația în vigoare.

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

Pentru a putea îndeplini funcțiile multiple atribuite, arboretele trebuie să aibă structuri optime (care reprezintă țeluri în gospodărirea pădurilor), structuri pe care amenajamentul caută să le realizeze prin adoptarea următoarelor baze de amenajare:

- regimul silvic: codru;
- compoziție-țel: corespunzătoare tipului natural de pădure;
- tratament: tratamentul tăierilor progresive.

Prin tratamentul adoptat s-a urmărit favorizarea regenerării naturale sau artificiale a arboretelor și asigurarea permanenței pădurii cu o structură corespunzătoare exercitării în cele mai bune condiții a funcțiilor atribuite.

În vederea realizării de arborete cu o structură și distribuție spațială pe categorii dimensionale, optimă și diversificată sub raportul compoziției, a fost prevăzute **tratamentul tăierilor progresive** pe 14,20 ha, în S.U.P. „A” – codru regulat, sortimente obișnuite.

Tratamentul de aplicat și intensitatea intervențiilor s-au stabilit în raport de condițiile de regenerare, comportamentul speciilor, precum și de tipul de structură urmărit pentru menținerea cadrului natural specific unui anumit tip de ecosistem.

Pentru unele arborete cu funcții exclusiv de protecție, excluse de la reglementarea procesului de producție lemnoasă, situate în condiții naturale mai grele și a căror capacitate de protecție este în declin, în scopul readucerii la parametri normali cât și pentru asigurarea regenerării lor în timp, s-au prevăzut lucrări de conservare.

Tratamentul adoptat include toată gama de lucrări silviculturale necesare creării, îngrijirii și conducerii arboretelor și în final a exploatării lor, având un caracter complex și unitar în același timp, urmărind modelarea structurii pădurii începând încă din faza incipientă, prin ansamblul măsurilor silvotehnice preconizate, spre țelul final.

Aplicarea acestor tratamente s-a făcut conform „Normelor tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor”, în vigoare.

Tehnologiile de exploatare se vor corela cu tehnica de aplicare a tratamentului, în scopul realizării regenerării naturale, a diminuării prejudiciilor semințșului, a protecției arborilor care rămân pe picior și a protecției solului.

- exploatabilitate: de protecție, arboretele pentru care s-a reglementat procesul de producție lemnoasă fiind încadrate în grupa I funcțională. Vârsta medie a exploatabilității este de 100 ani.

Pentru arboretele supuse regimului de conservare (S.U.P. „M”), pentru care nu se reglementează procesul de producție lemnoasă, nu se stabilesc vârste ale exploatabilității, arboretele din S.U.P. „M” urmând a fi gospodărite prin lucrări de conservare.

- ciclu: 100 ani pentru S.U.P. „A” – codru regulat, sortimente obișnuite.

Având în vedere cele expuse pe scurt, Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea a reglementat procesele de producție lemnoasă și de bioprotecție, astfel încât structura arboretelor și a pădurii să fie pusă de acord cu obiectivele ecoprotective atribuite.

Reglementarea proceselor de bioproducție forestieră constă în:

- a) stabilirea cuantumului normal al recoltelor;
- b) elaborarea planurilor de amenajament.

Aceasta se realizează prin aplicarea principiilor de amenajare a pădurilor, expuse anterior și urmărește în permanență ameliorarea structurii fiecărui arboret și a pădurii în ansamblul ei, în vederea creșterii eficacității funcționale a acestora.

Sintetic, conținutul amenajamentului este următorul:

- 1) Situația teritorial – administrativă;
- 2) Organizarea teritoriului;
- 3) Gospodărirea din trecut a pădurilor;
- 4) Studiul stațiunii și a vegetației forestiere;

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

5) Stabilirea funcțiilor social–economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare;

6) Reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție;

7) Valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului;

8) Protecția fondului forestier;

9) Instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere;

10) Analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor;

11) Diverse;

12) Planuri de recoltare și cultură;

13) Planuri privind instalațiile de transport și construcțiile forestiere;

14) Prognoza dezvoltării fondului forestier;

15) Evidențe de caracterizare a fondului forestier;

16) Evidențe privind aplicarea amenajamentului.

Prin urmare, Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea este un document de bază, în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric și economic, fundamentat ecologic și a fost întocmit numai pentru pădurile proprietate privată ce aparțin U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea administrate prin Ocolul Silvic Poiana Cerbului, jud. Argeș.

Perioada de valabilitate a amenajamentului este de 10 ani, cu excepția amenajamentelor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, la care perioada de valabilitate este de 5 ani sau de 10 ani.

A.1.8. Suprafețe din fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea și categorii funcționale de păduri suprapuse peste arii protejate

Întreaga suprafața a unității de producție studiate se află inclusă în situl „Natura 2000” – ROSCI0122 Munții Făgăraș.

În tabelul următor sunt prezentate, suprafețele pe parcele componente, suprapuse peste suprafața sitului „Natura 2000” – Munții Făgăraș (ROSCI0122).

Nr. crt.	Denumirea trupului de pădure	Parcele componente	Suprafața (ha)	Localitatea în raza căreia se află	Aria naturală protejată
1.	Scara Mâzgavu	85,86	75,70	Comuna Perișani	ROSCI0122 Munții Făgăraș
2.	Coasta Lungești	67,68	61,20		
3.	Perișani	31	1,00		
TOTAL			137,90		

După cum se observă în tabelul de mai sus, întreaga suprafața a fondului forestier se suprapune peste situl „Natura 2000” – ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Pădurile din U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea situate în situl „Natura 2000” – Munții Făgăraș (ROSCI0122), au fost încadrate la următoarele categorii funcționale:

- 1.1C.5Q – păduri situate pe versantii raurilor și paraielor din zona colinară care alimentează lacurile de acumulare, arboretelor din păduri/ecosisteme de pădure cu

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T IV) - 59,90 ha (43%);

- 1.2A.5Q. - pădurile situate pe stâncării, pe grohotișuri, pe terenuri cu eroziune în adâncime, pe terenuri cu înclinare mai mare de 35⁰, arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T.II) - 10,30 ha (8%);

- 1.2C.5I.5Q - benzile de pădure din jurul golurilor alpine, cu lățimi de 100-300 m, constituite cu ocazia lucrărilor de amenajare a pădurilor în funcție de panta și natura terenului, precum și de starea de vegetație a pădurilor respective, arboretele destinate protecției unor specii ocrotite din fauna, arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T.II) - 67,70 ha (49%).

A.1.9. Factori ecologici determinanți (pe clase de favorabilitate) pentru speciile arboricole de bază din U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

Molidul (Picea abies)

Molidul ocupă 136,90 ha (99,9% din suprafața pădurii).

Condițiile climatice și pedologice sunt mai puțin favorabile pentru molid, 34% având condiții medii de dezvoltare, iar pentru 66% din arborete condițiile pedologice acționează ca factori limitativi. Prin urmare, 34% din arborete sunt de productivitate mijlocie, în timp ce 66% au o productivitate inferioară, factorii limitativi fiind în principal volumul mic de sol, substanțele nutritive limitate, conținut ridicat de schelet).

Factori caracteristici		Favorabilitatea pentru speciile:		
		Ridică și foarte ridicată	mijlocie	Scăzută și foarte scăzută
1		2	3	4
Temperatura medie anuală (°C)	Cerințe	4,0-7,0	3,0-4,0	1,4-3,0
	Condiții	5,1	-	2,4
Precipitații medii anuale (mm)	Cerințe	800-1200	700-800	< 700
	Condiții	951,6	-	-
Suma temp. ≥ 0°C (T ≥ 0°C)	Cerințe	1900-2600	1250-1900	2500
	Condiții	-	1762	-
Suma temp. ≥ 10°C (T ≥ 10°C)	Cerințe	-	-	-
	Condiții	1077	-	-
Durata perioadei de vegetație (luni)	Cerințe	4-6	3-4	2-3
	Condiții	5	-	-
Umiditatea atmosferică relativă luna iulie (%)	Cerințe	70-80	60-70	< 60
	Condiții	75	-	-

Fagul (Fagus sylvatica)

Fagul ocupă 1,00 ha (0,1% din suprafața pădurii).

Condițiile climatice și pedologice sunt destul de favorabile pentru fag, 100% din arborete având condiții medii de dezvoltare. Prin urmare, toate arboretele de fag sunt de productivitate mijlocie.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Factori caracteristici		Favorabilitatea pentru speciile:		
		Ridică și foarte ridicată	mijlocie	Scăzută și foarte scăzută
1		2	3	4
Temperatura medie anuală (°C)	Cerințe	6,0-9,0	4,0-6,0	4,0-2,8
	Condiții	9,3	5,1	-
Precipitații medii anuale (mm)	Cerințe	700-1200	600-700	< 600
	Condiții	901,9-951,6	-	-
Suma temp. ≥ 0°C (T ≥ 0°C)	Cerințe	2200-2800	1600-2200	1600
	Condiții	3549	1762	-
Suma temp. ≥ 10°C (T ≥ 10°C)	Cerințe	-	-	-
	Condiții	2289-3352	-	-
Durata perioadei de vegetație (luni)	Cerințe	5-7	4-5	3-4
	Condiții	6	-	-
Umiditatea atmosferică relativă luna iulie (%)	Cerințe	70-80	60-70	< 65
	Condiții	-	65	-

A.1.10. Tipuri de stațiuni existente pe teritoriul U.P. I Scara Mazgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea

Pe teritoriul studiat au fost identificate tipurile de stațiuni prezentate în tabelul următor:

Nr. crt.	Tipul de stațiune		Suprafața		Productivitatea naturală			Tipuri și subtipuri de sol
	Codul	Diagnoza	ha	%	Sup. (ha)	Mijl. (ha)	Inf. (ha)	
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	1.3.2.0.	Montan presubalpin de molidișuri Bi, podzolic cu humus și Vaccinium.	67,70	49	-	-	67,70	Podzol tipic
Total etajul subalpin (F Sa)			67,70	49	-	-	67,70	-
2.	2.3.1.2.	Montan de molidișuri, brun edafic mijociu, Bm, cu Asperula-Dentaria	69,20	50	-	69,20	-	Districambosol
Total etajul montan de molidișuri - FM3			69,20	50	-	69,20	-	-
3	5.2.3.2.	Deluros de fagete Bm, podzolit-pseudogleizat edafic mijlociu, cu carex pilosa-1%.	1,00	1	-	1,00	-	Planosol tipic
Total etajul deluros de gorunete, fagete și goruneto-fagete -FD3			1,00	1	-	1,00	-	-
Total pădure			137,9	100	-	70,20	67,70	-
			100	-	-	51	49	
TOTAL U.P.			137,9	100	-	51	49	-

Din analiza tabelului de mai sus reiese, că 51% din stațiunile identificate sunt de bonitate mijlocie și 49% de bonitate inferioară.

Cel mai răspândit tip de stațiune este 2.3.1.2. - „Montan de molidișuri brun edafic mijociu, Bm, cu Asperula-Dentaria” – (50%).

Analizând categoria de bonitate stațională se constată că 51% din tipurile de stațiune oferă condiții medii pentru dezvoltarea vegetației forestiere, iar 49% din tipurile de stațiune oferă condiții de bonitate inferioară, factorii limitativi pentru speciile forestiere fiind:

- grosimea fiziologică a solului (mică și foarte mică);
- deficitul de substanțe nutritive;
- deficitul de apă accesibilă în anumite perioade ale sezonului de vegetație;
- conținutul ridicat de schelet.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

La baza stabilirii tipurilor de stațiuni existente pe teritoriul studiat au stat lucrările de cartare stațională la scară mijlocie executate cu această ocazie, culegându-se date de ordin pedologic, geologic, climatologic, geomorfologic, etc.

S-au studiat și luat în considerare condițiile existente între elementele caracteristice ale stațiunii: substratul litologic, forma de relief, climat și microclimat local, tip și subtip genetic de sol, pătura vie, potențialul productiv și tipul de pădure.

Ca lucrări de specialitate s-a consultat cu precădere lucrarea „Stațiuni forestiere” (Chirița et al., 1977) și amenajamentele întocmite în anul 2010.

A.1.11. Tipuri de pădure existente pe teritoriul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

Tipurile de pădure întâlnite, suprafața ocupată și cota procentuală din suprafața studiată sunt prezentate în tabelul următor:

Nr. crt.	Etajul fitoclimatic	Tip de stațiune	Tip de pădure		Suprafața		Productivitatea naturală		
			Codul	Diagnoza	ha	%	Sup. (ha)	Mijl. (ha)	Inf. (ha)
1	F Sa	1.3.2.0.	115.2.	Molidiș de limita cu Vaccinium (i)	67,70	49	-	-	67,70
Total etajul subalpin (F Sa)					67,70	49	-	-	67,70
2	FM3	2.3.1.2.	115.1.	Molidiș cu Vaccinium myrtillus și Oxalis acetosella (m)	69,20	50	-	69,20	-
Total etajul montan de molidișuri- FM3					69,20	50	-	69,20	-
3	FD3	5.2.3.2.	422.1.	Faget cu carex pilosa (m)	1,00	1	-	1,00	-
Total etajul deluros de gorunete, fagete si goruneto-fagete (FD3)					1,00	1	-	1,00	-
Total pădure ha					137,90	100	-	70,20	67,70
%					100	-	-	51	49
Terenuri cu destinație specială					-	-	-	-	-
TOTAL U.P.					137,90	100	-	51	49

Cel mai răspândit tip de pădure este 115.1. - “Molidiș cu Vaccinium myrtillus și Oxalis acetosella” (m) pe 50% din suprafață.

În ce privește productivitatea pădurilor se observă că 51% sunt de productivitate mijlocie și 49 % de productivitate inferioară.

În raport cu caracterul actual al tipului de pădure ponderea arboretelor este următoarea:

- 46% arborete natural fundamentale de productivitate mijlocie;
- 49% arborete natural fundamentale de productivitate inferioară;
- 1% arborete natural fundamentale subproductive;
- 4% arborete artificiale de productivitate mijlocie;

Distribuția tipurilor de păduri în cadrul unității de producție este redată în anexa 1.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

**A.1.12. Zonarea funcțională și tipurile de categorii funcționale
de păduri din cadrul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea**

În vederea realizării acestora, arboretelor studiate li s-au atribuit funcțiile ecologice, economice și sociale prioritare, prezentate în tabelul următor:

Grupa funcțională Cod/Denumire	Subgrupa funcțională Cod/Denumire	Categorii funcționale		Suprafața	
		Cod	Denumire	ha	%
I/Păduri cu funcții speciale de protecție	1/Păduri cu funcții de protecție a apelor	1C	Păduri de pe versanții râurilor și pâraielor din zonele montană, care alimentează acumularea pentru captarea Topologel	59,90	43
	2/Păduri cu funcții de protecție a terenurilor și solurilor	2A	Păduri situate pe stâncării, pe grohotișuri, pe terenuri cu eroziune în adâncime, pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 ⁰	10,30	8
		2C	arboretele/benzile de pădure din jurul gurilor alpine	67,70	49
	5/Păduri de interes științific, de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier și a altor ecosisteme cu elemente naturale de valoare deosebită	5Q	arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 – SCI)	137,90	100
		5I	arboretele destinate protecției unor specii ocrotite din faună	67,70	49

În funcție de starea fiecărui arboret în parte și de rolul pe care acesta trebuie să-l îndeplinească, s-au adoptat țeluri de protecție și de producție.

Arboretele din tipul II de categorii funcționale au rolul conservării, menținerii și ameliorării potențialului ecoprotectiv, iar pentru aceasta s-au întocmit planurile de conservare, inclusiv regenerarea lor prin metode adecvate.

Suprafețele din tipul funcțional II, supuse regimului de conservare deosebită, sunt reprezentate de arborete limitrofe gurilor de munte.

Arboretele vor fi gospodărite după lucrările permise în tipul II de categorii funcționale, cu mențiunea că în aceste arborete se va acorda o atenție deosebită scopului pentru care s-au constituit ariile naturale protejate - conservarea diversității biologice.

Pădurile încadrate în tipul funcțional IV au funcții de protecție și producție, care permit aplicarea de tratamente intensive prevăzute în normele tehnice, potrivit condițiilor ecologice, social-economice și tehnico-organizatorice.

Prin măsurile propuse se asigură conservarea habitatelor și speciilor protejate.

În tabelul următor sunt cuprinse tipurile funcționale de păduri și suprafețele pe care le ocupă în situl „Natura 2000” – ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Tipul de categorie funcțională	Categorii funcționale	Țeluri urmărite	Suprafața	
			ha	%
II	1.2A.5Q, 1.2C.5I.5Q	Conservare deosebită	78,00	57
IV	1.1C.5Q	Protecție și producție	59,90	43
Total			137,90	100

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mâzgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

Din analiza datelor prezentate în tabelul de mai sus, se observă că suprafața totală a U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea din situl „Natura 2000” – ROSCI0122 Munții Făgăraș este de 137,90 ha (100%). Suprafața fondului forestier al U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea se compune din suprafețe acoperite de păduri – 137,90 ha (100%).

În anexa 1 sunt prezentate toate unitățile amenajistice, cu compoziția țel la care trebuie să se ajungă în urma lucrărilor prevăzute în Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești.

A.1.13. Informații privind producția care se va realiza în cadrul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

Pentru U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești au fost elaborate planuri decenale ce cuprind arboretele din care urmează să fie recoltată posibilitatea anuală de masă lemnoasă.

La nivelul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea situația se prezintă astfel:

- prin planul decenal de produse principale (masă lemnoasă rezultată în urma aplicării tratamentelor de regenerare) se va extrage o posibilitate de 359 m³/an;
- prin tăieri de igienă se va extrage un volum de masă lemnoasă de 43 m³/an, prin parcurgerea unei suprafețe de 47,50 ha/an;
- prin tăieri de conservare se va extrage un volum de masă lemnoasă de 456 m³/an, prin parcurgerea unei suprafețe de 6,77 ha/an.

Nu au fost prevăzute degajări, curățiri și rărituri.

A.1.13.1. Masa lemnoasă de extras prin tăieri de produse principale

Produsele principale sunt cele ce rezultă în urma efectuării tăierilor de regenerare aplicate arboretelor ce au atins vârsta exploatabilității, potrivit tratamentelor silvice aplicate. Tratamentele fixate reprezintă principalele căi prin care arboretele pot fi dirijate spre structura optimă. Acestea sunt considerate ca un ansamblu de măsuri silvotehnice de regenerare, conducere, protecție și de exploatare, indicate a se aplica în sistem integrat de-a lungul existenței arboretelor în scopul creării celor mai bune condiții ecologice și structurale pentru ca pădurile să-și poată îndeplini funcțiile atribuite cu maximum de randament și eficiență.

Tratamentul cel mai indicat de aplicat într-o pădure dată va fi acela care permite recoltarea produselor principale cu cele mai reduse cheltuieli și pierderi, dar care reușește în același timp să asigure îndeplinirea integrală a obiectivelor de gospodărire și mai ales regenerarea mai valoroasă și mai ieftină prin care să se realizeze cât mai sigur structura țel fixată pentru fiecare arboret și ansamblu de arborete. La alegerea tratamentului aplicabil la o pădure se va ține seama de o serie de criterii și recomandări dintre care:

- alegerea tratamentului se face pe baza analizei particularităților ecologice, a stării arboretelor respective, a funcțiilor social-economice ale acestora, a accesibilității lor actuale și de perspectivă, precum și în raport de condițiile tehnice și economice existente, prioritar fiind tratamentul cel mai intensiv;

- se va da prioritate regenerării naturale care va conduce la realizarea cu cheltuieli mai reduse a unor arborete capabile să conserve diversitatea genetică locală, care sunt mai bine adaptate ecologic și deci mai valoroase;

- promovarea de câte ori este posibil ecologic și justificat economic a arboretelor amestecate, divers structurate și valoroase;

- se vor promova tratamentele prin care se evită întreruperea bruscă a funcțiilor ecoprotective pe care trebuie să le exercite pădurea respectivă, evitând astfel declanșarea

unor fenomene torențiale, a eroziunii, a alunecărilor de teren, a fenomenului de înmlăștinare etc.;

- în cazul pădurilor cu rol de protecție deosebit la alegerea tratamentelor, se acordă prioritate considerentelor de ordin cultural care conduc tot mai categoric la adoptarea tratamentelor intensive bazate pe regenerarea sub masiv și cu perioadă lungă de regenerare. În pădurile cu rol de protecție se pot adopta și la alte tipuri de intervenții, respectiv, lucrări speciale de conservare;

- trecerea de la o generație la alta este necesar să se facă fără întreruperi pentru a nu reducă din capacitatea bioecologică de regenerare a pădurii respective și a nu se întrerupe nici chiar pentru perioade mai scurte de timp rolul său protector sau estetic;

- în pădurile situate în condiții extreme (păduri de pe terenuri degradate, cu pante mai mari de 30 grade etc.) se va acorda prioritate asigurării continuității pădurii, renunțându-se chiar la aplicarea tratamentelor. În acestea se vor executa după caz, lucrări speciale de conservare.

Caracteristicile principale ale tratamentelor propuse a se executa sunt:

a. Tratamentul tăierilor progresive. Tratamentul tăierilor progresive constă în aplicarea de tăieri repetate neuniforme, concentrate în anumite ochiuri, împrăștiate neregulat în cuprinsul arboretelor exploatabile, urmărindu-se instalarea și dezvoltarea semințișului natural sub masiv, până ce se va constitui noul arboret. În principiu, tăierile progresive urmăresc realizarea obiectivului regenerării naturale sub masiv prin doua modalități:

- punerea treptată în lumină a semințișurilor utilizabile existente precum și a celor instalate artificial prin semănături sau plantații sub masiv sau în margine de masiv;

- provocarea însămânțării naturale prin rădirea sau deschiderea arboretului acolo unde nu s-a declanșat încă instalarea regenerării naturale.

Pentru realizarea acestor obiective se disting în cadrul tratamentului menționat trei genuri de tăieri: tăieri de deschidere de ochiuri sau de însămânțare, tăieri de lărgire a ochiurilor sau de punere în lumină precum și tăieri de racordare.

Tăierile de deschidere de ochiuri sau de însămânțare urmăresc în principal să asigure instalarea și dezvoltarea semințișului utilizabil și se aplică în anii de fructificație a speciei sau speciilor valoroase, în porțiunile de pădure în care semințișul este sau se poate instala fără dificultăți. Principalele probleme care trebuie rezolvate la aplicarea tăierilor de deschidere de ochiuri se referă la repartizarea, forma, mărimea, orientarea și numărul ochiurilor, precum și la intensitatea tăierii în fiecare ochi. Repartizarea ochiurilor se face în funcție de starea arboretelor și a semințișului, cât și de posibilitățile de scoatere a materialului lemnos. Amplasarea ochiurilor va începe în arboretele cele mai bătrâne, din interiorul acestora spre drumul de acces și din partea superioară a versanților, spre a se evita ulterior colectarea masei lemnoase prin porțiunile regenerate. Distanța dintre ochiuri, ocupată deci de pădure netăiată, să aibă o lățime de cel puțin 1-2 înălțimi medii ale arboretului, astfel încât în cadrul fiecărui ochi regenerarea să se desfășoare independent de ochiurile alăturate.

Forma ochiurilor poate fi după caz: circulară, ovală, eliptică, putând diferi de la un ochi la altul, în funcție de condițiile staționale și de specia ce va fi promovată în regenerare. Forma ochiurilor va trebui astfel aleasă încât suprafața fertilă pentru regenerare să fie maximă. Astfel ochiurile cu condiții mai puțin prielnice pentru regenerare vor căpăta de regulă forma eliptică sau ovală și se va pune accent deosebit pe orientarea acestora. Se recomandă astfel ca în cazul regiunilor mai călduroase, mai uscate, în care suprafața fertilă este situată în partea sudică a ochiului, deschiderea de ochiuri eliptice cu orientare est-vest iar în regiunile mai reci și suficient de umede se preferă ochiurile cu orientare nord-sud.

Mărimea ochiurilor și intensitatea răririi în ochiuri a arboretului bătrân depind în primul rând de exigențele față de lumină a speciilor ce se doresc a fi regenerate. Astfel la speciile de

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

umbră cu semințiș sensibil la înghețuri sau secetă care au nevoie de protecția arboretului bătrân ochiurile au mărimi de la suprafața proiecției a 2-3 arbori până la 1,0-1,5H pentru amestecurile de rășinoase cu fag, brădeto-făgete, făgete și 0,75-1,5H sau 1,5-2,0H pentru cvercinee (unde H reprezintă înălțimea medie a arboretului). În aceste ochiuri nu se intervine cu tăieri rase ci se procedează la rădirea arboretului în jurul arborilor seminceri care se păstrează în ochi.

Numărul ochiurilor nu se poate fixa anticipat, ci rezultă pe teren în funcție de mărimea acestora și de intensitatea tăierilor aplicate în fiecare ochi. Cu cât ochiurile sunt mai mari și intensitatea tăierilor din ochiuri mai intensă cu atât numărul lor poate fi mai mic.

În ochiurile deschise se va urmări extragerea celor mai groși arbori și cu coroane bogate care extrase ulterior, după instalarea semințișului, ar putea aduce prejudicii grave acestuia.

Tăierile de lărgire a ochiurilor sau de punere în lumină urmăresc iluminarea semințișului din ochiurile deschise și lărgirea lor progresivă.

Luminarea ochiurilor deja create care se corelează cu ritmul de creștere și nevoile de lumină ale semințișului se face moderat și treptat (prin mai multe tăieri) la speciile de umbră respectiv printr-o tăiere intensă la speciile de lumină într-un an cu fructificație abundentă. Lărgirea ochiurilor în porțiunile regenerare se poate face prin benzi concentrice sau excentrice numai în marginea lor fertilă unde regenerarea progresa activ datorită condițiilor ecologice favorabile. În mod practic ochiurile eliptice se lărgesc spre nord în zonele cu deficit de căldură, unde s-au deschis ochiuri orientate N-S sau spre sud în regiunile cu deficit de umiditate unde s-au instalat ochiuri orientate E-V. Lățimea benzilor poate varia între 1-2 înălțimi medii ale arboretului, în funcție de temperamentul speciilor.

Tăierile de racordare constau în ridicarea printr-o ultimă tăiere a arborilor rămași în ochiurile regenerare. Aceste tăieri se execută de regulă după ce s-a regenerat și porțiunea dintre ochiuri sau când semințișul ocupă cel puțin 70% din suprafață și are o înălțime de 30-80 cm.

Dacă însă regenerarea este îngreunată sau semințișul instalat este puternic vătămat tăierea de racordare se poate executa fiind însă urmată imediată de completări în porțiunile neregenerate. În arboretele parcurse cu acest tip de tratament perioada generală de regenerare a fost adoptată la 20-30 ani pentru amestecurile de rășinoase cu fag, brădeto-făgete, făgete și la 15-25 ani pentru cvercinee.

Tratamentul tăierilor progresive răspunde din punct de vedere al biodiversității genetice actualelor și viitoarelor cerințe, de asemenea posedă aptitudini pentru conservarea și ameliorarea structurii pe specii a arboretelor (diversitate ecosistemică). Calitatea deosebită a acestui tratament rezidă din faptul că ideea regenerării în ochiuri este preluată din procesul de regenerare a pădurii naturale.

Volumul de recoltat prin tăieri de produse principale pe tratamente și specii este prezentat în tabelul următor:

Tratamentul	Grupa funcțională	Suprafața de parcurs - ha -		Volum de extras - m.c.-		Posibilitatea pe specii - m.c./an-				
		Totală	Anuală	Total	Annual	MO	FA	-	-	-
Tăieri progresive	I	14,20	1,42	3587	359	327	32	-	-	-
	II	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Total	14,20	1,42	3587	359	327	32	-	-	-

Din arboretele încadrate în suprafața periodică în rând urmează să se recolteze posibilitatea de produse principale pentru următorii zece ani. Arboretele din care se va recolta posibilitatea de produse principale s-au inclus în planurile decenale de recoltare în

ordinea lor curentă, în funcție de urgențele de regenerare și de principalele caracteristici ale arboretelor. În aceste planuri sunt prevăzute pentru fiecare arboret: tratamentul adoptat, numărul de intervenții, precum și intensitatea acestora, stabilită în funcție de condițiile de regenerare, tratamentul adoptat și tipul de structură urmărit.

Pentru recoltarea masei lemnoase s-a prevăzut tratamentul tăierilor progresive pe 14,20 ha. Perioada de regenerare este de 20 ani, timp în care se vor executa 3-4 intervenții. Pentru arboretele parcurse anterior cu tăieri progresive, perioada și numărul de intervenții au fost reduse corespunzător.

În mod deosebit, prin aplicarea tratamentelor se va evita dezgolirea solului și se vor urmări asigurarea permanenței pădurii și exercitarea funcțiilor atribuite acesteia. Prin urmare, punerea în valoare se va face după efectuarea unui studiu complet, în teren, al dinamicii procesului de regenerare naturală, în funcție de care se amplasează punctele de regenerare.

În ceea ce privește intensitatea intervențiilor tăierilor progresive, se fac următoarele precizări:

- în arboretele parcurse anterior cu tăieri de regenerare și având consistența 0,4 sau mai mică, se va aplica în acest deceniu ultima tăiere în momentul asigurării regenerării naturale pe 70-80% din suprafață;

- în arboretele cu consistența 0,5-0,6 se vor efectua una sau doua intervenții în acest deceniu, urmând ca tăierea definitivă să se execute în momentul asigurării regenerării naturale pe 70-80% din suprafață.

La eşalonarea tăierilor, pe durata deceniului de aplicare a amenajamentului, se vor avea în vedere următoarele:

- să se regenereze, în primă urgență, arboretele degradate pentru care orice întârziere are ca efect declasarea lemnului și înrăutățirea condițiilor staționale;

- se va urmări punerea în lumină a semințișurilor utilizabile;

- se va analiza solul în anii de fructificație, cu prioritate în arboretele cu condiții dificile de regenerare;

- evitarea rănirii semințișului și a arborilor rămași pe picior;

- menținerea structurii solului și a proprietăților acestuia.

Organizarea postătelor și scosul materialului lemnos se vor face în raport cu condițiile de relief, pe baza proceselor tehnologice care să respecte normele privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase, cuprinse în legislația în vigoare.

A.1.13.2. Volumul de recoltat și suprafața de parcurs cu lucrări de îngrijire

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor au ca scop realizarea sau favorizarea unor structuri optime a arboretelor sub raport ecologic și genetic, în conformitate cu legile de structurare și funcționare a ecosistemelor forestiere, în vederea creșterii eficacității funcționale multiple a pădurilor, atât în ceea ce privește efectele de protecție cât și producția lemnoasă și nelemnoasă.

Ele acționează asupra pădurii în următoarele direcții principale:

- ameliorează permanent compoziția și structura genetică a populațiilor, calitatea arboretului, starea fitosanitară a pădurii;

- reduc convenabil consistența, astfel încât spațiul de nutriție dintre arborii valoroși să crească treptat oferind astfel condiții optime pentru creșterea arborilor în grosime și înălțime;

- ameliorează treptat mediul pădurii conducând la intensificarea funcțiilor productive și protectoare a acesteia;

- reglează raporturile inter și intraspecifice la nivelul arboretului și între diferitele etaje de vegetație ale pădurii;

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

- permit recoltarea unei cantități de masă lemnoasă ce se valorifică sub formă de produse secundare, etc.

În cadrul U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea lucrările de îngrijire constau în tăieri de igienă.

Produsele secundare sunt cele ce rezultă în urma efectuării lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor (curățiri și rărituri).

Lucrările de îngrijire a arboretelor la nivel de unitate amenajistică, pot fi urmărite în „Planul lucrărilor de îngrijire a arboretelor” din cadrul fiecărei unități de producție.

În perioada de aplicare a amenajamentului, urmează a se executa anual lucrările prezentate în tabelul următor:

Specificări	Tipul funcțional	Suprafața (ha)		Volum (m ³)		Posibilitatea anuală pe specii (m ³)						
		Totală	Anuală	Total	Anual	MO	FA	BR	-	-	-	
Curățiri	II	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	III-VI	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Total	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Rărituri	II	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	III-IV	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Total	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Produse secundare	II	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	III-IV	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Total	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Tăieri de igienă	Total	47,50	47,50	427	43	43	-	-	-	-	-	-
Total				427	43	43	-	-	-	-	-	-

Fiecare unitate amenajistică a fost analizată din perspectiva celor 10 ani de aplicabilitate a amenajamentului, stabilindu-se, după caz, atât numărul de intervenții cât și natura lor.

Tăierile de igienă se vor executa ori de câte ori este nevoie, în toate arboretele care necesită aceste lucrări. Ele se vor executa anual pe 47,50 ha, volumul estimându-se la 43 m³/an.

La aplicarea tăierilor de îngrijire și conducere a arboretelor se vor respecta „Normele tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor”, în vigoare.

În legătură cu aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor prevăzute în amenajament se fac următoarele precizări:

- planurile lucrărilor de îngrijire cuprind arborete care la data descrierii parcelare îndeplinesc condițiile de a fi parcurse cu astfel de lucrări (consistențe, diametre, etc.) și cele care, în cursul deceniului, se estimează că vor îndeplini aceste condiții. Dacă în perioada următoare, unele arborete care nu au fost incluse în planuri, vor avea o dezvoltare prin care se va ajunge la un stadiu la care se va impune executarea unei lucrări de îngrijire, ocolul silvic va trece la efectuarea acesteia;

- în situația în care arboretele nu sunt omogene, lucrările de îngrijire vor fi efectuate pe porțiunile care necesită intervenții;

- dată fiind greutatea de apreciere a dezvoltării arboretelor tinere pe parcursul unui deceniu, în raport cu care s-au prevăzut lucrările de îngrijire, ocolul silvic va urmări realizarea lucrărilor pe suprafața indicată în amenajament, cunoscând că suprafețele de parcurs sunt minimale și volumele de recoltat prevăzute au un caracter orientativ;

- organul de execuție va analiza situația concretă a fiecărui arboret și în raport de această analiză va stabili suprafața de parcurs și volumul de extras anual;

- la executarea lucrărilor de îngrijire a arboretelor, o atenție deosebită se va acorda arboretelor din prima clasă de vârstă, respectiv curățirilor, de executarea lor depinzând stabilitatea și eficacitatea funcțională a viitoarelor păduri. Aceste lucrări se vor executa indiferent de eficiența economică de moment;

- cu tăieri de igienă se vor parcurge eşalonat și periodic toate pădurile după necesitățile impuse de starea arboretelor, indiferent dacă au fost sau nu parcurse în anul anterior cu lucrări de îngrijire normale (curățiri și rărituri).

A.1.13.3. Măsuri de gospodărire a arboretelor din tipul I de categorii funcționale

În cuprinsul teritoriului studiat nu există arborete încadrate în tipul I de categorii funcționale

A.1.13.4. Măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție, încadrate în tipul II de categorii funcționale. Masa lemnoasă de extras prin lucrări de conservare

În cadrul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, arboretele din fondul forestier care sunt încadrate în tipul II de categorii funcționale reprezintă o suprafață de 78,00 ha, și se regăsesc în subunitatea S.U.P. „M” – păduri supuse regimului de conservare deosebită.

Suprafața totală a S.U.P. „M” – păduri supuse regimului de conservare este de 78,00 ha. În această subunitate de gospodărire au fost incluse arboretele cărora li s-au atribuit următoarele categorii funcționale:

- 1.2A5Q - pădurile situate pe stâncării, pe grohotișuri, pe terenuri cu eroziune în adâncime, pe terenuri cu înclinare mai mare de 35⁰, arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T.II) - 10,30 ha.

- 1.2C5I5Q – benzile de pădure din jurul golurilor alpine, cu lățimi de 100-300 m, constituite cu ocazia lucrărilor de amenajare a pădurilor în funcție de panta și natura terenului, precum și de starea de vegetație a pădurilor respective, arboretele destinate protecției unor specii ocrotite din fauna, arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T.II) – 67,70 ha.

Gruparea arboretelor în aceste categorii funcționale s-a făcut în funcție de rolul prioritar atribuit fiecărui arboret.

Având în vedere rolul polifuncțional al arboretelor și faptul că sunt supuse regimului de conservare deosebită, măsurile de gospodărire prezintă două aspecte distincte și anume:

- măsuri de gospodărire de ordin general, care urmăresc conservarea pădurilor, adică menținerea lor într-o stare sanitară bună prin executarea lucrărilor de îngrijire (degajări, curățiri, rărituri, tăieri de igienă) și a lucrărilor speciale de conservare în cazul arboretelor mature cu semințis utilizabil;

- măsuri de gospodărire specifice funcțiilor atribuite și speciilor componente urmărindu-se realizarea cu precădere a funcțiilor prioritare care garantează și realizarea funcțiilor secundare.

Practic cele două categorii de măsuri de gospodărire a pădurilor nu s-au separat, ele constituind un complex de măsuri care trebuie aplicate corect, la timp și cu continuitate.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

În vederea realizării funcțiilor atribuite arboretelor li se vor aplica măsuri de gospodărire diferențiate, urmărindu-se optimizarea structurii sub aspectul compoziției, distribuției pe verticală și desimii arborilor la hectar.

Lucrările speciale de conservare reprezintă un ansamblu de lucrări prin care se urmărește menținerea și îmbunătățirea stării fitosanitare a arboretelor, asigurarea permanenței pădurii și îmbunătățirea continuă a exercitării de către acestea a funcțiilor de protecție ce le-au fost atribuite, prin:

- efectuarea lucrărilor de igienizare;
- extragerea arborilor de calitate scăzută;
- promovarea nucleelor de regenerare naturală din speciile valoroase existente, prin efectuarea de extracții de intensitate redusă, strict necesare menținerii și dezvoltării semințurilor respective;

- îngrijirea semințurilor și tinereturilor naturale valoroase, prin lucrări adecvate stadiului lor de dezvoltare (receperea semințurilor, descopleșirea semințurilor);

- combaterea bolilor și dăunătorilor și normalizarea efectivelor de vânat.

Pentru îndeplinirea optimă a funcțiilor de protecție în perioada de aplicabilitate a amenajamentului, arboretelor din tipul II de categorii funcționale li se vor aplica, după caz, următoarele lucrări speciale de conservare:

- tăieri de conservare pe 67,70 ha cu un volum de extras de 4561 m³;

- descopleșirea semințurilor;

- promovarea nucleelor de regenerare naturală din speciile valoroase existente, prin efectuarea de extracții de intensitate redusă, strict necesare menținerii și dezvoltării semințurilor respective;

- lucrări de igienă;

- combaterea bolilor și a dăunătorilor și normalizarea efectivelor de vânat.

Extracțiile cu caracter de igienă se vor executa ori de câte ori este necesar și vor consta, în principal, în recoltarea arborilor uscați, în curs de uscarea, arborilor bolnavi, atacați de dăunători, afectați de poluare, ș.a. În situațiile în care, prin tăieri de igienă se vor crea goluri, se vor lua măsuri de ajutorare a regenerării naturale sau de împădurire.

Suprafața de parcurs și volumul de extras prin lucrările de conservare sunt prezentate în tabelul următor:

U.P.	S. U. P.	Suprafața			Volum			Îndepărtarea păturii vii sau a literei groase		Descopleșirea semințului	
		Totală (ha)	De parcurs		Total (m ³)	De extras		ha	%	ha	%
			ha	%		m ³	%				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	13	14
I	M	78,00	67,70	87	33552	4561	14	-	-	1,81	3

Suprafața de parcurs cu tăieri de conservare și volumul de extras total, anual sunt date în tabelul următor:

Lucrarea	Suprafața (ha)		Volum (m ³)		Volum de recoltat anual pe specii (m ³ /an)			
	Totală	Anuală	Total	Anual	MO	FA	BR	-
Tăieri de conservare	67,70	6,77	4561	456	456	-	-	-

La efectuarea lucrărilor speciale de conservare, se vor avea în vedere următoarele:

- pe stațiuni extreme (abrupturi, grohotișuri) vegetația existentă va fi tratată în regim natural;

- se va menține și realiza densitatea optimă a arborilor la hectar;

- se va executa complexul de lucrări (înlăturarea tineretului neutilizabil, îngrijirea semințului).

Volumele prevăzute a fi recoltate din arboretele supuse regimului de conservare deosebită au un caracter orientativ.

A.1.14. Măsuri care se pot lua în caz de calamități, pentru evitarea reluării procedurii, în caz de modificare a amenajamentului U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

Pe parcursul aplicării prevederilor amenajamentului, arboretele pot fi afectate, în diferite grade de intensitate, de factori destabilizatori biotici și abiotici: incendii, doborâturi de vânt, rupturi de zăpadă, inundații, secetă, atacuri de dăunători, uscare anormală etc.

În vederea gospodăririi durabile a fondului forestier este necesară extragerea materialului lemnos și valorificarea acestuia. Recoltarea materialului lemnos se va realiza cu respectarea prevederilor legislației silvice în vigoare și va consta în:

- extragerea integrală a materialului lemnos - în arboretele afectate integral de factori biotici și abiotici și în cele care, prin extragerea arborilor afectați, se determină încadrarea arboretelor în urgența I de regenerare;

- extragerea arborilor afectați - în arboretele afectate parțial de factori biotici și abiotici.

Volumul rezultat se va încadra ca:

- produse accidentale I - volumul provenit din arboretele afectate integral de factori biotici și abiotici precum și cel din arboretele cu vârste de peste ½ din vârsta exploatabilității;

- produse accidentale II - volumul provenit din arboretele cu vârste sub ½ din vârsta exploatabilității, afectate parțial de factori biotici și abiotici.

Masa lemnoasă care se recoltează ca produse accidentale I se precomptează ca produse principale, numai dacă acesta provine din subunități de gospodărire pentru care se reglementează procesul de producție, celelalte produse accidentale I, precum și produsele accidentale II, nu se precomptează.

În condițiile în care quantumul volumului rezultat se încadrează sub nivelul pentru care legislația stabilește modificarea prevederilor amenajamentului, acesta poate fi recoltat ca produse accidentale, după întocmirea și aprobarea actelor de punere în valoare.

Condițiile actuale pentru care este necesară întocmirea unei documentații de derogare de la prevederile amenajamentului, conform O.M. 766/23.07.2018 al M.A.P. cu modificările și completările ulterioare, sunt următoarele:

- a) volumul arborilor afectați de factori destabilizatori biotici și/sau abiotici dintr-un arboret însumează peste 20% din volumul arboretului existent la data apariției fenomenului, determinat prin diminuarea volumului prevăzut în partea „Descrierea parcellară” din amenajamentul silvic, cu volumul recoltat de la intrarea în vigoare a acestuia; fac excepție arboretele pentru care volumul însumat al arborilor afectați este mai mic sau egal cu volumul care poate fi extras prin lucrările silvotehnice curente prevăzute de amenajamentul silvic în vigoare;

- b) arborii afectați de factori destabilizatori, biotici sau abiotici, dintr-un arboret sunt concentrați pe o suprafață compactă mai mare de 0,5 ha sau în situația în care extragerea arborilor afectați de factori destabilizatori, biotici sau abiotici, prevăzuți la lit. a), determină încadrarea arboretelor în urgența 1 de regenerare. Încadrarea arboretelor în urgența 1 de regenerare se stabilește de către proiectant. Pentru suprafețele de peste 0,5 ha necesare realizării instalațiilor de scos-apropiat nu este necesară modificarea prevederilor amenajamentului silvic;

- c) semințșul utilizabil corespunzător compoziției de regenerare este instalat pe cel puțin 30% din suprafața arboretelor situate în zonele de stepă, silvostepă și câmpie

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

forestieră, exploatabile în primii 10 ani, neincluse în planul decenal de recoltare a produselor principale, în care proporția speciilor de stejari este de cel puțin 40%;

d) este necesară schimbarea soluțiilor de gospodărire a pădurilor și/sau regenerarea artificială a terenurilor forestiere, și anume: schimbarea compoziției de regenerare cu alte specii decât cele prevăzute în amenajament sau în cadrul tipului natural fundamental de pădure, suspendarea pe perioada aplicării amenajamentului, a regenerării artificiale a unor terenuri temporar neproductive;

e) arborii afectați de factori destabilizatori, biotici sau abiotici, fac parte din arborete încadrate în tipul I funcțional;

f) volumul de recoltat prin lucrări de conservare la nivel de arboret depășește cu peste 50% volumul de extras stabilit prin amenajamentul silvic.

Documentația de derogare, însoțită de avizul favorabil al conducătorului structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură precum și de actul de administrativ emis de autoritatea teritorială pentru protecția mediului, se va înainta spre aprobarea autorității publice centrale.

**A.1.15. Infrastructura de transport din fondul forestier al U.P. I Scara Mâzgavu -
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

În raza **U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești**, județul Vâlcea se află drumuri forestiere care facilitează recoltarea, colectarea și transportul masei lemnoase sau alte servicii legate de gospodărirea fondului forestier. Fondul forestier prezintă o rețea de drumuri forestiere de 34,9 km prezentate în tabelul următor:

Indicativul drumului	Denumirea drumului	Lungime (km)			Suprafața deservită (ha)	Volumul arboretelor exploatabile -m.c.-
		În pădure	În afara păduri	Total		
Drumuri existente						
Drumuri forestiere						
FE010	Topolog axial	32,8	2,1	34,9	137,90	24159
Total		32,8	2,1	34,9	137,90	24159
Total drumuri		34,9			137,90	24159

Densitatea instalațiilor de transport existente în cadrul teritoriului studiat este de 253,08 m/ha.

Situația accesibilității fondului forestier și a posibilității este prezentată în tabelul următor:

Specificări	Actuală	La sf. deceniului
Accesibilitatea fondului de producție (% din suprafață)	Total, din care	100
	exploatabil	100
	preexploatabil	100
	neexploatabil	100
Accesibilitatea posibilitatea (% din volum)	Totală, din care:	100
	Produse principale	100
	Produse secundare	100
	Tăieri de igienă	100

Accesibilitatea s-a determinat pentru distanța de colectare de 1,2 km.

Accesibilitatea actuală a fondului forestier aparținând teritoriului studiat este de 100%, la fel ca cea a posibilității de produse principale și produse secundare.

Ocolul Silvic Poiana Cerbului are obligația să execute toate lucrările de reparații și întreținere a drumurilor forestiere în vederea menținerii acestora în permanență stare de funcționare.

Lucrările de reparare și întreținere a drumurilor vor consta în nivelarea lor, pietruirea parțială (acolo unde este nevoie), curățarea de arbori căzuți, curățarea de frunze și crăci, curățarea de iarbă și buruieni. Aceste lucrări vor respecta Normativele pentru întreținerea și repararea drumurilor forestiere.

Lucrările de reparare și întreținere a drumurilor forestiere vor necesita organizare de șantier, acestea fiind amplasate în terenuri forestiere libere. Muncitorii vor fi cazați în aceste amenajări de șantier, în containere dormitor (tip vagon) iar localnicii vor fi transportați zilnic din punctul de lucru în localitatea de domiciliu.

Utilajele folosite în mod obișnuit la repararea și întreținerea drumurilor forestiere, sunt: buldozer, excavator, încărcător frontal, autogreder, rulou compresor static, motocompresor (conform Normativelor pentru întreținerea și repararea drumurilor forestiere). Materialul lemnos obținut din tăierile pentru lărgirea drumurilor intră în categoria produselor lemnoase excepționale (conform Legii nr. 171/2017 privind contravențiile silvice).

Resursele naturale folosite pentru întreținerea drumurilor forestiere constau din piatră (granit, macadam) și lemn. Cantitățile necesare nu pot fi indicate în acest moment deoarece nu există în prezent proiecte pentru drumurile forestiere dorite a fi reabilitate. Materialele necesare pentru întreținerea drumurilor forestiere vor proveni din carierele din zonă.

Distanțele pe care se vor transporta materialele necesare pentru întreținerea drumurilor forestiere sunt variabile, în funcție de cariera aleasă.

A.1.16. Impactul potențial asupra habitatelor și a speciilor de interes comunitar din cadrul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

A.1.16.1 Evaluarea impactului potențial asupra habitatelor și a speciilor de interes comunitar

Lucrările de reparare și întreținere a drumurilor forestiere care aparțin de Ocolul Silvic Poiana Cerbului, jud. Argeș vor exercita un impact negativ asupra faunei din zonă (inclusiv asupra celei de interes comunitar), mai ales prin zgomotul produs de vehicule și utilajele de lucru. Repararea și întreținerea drumurilor forestiere nu vor presupune reducerea semnificativă a suprafeței habitatelor de interes comunitar și nici modificări ale compoziției și structurii habitatelor forestiere. Nu vor fi fragmentate suplimentar habitatele forestiere, drumurile forestiere nefiind bariere ecologice importante pentru marea majoritate a faunei (poate cu excepția unor nevertebrate de mici dimensiuni, cu mobilitate scăzută).

În ceea ce privește impactul asupra speciilor, mai ales asupra speciilor de interes comunitar, acesta va fi temporar, doar pe durata desfășurării lucrărilor de reparare și întreținere a drumurilor forestiere. Anvergura mică a lucrărilor de reparare și întreținere nu va determina migrarea speciilor, ci doar posibila refugiere temporară a unor elemente mai sensibile ale faunei (mamifere, amfibieni) spre zonele mai liniștite ale pădurii, ferite de zgomotul vehiculelor și a echipamentelor de lucru. Pe cât posibil, nu vor fi tăiați arborii bătrâni de pe marginea drumurilor de acces, sau care funcționează ca zone de adăpost sau de hrănire, tocmai pentru a nu determina fauna locală să migreze.

Principalul factor de impact negativ va consta în zgomotul produs de vehiculele și utilajele folosite la repararea și întreținerea drumurilor forestiere, la nivelarea și pietruirea

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

lor, la tăierea arborilor și a arbuștilor de pe marginea drumurilor de pământ deja existente. Există posibilitatea ca acele specii care sunt sensibile la prezența omului și mai ales la zgomot (în principal, mamifere) să părăsească zona în care se efectuează lucrări la drumurile forestiere, pentru ca ulterior, după finalizarea acestora, să se întoarcă în zona în care își duc existența. Deoarece perturbările nu vor fi de durată, lucrările preconizate pentru repararea și întreținere drumurilor forestiere, nu vor determina reducerea semnificativă a efectivelor populaționale ale speciilor de interes comunitar, a densității acestora și nici nu vor afecta starea de sănătate a speciilor.

Recomandăm ca lucrările de reparare și întreținere a drumurilor forestiere, să se desfășoare în perioada sezonului rece (noiembrie-februarie), în afara perioadelor de reproducere ale majorității speciilor de mamifere, păsări, amfibieni, reptile de interes conservativ, ținându-se cont de sensibilitatea crescută a multor specii la factorii externi perturbatori (mai ales zgomot), în perioadele de reproducere.

Organizările de șantier vor fi amplasate în zone ușor accesibile de la marginea pădurii, în apropierea drumurilor forestiere. Suprafața acestor organizări de șantier va fi cât mai mică posibil, iar suprafețele de teren afectate de staționarea muncitorilor (în unități de tip container), a vehiculelor și a utilajelor va fi readusă la starea inițială după terminarea lucrărilor.

Organizarea de șantier va fi generatoare de deșeuri (menajere, ape uzate, plasticuri, hartie, etc). Este obligatoriu să existe un plan de management al deșeurilor, în acord cu legislația în vigoare (Legea nr. 211/2011) și o evidență clară a gestionării deșeurilor (HG nr. 856/2002), a depozitării provizorii și a transportului acestora către centrele specializate în primirea și neutralizarea deșeurilor (HG nr. 1453/2008, HG nr. 349/2005, HG nr. 1292/2010). Deșeurile vor fi colectate selectiv, atât în organizările de șantier cât și în diferitele puncte de lucru (în saci impermeabili – hârtie, deșeuri menajere, plasticuri), cât și în containere speciale (ape reziduale, uleiuri, carburanți).

Poluările accidentale ale solurilor cu carburanți sau uleiuri, în organizările de șantier sau în punctele de lucru, vor fi soluționate cât mai repede posibil, prin decopertarea solurilor poluate, cu depozitarea agenților poluanți în saci sau recipiente impermeabili, până la transportul acestora în afara pădurii, la sediul Ocolului Silvic Poiana Cerbului sau direct la agenții specializați în preluarea unor astfel de deșeuri. Se recomandă încheierea unor contracte cu firme specializate în preluarea și transportul/neutralizarea deșeurilor, încă înainte de începerea lucrărilor.

Se va evita amplasarea organizărilor de șantier în apropierea apelor curgătoare, pentru a se evita orice posibilă poluare accidentală a acestora.

Apa potabilă și menajeră necesară pentru organizarea de șantier va fi adusă din afara pădurii cu ajutorul cisternelor.

Tinând cont de toate aceste considerente, recomandăm ca lucrările de reparație și întreținere a drumurilor forestiere să se desfășoare punctual, doar în zonele în care accesul cu vehicule a fost îngreunat de alunecări de teren, revărsări ale unor cursuri de apă, aluviuni depuse de torenți, căderi ale unor arbori în urma furtunilor, etc.

În perioada de valabilitate a prezentului amenajament silvic, ocolul silvic va executa lucrări de reparații și întreținere la drumurile forestiere, lucrări cu un impact mult mai mic asupra mediului înconjurător și a biodiversității locale, datorită duratei mai scurte și a lucrărilor de amploare mai mică.

A.1.16.2. Măsuri de reducere a impactului potențial asupra habitatelor și a speciilor de interes comunitar

Vor fi luate măsuri pentru reducerea zgomotului și a vibrațiilor prin utilizarea unor vehicule și a unor echipamente în bună stare de funcționare, verificate periodic din punct de vedere tehnic. Durata lucrărilor va fi scurtată pe cât posibil, pentru ca efectele negative ale zgomotului produs asupra speciilor de faună să fie minime. Regulile pentru diminuarea

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

zgomotelor și a vibrațiilor în cazul reparării și întreținerii de drumuri forestiere sunt aceleași ca și pentru celelalte tipuri de lucrări prevăzute de amenajamentul silvic.

Vor fi luate toate măsurile necesare pentru colectarea selectivă a deșeurilor produse de lucrători (hârtie, plastic, deșeuri menajere, ape uzate), în saci de plastici și în recipiente etanșe, și pentru transportul acestora în afara pădurii, la sediile ocoalelor silvice, de unde vor fi predate unităților de salubritate specializate în transportul, eventual neutralizarea deșeurilor.

Vor fi luate măsuri pentru evitarea oricăror forme de poluare a solurilor cu carburanți sau uleiuri scurse accidental de la vehiculele și utilajele folosite pentru repararea și întreținerea drumurilor forestiere sau cu vopseluri folosite la marcarea bornelor. În cazul unor poluări accidentale de acest tip, solul poluat se va decoperta și se va depozita în saci de plastic, urmând a fi evacuat din perimetrul ocolului silvic și predat unităților de salubritate.

Apele curgătoare (în general pâraie temporare) din zona amenajărilor nu vor fi poluate deoarece utilajele nu vor traversa aceste ape, nu vor staționa în apropierea lor și vor evita bararea accidentală a acestor cursuri cu pământ, trunchiuri putrede sau crengi căzute la pământ.

Pentru repararea și întreținerea drumurilor forestiere nu se vor extrage resurse naturale din pădure (apă, piatră). O parte din lemnul extras pentru lărgirea drumurilor forestiere ar putea fi utilizat la construcția sau consolidarea de podețe, parapeți, etc.

Zonele ocupate de organizările de șantier vor fi readuse la starea inițială după încetarea lucrărilor.

Orice depozite de materiale de construcții (piatră, lemn, etc) trebuie înlăturate din pădure odată cu încheierea lucrărilor de reparare sau întreținere de drumuri forestiere.

Este interzisă introducerea în organizările de șantier sau în punctele de lucru a unor animale domestice (câini, pisici, etc), posibile purtătoare de agenți patogeni.

**A.1.17. Resurse naturale și materii prime necesare implementării amenajamentului
fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta
Lungești, județul Vâlcea**

Cu excepția lemnului tăiat în cursul diferitelor tipuri de lucrări, pentru implementarea prevederilor amenajamentului silvic, nu sunt necesare resurse naturale (apă, sol, rocă) și prin urmare acestea nu vor fi exploatate din fondul forestier sau din afara acestuia.

Specificul lucrărilor prevăzute în amenajamentul silvic, nu impune utilizarea de materii prime din ecosisteme forestiere sau din alte tipuri de ecosisteme.

**A.1.18. Emisii și deșeuri generate de implementarea amenajamentului
fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta
Lungești, județul Vâlcea și modalitatea de eliminare a acestora**

Posibile deșeuri și emisii de substanțe potențial poluante vor fi produse în perioada de execuție a lucrărilor silvotehnice de utilajele de tăiere, recoltare, colectare și transport al materialului lemnos și de personalul care deservește aceste utilaje. Valoarea concentrațiilor de poluanți atmosferici proveniți din activitățile specifice de gospodărire a pădurilor se încadrează și se vor încadra în limitele admise (CMA date de STAS 1257/87).

Nu vor exista organizări de șantier propriu-zise, vehiculele pentru transportul lemnului fiind staționate pe marginea drumurilor forestiere. Atunci când este prevăzută efectuarea a două intervenții, în arboretele care fac parte din planurile de recoltare a produselor principale și secundare, revenirea cu lucrări pe aceleași suprafețe, se face numai o singură dată în interval de 10 ani. Lucrările de tăiere se vor executa, în funcție de

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

specificul lor, cu topoare sau cu motoferăstraie, acestea din urmă fiind poluante practic doar din punct de vedere fonic.

Substanțe cu potențial poluant sunt combustibilii (motorină, benzină) folosiți de utilajele cu care se realizează recoltarea, colectarea și transportul masei lemnoase, care prin arderi generează emisii în atmosferă. Emisiile de agenți poluanți produși de către aceste utilaje pot fi considerate nesemnificative deoarece utilajele sunt folosite pentru intervale scurte de timp și au consumuri mici de combustibil.

Principalul deșeu generat prin lucrările prevăzute în amenajamentul silvic este rumegușul rezultat în procesul de fasonare a materialului lemnos. Cantitatea rezultată este însă mică și lipsită de un potențial poluant semnificativ, putând fi reintegrată în circuitul biologic al naturii fără a produce dezechilibre la nivelul solului și a ecosistemului forestier.

Pe lângă rumeguș, pot să apară deșeuri menajere și reziduuri de la utilajele folosite. Acestea vor fi colectate corespunzător, eliminându-se astfel orice sursă de poluare în fondul forestier și în apropierea acestuia.

Deșeurile menajere (hârtie, cartoane, plastic, sticle, materiale textile, deșeuri organice) vor fi produse în cantități mici de muncitorii implicați în lucrările specifice, mai ales în timpul meselor. Aceste deșeuri vor fi colectate selectiv în saci de plastic, vor fi transportate în afara fondului forestier și depozitate la sediile ocoalelor silvice, de unde vor fi predate unităților autorizate (societăților de salubritate) pentru valorificare sau eliminare. Evidența deșeurilor se va întocmi la sediile ocoalelor silvice, respectându-se prevederile H.G. 856/2002.

Reziduurile potențiale rezultate de la utilajele folosite în diferitele tipuri de lucrări din fondul forestier (uleiuri, scurgeri accidentale de carburanți, filtre) vor fi atent colectate și depozitate în containere speciale, urmând să fie scoase din fondul forestier și predate firmelor din zonă implicate în colectarea și neutralizarea deșeurilor cu potențial ridicat de poluare a solului și a apelor.

Emisii în apă - nu este cazul, deoarece se va evita trecerea mașinilor și utilajelor prin cursurile de apă permanente sau nepermanente.

Emisii în aer - se vor produce mai ales sub formă de gaze și pulberi, ca urmare a folosirii mașinilor și utilajelor la executarea lucrărilor silvotehnice prevăzute de amenajament. Ele se vor încadra în limitele admise de lege prin folosirea unor mașini și utilaje performante, cu inspecțiile tehnice la zi.

Conform legislației în vigoare, valorile limită pentru eventualii poluanți sunt:

- dioxid de sulf:

- valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $350\mu\text{g}/\text{m}^3$.

- valoarea limită pentru protecția ecosistemelor (an calendaristic și iarna) = $20\mu\text{g}/\text{m}^3$.

- dioxid și oxizi de azot:

- valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $200\mu\text{g}/\text{m}^3$.

- valoarea limită pentru protecția ecosistemelor (an calendaristic și iarna) = $30\mu\text{g}/\text{m}^3$.

- pulberi în suspensie PM10:

- valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $50\mu\text{g}/\text{m}^3$.

- monoxid de carbon:

-valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $10\text{ mg}/\text{m}^3$.

- benzen:

- valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $5\mu\text{g}/\text{m}^3$.

- plumb:

- valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $0,5\mu\text{g}/\text{m}^3$.

Principalele activități generate prin implementarea amenajamentului silvic sunt:

- lucrări de recoltare a masei lemnoase;
- lucrări de regenerare a pădurii;

- recoltarea produselor nelemnoase (vânat, fructe de pădure, ciuperci comestibile și plante medicinale și aromatice).

A.1.19. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

Principalele activități generate sunt:

- lucrări de recoltare a masei lemnoase;
- lucrări de regenerare a pădurii;
- recoltarea produselor nelemnoase (vânat, păstrăv, fructe de pădure, ciuperci comestibile și plante medicinale și aromatice, pomi de iarnă).

A.1.20. Descrierea proceselor tehnologice

Recoltarea și colectarea masei lemnoase din parchete reprezintă o activitate prevăzută în amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea. Ca urmare, pentru reducerea pe cât posibil a efectelor negative a acestei activități asupra pădurii trebuie să se aplice tehnologii adecvate de exploatare prin care să se evite dezgolirea și degradarea solului și care să asigure pe termen lung o stare de sănătate corespunzătoare arboretelor, precum și regenerarea acestora în cele mai bune condiții. Prin aplicarea celor mai indicate tehnologii de exploatare, se are în vedere protejarea solului și a arborilor care rămân în arboret.

În vederea asigurării protecției ecologice a pădurilor și a mediului înconjurător tehnologia de exploatare a masei lemnoase va consta în următoarele:

a) pregătirea unităților amenajistice pentru exploatare

- materializarea (delimitarea) parchetelor cu respectarea normelor în vigoare privind amplasarea și delimitarea acestora;
- nu se vor accepta soluții de colectare cu tractoarele în unitățile amenajistice (u.a.) cu înclinarea mai mare de 23 grade (40%). În aceste u.a. se va permite colectarea doar cu instalații cu cablu sau cu animale de povară pentru distanțe de până la 400 m;
- desimea admisă a căilor amenajate pentru tractarea lemnului tăiat (incluzând și traseele existente) va fi de maximum 100m/ha pentru un bazinet sau pentru instalațiile cu cablu de 85 m/ha, suprafața ocupată încadrându-se în 5% din suprafața parchetului;
- elementele geometrice limitative admise: instalații cu cablu, cu lățimea culoarului deschis de maxim 6m între trunchiurile arborilor marginali. Căile de acces pentru tractoare sau alte culoare de acces pentru exploatare: lățimea culoarului maxim 4,7 m, lățimea căii de circulație 2,5m, declivitatea maximă a căii 5%.
- la joncțiunea cu calea de transport (drum auto) a căilor pentru tractoare sau a liniilor pentru funiculare se vor materializa spații de lucru, de regulă în afara regenerării și pe cât posibil fără mișcări mari de pământ.

b) doborârea arborilor

- este obligatorie executarea tapei la diametrul mai mare de 15 cm precum și efectuarea tăierii din partea opusă la 3-5 cm deasupra tapei. Înălțimea acesteia va fi mai mică de 15 cm iar adâncimea de 1/3 până la 1/5 din diametru la rășinoase și 1/2 până la 1/3 la foioase;
- direcția de doborâre spre aval este interzisă, de asemenea este interzisă doborârea spre ochiurile cu semînțiș. Este obligatorie folosirea penelor hidraulice sau mecanice la direcționarea căderii;
- arborii doborâți se curăță de crăci la locul de doborâre și se secționează în lungimi maxime de 10 m la foioase și 12 m la rășinoase.

c) colectarea lemnului

- trunchiurile rezultate din secționare se olăresc înainte de mișcarea lor dacă nu se utilizează scuturi sau conuri metalice sau din material plastic;
- este obligatorie utilizarea rolor de ghidare dacă lemnul se apropie cu cablul tractorului sau funicularului la un unghi mai mare de 10 grade;
- corhănirea normală a pieselor cu volum mai mare de 0,1 m³ este interzisă, la fel și voltatul.

A.1.21. Caracteristicile proiectelor sau planurilor existente, propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu planul care este în procedura de evaluare și care pot afecta aria naturală protejată de interes comunitar

Ocoalele silvice limitrofe fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea sunt O.S. Șuici și O.S. Călimănești. Acestea nu generează impact cumulativ cu amenajamentul studiat decât în cazul unor lucrări desfășurate simultan în unități amenajistice învecinate, ceea ce este foarte puțin probabil.

În astfel de situații puțin plauzibile, impactul potențial asupra faunei ar putea crește datorită cumulării zgomotelor produse de echipamente și a limitării posibilităților de migrare ale unor specii către habitatele învecinate, neafectate de lucrări.

Printr-o bună colaborare și comunicare cu ocoalele silvice învecinate și o planificare corespunzătoare a lucrărilor din zonele limitrofe U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, se pot evita situații de tipul celor descrise mai sus, care ar putea să ducă la o cumulare a efectelor potențial negative.

**B. INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR
AFECTATE DE IMPLEMENTAREA AMENAJAMENTULUI
U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea**

**B.1. Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar: suprafața, tipuri de
ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea
amenajamentului U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea**

În fondul forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea se află aria naturală protejată Natura 2000: ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Situația suprafeței U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea ce se suprapune integral peste suprafața ariei naturale protejate Natura 2000: ROSCI0122 Munții Făgăraș, este prezentată în tabelul următor:

Nr. crt.	Trup de pădure	Parcele componente	Suprafața (ha)	Localitatea în raza căreia se află	Aria naturală protejată
1	Scara Măzgavu	85,86	75,7	Comuna Perișani	ROSCI0122- Munții Făgăraș
2	Coasta Lungești	67,68	61,2		
3	Perișani	31	1,00		
Total			137,90	-	

În cadrul acestor situri de importanță comunitară se întâlnesc următoarele tipuri de arborete în funcție de caracterul actual al tipului de pădure:

- arborete natural fundamentale (caracter 2, 3), sunt arborete ce au în compoziția lor specii corespunzătoare tipului fundamental de pădure;

- arborete natural fundamentale subproductive (caracter 4), sunt arborete ce au în compoziția lor specii corespunzătoare tipului fundamental de pădure, care realizează productivități inferioare tipului de pădure caracteristic;

- arborete artificiale (caracter A), sunt arborete care au în compoziția lor specii corespunzătoare tipului natural fundamental sau diferit de acestea și care au rezultat în urma procesului de regenerare artificială (plantare).

Situația arboretelor după caracterul actual al tipului de pădure este prezentată în anexa 1.

B.1.1. Situl de importanță comunitară - ROSCI0122 Munții Făgăraș

Situl Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat ca sit de importanță comunitară ca parte a rețelei ecologice Natura 2000 în România în anul 2007, prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare.

Caracterizarea sitului

Prezentare generală

Situl Natura 2000 ROSCI 0122 Munții Făgăraș include cel mai înalt și sălbatic sector al Carpaților Românești, cu una dintre cele mai mari extensii ale reliefului glacial și periglacial, cu o vastă suită de unități peisagistice unice, cu condiții ecologice specifice ca urmare a diversității geologice, pedologice și climatice reflectate în biodiversitatea foarte ridicată a acestei zone. În acest masiv muntos se află fragmente reprezentative de păduri

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

naturale virgine și cvasivirgine - astăzi practic dispărute din Europa - care polarizează o diversitate biologică terestră deosebită, constituind o avuție național inestimabilă. Munții Făgăraș oferă habitate excelente pentru populații viabile de urs, lup, râs și capră neagră.

Geologie

Munții Făgăraș sunt alcătuiți din formațiuni structural – petrografice care aparțin cristalinului prealpin al Pânzei Getice – roci metamorfice dure, de fundament, formate prin transformarea sau metamorfozarea în adâncuri a rocilor sedimentare și eruptive preexistente, depozitelor de molasă litorală și învelișului sedimentar miocen.

Domeniul getic este prezent prin formațiunile celui mai vechi geosinclinal recunoscut în această unitate structural – tectonică, metamorfozate în timpul orogenezei prebaikaliene. Rezultatul acestei transformări au fost șisturile mezometamorfice reprezentate prin gnaise cu feldspat potasic, paragnaise, micașisturi, amfibolite și calcare cristaline. În fazele ulterioare, o parte din șisturile cristaline mezometamorfice au fost supuse unor fenomene de diaforeză și s-au transformat în șisturi verzi, micașisturi filitoase sau alte roci de tranziție.

Relief și geomorfologie

Masivul Făgăraș cuprinde întregul complex muntos aparținând Carpaților Meridionali, cuprins între Valea Oltului la vest, văile Bârsei, Groșetului și Dâmboviței la est, Depresiunea Făgărașului la nord și cele ale Jiblei, Arefului, Brădetului și Câmpulungului la sud. În cadrul acestui spațiu se disting două șiruri de munți, aproape paralele: unul nordic, al Munților Făgăraș propriu-ziși, formând o culme înaltă, neîntreruptă și altul sudic, constituit din grupa montană Ghițu-Frunți-Cozia, mai puțin înaltă și adânc ferestruită de ape, continuată dincolo de Râul Doamnei prin Munții lezer Păpușa.

Munții Făgăraș fac parte din grupa centrală Făgăraș-Parâng-Godeanu, sectorul cel mai înalt al Carpaților Meridionali, cu o masivitate pronunțată, cu desfășurare pe direcția est – vest, de unde derivă o sensibilă diferențiere a proceselor fizico – geografice. Această grupă se individualizează prin cele mai mari altitudini, în Făgăraș șase vârfuri depășind 2500 m, printr-o dispunere asimetrică, liniară a masivelor, sub forma unor puternice noduri orohidrografice, care prin adâncirea fragmentării de peste 100 m și pante care depășesc frecvent 25°. Pe drept cuvânt Munții Făgăraș au fost denumiți și Alpii Transilvaniei, de către geograful Emmanuel de Martonne, denumire care s-a extins ulterior la întregul domeniu al Carpaților Meridionali. În structura masivelor apar diferențieri – o parte centrală, înaltă - din care se ramifică culmi mai fragmentate, mai joase cu 500 – 800 m. Astfel, cresta Făgărașului este dublată spre sud de o culme paralelă mai scundă, Cozia – 1668 m, Frunți – 1534 m, Ghițu – 1622 m, alcătuită din gnaise și fragmentată în masive separate de văi transversale.

Relieful glaciatic și cel periglaciatic au o extensiune maximă în Carpații Românești, fiind localizate de o parte și de alta a crestei principale a Făgărașului și lezerului. Circurile glaciare mari, cele suspendate, văile glaciare, sistemul complicat de custuri și morenele situate între 1200 și 1600 m, numărul mare al lacurilor glaciare, precum și relieful crio – nival foarte extins înscriu aspectul alpin al acestei grupe. Suprafețele de nivelare, Borăscu, Râu Șes și Gornovița, prin desfășurare, altitudine, caractere genetice și extinderea pajiștilor alpine, a tufărișurilor și pajiștilor subalpine, sunt o altă trăsătură specifică acestor masive, alături de marea întindere a pădurilor de molid, de amestec de brad și de fag și a făgetelor pure.

Asocierea unor interfluvii ascuțite, puternic denivelate, care se extind pe zeci de kilometri într-o structură armonioasă, cu interfluvii etajate, alături de ulucuri glaciare adânci, marcate de lacuri și cursuri de ape repezi, toate subliniate de particularitățile biopedoclimatice, alcătuiesc adevărata sinteză a peisajului alpin ce caracterizează Munții Făgăraș-lezer. Altitudinile mari, pantele accentuate, culoarele de vale și depresiunile marginale formează elementele majore care delimitează această unitate

Hidrologie

Rețeaua hidrografică este densă datorită cantităților mari de precipitații pe care o primește zona, inclusiv apa rezultată din topirea zăpezii. Munții Făgăraș pot fi asemănați din acest punct de vedere cu un castel de apă. Pe tot cuprinsul masivului se găsesc în căldările de sub creastă izvoare sau lacuri cu apă cristalină bună de băut sau pâlcuri de zăpadă care întârzie până vara târziu, păstrându-se uneori chiar de la un an la altul.

Râurile au debite permanente destul de mari, dar primăvara târziu și vara, din mai până în iunie, când topirea zăpezilor este mai intensă și când ploile sunt mai abundente, scurgerile și debitele sunt foarte mari. Apele munților Făgăraș sunt tributare Oltului, care își adună afluenții de pe versanții de nord, de vest și de sud – vest, și Argeșului, căruia îi rămân cei dinspre sud.

Aspecte climatologice

Elementele climatei-temperatură, vânturi, precipitații prezintă în Munții Făgăraș o etajare determinată de altitudine. Aceasta se reflectă în existența etajelor bioclimatice așa încât, se poate vorbi de un climat al pădurilor de foioase, de unul al pădurilor de conifere și un climat al pajiștilor alpine. În plus, pe latura sudică, argeșeană, se întâlnește o ridicare sensibilă a limitei pădurilor, față de cea nordică, transilvăneană.

Clima Munților Făgăraș are însă și particularități condiționate de masivitatea și orientarea acestor munți. Ei au rol de baraj, atât pentru masele de aer rece și umed ce vin dinspre Atlantic sau mările nordului, reținându-le mai îndelung pe povârnișul său nordic, cât și pentru cele mediteraneene sau tropicale, care se opresc pe versanții săi sudici. Rezultatul este un climat dinamic agitat, umed, rece pe versantul nordic și unul mai moderat, mai calm și senin, pe versantul sudic.

Temperatura aerului scade treptat de la poalele masivului spre creastă. Media anuală este de 4-6°C în etajul pădurilor de fag, 2-4°C în etajul molidului și 0°C în zona pajiștilor alpine ajunge chiar -2°C. Lunile cele mai călduroase sunt iulie și august, iar cele mai răcoroase ianuarie și februarie. Condițiile climatice sunt aspre, mai ales în zona alpină. Rareori, lunile de vară au temperaturi medii mai mari de 7-8°C, iar lunile reci au media temperaturii de -8°C și chiar -11°C. Sunt destul de frecvente cazurile cu scurte perioade de viscol și frig în iulie și mai ales în a doua jumătate a lunii august.

Precipitațiile sunt relativ bogate în Munții Făgăraș și mai abundente pe latura vestică față de cea estică. Cantitatea lor crește de la poale spre înălțimi, ajungând în medie de la 900 – 1000 mm, în etajul fagului, până la 1300 – 1400 mm în zona alpină. La altitudini de peste 1800 – 1900 m, precipitațiile cad în mare parte sub formă de ninsoare, uneori chiar și vara. Ploile au cea mai mare frecvență în lunile mai – iunie și cea mai mică spre toamnă, în septembrie. Ninsorile pot cădea oricând, însă apar de obicei către sfârșitul lunii septembrie. Practic, zăpezile de instalează pe creste din septembrie – octombrie și durează până la sfârșitul lunii mai și începutul lunii iunie. În zonele joase, ninsorile cele mai abundente cad de obicei la începutul lunii decembrie. Cumulată, întreaga cantitate de zăpadă căzută în cursul unui an, la altitudini de peste 2400 m, ar ajunge la un strat gros de 8-9 m, adică de circa 10 ori mai mare decât în zona de câmpie. Cele mai mari cantități de zăpadă se depun în locurile adăpostite, pe fundul căldărilor glaciare, pe văi și mai ales la baza verdanților cu expunere estică. În urma ninsorilor abundente se pot produce deseori avalanșe pe aproape toți versanții abrupti, cele mai mari și frecvente astfel de fenomene din Carpații românești se întâlnesc în Munții Făgăraș. Pericolul avalanșelor, asociat cu nebulozitatea frecventă, reprezintă cele mai 81 mari dificultăți pentru turismul montan din această zonă. Datorită persistenței îndelungate a stratului de zăpadă și a grosimii acestuia există condiții prielnice pentru practicarea sporturilor de iarnă, până la sfârșitul primăverii.

Vânturile – bat cu puterea aproape permanent în zona de creastă, predominante fiind cele dinspre vest și nord-vest. Calmul absolut este un fenomen rar în acești munți.

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

Brizele de munte și de vale sunt însoțite frecvent de fenomenul de ceață. Primăvara, zidul muntos, interpus în fața maselor de aer cald dinspre sud, creează efectul de föhn, pe versantul nordic, provocând topirea bruscă a zăpezilor.

Norii, nebulozitatea, reprezintă cel mai impresionat și spectaculos element climatic din Munții Făgăraș, aceștia fiind cunoscuți ca cei mai mari generatori de nebulozitate din țara noastră. Pe versantul nordic, frecvența acestora este mult mai mare. Norii cei mai frecvenți sunt migratori, aduși de vânturile de vest și nord-vest. Ei rămân îndelung deasupra munților, generând ploi abundente, însoțite de vânturi puternice, în special în zona de creastă. În Munții Făgăraș se formează și nori de front, ca efect al încălzirii mai puternice a aerului pe versantul sudic față de cel nordic, însă cei mai des întâlniți sunt norii de briză.

Soluri

Datorită structurii geologice complexe, în care predomină șisturile cristaline, a asimetriei morfologice pe transversala nord-sud, a amprentei lăsate de glaciațiune, a diferențelor climatice între versantul nordic și cel sudic, a cantităților diferite de precipitații de la est la vest, în Munții Făgărașului se remarcă o zonalitate pe verticală a solurilor. Datorită temperaturilor scăzute, activitatea microbială și procesele de transformare și de mineralizare a materiei organice sunt 82 reduse, determinând acumularea de humus. Pe de altă parte, marea cantitate de precipitații atmosferice a dus la acidifierea solurilor, proces ce a fost favorizat și de caracteristicile solurilor dominante.

Astfel, în etajul montan întâlnim soluri brune acide cu mull și cu moder și soluri podzolice argiloiluviale, în etajul subalpin soluri brune podzolice, în etajul alpin podzoluri humicoferiluviale și humico-silicatic podzolice, în mare parte scheletice, iar intrazonal soluri humicocalcice alpine, turbării, litosoluri.

Ecosisteme

Ecosistemele naturale din perimetrul studiat cuprind zone terestre, acvatice și subterane, în stare naturală și seminaturală care se diferențiază prin caracteristici geografice, abiotice și biotice. Datorită existenței unei variații mari de relief cât și a climatului temperat continental cu pronunțat caracter foehnic, se înregistrează un număr însemnat de tipuri de habitate naturale terestre, caracteristice pajiștilor și tufărișurilor, habitate de pădure, habitate de stâncării și peșteri, precum și de ape dulci.

B.1.1.1. Suprafața sitului

Localizare:

- Suprafața sitului: 198620,50 ha
- Coordonate: N :45° 54' 57" E: 24° 74' 10"
- Altitudine (m): Maxima 2544, Minima 347, medie 1407
- Regiunea geografică: Alpină (100%)

B.1.1.2. Tipuri de habitate prezente în sit

Tipurile de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește, sunt prezentate în tabelul următor:

Tipuri de habitate prezente în situl Munții Făgăraș (ROSCI0122)

Cod	Denumire habitat	Supr.	Reprezent	Supr. relativa	Conservare	Global
3220	Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	1,75	A	C	B	B
3230	Vegetație lemnoasă cu Myricaria germanica de-a lungul râurilor montane	0	B	C	B	B
3240	Vegetație lemnoasă cu Salix eleagnos de-a lungul râurilor montane	0	B	C	B	B

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Cod	Denumire habitat	Supr.	Reprezent	Supr. relativa	Conservare	Global
4060	Tufărișuri alpine și boreale	19500	A	B	A	A
4070	Tufărișuri de Pinus mugo și Rhododendron hirsutum	5850	A	B	A	A
4080	Tufărișuri cu specii sub-arctice de salix	120	A	B	B	B
6150	Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios	13500	A	B	B	B
6170	Pajiști calcifile alpine și subalpine	195	B	C	B	B
6230	Pajiști montane de Nardus bogate în specii pe substraturi silicioase	2500	B	B	B	B
6410	Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (Molinion caeruleae)	14	C	C	C	C
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin	250	A	C	B	B
6440	Pajiști aluviale din Cnidion dubii	175	B	B	B	B
6520	Fânețe montane	1250	A	C	A	A
7140	Turbării sud-est carpatice mezo-oligotrofe cu Carex rostrata și Sphagnum recurvum	0,01	A	C	A	A
7220	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	0,01	A	C	B	B
7240	Formațiuni pioniere alpine din Caricion bicoloris-atrofuscae	0	A	A	A	A
8110	Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin (Androsacetalia alpinae)	0	B	A	B	B
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin	0	C	B	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	0	B	C	B	B
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	0	A	A	A	A
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	0	D			
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	0	A	B	B	A
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	0	B	C	A	B
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	0	B	C	B	B
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum	0	B	C	B	B
9180	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	0	B	B	A	B
91E0	Păduri aluviale de Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior	0	A	B	A	A
91Q0	Păduri relictare de Pinus sylvestris pe substrat calcaros	0	C	C	B	B
91V0	Păduri dacice de fag (Symphyto-Fagion)	0	A	B	B	A
9410	Păduri acidofile de molid (Picea) din etajul montan până în cel alpin (Vaccinio-Piceetea)	0	A	B	A	A

Notă: Semnificația abrevierilor din tabel este următoarea:

- % - proporția de acoperire a habitatului din suprafața sitului

Ex: 4060 – 2, adică 2% din suprafața sitului este acoperit cu tipul de habitat 4060

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

- **reprezentativitatea** - gradul de reprezentativitate a tipului de habitat în cadrul sitului, ce reprezintă măsura pentru cât de „tipic“ este un habitat, folosindu-se următorul sistem de ierarhizare: A - reprezentativitate excelentă; B - reprezentativitate bună; C - reprezentativitate semnificativă;

- **suprafața relativă** - suprafața sitului acoperit de habitatul natural raportat la suprafața totală acoperită de acel tip de habitat natural în cadrul teritoriului național. Acest criteriu se exprimă ca un procentaj „p“ ce corespunde următoarelor situații:

A: $100 \geq p > 15\%$, B: $15 \geq p > 2\%$, C: $2 \geq p > \%$.

- **stadiul de conservare**: gradul de conservare al structurilor și funcțiile tipului de habitat natural în cauză, precum și posibilitățile de refacere/reconstrucție. Sistem de ierarhizare: A - conservare excelentă, B - conservare bună, C - conservare medie sau redusă.

- **evaluare globală** - evaluarea globală a valorii sitului din punct de vedere al conservării tipului de habitat natural respectiv. Sistem de ierarhizare: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă.

B.1.1.3. Specii existente

Conform Anexei a II - a Directivei Consiliului 92/43/CEE, în Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș se întâlnesc speciile din tabelele următoare:

Specii existente în Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația in sit				Evaluarea sitului			
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de mamifere enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	1303	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	p	500	800	R	B	B	C	B
2.	1304	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	p	50	100	R	C	C	C	C
3.	1307	<i>Myotis blythii</i>	p	500	1000	C	C	B	C	B
4.	1308	<i>Barbastella barbastellus</i>	p	500	1000	C	C	B	C	B
5.	1310	<i>Miniopterus schreibersii</i>	r	250	500	R	C	B	C	B
6.	1321	<i>Myotis emarginatus</i>	p	150	300	R	C	B	C	B
7.	1323	<i>Myotis bechsteinii</i>	p	500	1000	R	C	B	C	B
8.	1324	<i>Myotis myotis</i>	r			R	C	B	C	B
9.	1352	<i>Canis lupus</i>	p			C	B	B	C	B
10.	1354	<i>Ursus arctos</i>	p			P	B	B	C	B
11.	1355	<i>Lutra lutra</i>	p			P	C	C	C	C
12.	1361	<i>Lynx lynx</i>	p			P	B	B	C	B

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația in sit				Evaluarea sitului			
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	1166	<i>Triturus cristatus</i>	p			P	D			
2.	1193	<i>Bombina variegata</i>	p	5000	10000	P	B	B	C	B
3.	2001	<i>Triturus montandoni</i>	p			R	C	B	B	B
4.	4008	<i>Triturus vulgaris ampelensis</i>	p				C	B	B	B

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația in sit				Evaluarea sitului			
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de pești enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	5266	<i>Barbus petenyi</i>	p	500	1000	C	C	B	C	B
2.	6965	<i>Cottus gobio</i>	p			P	B	B	C	B
3.	2484	<i>Eudontomyzon mariae</i>	p			V	D			
4.	6145	<i>Romanogobio uranoscopus</i>	p			V	D			

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația in sit				Evaluarea sitului			
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de nevertebrate enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	4012	<i>Carabus hampei</i>	p			V	D			
2.	4057	<i>Chilostoma banaticum</i>	p			R	B	A	A	C
3.	1083	<i>Lucanus cervus</i>	p			C	C	B	C	B
4.	1065	<i>Euphydryas aurinia</i>	p			P	B	B	A	B
5.	6199	<i>Euplagia quadripunctaria</i>	p			P	B	B	C	B
6.	1060	<i>Lycaena dispar</i>	p			R	B	B	C	B
7.	1037	<i>Ophiogomphus cecilia</i>	p			P	A	B	C	B
8.	4054	<i>Pholidoptera transsylvanica</i>	p			R	C	B	A	B
9.	6908	<i>Morimus asper funereus</i>	p			R	C	B	C	B
10.	1087	<i>Rosalia alpina</i>	p			R	B	B	C	B
11.	6966	<i>Osmoderma eremita</i>	p			V	C	B	C	B
12.	1927	<i>Stephanopachys substriatus</i>	p			R	B	B	C	B
13.	1014	<i>Vertigo angustior</i>	p			R	C	B	C	B

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația in sit				Evaluarea sitului			
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de plante enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	1903	<i>Liparis loeselli</i>	p			R	B	B	C	B
2.	4070	<i>Campanula serrata</i>	p	15000	15000	P	C	B	C	B
3.	1898	<i>Eleocharis carniolica</i>	p			R	B	B	C	B
4.	1393	<i>Drepanocladus vernicosus</i>	p			R	B	B	C	B
5.	1389	<i>Meesia longiseta</i>	p			R	A	B	C	B
6.	4116	<i>Tozzia carpathica</i>	p			P	B	B	C	B
7.	4122	<i>Poa granitica ssp. disparilis</i>	p			P	A	B	A	B

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Notă: Semnificația abrevierilor din tabel este următoarea:

Tip: p-permanent ; r-reproducere

Categoria-categoriile de abundență: C- comună R-rară P-prezenta V-foarte rară (very rare)

Evaluarea sitului:

- **populație:** mărimea și densitatea populației speciei prezente din sit în raport cu populațiile prezente pe teritoriul național. Acest criteriu se exprimă ca un procentaj „p” ce corespunde următoarelor situații: A: $100 \geq p > 15\%$, B: $15 \geq p > 2\%$, C: $2 \geq p > \%$, D – populație nesemnificativă.

- **conservare:** gradul de conservare a trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru speciile respective și posibilitățile de refacere. Sistem de ierarhizare: A - conservare excelentă, B - conservare bună, C - conservare medie sau redusă.

- **izolare:** gradul de izolare a populației prezente în sit față de aria de răspândire normală a speciei. Sistem de ierarhizare: A - populație (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă.

- **evaluare globală** a valorii sitului pentru conservarea speciei respective, sistemul de ierarhizare este următorul: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă.

B.1.1.4. Alte specii importante de floră și faună

Specii		Populație						Motivație						
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
L		Cetraria oakesiana						V						X
P		Larix decidua ssp. carpatica						R						X
P		Onobrychis montana ssp. Transsilvanica						R						X
P		Orchis palustris ssp. Elegans						R						X
P		Papaver purenaicum ssp. corona-sancti-stephani						R						X
P		Poa laxa ssp. pruinosa						R						X
P		Scabiosa lucida ssp. barbata						R						X
P		Sesleria rigida ssp. haynaldiana						R						X
M		Arvicola terrestris						R						X
M	2644	Capreolus capreolus (caprior)						C					X	
M	2645	Cervus elaphus (cerb nobil)						R					X	
M		Chionomys nivalis						V						X
M	2593	Crocidura suaveolens						R					X	
M	2615	Eliomys quercinus						V					X	
M	1363	Felis silvestris (pisica salbatica)						R	X				X	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Specii		Populație						Motivație						
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
M	1357	Martes martes (jderul de copac)						R		X			X	
M		Micromys minutus (soarecele pitic)						R						X
M	1341	Muscardinus avellanarius						C	X				X	
M		Myoxus glis						R					X	
M	2595	Neomys anomalus						R					X	
M	2597	Neomis fodiens						R					X	
M	1312	Nyctalus noctula (liliacul de amurg)						R	X				X	
M	1369	Rupicapra rupicapra						R		X			X	
M	2598	Sorex alpinus						R					X	
A	2432	Anguis fragilis						R					X	
A	2361	Bufo bufo						V					X	
A	1201	Bufo viridis						R	X				X	
A	1283	Coronella austriaca						V	X				X	
A	1281	Elaphe longissima						R	X				X	
A	1203	Hyla arborea						R	X				X	
A	1261	Lacerta agilis						C	X				X	
A	1263	Lacerta viridis						V	X				X	
A	1256	Podacris muralis						C	X				X	
A	1214	Rana arvalis						V	X				X	
A	1209	Rana dalmatina						R	X				X	
A	1213	Rana temporaria						C		X			X	
A	2351	Salamandra salamandra						R					X	
A	2353	Triturus alpestris						C					X	
A	2357	Triturus vulgaris						C					X	
A	2473	Vipera berus						C					X	
F		Lota lota (mantus)						R						X
F		Sabanejewia romanica (fasa)						R				X		
F	1109	Thymallus thymallus (lipan)						R		X			X	
I	1069	Erebia sudetica						R	X				X	
I	1056	Parnassius mnemosyne						R	X				X	
I		Uvarovitettix transsylvanicus						C						X
P		Achillea oxyloba ssp. schurii						R						
P		Aconitum moldavicum						R		X			X	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Specii		Populație						Motivație						
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P		<i>Aconitum napellus</i> ssp. <i>Firmum</i>						V						X
P		<i>Aconitum toxicum</i>						P						X
P		<i>Adenostyles alliariae</i> ssp. <i>Hybrida</i>						R						X
P		<i>Aethionema saxatile</i>						P?						X
P		<i>Agrostis alpine</i>						R						X
P		<i>Agrostis vinealis</i>						R						X
P		<i>Allium schoenoprasum</i> ssp. <i>Sibiricum</i>						R						X
P		<i>Allium victorialis</i>						R						X
P		<i>Alopecurus pratensis</i> ssp. <i>laguriformis</i>						R						X
P		<i>Androsace arachnoidea</i>						P?						X
P		<i>Androsace chamaejasme</i>						V						X
P		<i>Androsace obtusifolia</i>						R						X
P		<i>Anemone narcissiflora</i>						R						X
P		<i>Angelica archangelica</i>						R						X
P		<i>Anthemis carpatica</i>						R						X
P		<i>Anthemis carpatica</i> ssp. <i>Pyrethriformis</i>						R						X
P		<i>Anthemis macrantha</i>						R						X
P		<i>Aquilegia nigricans</i>						V						X
P		<i>Aquilegia transilvanica</i>						R						X
P		<i>Arabis soyeri</i> ssp. <i>subcoriaca</i>						R						X
P		<i>Arenaria biflora</i>						R						X
P		<i>Armeria barcensis</i>						R						X
P	1762	<i>Arnica montana</i> (arnica)						R		X			X	
P	1763	<i>Artemisia eriantha</i>						R		X				X

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		Specii			Populație				Motivație					
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P		<i>Astragalus alpinus</i>						V						X
P		<i>Astragalus australis</i>						V						X
P		<i>Athamanta turbith</i> ssp. <i>Hungarica</i>						R						X
P	2055	<i>Botrychium matricariifolium</i>						P?					X	
P	2056	<i>Botrychium multifidum</i>						V					X	
P		<i>Callianthemum coriandrifolium</i>						V						X
P		<i>Campanula carpatica</i>						R						X
P		<i>Campanula rotundifolia</i> ssp. <i>polymorpha</i>						P						X
P		<i>Campanula transsylvanica</i>						V						X
P		<i>Cardamine resedifolia</i>						R						X
P		<i>Cardaminopsis neglecta</i>						R						X
P		<i>Carex atrata</i> ssp. <i>aterrima</i>						R						X
P		<i>Carex brachystachys</i>						R						X
P		<i>Carex brunnescens</i>						R						X
P		<i>Carex capillaris</i>						R						X
P		<i>Carex firma</i>						R						X
P		<i>Carex fuliginosa</i>						R						X
P		<i>Carex limosa</i>						R						X
P		<i>Carex parviflora</i>						R						X
P		<i>Carex strigosa</i>						R						X
P		<i>Centaurea kotschyana</i>						R						X
P		<i>Cephalanthera longifolia</i>						R					X	
P		<i>Cephalanthera rubra</i>						P?					X	
P		<i>Cerastium arvense</i> ssp. <i>lerchenfeldianum</i>						R						X

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Specii		Populație						Motivație						
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P		Cerastium fontanum ssp. macrocarpum						P?						X
P		Cerastium transsilvanicum						R						X
P		Cerinthia glabra						R					X	
P		Chysosplenium alpinum						P?						X
P		Coeloglossum viride						R						X
P		Conioselinum tataricum						R					X	
P		Crepis conyzifolia						R					X	
P		Dactylorhiza cordigera						R					X	
P		Dactylorhiza incarnata						R					X	
P		Dactylorhiza maculata						R					X	
P		Dactylorhiza maculata ssp. transsilvanica						R					X	
P		Dactylorhiza majalis						V						X
P		Dactylorhiza sambucina						R						X
P		Dianthus banaticus						P						X
P		Dianthus barbatus ssp. compactus						R						X
P		Dianthus carthusianorum						P						X
P		Dianthus glacialis ssp. geldius						R						X
P		Dianthus henteri						P						X
P		Dianthus spiculifolius						R						X
P		Dianthus superbus ssp. alpestris						R						X
P		Dianthus tenuifolius						R						X
P		Doronicum carpaticum						R						X
P		Draba fladnizensis						P?						X
P		Draba kotschyi						P						X

**Studiu de Evaluare Adekvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Specii		Populație					Motivație							
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P		<i>Draba lasiocarpa</i>						P?						X
P		<i>Drosera rotundifolia</i>						R						X
P		<i>Epilobium alsinifolium</i>						R						X
P		<i>Epilobium anagallidifolium</i>						R						X
P		<i>Epilobium nutans</i>						R						X
P		<i>Epipactis atrorubens</i>						P?					X	
P		<i>Epipactis helleborine</i>						R					X	
P		<i>Epipactis microphylla</i>						P?					X	
P		<i>Epipogium aphyllum</i>						P?					X	
P		<i>Erigeron alpinus</i>						R						X
P		<i>Erigeron atticus</i>						P?						X
P		<i>Erigeron uniflorus</i>						R						X
P		<i>Eritrichium nanum ssp. jankae</i>						R						X
P		<i>Festuca amethystina</i>						R						X
P		<i>Festuca bucegiensis</i>						R						X
P		<i>Festuca carpatica</i>						R						X
P		<i>Festuca nitida ssp. flaccida</i>						R						X
P	1866	<i>Galanthus nivalis</i>						R		X			X	
P		<i>Galium pumilum</i>						R						X
P		<i>Gentiana clusii</i>						R						X
P		<i>Gentiana cruciata ssp. phlogifolia</i>						R						X
P		<i>Gentiana frigida</i>						R						X
P	1657	<i>Gentiana lutea</i>						V		X			X	
P		<i>Gentiana punctata</i>						R						X
P		<i>Geum reptans</i>						R						X
P		<i>Grimmia teretinervis</i>						V						X
P		<i>Gymnadenia conopsea</i>						R					X	
P		<i>Gypsophila petraea</i>						R						X
P		<i>Hedysarum hedysaroides</i>						R						X

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Specii		Populație						Motivație						
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P		<i>Helicotrichon decorum</i>						R						X
P		<i>Hepatica transsilvanica</i>						P						X
P		<i>Heracleum palmatum</i>						R						X
P		<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>transsilvanicum</i>						P						X
P		<i>Hesperis matronalis</i> ssp. <i>candida</i>						R						X
P		<i>Hesperis matronalis</i> ssp. <i>cladotricha</i>						R						X
P		<i>Hieracium negoiense</i>						R						X
P		<i>Hieracium silesiacum</i>						R						X
P		<i>Hutchinsia alpina</i> ssp. <i>brevicaulis</i>						R						X
P		<i>Juncus filiformis</i>						R						X
P		<i>Juncus trifidus</i>						P						X
P		<i>Juncus triglumis</i>						R						X
P		<i>Knautia drymeia</i>						P?						X
P		<i>Kobresia myosuroides</i>						R						X
P		<i>Larix decidua</i> ssp. <i>polonica</i>						R						X
P		<i>Leontopodium alpinum</i>						V						X
P		<i>Leucanthemopsis alpina</i> ssp. <i>alpina</i>						R						X
P		<i>Ligularia glauca</i>						R						X
P		<i>Linum perenne</i> ssp. <i>extraaxillare</i>						R						X
P		<i>Lloydia serotina</i>						R						X
P		<i>Loiseleuria procumbens</i>						R						X
P		<i>Lomatogonium carinthiacum</i>						P?						X
P		<i>Lonicera caerulea</i>						R						X
P	5104	<i>Lycopodium annotinum</i>						R		X			X	
P	5105	<i>Lycopodium clavatum</i>						C		X			X	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Specii		Populație						Motivație						
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P		Lycopodium complanatum						V						X
P		Lycopodium selago						R						X
P		Lysimachia nemorum						P?						X
P		Melampyrum saxosum						R						X
P		Minuartia austriaca						R						X
P		Minuartia hirsuta ssp. frutescens						R						X
P		Minuartia laricifolia						V						X
P		Nigritella nigra						P?					X	
P		Nigritella nigra ssp. rubra						V					X	
P		Onobrychis montana						R						X
P		Orchis coriophora						R					X	
P		Orchis morio						R					X	
P		Orchis ustulata						R					X	
P		Oxytropis campestris						P?						X
P		Oxytropis carpatica						R						X
P		Oxytropis halleri						R						X
P		Papaver alpinum						R						X
P		Pedicularis baumgartenii						P?						X
P		Pedicularis oederi						P						X
P		Phyteuma confusum						R						X
P		Phyteuma spicatum						P?						X
P		Phyteuma vagneri						R						X
P		Pinguicula alpina						R						X
P		Pinguicula vulgaris						R						X
P		Pinus cembra						R						X
P		Pinus mugo						R						X
P		Plantago gentianoides						R						X
P		Platanthera chlorantha						P?					X	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Specii		Populație						Motivație						
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P		Pleurospermum austriacum						R						X
P		Poa badensis						R						X
P		Poa cenisia ssp. contracta						R						X
P	2316	Poa granitica						R					X	
P		Poa laxa						P						X
P		Poa remota						R						X
P		Polygonum alpinum						R						X
P		Primula farinosa						V						X
P		Primula halleri						R						X
P		Primula minima						P						X
P		Pseudorchis albida						R					X	
P		Pulsatilla montana						R						X
P		Ranunculus alpestris						R						X
P		Ranunculus carpaticus						R						X
P		Ranunculus crenatus						R						X
P		Ranunculus glacialis						V						X
P		Ranunculus thora						R						X
P		Rhodiola rosea						R						X
P		Rhododendronum myrtifolium						R						X
P		Rumex arifolius						R						X
P		Rumex scutatus						R						X
P		Sagina saginoides						R						X
P		Salix alpina						R						X
P		Salix aurita						R						X
P		Salix hastata						R						X
P		Salix retusa						R						X
P		Salix rosmarinifolia						R						X
P		Salix starkeana						P?						X
P		Saponaria pumilio						R						X
P		Saussurea discolor						R						X
P		Saxifraga androsacea						R						X
P		Saxifraga bryoides						V						X
P		Saxifraga carpatica						R						X

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Specii		Populație						Motivație							
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii				
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D	
P		<i>Saxifraga exarata</i> <i>ssp. moschata</i>						P							X
P		<i>Saxifraga</i> <i>oppositifolia</i>						R							X
P		<i>Saxifraga</i> <i>pedemontana</i> <i>ssp.</i> <i>cymosa</i>						R							X
P		<i>Saxifraga</i> <i>retusa</i>						R							X
P		<i>Scrophularia</i> <i>heterophylla</i> <i>ssp.</i> <i>laciniata</i>						R							X
P		<i>Sedum telephium</i> <i>ssp. fabaria</i>						R							X
P		<i>Sempervivum</i> <i>montanum</i>						R							X
P		<i>Senecio rivularis</i>						R							X
P		<i>Silene dinarica</i>						R							X
P		<i>Silene</i> <i>lerchenfeldiana</i>						R							X
P		<i>Silene zawadzkii</i>						P							X
P		<i>Soldanella pusila</i>						R							X
P		<i>Spiranthes spiralis</i>						P?						X	
P		<i>Symphyandra</i> <i>wanneri</i>						R							X
P		<i>Symphytum</i> <i>cordatum</i>						P							X
P		<i>Tanacetum</i> <i>macrophyllum</i>						R							X
P		<i>Taxus baccata</i>						V							X
P		<i>Thalspi dacicum</i>						R							X
P		<i>Thymus bihoriensis</i>						R							X
P		<i>Thymus comosus</i>						P?							X
P		<i>Thymus</i> <i>pulcherrimus</i>						R							X
P		<i>Tofieldia</i> <i>calyculata</i>						R							X
P		<i>Traunsteinera</i> <i>globosa</i>						R						X	
P		<i>Trifolium</i> <i>spadiceum</i>						R							X
P		<i>Trisetum alpestre</i>						R							X
P		<i>Trisetum fuscum</i>						R							X
P		<i>Trisetum</i> <i>macrotrichum</i>						R							X

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Specii					Populatie			Motivatie						
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P		Trollius europaeus ssp. europaeus						R						X
P		Vaccinium oxycoccos						P?						X
P		Veronica alpina						R						X
P		Veronica aphylla						R						X
P		Veronica bachofenii						R						X
P		Veronica baumgartenii						R						X
P		Veronica fruticans						R						X
P		Viola alpina						R						X
P		Viola palustris						R						X

(B = păsări, M = Mamifere, A = Amfibienii, R = Reptile, F = Peste, L = Licheni, I = Nevertebrate, P = Plante)

C. DATE DESPRE PREZENȚA, LOCALIZAREA, POPULAȚIA ȘI ECOLOGIA SPECIILOR ȘI/SAU HABITATELOR DE INTERES COMUNITAR DIN ZONA U.P. I SCARA MÂZGAVU - COASTA LUNGESTI, JUDEȚUL VÂLCEA MENȚIONATE ÎN FORMULARUL STANDARD AL ARIEI NATURALE DE INTERES COMUNITAR

C.1. Metodologia de lucru utilizată în monitorizarea și descrierea habitatelor și a speciilor de interes comunitar din zona U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea

Identificarea habitatelor de interes comunitar din cadrul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea s-a făcut în vara anului 2021, în care s-au valorificat și informațiile culese odată cu efectuarea lucrărilor de teren pentru descrierea parcelară.

În cadrul descrierii parcelare (vezi capitolul 15.1.1. din amenajament), conform normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor, pe lângă alte informații tehnice, s-au cules date privind caracteristicile stațiunii și vegetației, prin luarea în considerare a speciilor edificatoare și indicatoare ecologic, identificându-se tipul de stațiune, tipul natural fundamental de pădure și caracterul actual al tipului de pădure, date care au condus la identificarea habitatelor de interes comunitar. De menționat este faptul ca aceste date au stat la baza creării, descrierii, delimitării în teren și transpunerii pe hărți, a unităților amenajistice, respectiv a tipurilor naturale fundamentale de pădure, încă de la prima amenajare, iar la revizuirile ulterioare (din 10 în 10 ani), au fost actualizate și/sau completate.

Pentru habitatele de interes comunitar, prezentate în continuare, s-a realizat corespondența cu tipurile naturale fundamentale de pădure.

Pentru culegerea datelor referitoare la floră s-au efectuat sondaje în toate unitățile amenajistice (subparcele), prin care s-au stabilit, pe lângă elementele dendrometrice, procentele de participare ale speciilor, modul de regenerare, vârsta, vitalitatea, tipul de floră, subarboretul, iar în arboretele cu vârste mari s-au executat inventarieri statistice, în suprafețe de probă circulare, de 500 m² sau inventarieri integrale, în cazul suprafețelor mici. Suprafețele inventariate sunt de 16,90 ha.

Identificarea și descrierea habitatelor de interes conservativ (menționate în Directiva 92/43/EEC) s-a făcut pe baza asociațiilor vegetale caracteristice și a unor specii de recunoaștere (specii cheie), conform ținându-se cont de caracterizarea și clasificarea habitatelor Natura 2000 din „Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România” (Gafta & Owen et al., 2008), din cartea „Habitatele din România” (Doniță et al, 2005) și din „Ghid sintetic de monitorizare pentru habitatele de interes comunitar: tufărișuri, turbării și mlaștini, stâncării, păduri” (Biriș et al, 2013).

Descrierea habitatelor de interes conservativ s-a făcut pe considerentul că o asociație vegetală sau un cenotaxon superior (ex. alianța) trebuie să corespundă unui singur tip de habitat în timp ce habitatelor le pot corespunde mai multe asociații vegetale, datorită numeroaselor combinații de specii vegetale ce se pot forma în cadrul condițiilor ecologice largi ale unui habitat (Gafta, Mountford et al., 2008). Studiul asociațiilor vegetale s-a realizat prin parcurgerea unor transecte itinerante pe mare parte din suprafața U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea, mai ales de-a lungul drumurilor forestiere care permit accesul în diferite puncte ale pădurii dar și în zonele de conservare unde nu s-au mai executat lucrări silvice de zeci de ani.

Metodologia folosită pentru identificarea și caracterizarea asociațiilor vegetale este cea a școlii fitosociologice vest-europene (Braun-Blanquet), ținând cont și de recomandările autorilor Borza, Boșcaiu (1965). Gradul de acoperire al terenului sau abundența-dominanța speciilor de plante, inclusive a celor edificatoare sau caracteristice diferitelor asociații vegetale, a fost determinată conform aceleiași metodologii. Denumirea

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

asociațiilor vegetale și apartenența lor la cenotaxonii superiori s-a făcut conform lucrărilor „Cenotaxonomia și caracterizarea grupărilor vegetale din România” (Sanda et al., 1998) și „Fitocenozele din România” (Sanda et al. 2008).

Speciile de plante identificate și prezentate în lucrare, în cadrul diferitelor tipuri de habitate, respectă nomenclatura din „Flora ilustrată a României. Pteridophyta et Spermatophyta” (Ciocârlan, 2009), din cartea „Plante vasculare din România. Ghid ilustrat de teren” (Sârbu et al., 2013) iar pe alocuri pe cea din „Flora Europaea” (Tutin et al., 1993, Tutin et al., 1964-1980).

Habitatele și speciile identificate au fost raportate la Formularele standard ale siturilor Natura 2000 care se suprapun peste zona U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea, pentru a se vedea dacă se regăsesc în tipurile de habitate sau în lista speciilor de interes comunitar sau național.

Menționarea unor tipuri de habitate și a unor specii de interes comunitar sau național în Formularele standard ale siturilor Natura 2000 nu înseamnă neapărat prezența acestora în zona de interes, zonă care reprezintă în general doar o mică parte din suprafața ariei protejate caracterizate în Formularul standard.

Statutul zoologic al plantelor rare a fost evaluat conform celor mai recente categorii zoologice elaborate de IUCN, folosite în „Cartea Roșie a plantelor vasculare din România” (Dihoru et Negrean, 2009): CR – critic periclitată, EN – amenințată cu dispariția, VU – vulnerabilă, LR – risc scăzut de dispariție.

Pentru raritățile floristice menționate în „Lista Roșie a plantelor superioare din România” (Oltean et al., 1994), cea mai laborioasă și cuprinzătoare listă roșie națională, au fost menționate vechile categorii de periclitare create de Comitetul pentru plante periclitare, și anume: E – taxon periclitat, V – taxon vulnerabil, R – taxon rar.

Statutul și starea de conservare a habitatelor și a speciilor de plante sunt prezentate în conformitate cu prevederile Directivei Consiliului Europei 92/43/CEE și cu formularele standard Natura 2000 pentru fiecare arie protejată ce se suprapune peste zona U.P. IV Obârșia Lotrului, dar și în concordanță cu „Raportul sintetic privind starea de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar din România” (Mihăilescu et al., 2015). La aprecierea stării de conservare a habitatelor și a speciilor s-a ținut cont în mare măsură și de rezultatul observațiilor făcute pe teren.

Pentru stabilirea speciilor de plante, animale și păsări rare din zona U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea, au fost luate în considerare o serie de acte legislative europene sau naționale care reglementează statutul și starea de conservare a speciilor de pe teritoriul Uniunii Europene, mai ales directivele europene precum Directiva Consiliului Europei 92/43/EEC (Directiva Habitare), Directiva Consiliului Europei 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva Păsări) și Directiva 2009/147/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice. Au fost consultate și convenții internaționale precum Convenția de la Berna privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa și Legea nr. 13/1993 privind aderarea României la această convenție. Au fost de asemenea luate în considerare acte legislative precum OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și Legea nr. 49/2011 prin care este legiferată și completată OUG. 57/2007.

Menționăm că numai habitatele și speciile care figurează în anexele acestor acte legislative naționale și internaționale se află sub protecția legii și pot fi considerate de interes comunitar sau național. Speciile din Cartea Roșie și Listele Roșii sunt supuse atenției publice de către autorii lor, ca fiind vulnerabile pe termen scurt sau lung la acțiunea unor factori naturali sau antropici. Din acest motiv, au fost monitorizate și evaluate și speciile incluse în aceste materiale dar care nu apar în anexele unor acte legislative.

Pentru observarea diferitelor specii de interes comunitar de pe suprafața U.P. I

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mâzgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea s-au aplicat metode specifice fiecărui grup în parte. Pentru mamifere s-au utilizat metode indirecte – urme, urme de activitate – și mai puțin observația directă. Pentru chiroptere s-au folosit exclusiv date din literatura de specialitate, date rezultate în urma activităților de cercetare și de monitorizare desfășurate în zonă în ultimii ani. Pentru amfibieni, s-au efectuat observații directe în teren, prin metoda transectelor. Pentru nevertebrate, s-au folosit atât metode directe – observare directă în habitatele analizate (metoda transectelor) cât și metode indirecte (resturi chitinizate rămase după moartea adulților sau urme specifice care atestă activitatea larvelor), în cazul speciilor xilofage.

Speciile de animale și în principal păsările observate în deplasările efectuate pe teren au fost identificate folosind determinatoare de specialitate (Perrins, 1987; Ciochia, 1992).

Aprecierile privind ecologia diferitelor specii au fost realizate ținând cont de „Cartea Roșie a vertebratelor din România” (Botnariuc, Tatole, 2005), concluziile generale fiind avansate după analiza separată a fiecărei specii protejate din siturile Natura 2000 aflate în zona U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea.

Analizele ecologice s-au făcut în conformitate cu metodologiile utilizate la nivel european pentru speciile protejate incluse în cadrul rețelei Natura 2000, folosindu-se atât date legate de metodologia în sine (Tatole, 2010) cât și aspecte teoretice ale fenomenului general de conservare durabilă a biodiversității (Sutherland 2000, Davidescu, 2002).

Statutul și starea de conservare a speciilor de mamifere, nevertebrate, pești și amfibieni, sunt prezentate în conformitate cu prevederile Directivelor 79/409/CEE și 92/43/EEC, cu Formularele standard Natura 2000 pentru fiecare din ariile protejate ce se suprapun peste zona U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea și cu „Raportul sintetic privind starea de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar din România” (Mihăilescu et al., 2015). La aprecierea stării de conservare a habitatelor și a speciilor s-a ținut cont în mare măsură și de rezultatul observațiilor făcute pe teren.

Pentru caracterizarea generală a ecosistemelor s-au folosit studii de specialitate (Popovici et al, 1984) iar pentru aprecierea impactului potențial negativ al amenajamentului silvic asupra habitatelor și a speciilor din ariile protejate suprapuse peste zona de interes, au fost folosite observațiile de teren și date din literatura de specialitate (Mihăilescu et al., 2015; Tatole, 2010; Bădărău et al, 2005).

Mare parte din informațiile generale privind proiectul, în special cele privind detaliile tehnice ale proiectului și diferitele tipuri de lucrări silvotehnice preconizate în amenajament, au fost preluate din memoriile tehnice realizate de S.C. ASRADSIL VILSAN S.R.L..

C.2. Tipuri de habitate din amenajamentul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea prezente în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș

Corespondența între tipurile naturale de pădure descrise în amenajament (după Pașcovschi și Leandru, 1958) și habitatele de importanță comunitară „Habitat Natura 2000” s-a făcut conform lucrărilor „Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România” (Dan Gaffa, Owen Mountfort, 2008), „Habitat din România” (Doniță, N., ș.a., 2005) și a OUG 57/2007 – Anexa 2 modificată și completată.

Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor 27 de habitate de interes comunitar:

1. 3220 – Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane;
2. 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane;
3. 3240 – Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane;
4. 4060 – Tufărișuri alpine și boreale;

5. 4070* – Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*;
6. 4080 – Tufărișuri cu specii sub-arctice de *Salix*;
7. 6150 – Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios;
8. 6170 – Pajiști calcifile alpine și subalpine;
9. 6230* – Pajiști montane de *Nardus bogate* în specii pe substraturi silicioase;
10. 6410 – Pajiști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase - *Molinion caeruleae*;
11. 6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofilele la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin;
12. 6520 – Fânețe montane;
13. 7240* – Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris-atrofuscae*;
14. 8110 – Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin - *Androsacetalia alpinae* și *Galeopsietalia ladani*;
15. 8120 – Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin - *Thlaspietea rotundifolii*;
16. 8210 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase;
17. 8220 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase;
18. 8310 – Peșteri în care accesul publicului este interzis;
19. 9110 – Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*;
20. 9130 – Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*;
21. 9150 – Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*;
22. 9170 – Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*;
23. 9180* – Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene;
24. 91E0* – Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* - *Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae*;
25. 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros;
26. 91V0 – Păduri dacice de fag - *Symphyto-Fagion*;
27. 9410 – Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montana - *Vaccinio – Piceetea*.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat faptul că 5 habitate de interes comunitar nu sunt prezente în perimetrul ariei naturale protejate. Aceste habitate sunt următoarele:

1. 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane;
2. 3240 – Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane;
3. 7240* – Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris-atrofuscae*;
4. 9150 – Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*;
5. 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros;

Descrierea tipurilor de habitate este prezentată în continuare:

1) Habitatul 3220 – Vegetație erbacee de pe malurile râurilor montane

Habitat cu caracter hidro-higrofil. Este reprezentat de grupări deschise de plante pioniere erbacee sau sufrutescente, bogate în specii alpine, care colonizează depozitele de pietriș ale cursurilor de apă cu un regim hidrologic de tip alpin – cu debit maxim în timpul verii. Aceste grupări se pot instala și pe terenurile plane, cu apă stagnantă, din jurul pâraielor sau râurilor de munte. Habitatul se întâlnește din etajul montan superior până în cel alpin.

Habitatul a fost identificat în lungul izvoarelor și pâraielor din zona subalpină și alpină. Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R5416 – Comunități sud-est carpatice de izvoare și pâraie cu *Saxifraga stellaris*, *Chrysosplenium*

alpinum și *Philonotis seriata*. Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Chrysosplenio alpine - Saxifragetum stellaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1,5 - 2 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.01 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

2). Habitatul 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane

Acest tip de habitat este reprezentat prin comunități pioniere, instalate intrazonal, edificate de *Myricaria germanica* și specii de *Salix* spp. Fitocenozele sunt în general fragmentare și se instalează pe depozitele de pietriș bogate în nămol fin și frecvent inundate ale cursurilor de apă din regiunea montană. Au în general acoperire redusă, influențată de inundațiile periodice care determină acumularea de noi sedimente. În același timp, inundațiile produc și modificări ale covorului vegetal, eliminând plantele prin eroziune. Astfel, existența acestor comunități este determinată de intensitatea și frecvența inundațiilor și de viteza de curgere a apei.

Fitocenozele habitatului pot invada formațiunile ierboase învecinate, caracteristice văilor râurilor montane, în special pe cele aparținând habitatului de interes comunitar 3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor neforestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s- a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane. Fragmente de habitat au fost identificate în vecinătatea ariei naturale protejate, pe Valea Doamnei – județul Argeș, Valea Găujani – județul Vâlcea și pe Valea Bârsa lui Bucur – județul Brașov.

Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate.

3). Habitatul 3240 – Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane

Habitatul cuprinde desișuri sau tufărișuri înalte de *Salix* spp., *Hippophaë rhamnoides*, *Alnus* spp., *Betula* spp., printre altele, pe depozite de pietriș ale cursurilor de apă montane și boreale nordice, care au un regim hidrologic de tip alpin, cu debit maxim în timpul verii. Formațiuni de *Salix eleagnos*, *S. purpurea* subsp. *gracilis*, *S. daphnoides*, *S. nigricans* și *Hippophaë rhamnoides* pe depozitele înalte de pietriș fluvial din văile alpine și perialpine.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor neforestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s- a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 3240 Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane.

Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate.

4) Habitatul 4060 – Tufărișuri alpine și boreale

Habitatul cuprinde tufărișuri pitice, uneori târâtoare, caracteristice etajelor superioare de vegetație ale Carpaților Sud-Estici. Cele mai multe tufărișuri formează mozaicuri de vegetație pe suprafețe mici, legate de existența unor microstațiuni distincte. Sunt asociații primare, dar se pot extinde secundar, în urma defrișării jnepenișurilor și pădurilor de limită superioară. Sunt edificate de specii oligoterme, xeroterme, oligotrofe și moderat până la puternic acide. De regulă, includ specii arcto-alpine, boreale și circumpolare, în anumite cazuri, și endemite carpatice.

Acest tip de habitat este răspândit în etajele superioare de vegetație – subalpin și alpin, fragmente mai mici întâlnindu-se și în etajul montan al ariei naturale protejate.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3101 - Tufărișuri alpine pitice de azalee - *Loisele uria procumbens*; R3104 - Tufărișuri de smirdar - *Rhododendron myrtifolium*; R3109 - Tufărișuri alpine de vuietoare - *Empetrum nigrum hermaphroditum* și afin vânăt - *Vaccinium gaultherioides*; R3108 - Tufărișuri de ienupăr pitic - *Juniperus sibirica*; R3107 - Tufărișuri de coacăză - *Bruckenthalia spiculifolia* și ienupăr pitic - *Juniperus sibirica*; R3617 - Tufărișuri târâtoare de argințică - *Dryas octopetala* și R3111 - Tufărișuri dominate de afin - *Vaccinium myrtillus*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cetrario - Loiseleurietum procumbentis*, *Rhododendro myrtifolii - Vaccinietum*, *Junipero - Bruckenthalietum*, *Campanulo abietinae - Juniperetum*, *Empetro - Vaccinietum gaultherioidis*, *Campanulo abietinae - Vaccinietum*, *Achilleo schurii - Dryadetum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 17.000 -22.000 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.02 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

5) Habitatul 4070* – Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*

Acest tip de habitat cuprinde formațiuni edificate de *Pinus mugo*, tipice pentru etajul subalpin al Carpaților românești. Elementele carpato-balcanice prezente diferențiază acest tip de habitat de cele similare, vicariante din Europa centrală. Alături de *Pinus mugo*, speciile *Rhododendron myrtifolium* și *Calamagrostis villosa* imprimă caracterul local al Carpaților românești. Speciile prezente sunt oligoterme, higrofile, oligotrofe, acidofile.

Factorii limitativi sunt reprezentați de seceta fiziologică, vânt puternic cu mare frecvență, perioada scurtă de vegetație.

Fragmente ale acestui tip de habitat au fost identificate în etajele superioare de vegetație din etajul subalpin al ariei naturale protejate.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3105 – Tufărișuri sud-est carpatice de jneapăn - *Pinus mugo* cu smirdar - *Rhododendron myrtifolium*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Rhododendro myrtifolii - Pinetum mugii*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 5.200 - 6.500 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.03 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

6). Habitatul 4080 – Tufărișuri cu specii sub-arctice de *Salix*

Habitatul include formațiuni de sălcii arcto-alpine și boreale, uneori specii relictare - *Salix bicolor*, instalate de-a lungul pâraielor subalpine, a mlaștinilor sau a culoarelor pietroase din circurile glaciare.

Tufărișurile formate de *Alnus viridis* și *Salix silesiaca* sunt asociate cu buruienișurile subalpine. Fitocenozele habitatului sunt diferențiate de cele din Alpi prin megaforbiete carpatice - elemente carpatice care intră în alcătuirea buruienișurilor subalpine - ce aparțin alianței *Adenostylon alliariae*, cum ar fi *Heracleum palmatum* și *Aconitum toxicum*.

Factorii limitativi sunt reprezentați de temperaturi scăzute, volum edafic extrem de mic, umiditatea excesivă.

Fragmente ale acestui tip de habitat au fost identificate în etajul subalpin al ariei naturale protejate.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3110 – Tufărișuri sud-est carpatice de anin verde - *Alnus viridis*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Salici - Alnetum viridis*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 90 - 150 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.04 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind necunoscută.

7) Habitatul 6150 – Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios

Acest tip de habitat cuprinde formațiuni boreo-alpine, hecistoterm-microterme, localizate pe vârfurile mai înalte ale munților. Sunt edificate de *Juncus trifidus*, *Carex bigelowii*, mușchi și licheni. În acest tip de habitat sunt incluse și comunitățile asociate crio-nivale de depresiuni mici.

Habitatul a fost identificat predominant în zona subalpină și alpină din aria naturală protejată.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3602 - Pajiști sud-est carpatice de coarnă - *Carex curvula* și *Primula minima*, R3603 - Pajiști sud-est carpatice de părul porcului - *Juncus trifidus* și *Oreochloa disticha*; R3604 - Pajiști sud-est carpatice de părușcă - *Festuca supina* și *Potentilla ternata*; R3615 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii alpine - *Salix herbacea*; R6303 - Comunități sud-est carpatice chionofile cu *Luzula alpino-pilosa* și R6304 - Comunități sud-est carpatice chionofile cu *Ranunculus crenatus* și *Soldanella pusilla*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Primulo - Caricetum curvulae*, *Oreochloa - Juncetum trifidi*, *Potentillo chrysocraspedae - Festucetum airoidis*, *Salicetum herbaceae*, *Luzuletum alpino - pilosae*, *Soldanello pusillae - Ranunculetum crenati*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 12.000 - 15.000 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.05 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

8) Habitatul 6170 – Pajiști calcifile alpine și subalpine

Reprezintă un tip de habitat întâlnit în etajele subalpin și alpin, pe soluri bogate în carbonat de calciu și cu grad ridicat de saturație în baze.

Fragmente ale habitatului au fost identificate în etajul subalpin al ariei naturale protejate. Aceste fragmente se încadrează în următoarele două subtipuri: pajiști calcifile scunde, mezo- xerofile bine închegate care vegetează pe culmi puternic vântuite în timpul verii și acoperite cu un strat gros de zăpadă iarna și pajiști calcifile xero-termofile deschise, instalate pe terenuri terasate sau concentric bordurate.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3611 - Pajiști sud-est carpatice de coada iepurelui - *Sesleria rigida* ssp. *haynaldiana* și rogoz - *Carex sempervirens*; R3612 - Pajiști sud-est carpatice de rogoz - *Carex sempervirens* și coarnă mare - *Sesleria bielzii*; R3616 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii alpine - *Salix retusa*, *S. reticulata* și R3619 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii endemice - *Salix kitaibeliana* cu degetăruț alpin - *Soldanella pusilla*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Seslerio haynaldianae* - *Caricetum sempervirentis*, *Seslerio bielzii-Caricetum sempervirentis*, *Salicetum retuso – reticulatae* și *Soldanello pusillae* - *Salicetum kitaibelianae*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 180 - 210 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.06 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

9) Habitatul 6230* – Pajiști montane de *Nardus* bogate în specii pe substraturi silicioase

Habitatul este reprezentat prin pajiști seminaturale bine închegate, care se dezvoltă pe substrat silicios și ocupă stațiuni cu caracter oligotrof, mezofil sau xerofil.

Cenoze heliofile, micromezoterme adesea oligotrofe, dezvoltate pe soluri brune podzolice și humico-silicatică cu reacție puternic acidă.

Fragmente ale acestui tip de habitat seminatural au fost identificate în etajele montan și subalpin ale ariei naturale protejate.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3608 - Pajiști sud-est carpatice de *Scorzonera rosea* și *Festuca nigrescens* și R3609 - Pajiști sud-est carpatice de țăpoșică - *Nardus stricta* și *Viola declinata*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Scorzonero roseae* - *Festucetum nigricantis* și *Viola declinatae – Nardetum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2.000 - 3.000 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.07 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

10) Habitatul 6410 – Pajiști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase - *Molinion caeruleae*

În perimetrul ariei naturale protejate a fost identificat prin habitatul din clasificarea națională R3710 - Pajiști dacice de *Molinia caerulea*., care este un habitat de pajiște răspândit din câmpie până în regiunea montană, pe soluri umede și sărace în azot și fosfor. Fitocenozele acestui habitat se mențin prin management extensiv și corespund unui stadiu de deteriorare al mlaștinilor turboase drenate. Se instalează în depresiuni, cu pante foarte ușor înclinate, cu expoziții variate.

Acest habitat a fost identificat în etajul montan inferior din extremitatea estică a ariei naturale protejate, sub forma unor benzi discontinue, precum și sub forma unor petece cu suprafețe mici, necartabile în zona de distribuție a habitatului.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3710 - Pajiști dacice de *Molinia caerulea*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Junco-Molinietum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 13,13 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.08 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

11) Habitatul 6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin

Habitatul include comunități de lizieră de pe malul apelor care se caracterizează prin specii de talie înaltă, fiind foarte diversificate din punct de vedere floristic și structural.

Acest habitat a fost identificat sub forma unor benzi discontinue de-a lungul principalelor cursuri de apă de pe întreg teritoriul sitului, precum și sub forma unor petece cu suprafețe mici, necartabile.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3703 - Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Cirsium waldsteinii* și *Heracleum sphondylium* ssp. *transsilvanicum*; R3706 - Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Petasites kablikianus*; R3707 - Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Telekia speciosa* și *Petasites hybridus* și R3708 - Comunități daco-getice cu *Angelica sylvestris*, *Crepis paludosa* și *Scirpus sylvaticus*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cirsio waldsteinii-Heracleetum transsilvanici*, *Petasitetum kablikiani*, *Telekio-Petasitetum hybridi*, *Angelico - Cirsietum oleracei* și *Scirpetum sylvatici*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 200 - 300 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.09 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

12) Habitatul 6520 – Fânețe montane

Habitat mezofil, care include fânețe montane, bogate în specii cu amplitudine ecologică mare. Ocupă versanți slab înclinați cu expoziții sudice și estice, preferând solurile moderat acide și bogate în nutrienți.

Speciile edificatoare *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra* se găsesc în raport de codominanță, în funcție de conținutul în nutrienți și gradul de aerisire a solului - *Agrostis capillaris* domină pe solurile fertile și aerisite, în timp ce *Festuca rubra* se afirmă puternic pe solurile tasate, sărace în substanțe nutritive. Aceste pajiști sunt prezente în tot lanțul carpatic, fiind utilizate atât ca fânețe, cât și ca pășuni.

Fragmentele acestui tip de habitat seminatural au fost identificate în partea vestică a sitului în etajul montan.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3803 - Pajiști sud-est carpatice de *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Festuco rubrae-Agrostietum capillaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1.000 - 1.500 ha și prezintă o distribuție marginală. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.10 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

13) Habitatul 7240* – Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris-atrofuscae*

Acest tip de habitat este reprezentat prin comunități alpine, peri-alpine și nord-britanice ce colonizează substrate neutre până la ușor acide, pietroase, nisipoase, uneori ușor argiloase sau turboase, saturate în apă rece, pe morene și pe marginea izvoarelor, pâraiașelor, torentelor glaciare din etajele alpin și sub-alpin, sau pe nisipuri aluviale ale râurilor limpezi, reci, încet curgătoare și ale apelor stătătoare calme. Pentru existența acestui tip de habitat este esențial înghețul permanent sau continuu al solului pe o

perioadă îndelungată. Vegetația este scundă, formată în principal din specii de *Carex* și *Juncus - Caricion bicoloris-atrofuscuscae*.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor neforestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s- a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 7240* – Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris-atrofuscuscae*. Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate. Mai mult, acest tip de habitat are o prezență incertă la nivel național. Probabil că menționarea acestui tip habitat ca fiind prezent în România se datorează încadrării inițiale greșite a habitatului R5403 din clasificarea românească - Turbării sud-est carpatice mezo-oligotrofe cu *Carex rostrata* și *Sphagnum recurvum* la habitatul 7240* - Doniță et al., 2005. În 2006, Doniță și colaboratorii rectifică aceste informații și încadrează aceste comunități la habitatul 7140 - Mlaștini turboase de tranziție și turbării mișcătoare.

14) Habitatul 8110 – Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin - *Androsacetalia alpinae* și *Galeopsietalia ladani*

Habitat endemic particular cu caracter chionofil, care se prezintă sub forma unor pernițe sau rozete dezvoltate pe pietrișuri și grohotișuri mobile cu expoziție nord-estică și nord-vestică. În acest habitat, de cele mai multe ori, sunt prezente specii chionofile din clasa *Salicetea herbaceae*.

Fragmentele habitatului au fost identificate la baza versanților stâncoși, pe substrat silicios.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6104 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri silicioase mobile sau slab fixate cu *Oxyria dygina* și R6105 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri silicioase semifixate cu *Saxifraga bryoides*, *Silene acaulis* și *Veronica baumgarteni*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Saxifraga carpathicae* - *Oxyrietum dyginae* și *Veronico baumgarteni* - *Saxifragetum bryoidis*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1.500 - 2.500 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.11 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

15) Habitatul 8120 – Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin - *Thlaspietea rotundifolii*

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6106 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri și bolovănișuri calcaroase semi-fixate cu *Cerastium arvense* ssp. *calcicolum*, *Saxifraga moschata* și *Saxifraga aizoides* și R6107 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri calcaroase mobile și semi-mobile cu *Cardaminopsis neglecta*, *Papaver alpinum* ssp. *corona-sancti-stephani* și *Doronicum carpaticum*.

Habitatul R6106 este un habitat saxicol endemic, pionier, sărac în specii și cu acoperire slabă, dar cu un rol în începutul de întelenire și fixare al grohotișurilor calcaroase mobile. Se instalează pe bolovănișuri și grohotișuri semifixate însoțite, din etajele subalpin și alpin. Speciile prezente sunt strict adaptate grohotișurilor nefixate. Habitatul grupează deopotrivă specii bazofile, caracteristice ordinului *Thlaspietalia rotundifolii*, precum și elemente acidofile, caracteristice ordinului *Androsacetalia alpinae*. În stratul ierbos, alături de *Saxifraga moschata*, apare constant specia arenicolă alpină *Cerastium arvense* ssp. *calcicolum*, care constituie o bună diferențială ecologică pentru asociație.

Habitatul R6107 este un habitat pionier, sciafil, mezofil care prezintă o acoperire redusă, realizată de specii care s-au adaptat unor condiții de vegetație dificile. În stratul ierbos, cele două specii edificatoare *Papaver corona-santi-stephani* și *Cardaminopsis neglecta* realizează în medie o acoperire de 15%. Compoziție floristică, săracă în specii, se remarcă prin prezența, uneori abundentă, a speciei saxicole sciafil-chinofilă *Festuca violacea*. Se întâlnesc numeroase specii caracteristice alianței *Papavero-Thymion pulcherrimi* printre care: *Thymus pulcherrimus*, *Saxifraga aizoides*, *Doronicum carpaticum*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cerastio calcicolae – Saxifragetum* și *Cardaminopsio neglectae-Papaveretum*.

Habitatul este reprezentat prin fragmente izolate în etajul subalpin.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2 - 4 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.12 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

16) Habitatul 8210 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6208 - Comunități sud-est carpatice pe stânci calcaroase cu *Achillea oxyloba* ssp. *schurii* și *Campanula cochleariifolia*.

Habitatul este reprezentat de cenoze rupicole, higro-ombrogene care se întind pe suprafețe mici de 2–4 m². Habitatul este în directă legătură cu grupări vegetale din *Seslerietalia*. În stratul ierbos, speciile caracteristice *Achillea schurii* și *Campanula cochleariifolia* au o acoperire de 20–30%.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Achilleo schurii-Campanuletum cochleariifoliae*.

Habitatul este reprezentat prin fragmente izolate în etajul subalpin din sectorul central și vestic al Munților Făgăraș.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1 - 3 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.13 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

17) Habitatul 8220 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6201 - Comunități sud-est carpatice pe stânci silicioase cu *Silene dinarica* și R6210 - Comunități sud-est carpatice pe stânci silicioase cu *Asplenium trichomanes* ssp. *trichomanes* și *Poa nemoralis*.

Habitatul R6201 este un habitat rupicol endemic, fragmentat, cantonat pe stânci cu pereți aproape verticali, însorite și moderat umede. Stratul ierbos este bine dezvoltat, *Silene dinarica* alcătuind de regulă grupări vegetale monodominante.

Habitatul R6210 este un habitat rupicol, ombrofil fragmentat, dezvoltat pe substraturi silicioase.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Silenetum dinaricae* și *Asplenio trichomanis-Poëtum nemoralis*.

Habitatul este reprezentat prin fragmente care ocupă suprafețe variabile în toate etajele de vegetație ale sitului, din zona nemorală până în cea alpină.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 250-300 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.14 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

18) Habitatul 8310 – Peșteri în care accesul publicului este interzis

Habitatul include mai multe tipuri de micro-habitate din peșteri. Acestea sunt în cea mai mare parte dezvoltate în calcare, dolomite și marmure, dar pot exista și în gips, sare, gresii, conglomerate, șisturi cristaline, piroclastite, bazalte.

Vegetația habitatului este reprezentată doar prin comunități edificate de briofite și alge: briofite *Schistostega pennata* și tapete de alge la intrarea în peșteri.

Faună cavernicolă foarte specializată și strict endemică. Include forme relict subterane ale unei faune care s-a diversificat în afara peșterilor. Această faună este în principal formată din nevertebrate care trăiesc exclusiv în peșteri și în apele subterane.

Habitatul este distribuit în zona vestică și centrală a ariei naturale protejate.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2-3 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.15 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

19) Habitatul 9110 – Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*

Habitatul include păduri dezvoltate pe soluri acide, de *Fagus sylvatica* și, în munții mai înalți de *Fagus sylvatica-Abies alba* sau de *Fagus sylvatica-Abies alba-Picea abies*, stratul arbuștilor conține exemplare de *Lonicera nigra*, *Lonicera xylosteum*, *Daphne mezereum*, iar stratul ierbos este format din *Luzula luzuloides*, *Polytrichum formosum* și adesea, *Deschampsia flexuosa*, *Calamagrostis villosa*, *Vaccinium myrtillus*, *Pteridium aquilinum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul apare mozaicat cu fragmente aparținând tipului de habitat 9130. Aceste habitate de făgete de tip central-european, fără specii endemice regionale carpatine, adesea mozaicate în peisaj, au fost identificate pe suprafețe mari pe versantul nordic al Munților Făgăraș, unde se întind pe versanții văilor până în jurul altitudinii de 1.000 m, de unde sunt înlocuite, treptat, limita nefiind niciodată tranșantă, de către variantele acidofile sau bazofile ale habitatului 91V0 al făgetelor dacice. Habitatele 9110 și 9130 sunt mult mai rare pe flancul vestic, estic și sudic al ariei naturale protejate, unde făgetele aparțin mai ales habitatelor 91V0 sau 91K0.

Diferențierea habitatelor 9110 și 9130 se face de regulă de către pantă, ce determină un anumit tip de sol și un anumit tip de regim al umidității, de porozitate și de distribuție a nutrienților și reacției pe profilul solului. Făgetele de tip central-european acidofile ale habitatului 9110 ocupând luvisoluri pe pante de regulă sub 10⁰, iar pe pantele mai accentuate, pe cambisolurile cu profil mai scurt și mai bogate în nutrienți, se dezvoltă făgetele neutrofile ale habitatului 9130.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 24.700 – 27.300 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.31 a Planului de management.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori care duc la micșorarea habitatului, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive și care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovată menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate,

menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

20) Habitatul 9130 – Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*

Cuprinde fitocenoze edificate de specii europene, nemorale și balcanice mezo-eutrofe, situat la altitudini între 300-800 m. Stratul arborilor este compus exclusiv din fag - *Fagus sylvatica* sau cu amestec redus de carpen - *Carpinus betulus*, gorun - *Quercus petraea*, paltin de munte - *Acer pseudoplatanus*, cireș - *Cerasus avium* în zonele mai înalte, iar în zonele mai joase sorb de câmp - *Sorbus torminalis*, ulm - *Ulmus glabra*, *U. minor*, tei pucios - *Tilia cordata*. Stratul ierbos cuprinde specii *Anemone nemorosa*, *Lamium galeobdolon*, *Galium odoratum*, *Melica uniflora*, *Dentaria* sp., formând un strat ierbos mai bogat în specii și mai abundent decât în pădurile de fag de tip Luzulo-Fagetum – habitat 9110.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul apare mozaicat cu fragmente aparținând tipului de habitat 9110. Aceste habitate de făgete de tip central-european, fără specii endemice regionale carpatine, adesea mozaicate în peisaj, au fost identificate pe suprafețe mari pe versantul nordic al Munților Făgăraș, unde se întind pe versanții văilor până în jurul altitudinii de 1.000 m, de unde sunt înlocuite, treptat, limita nefiind niciodată tranșantă, de către către variantele acidofile sau bazofile ale habitatului 91V0 al făgetelor dacice. Habitatele 9130 și 9110 sunt mult mai rare pe flancul vestic, estic și sudic al ariei naturale protejate, unde făgetele aparțin mai ales habitatelor 91V0 sau 91K0.

Diferențierea habitatelor 9130 și 9110 se face de regulă de către pantă, ce determină un anumit tip de sol și un anumit tip de regim al umidității, de porozitate și de distribuție a nutrienților și reacției pe profilul solului. Făgetele de tip central-european acidofile ale habitatului 9110, ocupând luvisoluri pe pante de regulă sub 10⁰, iar pe pantele mai accentuate, pe cambisolurile cu profil mai scurt și mai bogate în nutrienți, se dezvoltă făgetele neutrofile ale habitatului 9130.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 6.248 – 6.374 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.20 a Planului de management.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovat menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

21) Habitatul 9150 – Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor forestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 9150 – Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*.

Aceste făgete se află pe substrate stâncoase calcaroase, mai rar amfibolitice sau bazaltice, având drept caracteristică abundența speciilor de orhidee, în special din genurile *Epipactis* - *E. helleborine*, *E. leptochila*, *E. microphylla* și altele și *Cephalanthera* - *C. rubra*, *C. longifolia* și *C. damasonium*. Principala asociație la care sunt încadrate aceste făgete după Sanda et al., 2008, este *Epipacteto – Fagetum*, respectiv *Epipactidi –*

Fagetum după Gafta și Mountford, 2008, care este echivalentul / vicariantul carpatic al asociației central-europene *Cephalanthero – Fagetum*. Acest tip de habitat a fost introdus pe fișa standard a sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș având în vedere extinderea insulară a calcarelor în unele perimetre. Totuși, făgetele calcifile dominante în peisaj din Făgăraș și lezer - Păpușa aparțin făgetelor dacice ale asociațiilor *Symphito cordati – Fagetum* și *Phyllitidi – Fagetum* din cadrul habitatului 91V0 și nu au în nici un caz un caracter central-european. Atât Stancu - 2005, cât și Alexiu - 1998, nu menționează existența unor fitocenoze încadrabile habitatului 9150 chiar dacă în teritoriile analizate de aceștia apar suprafețe de calcare cristaline.

În al doilea rând, asociația carpatică *Epipactido – Fagetum* este considerată ca aparținând alianței făgetelor dacice, *Symphyto cordati – Fagetum* și nu alianței făgetelor central-europene neutrofile *Cephalanthero – Fagion*. Având în vedere faptul că această alianță nu este cunoscută în Carpații românești, este normal ca și habitatul de interes comunitar 9150 asociat ei să nu fie întâlnit pe teritoriul României.

Mai există menționată în sinteza privind habitatele din România - Doniță et al., 2005, subasociația *Carpino - Fagetum cephalantherietosum* – habitat R4111 – Păduri sud-est carpatice de fag - *Fagus sylvatica* și brad - *Abies alba* cu *Cephalanthera damassonium*, care s-ar încadra la acest tipul de habitat de interes comunitar 9150 - Gafta și Mountford, 2008. Studiile realizate arată că rarele pâlcuri de cărpino – făgete situate în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu se încadrează la tipul de habitat R4111 din clasificarea națională, aspect ce subliniază încă odată lipsa tipului de habitat de interes comunitar 9150 în cadrul ariei naturale protejate.

22) Habitatul 9170 – Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*

Habitatul este specific bioregionii continentale și include păduri de *Quercus petraea* și *Carpinus betulus* din regiunile cu climat subcontinental, în cadrul arealului central-european al lui *Fagus sylvatica*, dominate de *Quercus petraea*. Absența fagului sau participarea lui redusă este explicată prin cantitatea insuficientă de precipitații. Sunt incluse și pădurile asemănătoare de stejar și tei din regiunile est-europene și central-est-europene cu climat continental, la est de arealul lui *F. sylvatica*. Structura stratului erbaceu este foarte variabilă, în funcție de troficitatea solului. În Europa Occidentală, aceste păduri sunt afectate de uscare prematură.

Acest habitat este prezent în extremitatea estică a sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, zonă care include o mică porțiune din arealul colinar al Depresiunii Transilvaniei, la altitudini sub 500 de metri, pe depozite moi de vârstă miocenă, pe versantul slab înclinat stâng al văii Șinca.

În această zonă, situată între cursurile văilor Plopoasa și Strâmba, a fost identificată o suprafață mică - 621,5 ha, dar foarte reprezentativă, de goruneto-cărpino.

Una dintre suprafețe, localizată în bazinul văii Plopoasa, constituie o pădure seculară, cu goruni, dar și fag la baza versantului, având vârste estimate la peste 300 de ani. Este vorba despre trei parcele forestiere aparținând O.S. Șercăița UP IX Șercăița, având IDP 080609005-07. Această suprafață trebuie să fie supusă conservării pe termen lung.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 274 - 291 ha și prezintă o distribuție marginală. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.21 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

23) Habitatul 9180* – Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene

Habitatul include păduri mixte formate din specii de amestec - *Acer pseudoplatanus*, *Fraxinus excelsior*, *Ulmus glabra*, *Tilia cordata* - de pe grohotișuri, versanți stâncoși abrupti sau coluvii grosiere ale versanților, în special pe substraturi calcaroase, dar și pe substraturi silicatiche - Tilio - Acerion Klika 1955. Se poate face distincție între o grupare tipică stațiunilor reci și umede, păduri sciafile și mezo-higrofile, în general dominate de paltin - *Acer pseudoplatanus* – subalianța Lunario - Acerenion, și o alta, tipică grohotișurilor uscate și calde, păduri xerotermofile, în general dominate de tei - *Tilia cordata*, *T. platyphyllos* - subalianța Tilio - Acerenion.

Acesta este cel mai fragmentat tip de habitat forestier de interes comunitar. Apare în mici insule acolo unde stâncăriile sunt împădurite, oferind condiții pentru instalarea acestor habitate forestiere intrazonale. Deși nu sunt descrise încă de studiile publicate în zonă, pe versantul nordic făgărășean există circa 217 de puncte unde se găsesc stâncării împădurite cu acest tip de habitat prioritar. Ele sunt bine reprezentate și pe versanții Munților Iezer - Păpușa și pe versantul sudic făgărășean.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 66 - 70 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.22 a Planului de management.

Habitatul ocupă pante abrupte, astfel că se află, în general, într-o stare de conservare bună.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

24) Habitatul 91E0* – Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* - *Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*

Acest tip de habitat include păduri de luncă formate dintr-un strat arbustiv cu frasin - *Fraxinus excelsior* și anin - *Alnus* spp. ce apar de-a lungul cursurilor de apă de la câmpie până în zona etajului colinar și submontan ai Europei temperate și boreale. În funcție de acest strat s-au delimitat trei subtipuri de asociații vegetale: *Alno-Padion* - păduri de luncă de *Fraxinus excelsior* și *Alnus glutinosa* din lungul cursurilor de apă din zona de câmpie și etajul colinar din Europa temperată și boreală, *Alnion incanae* - păduri de luncă de *Alnus incana* din lungul râurilor montane și submontane din Alpi și Apeninii de nord și *Salicion albae* - galerii arborescente formate din exemplare înalte de *Salix alba*, *S. fragilis* și *Populus nigra* de-a lungul râurilor medio-europene, în etajul submontan, colinar și zona de câmpie. Toate aceste subtipuri apar pe soluri grele bogate în depozite aluviale, bine aerate și care sunt inundate periodic de creșterea nivelului cursului de apă. Stratul ierbos include specii de plante de talie mare: *Filipendula ulmaria*, *Angelica sylvestris*, *Rumex sanguineus*, *Cirsium oleraceum*, *Cardamine* spp., *Carex* spp.

În perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș arinișurile cu arin alb - *Alnus incana* din asociația *Telekio speciosae* - *Alnetum incanae* Coldea 1990 reprezintă principalul tip fitocenotic aparținând habitatului de interes comunitar 91E0*.

Acestea sunt concentrate în lungul cursurilor de apă, care de cele mai multe ori nu au lunci bine dezvoltate pe versantul nordic - motiv pentru care și structura lor floristică este destul de slab încheagată. Pe versantul sudic, în luncile văilor principale, o mare parte din arinișurile albe au fost îndepărtate prin lucrări hidrotehnice în albie și de creare și/sau întreținere a drumurilor forestiere. În văile umbrite din această regiune a Carpaților Meridionali s-a observat însă adesea extinderea semnificativă a arinișurilor albe pe versanți, pornind din lunca văilor, unde alcătuiesc fitocenoze încă nedescrise din punct de vedere fitosociologic, cu un covor compact de taulă - *Spiraea ulmifolia*.

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

Acest aspect face dificilă cartarea acestor arinișuri extinse de versant, prezente uneori chiar pe pante abrupte, de peste 30 de grade.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 405 - 413 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.23 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

25) Habitatul 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros

Habitatul este unul reminescent glaciar. Stratul arbustiv nu conține specii caracteristice, în schimb covorul ierbos este alcătuit din specii din pajiștile de stâncării calcaroase, în primul rând gramineul coada iepurelui carpatină - *Sesleria rigida*.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor forestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros.

Acest tip de habitat nu este prezent în perimetrul ariei naturale protejate, fiind menționat din greșeală în fișa standard a sitului Natura 2000 prin interpretarea eronată a datelor din lucrarea de doctorat a lui Alexiu, 1998, despre vegetația Munților Iezer – Păpușa. În realitate, pinetele silvestre calcifile descrise de autor nu sunt situate în cadrul ariei naturale protejate.

Deși lipsesc majoritatea speciilor caracteristice habitatului 91Q0, din cauza caracterului xerofil, în pinetele silvestre de pe stâncăriile de șisturi cristaline din bara Ghițu - Frunți se află unele specii în mod preferențial calcifile, precum *Thymus comosus*, unele dintre ele fiind rare precum *Erysimum comatum*. Totuși prezența acestor elemente sporadice nu poate fi considerată ca fiind suficientă pentru a le atribui habitatului calcifil 91Q0.

26) Habitatul 91V0 – Păduri dacice de fag - *Symphyto-Fagion*

Habitatul include păduri de *Fagus sylvatica*, *Fagus sylvatica-Abies alba*, *Fagus sylvatica-Abies alba-Picea abies* și *Fagus sylvatica-Carpinus betula* din Carpații românești, ucraineni și din estul Serbiei, și din dealurile subcarpatice, din alianța *Symphyto cordati-Fagion*, cu specii tipice de *Fagetalia*, dezvoltate pe substraturi neutre, bazice și uneori acide.

Făgetele, făgeto-brădetele și făgeto-molidișurile din masivele Făgăraș și Iezer – Păpușa care aparțin tipului de habitat de interes comunitar 91V0 sunt localizate în perimetrul ariei naturale protejate după cum urmează:

- pe macroversantul nordic al Munților Făgăraș: din jurul altitudinii de 1.000 m până la limita inferioară a molidișurilor - circa 1.400 m altitudine;

- pe macroversantul sudic al Munților Făgăraș: din jurul altitudinii de 800 de m până la limita inferioară a molidișurilor. Sub 800 m făgetele dacice sunt înlocuite de făgetele ilirice care se încadrează în tipul de habitat de interes comunitar 91K0;

- pe macroversantul vestic al Munților Făgăraș: pe clinele nordice pe tot ecartul altitudinal, dar pe cele cu expoziție sudică doar de la circa 600 m altitudine în sus, mai jos de această altitudine fiind prezentă o mixtură a habitatelor de gorunete ilirice – habitat de interes comunitar 91L0 - și făgete ilirice - habitat de interes comunitar 91K0;

- pe macroversantul estic al Munților Făgăraș: în bazinele Bărselor, precum și pe porțiunea din macroversantul sudic al Munților Iezer - Păpușa inclusă în perimetrul ariei naturale protejate, toate făgetele și pădurile de amestec aparțin habitatului de interes comunitar

91V0, speciile caracteristice acestuia coborând până la cele mai joase altitudini.

Studiile efectuate arată faptul că cea mai mare suprafață de păduri nemorale și boreonemorale din cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș se încadrează la tipul de habitat de interes comunitar 91V0.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 49.661 – 54.889 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.24 a Planului de management.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovată menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

27). Habitatul 9410 – Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montana - *Vaccinio –Piceetea*

Acest habitat include păduri de conifere subalpine și alpine în care sunt cuprinse două subtipuri: păduri de molid subalpine și păduri de molid perialpine. Sunt păduri aflate la altitudini de peste 1.000 m, cu valoare conservativă moderată, mare sau foarte mare, valoarea conservativa fiind dată de compoziția stratului ierbos. Ca structură acest tip de habitat conține un strat al arborilor compus exclusiv din molid - *Picea abies* sau cu puțin amestec scoruș de munte - *Sorbus aucuparia*, paltin de munte - *Acer pseudoplatanus*. Stratul arbustiv lipsește sau este slab dezvoltat. Stratul ierbos este dominat de anumite specii: *Oxalis acetosella*, *Soldanella hungarica*, *Vaccinium myrtillus*, stratul de mușchi bine dezvoltat, gros cu specii ale genului *Hyloconium spp.*, *Politrichum spp.*

Moldișurile din Munții Făgăraș și lezer - Păpușa formează etajul forestier boreal, cuprins în general între altitudinile de 1.400 – 1.800 m. Totuși, din cauza inversiunilor termice frecvente, pâlcuri de molid coboară uneori până la altitudinea de 1.000 m. În multe locuri de pe versantul nordic limita superioară a pădurii boreale coboară până spre 1.600 m.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 45.207 – 46.120 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.25 a Planului de management.

Principala amenințare pentru acest tip de habitat este exploatare masivă a lemnului. Pe întreaga suprafață a acestui tip de habitat se pot observa suprafețe defrișate foarte extinse care au dus la o micșorare considerabilă a acestui tip de habitat. Dacă aceste defrișări au loc în habitatele învecinate cum sunt cele ale turbăriilor acide sau a turbăriilor cu vegetație forestieră aceasta poate avea un impact negativ și asupra acestor tipuri de habitate prioritare prin perturbarea regimului hidric.

Multe din drumurile forestiere ale acestui habitat au depozitatate bușteni. Depozitele de bușteni sunt locuri de depunere a pontei de către diverse specii de insecte, dar dacă ele sunt doar depozite temporare, buștenii fiind transportați în afara sitului pontele nu ajung să se maturizeze în sit, ducând la declinul populațiilor în anumite grupe de insecte.

Principalele amenințări sunt defrișările rase care au loc fără replantări, tehnologiile forestiere agresive de exploatare a lemnului care lasă în urmă un teren devastat, extinderea drumurilor forestiere, afectarea pe termen lung a covorului vegetal caracteristic acestui tip de habitat.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

În formularul standard Natura 2000, actualizat în data de 09.2021, au fost identificate alte 3 habitate de interes comunitar, respectiv:

1. 6440 – Pajiști aluviale din *Cnidion dubii*;
2. 7140 – Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante - nefixate de substrat;
3. 7220* – Izvoare petrifiante cu formare de travertin - *Cratoneurion*;

1.) Habitatul 6440 – Pajiști aluviale din *Cnidion dubii*

Habitatul include pajiști aluviale cu regim natural de inundare aparținând alianței *Cnidion dubii*, în condiții climatice continentale până la subcontinentale.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3712 - Comunități dacice cu *Deschampsia cespitosa* și *Agrostis stolonifera* și R3716 - Pajiști danubiano-pontice de *Poa pratensis*, *Festuca pratensis* și *Alopecurus pratensis*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Agrostio-Deschampsietum caespitosae* și *Agrostio-Festucetum pratensis*.

Habitatul seminatural este localizat într-o singură zonă situată în partea de sud a ariei naturale protejate.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 150 - 200 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.16 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

2.) Habitatul 7140 – Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante - nefixate de substrat

Habitatul include comunități vegetale care formează turbă, dezvoltate la suprafața apelor oligotrofice până la mezotrofice, cu caracteristici intermediare între tipurile soligene și ombrogene. Acestea prezintă o gamă largă de comunități de plante. În turbării mari, cele mai remarcabile comunități sunt tapetele natante sau pajiștile și mlaștinile mișcătoare, nefixate de substrat, formate din rogozuri de talie medie sau mică asociate cu *Sphagnum* spp. sau mușchi brunii. În general, acestea sunt însoțite de comunități acvatice și amfibii. În regiunea boreală acest tip de habitat include mlaștini minerotrofice, care nu fac parte dintr-un complex mlaștinos mai mare, mlaștini deschise și mici mlaștini din zona de tranziție dintre apă - lacuri, iazuri - și solul mineral. Aceste mlaștini și turbării aparțin ordinului *Scheuchzerietalia palustris* - vegetație natantă oligotrofă, printre altele, și ordinului *Caricetalia fuscae* - comunități de turbării mișcătoare. Sunt incluse și zonele ecotonale oligotrofice apă - uscat cu *Carex rostrata*.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R5408 - Mlaștini și turbării sud-est carpatice oligotrofe cu *Carex limosa*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Caricetum limosae*.

Habitatul este localizat în partea vestică a ariei naturale protejate, sub formă de ochiuri cu suprafețe variabile în cadrul habitatelor de pajiști.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 0,001 - 0,01 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.17 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

3.) Habitatul 7220* – Izvoare petrifiante cu formare de travertin - *Cratoneurion*

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R5419 - Comunități sud-est carpatice de izvoare și pâraie cu *Doronicum carpaticum*, *Saxifraga aizoides*, *Chrysosplenium alpinum* și *Achillea schurii*.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Acest habitat este higro-heliofil, situat pe marginea pâraielor care se scurg prin grohotișurile și lespezile de calcar. Stratul ierbos este dominant, înalt de 15–30 cm. Speciile edificatoare și caracteristice *Saxifraga aizoides* și *Doronicum carpaticum* Stratul mușchilor este destul de divers fiind reprezentat prin: *Cratoneuron commutatum*, *Cratoneuron filicinum*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Philonotis calcarea*

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Doronicum carpaticum* - *Saxifragetum aizoidis*.

Habitatul este localizat în partea central-vestică a ariei naturale protejate.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 0,001 ha și prezintă o distribuție izolată. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.18 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

În tabelul următor este prezentată situația habitatelor forestiere pe unitate de producție și unității amenajistice:

Tip habitat Natura 2000	Tip pădure			Suprafața (ha)
	Cod	U. P.	Unități amenajistice componente	
1	2	3	4	5
ROSCI0122 Munții Făgăraș				
9130 - Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	422.1.	I	31	1,0
9410 - Păduri acidofile de molid (Picea) din etajul montan până în cel alpin (Vaccinio-Piceetea)	115.1.	I	67C, 68A, 68C, 85A, 85C, 85D, 85E, 86A, 86C, 86D, 86E	69,20
	115.2.		68B, 85B, 86B	67,70
Total sit				137,90

Situația detaliată, la nivel de unitate amenajistică (u.a.), a tipurilor naturale fundamentale de pădure (habitate forestiere) și a caracterului actual al acestor arborete care reflectă compoziția actuală a acestora în funcție de compoziția optimă, conform explicațiilor prezentată în anexa 1.

De asemenea, în anexa 1, este prezentată evidența lucrărilor prevăzute de amenajament pentru fiecare arboret (habitat forestier) lucrări care au în vedere conducerea acestora spre structuri (compoziții) optime.

De remarcat faptul că în toate arboretele exploatabile amenajamentul promovează ca și compoziție de regenerare pe cea corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure.

Lucrările propuse a se executa au scopul de a optimiza structura pădurilor sub toate aspectele, în concordanță cu legislația în vigoare și cu cercetările științifice în domeniu. Deci nu există lucrări silvotehnice care să genereze modificări ale condițiilor staționale.

**C.2.1. Descrierea tipurilor de habitate de interes comunitar prezente pe teritoriul
U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Habitatul 9130 – Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*

Cuprinde fitocenoză edificată de specii europene, nemorale și balcanice mezo-eutrofe, situat la altitudini între 300-800 m. Stratul arborilor este compus exclusiv din fag - *Fagus sylvatica* sau cu amestec redus de carpen - *Carpinus betulus*, gorun - *Quercus petraea*, paltin de munte - *Acer pseudoplatanus*, cireș - *Cerasus avium* în zonele mai înalte, iar în zonele mai joase sorb de câmp - *Sorbus torminalis*, ulm - *Ulmus glabra*, *U. minor*, tei pucios - *Tilia cordata*. Stratul ierbos cuprinde specii *Anemone nemorosa*, *Lamiastrum galeobdolon*, *Galium odoratum*, *Melica uniflora*, *Dentaria* sp., formând un strat ierbos mai bogat în specii și mai abundent decât în pădurile de fag de tip Luzulo-Fagetum – habitat 9110.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul apare mozaicat cu fragmente aparținând tipului de habitat 9110. Aceste habitate de făgete de tip central-european, fără specii endemice regionale carpatine, adesea mozaicate în peisaj, au fost identificate pe suprafețe mari pe versantul nordic al Munților Făgăraș, unde se întind pe versanții văilor până în jurul altitudinii de 1.000 m, de unde sunt înlocuite, treptat, limita nefiind niciodată tranșantă, de către variantele acidofile sau bazofile ale habitatului 91V0 al făgetelor dacice. Habitatele 9130 și 9110 sunt mult mai rare pe flancul vestic, estic și sudic al ariei naturale protejate, unde făgetele aparțin mai ales habitatelor 91V0 sau 91K0.

Diferențierea habitatelor 9130 și 9110 se face de regulă de către pantă, ce determină un anumit tip de sol și un anumit tip de regim al umidității, de porozitate și de distribuție a nutrienților și reacției pe profilul solului. Făgetele de tip central-european acidofile ale habitatului 9110 ocupând luvisoluri pe pante de regulă sub 100, iar pe pantele mai accentuate, pe cambisolurile cu profil mai scurt și mai bogate în nutrienți, se dezvoltă făgetele neutrofile ale habitatului 9130.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 6.248 – 6.374 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.20 a Planului de management.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovat menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

În amenajamentul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea acest habitat Natura 2000 ocupă o suprafață de 1,0 ha (1% din suprafața teritoriului studiat) în cadrul ariei de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Pentru zona luată în studiu, habitatului 9130 - Natura 2000 îi corespunde tipul de habitat românesc **R4119- Păduri dacice de fag (*Fagus sylvatica*) și carpen (*Carpinus betulus*) cu *Carex pilosa* - 1,0 ha.**

Stațiuni: în cadrul habitatului sunt întâlnite următoarele stațiuni forestiere:

5.2.3.2. - Deluros de fagete Pm, podzolit-pseudogleizat edafic mijlociu, cu *Carex pilosa* - 1%.

5.2.3.2. Deluros de făgete, Bm, mediu podzolit, edafic submijlociu, cu *Rubus hirtus*.

Stațiune situată pe versanți sau porțiuni de versanți umbriți și intermediari, moderat până la puternic înclinați, cu configurație plană sau divers ondulată, coame largi.

Substraturi din depozite de suprafață provenite din roci acide și intermediare conglomerate poligene, roci sedimentare. Soluri brune luvice și luvisoluri albice, frecvent cu pseudogleizare slabă și moderată, cu moder sau mull-moder, slab până la mijlociu humifere, fiziologic mijlociu profunde, luto-nisipoase în orizonturile superioare și lutoase, chiar luto-argiloase în orizontul B. Volum edafic mijlociu.

Acest tip de stațiune este dispus pe expoziții umbrite cu un minus apreciabil de căldură și lumină și un plus de umiditate atmosferică. Prezintă bonitate mijlocie pentru făgetele și speciile cu care se regăsește în amestec.

Tipuri de pădure: în cadrul habitatului este întâlnit următorul tip de pădure:

422.1. - Faget cu *Carex pilosa* (m) - 1%.

Habitatul 9410 – Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montana - *Vaccinio – Piceetea*

Acest habitat include păduri de conifere subalpine și alpine în care sunt cuprinse două subtipuri: păduri de molid subalpine și păduri de molid perialpine. Sunt păduri aflate la altitudini de peste 1.000 m, cu valoare conservativă moderată, mare sau foarte mare, valoarea conservativa fiind dată de compoziția stratului ierbos. Ca structură acest tip de habitat conține un strat al arborilor compus exclusiv din molid - *Picea abies* sau cu puțin amestec scoruș de munte - *Sorbus aucuparia*, paltin de munte - *Acer pseudoplatanus*. Stratul arbustiv lipsește sau este slab dezvoltat. Stratul ierbos este dominat de anumite specii: *Oxalis acetosella*, *Soldanella hungarica*, *Vaccinium myrtillus*, stratul de mușchi bine dezvoltat, gros cu specii ale genului *Hyloconium spp.*, *Politrichum spp.*

Molidișurile din Munții Făgăraș și lezer - Păpușa formează etajul forestier boreal, cuprins în general între altitudinile de 1.400 – 1.800 m. Totuși, din cauza inversiunilor termice frecvente, pâlcuri de molid coboară uneori până la altitudinea de 1.000 m. În multe locuri de pe versantul nordic limita superioară a pădurii boreale coboară până spre 1.600 m.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 45.207 – 46.120 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.25 a Planului de management.

Principala amenințare pentru acest tip de habitat este exploatare masivă a lemnului. Pe întreaga suprafață a acestui tip de habitat se pot observa suprafețe defrișate foarte extinse care au dus la o micșorare considerabilă a acestui tip de habitat. Dacă aceste defrișări au loc în habitatele învecinate cum sunt cele ale turbăriilor acide sau a turbăriilor cu vegetație forestieră aceasta poate avea un impact negativ și asupra acestor tipuri de habitate prioritare prin perturbarea regimului hidric.

Multe din drumurile forestiere ale acestui habitat au depozitatate bușteni. Depozitele de bușteni sunt locuri de depunere a pontei de către diverse specii de insecte, dar dacă ele sunt doar depozite temporare, buștenii fiind transportați în afara sitului pontele nu ajung să se maturizeze în sit, ducând la declinul populațiilor în anumite grupe de insecte.

Principalele amenințări sunt defrișările rase care au loc fără replantări, tehnologiile forestiere agresive de exploatare a lemnului care lasă în urmă un teren devastat, extinderea drumurilor forestiere, afectarea pe termen lung a covorului vegetal caracteristic acestui tip de habitat.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

În amenajamentul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea acest habitat Natura 2000 ocupă o suprafață de 136,90 ha în cadrul ariei de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, ceea ce reprezintă 99% din suprafață a unității de producție.

Pentru zona luată în studiu, habitatului Natura 2000-9410 îi corespund următoarele tipuri de habitate românești:

R4203 – Păduri sud-est carpatice de molid (Picea abies) cu Soldanella hungarica - 67,70 ha;

R4206 - Păduri sud-est carpatice de molid (Picea abies) și brad (Abies alba) cu Hieracium rotundatum – 69,20 ha.

Suprafețe: 136,90 ha.

Stațiuni: în cadrul habitatului sunt întâlnite următoarele stațiuni forestiere:

- 1.3.2.0. - Montan presubalpin de molidișuri Bi, podzolic cu humus și Vaccinium - 67,70 ha (49%);

- 2.3.1.2. - Montan de molidișuri Bm, brun podzolic-podzol edafic submijlociu-mijlociu - 69,20 ha (50%).

1.3.2.0. Montan-presubalpin de molidișuri Bi, podzolic cu humus brut și Vaccinium

Acest tip de stațiune ocupă în cadrul unității de producție o suprafață de 67,70 ha (49%).

Descriere-diagnoză. Sunt stațiuni întâlnite foarte frecvent și pe întinderi însemnate în munții înalți din cristalin și sedimentar. Versanți moderat până la puternic înclinați, obișnuit onduțați, coame și alte forme de relief. Substraturi litologice variate, din cuverturi de pe roci acide și intermediare din cristalin și roci sedimentare acide (gresii, conglomerate ș.a.). Soluri de tip podzolic (podzoluri humico-feriiluviale, mai rar feriiluviale, podzoluri brune) și brun podzolic, cu humus brut și moder grosier, superficiale până la mijlociu profunde, predominant nisipo-lutoase, divers scheletice, cu volum edafic mic și foarte mic. Soluri extrem oligobazice, mai rar oligobazice. Asigurare slabă (micotrofică) cu azot, circuit biologic foarte lent, blocare prelungită a elementelor nutritive în resturile organice moarte și în humusul brut.

Nutriție minerală concentrată deseori numai în litieră și în stratul de humus brut. Aciditatea activă foarte puternică până la excesivă (pH=4,0-3,5). Apa accesibilă asigurată prin caracterul umed-rece al climatului, la nivel mijlociu (H_{III}). Aerația bună, asigurată în special de textura grosieră și porozitatea bună. Consistența permanent scăzută. Temperatura solului foarte scăzută, chiar în timpul verii, ca urmare dezvoltarea foarte superficială a sistemului de rădăcini al molidului. Volumul edafic mic. Lungimea perioadei bioactice de numai 3 - 3,5 luni.

Condiții climatice aspre, agravate pe expoziții umbrite. Climat excesiv de rece, vântos, factor limitativ al vegetației sub raportul creșterii și determinând adaptări specifice (îndeosebi cunoscuta formă de drapel a molidului), pe locurile însoțite cu plus local de încălzire și de lumină. Perioadă de vegetație scurtă.

Factori limitativi: temperatura aerului și solului, vânturile, substanțele nutritive accesibile, aciditatea activă, volumul edafic, lungimea perioadei bioactive.

Bonitate subinferioară pentru molid și inferioară pentru larice și zâmbrou.

Recomandări. Se va urmări menținerea tipului natural fundamental de pădure.

2.3.1.2. Montan de molidișuri Bm, brun podzolic-podzol edafic submijlociu-mijlociu

Descriere-diagnoză. Este răspândit pe 69,20 ha (50%) din suprafața unității de producție, întâlnindu-se în partea mijlocie și superioară a versanților și pe coame înguste, cu pante line. Substratul litologic este format din roci metamorfice la sedimentare, majoritatea fiind cele acide. Solurile sunt brun acide sau podzolice cu humus brut, oligobazice și extrem oligobazice superficiale și mijlociu profunde, slab și semischeletice, nisipoase și nisipo-lutoase cu volum edafic submijlociu și mic limitat de multe ori de prezența orizontului Bhs în cazul podzolorilor.

Condițiile climatice caracteristice etajului cu minus de căldură și plus de umiditate pe versanții umbriți, uneori vântuire pe versanții superiori.

Condițiile edafice sunt moderat la puțin favorabile pentru arboretele de molid. Troficitatea scăzută; aciditatea activă foarte puternic și excesivă; apa accesibilă mijlociu asigurată; regimul de umiditate echilibrat; aerația foarte bună; consistența solului predominant redusă. Temperatura solului chiar în estival, relativ scăzută deseori în adâncime în jur de 5° C. Lungimea perioadei bioactive între 4-4,5 luni.

Factorii ecologici și factorii condiție limitativi sunt: temperatura aerului, vânturile, aciditatea activă și lungimea perioadei bioactive.

Bonitatea este mijlocie pentru arborete de molid care realizează clase de producție mijlocii.

Recomandări. Sporirea în amestec până la 30% a proporției de fag și brad în subetajul inferior și a laricelui în cel mijlociu și superior.

Tipuri de pădure: tipurile de pădure întâlnite în suprafața ariei de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, ce se suprapune peste suprafața fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungesti, județul Vâlcea sunt:

- 115.1. - Molidiș cu *Vaccinium myrtillus* și *Oxalis acetosella* (m), corespunzător tipului de stațiune 2.3.1.2. (49%);

- 115.2. - Molidiș de limita cu *Vaccinium* (i), corespunzător tipului de stațiune 1.3.2.0. (50%).

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

**C.3. Date despre prezența, localizarea, populațiile locale și ecologia speciilor
de floră de interes comunitar din zona U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești,
județul Vâlcea, prezente în aria naturală protejată de interes comunitar
ROSCI0122 Munții Făgăraș**

C.3.1. Specii de plante enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Speciile de plante din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, constatările și observațiile sunt prezentate în tabelul următor:

*Date privind prezența speciilor de interes comunitar la nivelul ROSCI0122 Munții Făgăraș
în zona de implementare a proiectului*

Nr. crt.	Grupa	Cod	Specia	Impact potențial (Da/Nu)	Justificare	Sursa informațiilor
1.	Plante	1903	<i>Liparis loeselli</i>	NU	Prezență incertă în sit, conform PM	Formular standard, Plan de management
2.	Plante	4070	<i>Campanula serrata</i>	NU	În perimetrul ariei naturale protejate specia se găsește în pajiști pășunate și în pajiști stâncoase, în populații bine reprezentate din punct de vedere numeric	Formular standard, Plan de management
3.	Plante	1898	<i>Eleocharis carniolica</i>	NU	Prezență incertă în sit, conform PM	Formular standard, Plan de management
4.	Plante	1393	<i>Drepanocladus vernicosus</i>	NU	Prezență incertă în sit, conform PM	Formular standard, Plan de management
5.	Plante	1389	<i>Meesia longiseta</i>	NU	Prezență incertă în sit, conform PM.	Formular standard, Plan de management
6.	Plante	4116	<i>Tozzia carpathica</i>	NU	În cadrul ariei naturale protejate specia se găsește izolat, pe văi umede și răcoroase, în locuri neinfluențate de impactul antropic.	Formular standard, Plan de management
7.	Plante	4122	<i>Poa granitica subsp. disparilis</i>	NU	Specie endemică în Carpații Orientali și Meridionali, habitează pe stâncării și pajiști, pe soluri scheletice, din zona alpină. În cadrul ariei naturale protejate specia a fost identificată în cenoze caracteristice tipului de vegetație <i>Salicetea herbaceae</i> . Specia a fost găsită punctiform în cadrul ariei naturale protejate, având o distribuție izolată.	Formular standard, Plan de management

Iarba Gâtului (*Tozzia carpathica*)

Descriere generală, distribuție, habitat: Plantă perenă, semiparazită, cu rizom târâtor, scvamos, ramificat. Tulpina înaltă de 10—50 cm, ramificată adesea de la bază, în 4 muchii, glabră sau pe muchii răzleț păroasă, fragilă. Frunze opuse, puțin cărnoase, sesile, lat ovate, la bază rotunjite sau slab cordate, acute sau obtuze, glabre, lucioase, pe margine dur serate, cu 1—3 dinți. Bractei asemănătoare cu frunzele, dar mai mici. Inflorescența racem lax, scurt, la vârful ramurilor. Flori galbene, cu pediceli lungi de 1-3 mm. Caliciu campanulat, slab bilabiat, cu 5 dinți mici. Corola lungă de 6—8 mm, cu tub infundibuliform, terminat cu 5 dinți obtuzi, formând 2 labii slab evidente; labiul superior plan, bifidat, cel inferior trifidat, cu lobi egali, obtuzi, foarte fin ciliați, roșu punctați. Stamine 4, didiname, cu filamente concrescute cu tubul corolei; anterele la capătul inferior ascuțite. Stigmat obtuz. Fruct capsular, globulos, închis în caliciu, lung de 2-2,5 mm, unilocular, cu 1-2 semințe. Ca bioformă este o hemicriptofită. Înflorește în lunile iulie – august. Planta are un ciclu de viață interesant, care conține atât o fază parazită și o fază semiparazită. Nu se știe care este specia gazda pentru *Tozzia carpathica*, dar, probabil, una din speciile din genurile *Petasites*, *Adenostyles* și *Cicerbita*.

Crește în locuri ierboase și umede din etajul montan mijlociu până în cel alpin. Geofit carpato-balcanic, mezofit, microterm, neutrofil.

Astfel, fiind o specie hidrofilă specia se găsește în zonele inundabile și marginile pâraielor montane rareori, de asemenea, în tufărișurile pitice de pin și de arin și păduri umede pe soluri umede, neutre până la alcaline, bogate în nutrienți, în etajul montan. De asemenea, în râpe umbroase și de-a lungul pâraielor în pajiști subalpine 1.900-2.050 m, pe diferite substraturi. *Tozzia carpathica* este o specie hidrofilă, a cărei indivizi preferă malurile pâraielor cu debite reduse, constante, cu energii de pantă mici, terenuri aproape plane, în zone neumbrite, în special la zona de confluență a pâraielor. Vegetează în comunități vegetale în care domină specii iubitoare de apă ca *Petasites officinalis*, *Myosotis sylvatica*, *Salvia glutinosa*, *Stellaria aquatica*, *Caltha palustris*, *Cirsium erisithales*.

Habitate preferate în care a fost identificată specia: 6430 reprezentat în România prin subtipurile R3702, 4080 reprezentat în România prin subtipurile R3102, R3103, R3110 și 91E0 reprezentat în România prin subtipurile R4401 și R4402.

Tipul populației speciei în aria naturală protejată: Populație permanentă, rezidentă.

În cadrul ariei naturale protejate specia se găsește izolat, pe văi umede și răcoroase, în locuri neinfluențate de impactul antropic. Respectarea cerințelor de habitat este crucială pentru persistența speciei în perimetrul ariei naturale protejate, deoarece fiind o plantă

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

anuală, foarte pretențioasă față de condițiile de mediu, în special față de temperatura aerului și umiditate, necesită an de an condiții optime de dispersie, germinare și dezvoltare.

Specia a fost găsită în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate. Distribuția speciei, care este izolată, este prezentată în Anexa nr.18.02 a Planului de management.

Având în vedere caracteristicile ecologice și biologia acestei specii, șansele de răspândire pe un areal mai larg sunt foarte reduse, ceea ce impune și mai mult conservarea habitatului natural în care a fost găsită.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 500 – 1.000 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la circa 5 - 25 ha.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

Clopoțel (Campanula serrata)

Descriere generală, distribuție, habitat: Specie perenă, ca bioformă este o hemicriptofită, înflorește în lunile iulie – septembrie. Garnitura cromozomială $2n = 34$. Rădăcină napiform îngroșată, rizom scurt simplu sau ramificat. Tulpină erectă sau ascendentă, uneori flexuoasă, muchiată simplă sau ramificată, glabră până la păroasă, bogat foliată în partea mijlocie. Frunzele fasciculelor sterile, ovate sau rotunde, la bază cordate sau reniforme, optuze, crenate, lung pețiolate, la înflorire lipsesc. Frunzele tulpinale inferioare la înflorire uscate sau absente, ovat lanceolate, sesile sau scurt pețiolate, cele tulpinale mijlocii sesile sau subsesile, lanceolate eliptice sau liniar lanceolate, atenuate spre ambele capete, cu margini serate sau crenate, cele superioare liniar lanceolate sau liniare, toate glabre, uneori foarte mărunț păroase pe ambele fețe sau numai pe fața superioară. Inflorescența racem unilateral, multiflor sau pauciflor, uneori panicul, excepțional unifloră. Boboci și flori nutante mai mult sau mai puțin scurt pedicelate cu bracteole lineare. Caliciu 10-nervat cu laciniile liniar subulate, erecte sau patente, rar răsfrânte egale cu $1/2 - 1/3$ din corolă, excepțional mai lungi. Corola albastră cerulee, campanulată, lungă de 15 -24 mm, cu lobi până la $1/3 - 1/4$ din lungimea ei. Stamine cu filamente lățite la bază, fin ciliate și cu antere liniare de lungimea filamentelor. Capsulă, alungită, nutantă. Semințe eliptice, plan turtite, brune gălbui.

Habitatele preferate sunt: 4060 Tufărișuri alpine și boreale, R3101, R3107, R3108 și R3111, 4070* Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*, 6230* Pajiști de *Nardus* bogate în specii, pe substraturi silicatiche din zone montane , R3609.

Este frecventă din etajul fagului până în cel alpin, în pajiști și tufărișuri. Față de factorii de mediu este mezofită, oligotrofă – mezotrofă, slab – moderat acidofilă. Este prezentă în asociații incluse în *Campanulo - Juniperetum*, *Potentillo - Nardion*. Poate fi identificată în următoarele tipuri de habitate de interes comunitar: 6230* - Pajiști montane de *Nardus* bogate în specii pe substraturi silicioase - R3609 - Pajiști sud-est carpatice de țapoșică - *Nardus stricta* și *Viola declinata* și R3608 - Pajiști sud-est carpatice de *Scorzonera rosea* și *Festuca nigrescens* și 6520 – Fânețe montane - R3801 - Pajiști sud-est carpatice de *Trisetum flavescens* și *Alchemilla vulgaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate specia se găsește în pajiști pășunate și în pajiști stâncoase, în populații bine reprezentate din punct de vedere numeric. Prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.01 a Planului de management.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la peste 15.000 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 10.000 ha.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

Mușchi de pământ cu sete lungi (*Meesia longiseta*)

Descriere generală, distribuție, habitat: Mușchi acrocarp cu înălțimea de 4-8 cm. Frunzele tulpinale, în stare uscată sunt ușor răsucite, iar în stare umedă sunt ovat-lanceolate până la lanceolate, cu dimensiuni de 2-3,5 mm, decurente, acute sau îngust obtuze, cu marginea reflexă în partea bazală a frunzei, margine întreagă. Celulele laminei din partea superioară a frunzelor sunt mici și cu îngroșări. Speciile de *Meesia* se disting ușor de alte specii de mușchi prin dispunerea frunzelor în mai multe rânduri, mai mult sau mai puțin regulate. *Meesia longiseta* are frunzele erecte și dispuse în 5-8 rânduri. Nervura îngustă, se termină înainte de apex. Seta 5- 1 cm. Capsula roșietică răsucită, lung-pedicelată, în formă de pară are dimensiunea de 3,5 – 4,5 mm se formează în lunile iunie, iulie, când spori ajung la maturitate. *Meesia longiseta* poate fi întâlnită alături de *M. triquetra* care are frunze serate.

Fiind o specie sinoică reproducerea sexuată este mult ușurată, motiv pentru care este frecvent întâlnită cu sporogoaie. În plus este o specie perenă ceea ce îi conferă avantaje competitive. Nu investește în înmulțirea vegetativă, iar spori sunt relativ mari, ceea ce reduce posibilitățile de înmulțire. Preferă mediile teri-turficole, moderat criofile, subneutrofite, puternic până la mediu higrofile, sciafile.

Specia crește în turbării, printre specii de *Sphagnum*, *Drepanocladus* și *Hamatocaulis*, *Menyanthe trifoliata*, *Carex limosa*, *Scheuchzeria palustris*, *Bryum pseudotriquetrum* sau la marginea turbăriilor, ocupând zona de izvoare. Poate fi întâlnită în comunități ale ordinului Scheuchzerietalia. Habitat Natura 2000: 7140.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei de mușchi de interes conservativ *Meesia longiseta*.

În literatura de specialitate consultată până în prezent cuprinzând în total 696 relevee fitosociologice, specia *Meesia longiseta* nu a fost semnalată în cadrul ariei naturale protejate. Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Drepanocladus vernicosus

Descriere generală, distribuție, habitat: Mușchi pleurocarp robust care formează tufe laxe de culoare verde pal lucioase, roșietice până la brune. Lăstari prostrați sau ascendenți, 8-30 cm lungime, penat ramificați. Ramificațiile sunt în unghi de aproximativ 90 de grade, toate în același plan. Frunzele rameale obovat-lanceolate, puternic falcate, nedecurente, longitudinal plicate, marginea întreagă. Frunzele tulpinale erecte, curbate numai la vârf. Nervura este simplă, se termină înainte de vârf, galbenă. Unisexual, rareori cu sporogon. Capsulă înclinată, cilindrică, curbată, susținută de seta lungă, 4-5cm, de culoare roșie. Plante asemănătoare cu speciile de *Drepanocladus*, de care se deosebesc prin absența celulelor alare și a hialodermei tulpinii. Cel mai mult se aseamănă cu *Drepanocladus cossonii*, a cărui culoare este mai roșietică spre brunie, frunzele sunt curbate de la bază și are funicul central.

Este specie dioică foarte rar fertilă. În stațiuni foarte umede se înmulțește vegetativ prin fragmente de ramuri. Cerințe față de factorii de mediu: Specie higrofilă, fotofilă, heliofilă, acidofilă. Trăiește în zone umede de munte, la marginea unor turbării împreună cu *Calliergonella cuspidata* și *Warnstorfia exannulata*.

Poate fi întâlnită în comunități ale alianței *Caricion lasiocarpae*, ocazional *Caricetalia davallianae*, *Molinion*, mai rar *Caricion elatae*, *Adenostylion* sau faze inițiale ale alianței *Salicion cinereae*. Habitate preferate: 7140, 7230, mai puțin 6410, 6430.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei de mușchi de interes conservativ *Drepanocladus vernicosus*.

Trebuie menționat faptul că în literatura de specialitate consultată până în prezent - în total 696 relevee fitosociologice, specia *Drepanocladus vernicosus* nu a fost semnalată în cadrul ariei naturale protejate. Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Eleocharis carniolica (pipiriguț)

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei *Eleocharis carniolica*.

Din bibliografia consultată până în prezent, a fost găsită o singură citare a acestei specii, în afara limitelor ariei naturale protejate.

Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Liparis loesellii (moșișoare)

Este o orhidee de talie mică, până la 20 cm înălțime, cu flori mici de culoare galben-verzuie. Trăiește în turbării de joasă altitudine din etajul gorunetelor până în cel al molidului în populații foarte mici și izolate, majoritatea neregăsite recent. În România a fost semnalată în mai multe locuri, în special în zona montană. În “Cartea Roșie a plantelor vasculare din România” (Dihoru et Negrean, 2009), *Liparis loesellii* are statut de specie critic periclitată (CR).

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei *Liparis loesellii*.

Trebuie menționat faptul că în literatura de specialitate consultată până în prezent - în total 696 relevee fitosociologice, specia *Liparis loesellii* nu a fost semnalată în perimetrul ariei naturale protejate.

Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Poa granitica ssp. Disparilis

Specie endemică în Carpații Orientali și Meridionali, habitează pe stâncării și pajiști, pe soluri scheletice, din zona alpină.

În cadrul ariei naturale protejate specia a fost identificată în cenoze caracteristice tipului de vegetație Salicetea herbaceae - vegetația zăcătorilor de zăpadă.

Specia a fost găsită punctiform în cadrul ariei naturale protejate, având o distribuție izolată. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.03 a Planului de management.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 50 – 100 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la circa 250 -700 ha.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

C.4. Date despre prezența, localizarea, populațiile locale și ecologia speciilor de faună de interes comunitar din U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea prezente în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș

Așa cum s-a mai precizat, suprafața U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea, se suprapune peste aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Speciile de faună protejate la nivel comunitar, incluse în anexele Directivei Consiliului 92/43/CEE și 79/409 CEE care însoțesc formularele standard Natura 2000 ale sitului de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, sunt de mamifere, amfibieni, pești și nevertebrate. Dintre acestea, afectate direct sau indirect de lucrările silvice preconizate în planul de amenajament silvic sunt doar acele specii legate nemijlocit de zonele împădurite.

Impactul asupra speciilor de amfibieni, pești și nevertebrate întâlnite în cuprinsul teritoriului studiat și zonele umede din imediata vecinătate, este nul și prin urmare, acestea nu vor fi luate în discuție în cadrul prezentului studiu.

Facem de asemenea mențiunea ca speciile de mamifere, amfibieni, reptile, nevertebrate, de interes comunitar nu sunt influențate de desfășurarea lucrărilor presupuse de amenajamentul silvic.

C.4.1. Situația actuală a faunei de interes comunitar

**C.4.1.1. Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului
92/43/CEE**

Specii de mamifere din ariile naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, constatările și observațiile sunt prezentate în tabelul următor:

COD	DENUMIRE	CONSTATĂRI PRIVIND PREZENȚA SPECIEI ÎN ZONA PLANULUI	OBSERVAȚII
1	2	3	4
ROSCI0122 Munții Făgăraș			
1352	Canis lupus* (Lupul)	Prezent în zonă	Nu se cunosc zonele de odihnă. Pentru identificarea acestora sunt necesare studii mai ample
1354	Ursus arctos* (Ursul brun)	Prezent în zonă	
1355	Lutra lutra (Vidra, Lutra)	Prezentă în zonă	
1361	Lynx lynx (Râsul)	Prezent în zonă	
1308	Barbastella barbastellus (liliacul carn)	Prezent în zonă	Prezența probabilă a tuturor speciilor în zona planului, dar pentru confirmare este necesar un studiu mai amănunțit. Se cunosc câteva dintre peșterile care adăpostesc colonii de maternitate sau de hibernare dar nu se știe care dintre speciile de lilieci prezente în tabel le populează. Parte din zona amenajamentului constituie areal propice de hrănire
1310	Miniopterus schreibersi (liliacul cu aripi lungi)	Prezent în zonă	
1323	Myotis bechsteinii (liliacul cu urechi late)	Prezent în zonă	
1307	Myotis blythii	Prezent în zonă	
1321	Myotis emarginatus (liliacul cu urechi răscoite)	Prezent în zonă	
1324	Myotis myotis (liliacul mare cu bot ascutit)	Prezent în zonă	
1304	Rhinolophus ferrumequinum (Liliacul mare cu potcoava)	Prezent în zonă	
1303	Rhinolophus hipposideros (Liliacul mic cu potcoava)	Prezent în zonă	

Râsul (*Lynx lynx*)

Descriere și identificare. Râsul este cea mai mare specie de feline din Europa. El are membrele relativ lungi, laba piciorului având o conformație care îi permite să se deplaseze cu ușurință în zăpada adâncă. Statura sa este cuprinsă între 50-75 cm la greabăn, corpul fiind relativ subțire iar capul mic și rotund. Greutatea este cuprinsă între 15-30 kg, masculii (20-30 kg) fiind în general mai mari decât femelele (15-20 kg). În natură, prezența râsului se poate identifica mai ales după urmele rotunde, de mărimea urmei unui câine dar fără gheare imprimate în urma tipar. Blana este de culoare galbenă-roșcată cu pete închise la culoare. Pe partea interioară a picioarelor și pe abdomen, aceste pete sunt mai puțin proeminente iar culoarea blănii este mai deschisă. Coadă este scurtă, cu vârful de culoare închisă. Pe cap, râsul prezintă favoriți de culoare deschisă, formați din peri lungi, iar în vârful urechilor are un smoc de peri lungi și închiși la culoare.

Habitat. Râsul preferă liniștea oferită de masivele forestiere întinse, cu relief accidentat și poieni intercalate. Culmile scurte și abrupte îi permit observarea prăzii și facilitează deplasarea în teren.

Populație. În ultimul secol, populația de râs din România a cunoscut o evoluție ascendentă, de la cca. 150 de exemplare în perioada 1930-1940 la peste 1000 de exemplare în prezent. În ultimul deceniu, această evoluție ascendentă s-a atenuat, populația fiind stabilă, mărimea ei fiind estimată la cca. 1100-1300 de exemplare. Datorită influenței negative a activităților umane, considerăm că tendința de evoluție este descendentă. Populația de râși din România este estimată anual de către autorități. Există tendințe de supraestimare a populației de râs (estimările oficiale sunt de cca. 1800 indivizi), atât datorită lipsei informațiilor privind ecologia speciei cât și a modului de realizare a acestor estimări.

Ecologie. Râșii sunt animale solitare, pe teritoriul unui mascul găsindu-se două sau trei femele cu pui, care stau împreună din primăvară și până la sfârșitul toamnei. Anual, femela naște 1-4 pui, care stau în vizuină în primele luni de viață. Atunci când puii sunt abandonați de femelă, la sfârșitul toamnei, de cele mai multe ori ei rămân împreună pe durata iernii. Teritoriile râșilor sunt apărate de intrușii de același sex iar mărimea teritoriului unui exemplar adult de râs este de cca. 40-55 km². Prada principală a râsului este căpriorul, urmat de iepuri, exemplare tinere de cerb, capra neagră și mai puțin mistrețul sau diferite alte specii de animale. Consumă, în general, doar părți din prada ucisă, restul fiind consumat de alți prădători sau de speciile necrofage. Deși este considerată o specie care poate fi văzută destul de rar, râsul este un animal curios, care se apropie de așezările omenești dar evită contactul cu omul. Datorită auzului foarte bine dezvoltat, râsul reușește să evite întâlnirile directe cu omul, preferând liniștea oferită de pădure. Pagubele produse de râs sectorului

zootehnic sunt neînsemnate, mai ales din cauza faptului că turmele de animale domestice (în special oi și capre) sunt păzite de câini ciobănești. Râsul nu acceptă prezența în teritoriul său a indivizilor de același sex, fiind un prădător cu un spectru foarte larg, care include mai ales animale de aceeași talie sau de dimensiuni mai reduse decât el. Căpriorul este de departe specia pradă principală a râsului, iar pisica sălbatică este dușmanul direct al râsului în cadrul nișei ecologice respective, fiind eliminată din teren de către acesta.

Specia este prezentă în zona studiată. Nu se cunosc zonele de odihnă. Pentru identificarea acestora sunt necesare studii mai ample.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. IUCN consideră specia ca fiind pe cale de a fi amenințată într-un viitor apropiat, impunându-se măsuri de monitorizare a populațiilor, precum și măsuri de conservare specifice. Măsurile de conservare luate până în prezent se referă la monitorizarea populației de către personalul implicat în managementul cinegetic din România și estimarea anuală a mărimii populației. Anual, în România se vânează cca. 20-30 de exemplare de râs, pe baza autorizațiilor individuale și a unor limite maxime stabilite în prealabil de către autoritatea de mediu. Măsurile de conservare necesare în viitor se referă la realizarea unor studii la nivel național privind eco-etologia speciei în condițiile din România (caracteristici populaționale, tendințe, distribuție), implementarea unui plan de management care să urmărească atât combaterea eficientă a braconajului, evitarea fragmentării habitatelor dar și conștientizarea opiniei publice și reducerea efectelor interacțiunilor cu activitățile umane. De asemenea, este esențială implementarea unor metode îmbunătățite de estimare care să ia în considerare atât parametri biologici cât și ecologia speciei iar activitățile de monitorizare să fie abordate integrat.

Lupul (Canis lupus)

Descriere și identificare. Lupul este o specie de canide de talie mare, având o lungime medie a corpului de 1,5 m, coada fiind de 35-45 cm. Înălțimea medie la greabăn este de 80 cm, iar greutatea este de 30-45 kg, masculii fiind mai mari decât femelele. Capul este masiv, cu botul ascuțit, urechile relativ scurte și o privire caracteristică datorată poziției oblice a ochilor. Culoarea blănii este variabilă, de la cenușiu deschis la cenușiu roșcat. Caracteristice pentru lup sunt coada cu vârful negru și pata neagră situată la mijlocul cozii. Picioarele sunt înalte, puternice, ceea ce îi permite o deplasare ușoară, la trap. Urma tipar este asemănătoare cu cea a câinelui, dar este mai alungită și mai mare. În teren, urma părție a lupului este caracterizată de faptul că acesta calcă pe urmele picioarelor anterioare, toți membrii unei haite călcând pe o singură pereche de urme. Traectoria urmelor este rectilinie, cu mici abateri în cazul depășirii unor obstacole.

Habitat. Lupul este un animal care trăiește în păduri relativ întinse, în zonele de deal și munte, neavând cerințe specifice pentru anumite habitate forestiere. În acest context, lupul preferă zonele care îi oferă o bază trofică abundentă, constituită atât din animale sălbatice cât și domestice.

Populație. Nivelul minim al populației (cca. 1500 exemplare) a fost atins în perioada 1960-1970, atunci când a existat o campanie puternică de combatere a lupului. A urmat apoi o creștere a populației, iar acum populația de lupi din România are o evoluție stabilă, cu o ușoară tendință de descreștere, fiind estimată la cca. 2000-2500 de exemplare. Efectivele oficiale sunt considerate ca fiind supraestimate (cca. 4000 de exemplare), fapt care se datorează tendinței de înregistrare dublă sau multiplă a lupilor localizați în zone învecinate. Odată cu dezvoltarea activităților umane în natură și fragmentarea habitatelor lupului, această specie va cunoaște un regres populațional semnificativ.

Ecologie. Lupii sunt animale sociabile, trăind în haite constituite din 4-8 exemplare adulte. Mărimea haitei variază în funcție de hrana existentă, mărimea prăzii, tipul de habitat și anotimp. Haita este condusă de perechea alfa, alcătuită din masculul și femela dominantă, care sunt singurii care se reproduc. Sezonul de împerechere este în ianuarie-februarie, iar după o perioadă de gestație de 60-65 de zile, femela dă naștere la 4-7 pui care sunt crescuți atât de femelă cât și de mascul, ajutați de întreaga haită. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de doi ani, lupoaca intrând anual în călduri. Longevitatea este de 12-15 ani, majoritatea exemplarelor nedepășind vârsta de 10 ani. Culcușul este amplasat în zone liniștite, de obicei sub rădăcina unui arbore doborât, scorburi, adâncituri de teren, localizate în apropierea unor surse de apă și, de preferință, pe expoziții însorite. Teritoriul unei haite este destul de întins, variind de la 50 km² la 150 km², limitele teritoriului fiind marcate prin vectori odorizanți și fiind, în general, respectat de celelalte haite învecinate. În acest teritoriu pot exista și exemplare solitare foarte tinere sau bătrâne. Comunicarea între indivizi se realizează prin urlet, care se poate auzi de la distanțe apreciabile. Lupul are o viață socială complexă, în cadrul fiecărei haite existând o ierarhizare strictă. Dintre simțuri, cel mai dezvoltat este mirosul, urmat de auz și de văz. Astfel, lupul este un animal foarte precaut, care evită contactul cu omul, adaptându-se ușor diferitelor condiții din teren. Este un prădător cu spectru larg, care include atât mamifere mici și insecte dar și mamifere de talie mare, consumând în același timp și cadavrele prăzilor ucise de alte specii. În acest context, trebuie subliniat rolul de selecție pe care îl exercită lupul în ecosistemele forestiere, în general, prada sa predilectă fiind constituită din exemplare slăbite, bolnave, bătrâne sau neexperimentate, care pot fi ucise mai ușor, cu un consum energetic mult redus. Interacțiunile cu activitățile umane constau din prădarea asupra turmelor de animale domestice și competiția cu vânătorii pentru speciile de erbivore.

Specia este prezentă în zona studiată. Nu se cunosc zonele de odihnă. Pentru identificarea acestora sunt necesare studii mai ample.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. În cuprinsul arealului său vast, lupul este considerat de IUCN ca fiind o specie fără amenințări directe, cu o distribuție vastă și cu efective semnificative în anumite zone. Atât în legislația europeană cât și în cea românească, lupul este considerat specie protejată. În România, anual sunt vâdate cca. 250-300 de exemplare, pe baza unor autorizații emise în prealabil. Populația de lupi este estimată anual de către administratorii fondurilor de vânătoare, în ultimii ani constatându-se o tendință accentuată de supraestimare. Măsurile de conservare luate în prezent sunt reprezentate de: estimarea anuală a populației și controlul braconajului. În viitor sunt necesare următoarele măsuri de conservare: studii detaliate privind eco-etologia speciei în condițiile din România, în special legate de mărimea și tendințele de evoluție a populației de lupi, precum și implementarea unui plan de management la nivel național care să urmărească reducerea braconajului și controlul activităților de vânătoare, conștientizarea opiniei publice privind conservarea speciei, precum și compensarea pagubelor produse sectorului zootehnic.

Ursul brun (*Ursus arctos*)

Descriere și identificare. Urs brun are blana deasă, cu două rânduri de peri. Culoarea blănii este destul de variată, de la brun-cafeniu, la roșu sau chiar negru. Coda are până la 13 cm lungime. Ca și alte specii de urși, cel brun se poate ridica pe picioarele din spate și poate sta în această poziție destul de mult timp. Ghearele lungi de 10-15 cm sunt folosite în special pentru a săpa după rădăcini. Urșii brunii au un cap masiv și rotund cu un profil facial concav. Masculii sunt cu până la 50% mai mari decât femelele. Lungimea unui urs brun poate ajunge până la 3 metri, cu o înălțime, la nivelul umărului, de maxim 150 cm. Ursul brun poate cântări de la 100 până la 900 de kilograme, în funcție de subspecie.

Habitat. Ursul brun se găsește în România din cele mai vechi timpuri. Până acum 200 de ani acest animal trăia aproape pe tot teritoriul actual al țării noastre. Începând cu a doua jumătate a secolului al XIX-lea ursul brun a fost exterminat din zonele de câmpie pentru că era un obstacol în extinderea zonelor agricole. Numărul din ce în ce mai mare de vaci crescute în această zonă și pescuitul excesiv practicat de oameni au fost încă doi factori care au dus la retragerea urșilor în zone din Munții Carpați.

Populație. Astăzi România deține cel mai mare efectiv european de urși brunii, după Rusia, mai mult de 6.000 exemplare (care reprezintă aproape 50% din totalul populației europene), populația scăzând la 1500 de exemplare la sfârșitul anilor 60 și ajungând la 8000 exemplare în 1988. Această tendință, foarte neobișnuită pentru o populație a fost cauzată de o protecție strictă, astfel că după 1975, urșii nu mai puteau fi vânați.

Ecologie. Ursul brun este un animal, de obicei, nocturn. În timpul verii ia în greutate, până la 180 de kg, surplus pe care se bazează în timpul iernii, când devine foarte letargic. Chiar dacă nu sunt niște animale care hibernează în totalitate, putând fi ușor treziți, urșii brunii preferă, în timpul iernii, să se adăpostească în locuri ferite, cum ar fi peșteri sau crevase. Ursul este un animal solitar, deși, din când în când, un număr mare de exemplare se poate aduna în locuri unde hrana este abundentă și unde formează ierarhii sociale organizate pe vârstă și mărime. Din punct de vedere a hranei pe care o consumă ursul este un animal omnivor. Este un mare amator de jir sau ghinda, pentru care face uneori deplasări destul de lungi. Mănâncă cu plăcere ciupercile, perele, merele pădurețe, fără a mai vorbi de pagubele pe care le face în livezile cu arbori fructiferi, spre marea spaimă a localnicilor. Coacăzele, murele, zmeura sunt pentru el un fel de delicatose, după cum consumă cu plăcere porumbul și ovăzul în lapte. Ursul brun mai mănâncă miere și furnici, dar și resturile de cadavre sau șoareci. El ajunge uneori prin stâni, cazându-le în prada oi, cai, măgari și alte viețuitoare din preajma ciobanilor. Intrarea în bârlog a urșilor se desfășoară în preajma Anului Nou, alegându-și drept loc de iernare crăpăturile de stânci, peșteri, dar și refugiul oferit de arbori căzuți și rupești de furtuni, iar un bârlog bun, bine amenajat este păstrat mai mult timp.

Interesantă este pregătirea ursului pentru intrarea în bârlog, deoarece cât durează perioada de iarna, nu mănâncă nimic. Înainte de pătrunderea în bârlog, ursul consumă plante cu efect purgativ, după care roade coaja rășinoasă de brad în amestec cu diferite plante care vor forma un adevărat dop. Acesta va astupa complet rectul. În bârlog, ursul brun stă cu capul spre ieșire pentru a-l părăsi în caz de pericol. El stă pe un pat de mușchi și cetină, acoperind din interior și intrarea, lăsând doar o fereastră de aerisire. Fiecare urs are „locuință” proprie. Primăvara, după ce ursul iese din bârlog (lucru care se petrece după trei luni) bea cantități mari de ape minerale, purgative în vederea eliminării dopului (din anus). Sezonul de împerechere începe la sfârșitul lunii mai și se termina la începutul lunii iulie. Femelele se maturizează din punct de vedere sexual după 5 ani. Prin procesul de „implantare întârziată”, puii sunt născuți de abia în iarna, când femelele dorm. Dacă femela nu a acumulat destulă grăsime ca să supraviețuiască iernii, embrionul nu se mai dezvoltă și este absorbit de organismul adultului. De obicei, o sarcină rezultă în doi, până la patru pui, acest număr depinzând de factori ca zona geografică sau resursele de hrană. La naștere, puii sunt orbi, nu au dinți, nu au blană și cântăresc mai puțin de 500 de grame. Se hrănesc cu laptele mamei până în primăvară, când încep să se hrănească și cu alimente solide. Puii stau lângă mama lor între doi și patru ani, timp în care învață tehnici de supraviețuire, cum ar fi alegerea hranei cu cea mai mare valoare nutrițională, cum să vâneze și să pescuiască și unde să găsească adăposturi pentru iarna. Uneori masculii adulți omoară puii altor ursi, fie pentru a face femelele din nou receptive sexual, fie doar pentru hrană. Femelele, deși sunt mult mai mici decât masculii, își apără odraslele cu înverșunare.

Specia este prezentă în zona studiată. Nu se cunosc zonele de odihnă. Pentru identificarea acestora sunt necesare studii mai ample.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Ursul brun este o specie reprezentativă pentru România, un simbol al bogăției și diversității naturii, iar prezenta lui este dovada unui mediu natural sănătos și nealterat. Ursul brun are un rol extrem de important în păstrarea biodiversității, însă numărul exemplarelor din această specie a cunoscut un declin dramatic în ultimele două secole. Dacă în trecut ursul brun era larg răspândit în Europa, astăzi specia a dispărut din multe țări de pe continent. În prezent, aproximativ 14.000 de exemplare de urs brun mai pot fi găsite în Europa (fără Rusia). Dintre acestea, mai mult de 6.000 exemplare trăiesc în România, cea mai numeroasă populație de ursi brunii de pe continent, conform raportului IUCN „Plan de acțiune pentru conservarea ursului brun în Europa”. Măsurile de conservare necesare în viitor se referă la realizarea unor studii la nivel național privind ecologia speciei în condițiile din România (caracteristici populaționale, tendințe, distribuție), implementarea unui plan de management care să urmărească atât combaterea eficientă a braconajului, evitarea fragmentării habitatelor dar și conștientizarea opiniei publice și reducerea efectelor interacțiunilor cu activitățile umane. De asemenea, este esențială implementarea unor metode îmbunătățite de estimare care să ia în considerare atât parametrii biologici cât și ecologia speciei iar activitățile de monitorizare să fie abordate integrat.

Vidra (*Lutra lutra*)

Descriere și identificare. Vidra este un mamifer adaptat la viața acvatică. Lungimea corpului este de 70-90 cm, înălțimea de 30 cm, coada este groasă la bază și ascuțită la vârf, conică, musculoasă, lungă de 0,4 m și greutatea între 8-15 kg. Capul este mic, turtit și lat, urechile rotunjite, scurte, puțin ieșite din blana, acoperite de un opercul membranos. Ochii sunt mici, aproape de colturile gurii, cu pupila rotundă. Buzele groase, cea superioară cu mustăți. Nasul este golaș. Blana de culoare cafeniu-întunecat, cu peri moi, mătăsoși și strălucitori. Pe bărbie, laturi și pe mijlocul buzei superioare câteva pete neregulate de culoare albă. În raport cu corpul, picioarele sunt scurte, au câte 5 degete unite prin membrana de înot.

Habitat. Vidra preferă zona apelor (de la câmpie până la munte), astfel fiind întâlnită în toată țara. Iarna, se deplasează și pe uscat cu mișcări greoaie, zona de vânătoare fiind de câțiva kilometri (este un animal semi-acvatic). În jurul lacurilor mari, vidra vânează de-a lungul malurilor, uneori în grupuri, membrii unei familii de obicei. Își face vizuini sub forma de scobituri subterane cu două ieșiri, una sub apă, una spre uscat, sub arborii de pe malul apelor. Poate rămâne sub apă cca. 8 minute, blocându-și orificiile nărilor și urechilor.

Ecologie. Vidra se hrănește în special cu pește, crustacee, broaște, unele mamifere și păsări acvatice. La peștii mari, lasă resturi pe mal (capetele și oasele mai lungi ale acestora). Vânează cca. 3-5 ore/zi, cantitatea de hrană variind în funcție de anotimp. Este un animal foarte activ în timpul nopții. Se împerechează în luna februarie; după o gestație de 9 săptămâni, femela face 2-4 pui, care până la vârsta de 4 săptămâni sunt orbi și neajutorați. La vârsta de 6-8 luni puii devin independenți. Masculii sunt mai mari decât femelele și trăiesc solitari (excepție fac în perioada împerecherii). Este un animal care se îmblânzește ușor și se atașează de omul care îl îngrijește. Este vânată în perioada octombrie-martie și este prinsă foarte ușor, fiind statornică zonei de la malul apei. Blana este valoroasă pentru că este lucioasă, elastică și cu părul des și uniform.

Specia este prezentă în zona studiată. Nu se cunosc zonele de odihnă. Pentru identificarea acestora sunt necesare studii mai ample.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Efectivele de vidră au scăzut în a doua jumătate a secolului 20 în primul rând din cauza poluării de la pesticide, cum ar fi organoclorurate (OCS) și bifenili policlorurați (PCB). Alte amenințări includ pierderea habitatului și a teritoriului de vânătoare atât legale, cât și ilegale. Populațiile europene de vidră sunt acum pe cale de recuperare în multe părți ale Europei datorită interdicției utilizării pesticidelor nocive, care au fost interzise în Europa din 1979, aceasta conducând la îmbunătățirea calității apei, care a favorizat creșterea populațiilor de vidră.

Liliacul mare cu potcoavă (*Rhinolophus ferrumequinum*)

Descriere și identificare. Liliacul mare cu potcoavă este cel mai mare liliac rinolofid din Europa. Prezintă urechi mari, ascuțite la vârf, lipsite de tragus. Procesul superior al crestei este scurt, lat și rotunjit iar cel inferior este ascuțit. Baza perilor din blană este cenușie deschisă, iar partea distală brun-cenușie cu o tentă roșcată. Culoarea ventrală este alb. Craniul: între coroana caninului superior și cel de-al doilea premolar nu există spațiu. Premolarul I superior este în afara șirului de dinți sau poate să lipsească. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 57-71 mm, lungimea antebrățului =54-61 mm; anvergura aripilor=350-400 mm; greutate=17-34 g.

Habitat. Habitatele de hrănire cuprind pădurile de foioase (mai ales primăvara) și pășunile (vara și toamna). De asemenea, zboară frecvent în grădini, zone stâncoase și deluroase.

Populație. Populația din România este estimată la cca. 10000 exemplare; probabil că numărul total este mai mare, dacă se are în vedere că există colonii de hibernare care depășesc 1000 de exemplare (în Munții Apuseni). În Europa declinul numeric s-a diminuat sau chiar s-a oprit în ultimii 15 ani, iar în România numărul indivizilor este în creștere.

Ecologie. Liliacul mare cu potcoavă este o specie sedentară și poate folosi peșterile ca adăpost în tot timpul anului, dar în nordul Europei (și în țara noastră) coloniile de reproducere sunt mai frecvente în clădirile părăsite. Maturitatea sexuală apare după 2-3 ani și longevitatea atinge 30 de ani. Primăverile întârziate amână nașterea puilor, situație în care mortalitatea juvenilor este mare. Se hrănește cu coleoptere și lepidoptere de talie mare; își prind prada din zbor la mică înălțime sau prin vânătoare pasivă. În coloniile de maternitate (până la 200 femele) pot fi prezenți și masculii.

Prezența posibilă a speciei în zona studiată, dar pentru confirmare este necesar un studiu mai amănunțit. Se cunosc câteva dintre peșterile care adăpostesc colonii de maternitate sau de hibernare dar nu se știe dacă le populează. Parte din zona amenajamentului constituie areal propice de hrănire.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Cea mai mare amenințare este fragmentarea și izolarea habitatelor. Alte amenințări: schimbarea regimului de management a ariilor agricole, speleoturismul în toate anotimpurile anului, intoleranța omului față de prezența coloniilor în clădiri, tratamentele chimice pentru reabilitarea și conservarea structurilor alterate ale locuințelor etc.

Liliacul mic cu potcoavă (Rhinolophus hipposideros)

Descriere și identificare. Liliacul mic cu potcoavă este cel mai mic chiropter rinolofid din Europa. Șaua este de formă triunghiulară, procesul superior al crestei scurt și rotunjit iar cel inferior subțire și evident mai lung. Se identifică ușor după intervalul de lungime a antebrațului, care este cel mai mic dintre speciile genului din Europa: 37-42 mm. Culoarea blănii este brună-fumurie dorsal și cenușie-albicioasă ventral. Tegumentul urechilor și patagiului brun-cenușiu deschis. Biometrie: lungime cap+corp=37-45 mm, lungimea condilobazală =13,5-15,2 mm; anvergura aripilor=190-150 mm; greutate=4-9 g.

Habitat. Liliacul mic cu potcoavă este o specie asociată cu habitatul de stâncărie. Primăvara și vara femelele formează colonii mici de reproducere în peșteri, pivnițe și mansarde părăsite. În acest timp masculii duc o viață solitară în aceleași locuri sau în fisuri în stânci. Iernează în peșteri, mine părăsite și pivnițe cu temperatura de 5-10°C și umiditate ridicată, solitar sau în agregate laxe de 20-40 indivizi de ambele sexe (nu se ating așa că nu folosesc termoreglarea colectivă); în mod particular, se fixează pe pereți foarte aproape de planșeul adăpostului.

Populație. O estimare relativă, pe baza literaturii de specialitate și a observațiilor proprii este de 1500 indivizi. În România nivelul populațiilor acestei specii este stabil, deși în Europa specia este în declin.

Ecologie. Zborul este foarte rapid, aproape de pământ. Se hrănește cu tipulide, fluturi nocturni de talie mică, țânțari, coleoptere și acarieni. Maturitatea sexuală este atinsă la un an; împerecherea are loc toamnă sau chiar iarna, în timpul trezirilor periodice din timpul hibernării. Pot să-și schimbe adăpostul de hibernare de mai multe ori în decursul unei ierni. Nu este considerată specie migratoare.

Prezență posibilă a speciei în zona studiată, dar pentru confirmare este necesar un studiu mai amănunțit. Se cunosc câteva dintre peșterile care adăpostesc colonii de maternitate sau de hibernare dar nu se știe dacă le populează. Parte din zona amenajamentului constituie areal propice de hrănire.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Amenințări: alterarea și/sau distrugerea adăposturilor de vară și de iarnă, folosirea pesticidelor în agricultură, eliminarea perdelelor de vegetație și a benzilor aluviale, fragmentarea și izolarea habitatelor, vandalismul în peșteri, amenajarea și recondiționarea locuințelor.

Liliacul comun (*Myotis myotis*)

Descriere și identificare. Specie de talie mare, având lungimea antebrațului cuprinsă între 55,0–67,8 mm. Se caracterizează printr-un bot masiv și urechi late (>16 mm) și mai lungi de 24,5 mm (24,4–27,8 mm). Marginea anterioară a urechii este curbată în spate, iar marginea posterioară are, de obicei, 7–8 pliuri transversale. Tragusul este lat la bază și prezintă, la majoritatea indivizilor, o mică pată întunecată în vârf. Blana este de culoare brună sau brun-roșcată pe partea dorsală, iar pe partea ventrală în general alb murdar, sau chiar gălbui în jurul gâtului.

Habitat. Aria de distribuție a speciei se întinde între coasta europeană a Mării Mediterane și sudul Olandei, nordul Germaniei și Poloniei. Limita estică trece prin vestul Ucrainei, până la Marea Neagră. O singură semnalare există și din sudul Suediei, iar cândva prezent în sudul Marii Britanii, din anii 1990 este considerată dispărută din această zonă. Liliacul comun este una dintre cele mai răspândite specii la nivel național, România numărându-se printre țările cu cele mai semnificative populații din Europa. Semnalări ale speciei există din aproape toate regiunile țării, însă cele mai importante populații trăiesc în centrul, vestul și sud-vestul țării.

Ecologie. Coloniile de naștere alcătuite uneori din câteva mii de exemplare pot fi întâlnite în turnuri de biserici, poduri spațioase sau în peșteri. Hibernează în adăposturi subterane, peșteri, mine, pivnițe și în fi suri de stâncă. Vânează cel mai frecvent în păduri de foioase sau mixte, mature, mai rar în păduri de conifere, cu substrat semideschis, capturând o parte importantă a prăzi direct de pe sol. Poate parcurge distanțe semnificative (peste 10 km) de la adăposturi până la habitatele de hrănire. Când vânează are un zbor destul de rapid, în general aproape de sol, la o înălțime de 1–2 m, cu capul și urechile orientate în jos, căutând după insecte. Ultrasunetele emise au energia maximă la 27–35 kHz, iar ritmul este regulat.

Prezență posibilă a speciei în zona studiată, dar pentru confirmare este necesar un studiu mai amănunțit. Se cunosc câteva dintre peșterile care adăpostesc colonii de maternitate sau de hibernare dar nu se știe dacă le populează. Parte din zona amenajamentului constituie areal propice de hrănire.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Amenințări: fragmentarea elementelor lineare pentru zborul de hrănire (liziere, fâșii aluviale); folosirea pesticidelor organoclorurate; distrugerea sau deranjarea adăposturilor (peșteri), mai ales în perioada de reproducere. Coloniile de reproducere sunt mari și puține, de aceea sunt vulnerabile (este semnalat un declin puternic al populațiilor în nordul arealului. IUCN: VU (Red List Category – Europe).

Liliacul comun mic (*Myotis blythii*)

Descriere și identificare. Liliacul comun mic este o specie de dimensiuni mari: corpul are lungimea de 62-71 mm, craniul 22-24 mm, antebrațul de 50-62 mm, anvergura 340, are urechi mai scurte de 26 mm; greutatea este de 30 g. Se poate confunda ușor cu liliacul comun mare, dar acesta are urechile de peste 26 mm. Este ușor de deosebit de celelalte specii ale genului, prin dimensiunile sale mari. Pintenul ajunge până la mijlocul uropatagiului, spatele este de culoare gri cu nuanțe maronii, iar burta gri-albicioasă. Diferența dintre cele două specii se poate vedea numai la studiul craniului și a dentiției.

Habitat. Liliacul comun mic este o specie comună în România, formează colonii mixte cu specia *Myotis myotis* și folosește refugii asemănătoare cu ea. Habitatele de hrănire sunt zonele calcaroase calde, deschise, cu tufărișuri sau cu copaci rari. Folosește peșterile ca adăposturi, atât vara cât și iarna. Pentru hibernare preferă peșterile calde, cu temperaturi între 9 și 14°C.

Ecologie. Pentru liliacul comun mic adăposturile principale și permanente sunt peșterile iar habitatul de hrănire, crângurile, pășunile și fânețele. Coloniile de iarnă sunt compacte, folosind termoreglarea colectivă. Coloniile active sunt mixte cu *Myotis myotis*. Limitele de toleranță a temperaturilor în adăposturi sunt de 6-12°C și cu umiditate relativă mare. Arealul poate fi de până la 600 km.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Reconstrucția ecologică a cavitațiilor, protejarea acestora cu grilaje, reducerea semnificativă a exploatării forestiere, menținerea apelor curate, evitarea folosirii insecticidelor și pesticidelor, evitarea deranjării coloniilor și exemplarelor izolate din peșteri, păstrarea culoarelor de zbor formate din liziere, fâșii aluviale și aliniamente de arbori pe limite de proprietate.

Prezență posibilă a speciei în zona studiată, dar pentru confirmare este necesar un studiu mai amănunțit. Se cunosc câteva dintre peșterile care adăpostesc colonii de maternitate sau de hibernare dar nu se știe dacă le populează. Parte din zona amenajamentului constituie areal propice de hrănire.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Amenințări: fragmentarea elementelor lineare pentru zborul de hrănire (liziere, fâșii aluviale); folosirea pesticidelor organoclorurate; distrugerea sau deranjarea adăposturilor (peșteri), mai ales în perioada de reproducere. Coloniile de reproducere sunt mari și puține, de aceea sunt vulnerabile (este semnalat un declin puternic al populațiilor în nordul arealului. IUCN: VU (Red List Category – Europe).

Liliacul cu aripi lungi (*Miniopterus schreibersi*)

Descriere și identificare. Liliacul cu aripi lungi este o specie de mărime medie. Nas foarte scurt; urechi foarte scurte, triunghiulare; tragus scurt, rotunjit la vârf. Aripi lungi și ascuțite; falanga II a degetului 3 de la aripă mai lungă de circa 3 ori decât falanga I (caracter specific). Blana de pe partea dorsală este scurtă, densă, erectă, de culoare cenușie-brună, uneori cu tentă lila. Culoarea ventrală este cenușie deschisă. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 50-62 mm; lungimea antebrățului = 45-48 mm; anvergura aripilor = 310-340 mm; lungimea condilo-bazală = 14,5-15,5 mm; greutate = 9-16 g.

Habitat. Adăposturile de vară și de iarnă sunt cele subterane (mai ales peșteri), aproape fără excepție. Coloniile sunt mixte (mai ales cu liliacul comun).

Populație. Liliacul cu aripi lungi formează colonii de reproducere de mii de indivizi și colonii de iernare de zeci de mii. În coloniile de iarnă există o tendință de creștere a numărului de indivizi cu altitudinea, în detrimentul adăposturilor din zona piemontană. Estimăm efectivul total la 100.000 indivizi.

Ecologie. Liliacul cu aripi lungi se hrănește în habitate mai mult sau mai puțin deschise, chiar și în zonele periurbane și zborul de hrănire este la înălțime (10-20 m). Se hrănește adesea la mare distanță de adăpost, în special lepidoptere nocturne și coleoptere. Maturitatea sexuală după un an. Spre deosebire de celelalte specii de chiroptere din Europa, fecundarea oului are loc toamna, imediat după împerechere, astfel că gestația durează 8-9 luni. În coloniile de maternitate sunt prezenți și masculii; coloniile de reproducere pot fi mixte, cu *Rhinolophus euryale*. Au fost raportate cazuri de mortalitate în masă, fiind incriminate două cauze posibile: 1) transmiterea facilă a bolilor din cauza faptului că coloniile sunt foarte compacte și 2) perturbările climatice din perioada timpurie a primăverii, care surprind coloniile la inițierea sezonului de activitate.

Prezență posibilă a speciei în zona studiată, dar pentru confirmare este necesar un studiu mai amănunțit. Se cunosc câteva dintre peșterile care adăpostesc colonii de maternitate sau de hibernare dar nu se știe dacă le populează. Parte din zona amenajamentului constituie areal propice de hrănire.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Specia a parcurs un declin populațional major în vestul Europei, de aceea este considerată vulnerabilă. Amenințările principale sunt alterarea, deranjarea și distrugerea adăposturilor subterane și folosirea pesticidelor. Alte amenințări: speleoturismul, accesibilitatea coloniilor masive și atitudinea negativă a omului din lipsa educației ecologice.

Liliacul cărămiziu (*Myotis emarginatus*)

Descriere și identificare. Liliacul cărămiziu este de mărime medie cu pavilionul urechii prevăzut cu creste distincte pe marginea externă și 6-7 pliuri transversale. Blana fină, lănoasă, ondulată și încâlcită are culoarea generală ruginie pe spate și gălbuie-cenușie ventral. Perii de pe spate au trei culori: cenușiu la bază, galben-pai la mijloc și ruginie-brună spre roșu la vârf. Lungimea este de 41-53 mm, anvergura aripilor de 220-240 mm iar greutatea de 7-15 g.

Habitat. Habitatul de vară și iarnă sunt peșterile și avenele.

Ecologie. Liliacul cărămiziu se hrănește cu păienjeni, muște și mai rar cu fluturi nocturni deasupra tufărișurilor, lăstărișurilor, în pășuni și fânețe, uneori deasupra apei în zonele montane puțin înalte și zona carstică. Poate captura prada de pe crengi sau de pe jos. Femelele se pot împerechea din primul an de viață, dar nu este dovedită nașterea puilor. Împerecherea are loc toamna și spre deosebire de alte specii de chiroptere europene, nu au loc împerecheri în perioada de iarnă.

Prezență posibilă a speciei în zona studiată, dar pentru confirmare este necesar un studiu mai amănunțit. Se cunosc câteva dintre peșterile care adăpostesc colonii de maternitate sau de hibernare dar nu se știe dacă le populează. Parte din zona amenajamentului constituie areal propice de hrănire.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Reconstrucția ecologică a cavitațiilor, protejarea acestora cu grilaje, reducerea semnificativă a exploatării forestiere, menținerea apelor curate, evitarea folosirii insecticidelor și pesticidelor, evitarea deranjării coloniilor și exemplarelor izolate din peșteri, păstrarea culoarelor de zbor formate din liziere și aliniamente de arbori pe limite de proprietate, păstrarea arborilor bătrâni, uscați.

Myotis bechsteini (Liliacul cu urechi mari)

Descriere și identificare: Liliac de talie medie cu urechi foarte mari, mai lungi de 20 mm (21-26 mm), care atunci când sunt pliate în față depășesc cu aproape jumătate din lungime vârful botului (se extind cu mai mult de 8 mm). Membrana aripii (plagiopatagiul) se prinde la baza primului deget. Lungimea antebrățului este cuprinsă între 39,0-47,0 mm. Marginea externă a urechii are 9-11 pliuri transversale. Pintenul este drept, uneori cu o margine îngustă a pielii. Blana de pe partea dorsală este brun sau brun-roșiat, de care se delimitează clar partea ventrală cu un colorit bej sau gri deschis.

Habitat Este o specie caracteristică pădurilor mature de foioase, cu mulți arbori bătrâni. Poate fi prezentă și în păduri mixte sau chiar de conifere, dacă acestea sunt situate în apropierea unor habitate optime pentru specie. Coloniile de naștere, alcătuite din 10-30 de femele sunt localizate în scorburi, pe care le alternează frecvent, sau, mai rar, în clădiri. Hibernează în diferite tipuri de adăposturi subterane și în scorburi. Vânează la înălțimi de 1-5 m, aproape de vegetație sau de sol și în coronamentul copacilor.

Are un zbor manevrabil, uneori foarte lent, frecvent capturând prada de pe substrat, de exemplu de pe trunchiul arborilor sau de pe frunze. Liliacul cu urechi mari emite semnale la 45-55 kHz, de regulă cu un ritm regulat.

Populația: Este o specie caracteristică pădurilor de fag din zona temperată a Europei. În sudul continentului, în general, are o distribuție insulară, fiind mai uniform distribuită și mai frecventă în Peninsula Balcanică. La nord este prezent până în sudul Angliei și Suediei, partea centrală a Poloniei, și la est până în Ucraina și Marea Neagră. În România în trecut era considerată o specie extrem de rară, datorită faptului că cercetările chiropterologice s-au axat în primul rând pe mediul subteran. Însă datorită cercetărilor din ultimul deceniu, cu metode adecvate (capturare cu plase chiropterologice și metode acustice) datele de distribuție s-au înmulțit și au evidențiat prezența speciei în aproape toate regiunile țării.

Ecologie și comportament: Coloniile de naștere folosesc scorburi de arbori, pe care le alternează frecvent, lucru care îngreunează identificarea acestor colonii și evaluarea numărului de exemplare. În cursul perioadei de împerechere este capturată în număr semnificativ la anumite adăposturi subterane, fapt care oferă o posibilitate pentru monitorizarea speciei.

Barbastella barbastellus - Liliac cârn

Este o specie caracteristică de pădure, care însă poate fi întâlnită și în grădini, situate în apropierea unor zone împădurite sau în zone cu tufărișuri. Compoziția de specii a pădurilor este mai puțin importantă pentru această specie, structura bogată și prezența mai multor grupuri de specii având o semnificație mai mare. Exemplarele pot parcurge distanțe de până la 4,5 km de la adăposturi până la habitatele de hrănire. Masculii și indivizii subadultți vânează mai aproape de adăposturile coloniilor, în comparație cu femelele adulte.

Vara se adăpostește în scorburi sau fisurile de sub scoarța arborilor bătrâni, mai rar în clădiri. Coloniile de naștere sunt formate de obicei din 10-15 femele. Hibernează în adăposturi subterane, peșteri, galerii de mină, pivnițe sau scorburi de copaci. Fiind foarte rezistent la frig, în peșteri poate fi întâlnit, în general, în apropierea intrării.

**C.4.1.2. Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului
92/43/CEE**

Specii de amfibieni și reptile din ariile naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, constatările și observațiile sunt prezentate în tabelul următor.

COD	DENUMIRE	CONSTATĂRI PRIVIND PREZENȚA SPECIEI ÎN ZONA PLAN	OBSERVAȚI I
1	2	3	4
ROSCI0122 Munții Făgăraș			
1193	Bombina variegata (Buhaiul de baltă cu burta galbenă)	Prezentă	-
1166	Triturus cristatus (Triton cu creasta)	Prezentă	-
2001	Triturus montandoni (Triton carpatic)	Prezență posibilă	-
4008	Triturus vulgaris ampelensis	Nu este prezentă	-

Buhaiul de baltă cu burta galbenă (Bombina variegata)

Etimologia denumirii științifice. Numele genului provine din latinescul *bombus* – a scoate sunete stridente, o caracteristică a sunetelor de împerechere ale masculilor. Numele speciei provine din latinescul *variegata* – vărgată, cu referire la desenul de pe partea ventrală a animalului.

Descriere și identificare. Buhaiul de baltă cu burta galbenă este o broască de dimensiuni mici, de până la 5 cm. Forma corpului este mai îndesată decât la *B. bombina*. Corpul este aplatizat, capul mare are botul rotunjit. Pupila este triunghiulară sau în formă de inimă. Dorsal tegumentul este foarte verucos, aspru la pipăit, acoperit cu negi mari, ce posedă în vârf câte un spin cornos negru înconjurat de numeroși spini mici. Negii nu sunt grupați sau dispuși simetric. Coloritul este extrem de variabil. Dorsal indivizii sunt colorați în cenușiu deschis, maroniu sau măsliniu pătat cu negru. Uneori pot apare indivizi parțial sau total verzi dorsal. Abdomenul și gușa sunt colorate în galben, pe fondul căruia este un desen marmorat cenușiu spre negru, dominând însă pigmentul galben. Coloritul este foarte intens, reprezentând un mijloc de avertizare asupra toxicității. Vârfurile degetelor sunt de asemenea galbene. Masculii prezintă pe fața interioară a membrilor anterioare calozitățile nupțiale (formațiuni cornoase, de culoare neagră ce apar în perioada de reproducere doar la masculi) vizibile chiar și pe perioada hibernării. Masculii nu posedă sac vocal dar în privința orăcăitului se aseamănă cu *B. (bombina)*, doar că frecvența sunetelor este mai ridicată.

Habitat. Buhaiul de baltă cu burta galbenă ocupă orice ochi de apă, preponderent bălți temporare, putându-se reproduce inclusiv în denivelări ale solului ce conțin sub un litru de apă, spre deosebire de *Bombina bombina* care preferă bălțile mai mari din lunca sau valea apelor curgătoare. Este întâlnită aproape pretutindeni unde găsește un minim de umiditate, de la 150 m până la aproape 2000 m altitudine.

Răspândire. Se găsește în majoritatea regiunilor țării, cu excepția Dobrogei, sudului Olteniei și Munteniei.

Populație. Buhaiul de baltă cu burta galbenă este una din cele mai abundente specii, deoarece beneficiază de orice ochi de apă disponibil pentru reproducere. Indivizii se caracterizează printr-o longevitate ridicată și toleranță sporită la o varietate de impacturi antropice.

Reproducere. Se reproduce de mai multe ori în cursul verii. Ouăle se depun în grămezi mici sau izolat, fixate de plante sau direct pe fundul apei.

Ecologie. Buhaiul de baltă cu burta galbenă este o specie cu activitate atât diurnă cât și nocturnă, preponderent acvatică, extrem de tolerantă și rezistentă. Este sociabilă, foarte mulți indivizi de vârste diferite putând conviețui în bălți mici. Este rezistentă la condiții dificile de mediu și longevivă, iar secreția toxică a glandelor dorsale o protejează foarte bine de eventualii prădători. De aceea aproape orice ochi de apă din cadrul arealului este populat de această specie care poate realiza aglomerări impresionante de indivizi în bălți mici. Poate rezista și în ecosisteme foarte poluate. Se deplasează bine pe uscat putând coloniza rapid noile bălți apărute. Este printre primele specii de amfibieni ce ocupă zonele deteriorate în urma activităților umane (defrișări, construcții de drumuri etc.) unde se formează bălți temporare.

Prezența specie în zona studiată este posibilă.

Amenințări. Specia este aproape amenințată, ce se confruntă cu degradarea habitatelor prin deforestări și diverse lucrări hidrotehnice.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Este o specie cu un areal vast, dar cu toate acestea este periclitată în mare parte a acestuia datorită distrugerii, deteriorării și fragmentării habitatelor. Conservarea ei necesită măsuri simple limitate la menținerea habitatelor acvatice existente și crearea de noi habitate acolo unde este cazul. Este inclusă în anexa 2 printre speciile a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare precum și în anexa 3 printre speciile de interes comunitar. Conform listelor roșii specia este considerată potențial amenințată la nivel național și neamenințată pe întregul areal.

Triton cu creasta (*Triturus cristatus*)

Descriere generală, distribuție, habitat: Este cea mai mare specie de triton din România, având dimensiuni de până la 16 cm, femelele fiind mai mari decât masculii. Coloritul dorsal este brun închis spre negru, uneori cu nuanțe brun-roșcate, cu pete negre, neregulate, de dimensiuni variabile. Pe lateral, inclusiv pe cap, sunt prezente puncte albe mai mult sau mai puțin numeroase. Coloritul ventral este galben până spre portocaliu, cu pete negre, neregulate, ce alcătuiesc un desen mozaicat. Gușa este colorată extrem de variabil, de la galben la negru, frecvent cu pete albe de dimensiuni variabile. În perioada de reproducere masculii au o creastă dorsală înaltă și cu marginea zimțată, care începe de la nivelul ochilor, se întrerupe deasupra bazei cozii și se continuă apoi cu creasta caudală, la fel de bine dezvoltată dar cu marginea dreaptă.

Este o specie predominant acvatică, preferând ape stagnante de dimensiuni mari și adânci cu vegetație palustră, situate la altitudini de până la 1000 m, Fuhn 1960, Cogălniceanu et al. 2000. Deseori poate fi întâlnit în bazine artificiale, locuri de adăpat, iazuri, piscine. În perioada de viață terestră preferă pajiștile umede. Datorită dimensiunilor mari nu se reproduce în bălți temporare mici. Este frecvent în iazuri și lacuri, mai ales dacă există vegetație acvatică în care să se poată ascunde. Reproducerea are loc în martie, iar adulții pot rămâne în apă până în mai-iunie. Fecundarea este internă iar transferul spermatoforului se realizează în urma unei parade sexual complexe, fără amplex, partenerii nu se ating. Deși depune numeroase ouă, peste 100, multe nu se dezvoltă datorită unor frecvente mutații cromozomiale. Ouăle sunt mari, de 2-4 mm, de culoare albă. Este o specie extrem de vorace, hrănindu-se cu nevertebrate, dar și cu larve de amfibieni și chiar cu tritoni de dimensiuni mici. Pe uscat poate fi găsit în vecinătatea apei. În pofida dimensiunilor mari se deplasează repede, atât în mediul acvatic cât și în cel terestru.

Situația în sit a speciei de interes comunitar Tritonul cu creastă, *Triturus cristatus* determinat prin inventarieri efectuate pe teren, realizate în cadrul proiectului „Managementul integrat al siturilor ROSCI0122 Munții Făgăraș”, cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională, prin Programul Operațional Sectorial „Mediu” se prezintă astfel: În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție izolată.

Triturus montandoni – triton carpatic

Specia habitează și în zona de deal dar, în general, este o specie montană. Poate fi întâlnită în plaja altitudinală 100 – 2.000 m. De obicei apare pe pășuni și în păduri de foioase sau mixte. Specia are o perioadă acvatică scurtă, aferentă perioadei de reproducere.

În restul anului este specia este terestră. Primăvara alege o mare varietate de tipuri de apă de obicei puțin adânci, de la cele stătătoare, permanente sau temporare, până la cele lin curgătoare. Cele cu vegetație sunt preferate.

În faza terestră devine crepuscular-nocturnă. Ziua se refugiază în microhabitate cu vegetație deasă și litieră. Rămâne în apropierea zonelor umede din vecinătatea locurilor de reproducere. Hibernează pe uscat și rar în apă.

Tritonul carpatic este endemic pentru Munții Carpați, fiind răspândit la est de Munții lezer, inclusiv, în Carpații de Curbură și Răsăriteni, până la granița cu Ucraina. În cadrul ariei naturale partea sud-estică reprezintă limita sud-vestică a arealului speciei.

Specia a fost identificată în perimetrul ariei naturale protejate în bălți temporare cu suprafețe între 3 și 50 mp. În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar specia a fost identificată în 5 habitate acvatice diferite în care erau prezenți 11 indivizi - 7 adulți și 8 larve.

Specia a fost localizată în sudul ariei naturale protejate, în masivul lezer Păpușa, pe V. Cuca și V. Dâmboviței, dar și în vecinătatea L. lezer. În completare, există câteva informații bibliografice anterioare despre localitățile în care a fost identificată specia în aria protejată sau imediata vecinătate a acesteia: Lacul lezer, Valea Brătioarei, V. Râul Târgului, V. Cuca, V. Dâmboviței - Iftime, 2009, Valea Sebeșului - Iftime, 2012.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 100 – 500 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 100 – 500 ha.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție marginală. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.20 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă-inadecvată.

Triturus vulgaris ampelensis - triton comun transilvănean

Tritonul comun transilvănean este o specie endemică în Transilvania și posibil în Carpații Ucrainieni. Habitează la altitudini cuprinse între 300 și 1.500 m altitudine. Este caracteristică zonelor deluroase și montane.

Primăvara alege pentru reproducere o mare varietate de tipuri de apă în diferite tipuri de habitate. De obicei preferă ape puțin adânci, bine insolate, curate, cu vegetație, de la cele stătătoare, permanente sau temporare, până la cele lin curgătoare. Preferă apele lipsite de pești. În perioada terestră, tritonul comun are de asemenea preferințe de habitat, având nevoie de adăpost și zone de hrănire, fiind deci foarte importantă prezența pietrelor, crăpăturilor și a lemnului mort în apropierea habitatelor de reproducere, cu atât mai mult cu cât capacitatea de dispersie este redusă, fiind situată în intervalul 1-1.000 m.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

C.4.1.3. Specii de pești enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Speciile de pești din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0085 Frumoasa, constatările și observațiile sunt prezentate în tabelul următor:

Nr. crt.	Grupa	Cod	Specia	Impact potențial (Da/Nu)	Justificare	Sursa informațiilor
1.	Pești	5266	<i>Barbus petenyi</i>	NU	În cadrul ariei naturale protejate specia este o prezență scăzută	Formular standard, Plan de management.
2.	Pești	6965	<i>Cottus gobio</i> <i>all others</i>	NU	În cadrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție izolată	Formular standard, Plan de management.
3.	Pești	4123	<i>Eudontomyzon mariae</i>	NU	Specia nu a fost găsită în aria naturală protejată.	Formular standard, Plan de management.
4.	Pești	6145	<i>Romanogobio uranoscopus</i>	NU	Specia nu a fost găsită în aria naturală protejată.	Formular standard, Plan de management.

Mreana vânătă, mreană pătată, moioaga (*Barbus petenyi*, *Barbus meridionalis petenyi*)

Descriere și identificare. Mreana vânătă este un pește dulcicol de 10–25 cm din familia ciprinidelor, cu spinarea vânătă (de unde și numele), abdomenul alb-gălbui. Lungimea obișnuită a corpului 10-25 cm; maximală 40 cm. Greutatea corpului obișnuită 400-500 g; maximală 1,500 kg. Are corpul alungit, subcilindric (aproximativ cilindric), ușor comprimat lateral, acoperit cu solzi mijlocii persistenti și cu mucus foarte abundent. Profilul dorsal arcuit, convex și cel abdominal aproape drept. De-a lungul liniei laterale sunt dispuși 52–59 solzi. Capul este relativ mare, alungit, cu un bot ascuțit. Fruntea ușor bombată. Gura este subterminală (inferioară), semilunară, prevăzută cu buze cărnoase și două perechi lungi de mustăți: una pe buza superioară, cealaltă în colțurile gurii. Dinții faringieni dispuși pe 3 rânduri. Buza inferioară este foarte cărnoasă, trilobată, lobul medial este în formă de limbă cu marginea posterioară liberă, neatașată de bărbie. Ochii sunt relativ mici. Înotătoarea dorsală scurtă, cu o margine dreaptă sau puțin convexă și este formată din 7-8 raze moi și 2-3 raze spinoase (spini), dintre care ultima rază spinoasă aproape neîngroșată și lipsită de zimți. Înotătoarea dorsală începe înaintea înotătoarei ventrale; înălțimea ei este cuprinsă de 5,3-6,1 ori în lungimea corpului. Înotătoarea anală scurtă și înaltă cu o margine aproape dreaptă; culcată, ajunge până la baza înotătoarei caudale. Înotătoarea caudală este slab excavată. Corpul mreiei vânăte este mai închis la culoare decât la mreana comună. Spinarea este vânătă, brun-ruginie închisă sau verde-brună, laturile galben-ruginii, iar abdomenul alb-gălbui. Pe spate, pe flancuri și pe cap, este acoperită cu puncte și pete mari, închise, ce se unesc între ele. Înotătoarele ventrale, pectorale și anală sunt galbene. Înotătoarea dorsală și caudală urmează colorația corpului, și au rânduri de pete întunecate. Mustățile sunt gălbui, de culoarea lămâii, fără o axă roșie. Peritoneul este negru. Dimorfismul sexual este pronunțat: la masculi, în epoca de reproducere, apar niște tuberculi albicioși pe cap, iar înotătoarea anală este mult mai scurtă ca la femelă; la aceasta din urmă, înotătoarele pectorale și ventrale sunt ceva mai lungi. Se hrănește cu larve de insecte acvatice (perlid, efemerid, diptere, chironomid), crustacee (lătăuși), viermi (anelid) și vegetație acvatică.

Habitat. Mreana vânătă este o specie bentonică, trăiește în grupuri mici, compuse din pești de diferite vârste și dimensiuni. Mreana vânătă este moderat fotofobă și preferă apele de lângă mal cu multă vegetație și numeroase adăposturi în albia râului, locuri unde stă ziua. În timpul verii caută ape proaspete și oxigenate, cu curs rapid. Nu întreprinde migrații și iernează pe loc, stând la adânc în stare latentă în locuri ascunse sau sub pietre mari și, poate, îngropându-se în nisip.

Răspândire. În România trăiește în regiunea apelor de coline și de munte corespunzătoare zonei lipanului până la Dunăre. Se află în Dunăre numai în zona Porților de Fier, Tisa, Vișeu, Someș, Lăpuș, Crișul negru, Crișul repede, Mureș, Bistra, Cerna, Caraș, Bahna, Topolnița, Olt, Berivoi, Sâmbăta, Apa Roșie, Gilort, Suceava, Putna, Bistrița, Argeș, Ilfov, Ialomița, cursul superior al Biczului etc.

Reproducerea. Perioada de reproducere are loc de regulă în perioada mai-iulie, în zona bancurilor de pietriș, însă este posibil să aibă loc și depuneri de ponte fracționate în perioada de primăvară timpurie și toamnă. Specia intră în competiție cu *Barbus barbus* ce se regăsește de regulă în cursurile mai domoale; însă în cursurile unde *Barbus barbus* lipsește, mioaga poate ocupa cu succes nișa ecologică a acestuia. Depunerea icrelor are loc de la sfârșitul primăverii până la sfârșitul verei, în funcție de condițiile meteorologice. În epoca de reproducere, peștele urcă în cânduri pe râuri pentru a ajunge la locurile de reproducere situate în ape curgătoare puțin adânci cu funduri pietroase și nisipoase. Depunerea icrelor are loc în cicluri, fiecare femela depune până la de trei ori pe sezon. În fiecare ciclu femela depune câteva sute de icre. Perioada de incubație durează 1-2 săptămâni, alevinii trăiesc pe fundul apei, până la resorbția sacului vitelin, iar puietul duce o viață bentonică și se hrănesc cu plancton, microinvertebrate, detritus organic.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Pe teritoriul național specia are un areal extins; arealul se afla în continuă extindere în ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scăzută. Specia este protejată prin Legea nr. 13/1993 (prin care România este parte a Convenției de la Berna), Anexa II și V a Directivei Europene Habitare, Anexa III a Convenției de la Berna, Legea nr. 462/2001 (și ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate și conservarea habitatelor, florei și faunei sălbatice, lista IUCN.

În cadrul ariei naturale protejate specia este o prezență scăzută, însă trebuie menționat faptul că majoritatea apelor curgătoare nu sunt habitate optime pentru *Barbus meridionalis*, deoarece specia preferă secțiunea de mijloc sau partea inferioară a râurilor de munte, iar aria naturală protejată include porțiunile superioare - zona păstrăvului, în cazul majorității apelor curgătoare. În acest sens se poate remarca faptul că în majoritatea cazurilor specia a fost identificată în apropierea limitei ariei naturale protejate sau chiar în afara acestuia. Distribuția speciei este izolată și este prezentată în Anexele nr.18.14 și 18.15 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Zglăvoaca (*Cottus gobio*)

Descriere și identificare. Zglăvoaca are corpul alungit și gros este cilindro-conic, aproape rotund în partea anterioară și ușor comprimat posterior. Linia laterală este completă, mergând pe mijlocul flancurilor și ajunge până la baza înotătoarei caudale. Capul este mare, aplatizat și gros. Gura terminală, destul de largă, ajungând până sub ochi; fălcile și vomerul sunt prevăzute cu serii de dinți foarte fini. Falca inferioară este puțin mai scurtă. Botul scurt și rotunjit. Ochii sunt de mărime mijlocie, privind în sus. Capul și corpul sunt lipsite de solzi; rareori, sub înotătoarele pectorale, se găsesc solzi izolați. Preoperculul are un spin în parte posterosuperioară, puternic, întors în sus; sub acesta, deseori, se mai găsește un altul, mai mic și ascuns sub piele. Suboperculul are și el un țep, dar mai mic, care este ascuns în piele și îndreptat înainte. Cele două înotătoare dorsale sunt foarte apropiate, chiar unite la bază printr-o mică cută tegumentară. A doua înotătoare dorsală este considerabil mai înaltă și mai lungă ca prima înotătoare dorsală. A doua înotătoare dorsală e mai lungă și înaltă decât înotătoarea anală. Înotătoarea anală este opusă celei de a doua înotătoare dorsală. Înotătoarele pectorale sunt mari și largi, în formă de evantai, atingând începutul înotătoarei anale. Înotătoarele ventrale înguste, scurte, fără a atinge anusul. Înotătoarea caudală ușor rotunjită la vârf. Colorația corpului, deasupra, este cafenie-cenușie, cenușie-brună sau brună-verzuie. Laturile cu pete neclare și 3-5 benzi largi transversale întunecate, care formează un desen marmorat divers. Abdomenul este cenușiu-deschis până la alb. Toate înotătoarele, în afara de înotătoarele ventrale, au mici pete transversale brune, așezate în serie. Înotătoarea ventrală este albicioasă, câteodată cu pete cenușii, neregulate; liniile transversale de pe această înotătoare lipsesc. Masculii au botul mai larg și înotătoarele ventrale mai lungi ca la femele. Colorația masculilor este, în general, mai închisă ca a femelelor, observându-se deseori și pete cafenii pe burtă. Foarte lacom, se hrănește cu nevertebrate bentonice, icre și larve de amfibieni (broaște), peștișori tineri și icre de alte specii de pești, dar mai ales de păstrăv, din care cauză este socotit ca un element nedorit acolo unde trăiesc aceștia. Dintre nevertebrate preferă crustacee (mai ales lătauși), larve de insecte (efemeroptere, trioptere, plecoptere, chironomide, diptere etc.), hirudinee (lipitoare), și moluște. La rândul său, este mâncat uneori de păstrăvi, mihalț și lostrită. La vârsta de 2 ani, atinge maturitatea sexuală.

Habitat. Este un pește de apă dulce, trăind în apele curate rezezi de munte cu fundul pietros sau nisipos sau acoperit cu bolovani. Felul de viață este bentonic; peștele trăiește mai mult izolat, stă ascuns mai tot timpul sub pietre mari pândind prada și rareori înoată, fiind mai mult sedentar. Preferă apele reci reofile din zonele de munte (rauri, paraie, rar lacuri de munte). Se refugiază adesea sub pietrele aflate în apropierea malului. Specie reofilă și strict sedentară care nu întreprinde migrații.

Reproducere. Ponta are loc de la sfârșitul lui februarie, când temperatura apei crește peste 12°C, până în aprilie-mai. O femelă depune 100-1000 icre de 2,5–3,0 mm diametru,

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

sub pietre sau într-o gropiță care este săpată în prundiș, în nisip sau pietriș de mascul cu aripioarele lui pectorale. După depunerea pontei, masculii păzesc pontă, respectiv o ventilează până la eclozare, fenomen care apare după 4-5 săptămâni (perioada de eclozare este influențată de temperatura apei) de la depunerea pontei. Ecloziunea durează mai mult timp: după 4-5 săptămâni ies larvele, care sunt pelagice un timp îndelungat. Masculii păzesc cu strășnicie pontă, fiind foarte agresivi în acest răstimp, apoi devin canibal, mâncând icrelor depuse de către femelă.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Cu excepția sectoarelor de râu afectate de impactul antropic această specie nu a cunoscut restrângeri de areal, din păcate aceste sectoare sunt destul de numeroase. În România este o specie considerată ca având un areal relativ larg. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scăzută/medie. Specia este protejată prin: Legea nr. 13/1993 (prin care România este parte a Convenției de la Berna), Directiva Europeană 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (și ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate și conservarea habitatelor, florei și faunei sălbatice.

În cadrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție izolată. Distribuția speciei este izolată și este prezentată în Anexele 18.16 și 18.17 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

Eudontomyzon mariae - Chișcar, chișcar de râu, cicar

În România *Eudontomyzon mariae* trăiește, ca și *E. danfordi*, în râuri de munte, și anume în zona lipanului și a moioagei și în partea superioară a zonei scobarului, probabil și în zona păstrăvului. Are nevoie de apă curată și porțiuni de mal mâlos.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat faptul că această specie nu habitează în perimetrul ariei naturale protejate. Specia este probabil prezentă în zonele mai joase din vecinătatea ariei naturale protejate.

Porcușorul de vad (Gobio uranoscopus)

Etimologia denumirii științifice. Numele genului Românogobio vine din latina, româno = român, România + gobius = porcușor, adică "porcușori din România". Numele speciei uranoscopus este format din cuvintele grecești ouranos = cer și skopos = privire, țintă, adică „care privește în cer”, cu referire la ochii peștelui îndreptați în sus.

Descriere și identificare. Porcușorul de vad are lungimea obișnuită 7-8 cm și excepțională 15 cm. Formula înotătoarelor: înotătoarea dorsală: II - III, 6-8; înotătoarea anală:

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

II-III, 5-7; înotătoarele pectorale: I 12-15; înotătoarele ventrale: II 5-7; înotătoarea caudală 19. Pe linie laterală se află 40-43 solzi. Spini branhiali 3. Dinți faringieni cu formula 3,5-5,3 sau 2,5-5,2. Vertebre 36. Numărul cromozomilor: $2n = 50$. Corpul alungit, fuziform, acoperit cu solzi cicloizi destul de mari. Gâtul și pieptul sunt acoperite cu solzi. Solzii de pe spatele corpului fără striuri longitudinale. Corpul și pedunculul caudal gros, cilindric, necomprimat lateral. Pedunculul caudal este lung, mai lung ca înălțimea corpului; el nu este comprimat, e gros la bază și foarte puțin înalt spre vârf, unde este aproape cilindric; lungimea pedunculului caudal este mai lungă sau aproape egală cu lungimea capului. Înălțimea maximă a corpului se cuprinde în lungimea lui (fără înotătoarea caudală) de (5) 6,2-6,7 ori. Profilul dorsal este ușor convex iar cel ventral este orizontal. Ochii sunt ridicați spre frunte, privind în sus (de aici vine și numele specific de *uranoscopus*). Diametrul ochiului se cuprinde de 5,0-5,5 ori în lungimea capului și de 0,9-1,0 ori în spațiul interorbital. Ochii mai mici decât lățimea frunții. Gura inferioară în poziție ventrală; buza inferioară întreruptă la mijloc. Dinții faringieni dispuși pe două rânduri, cu formula 3.5-5.3, terminați într-un croșet evident. La colțurile gurii se găsește câte o mustață. Mustățile sunt lungi și lungimea lor intră de (1,3) 1,5-1,7 ori în lungimea capului; ele ajung cu capătul lor până la marginea posterioară a preoperculului, trecând uneori dincolo de aceasta. La îmbinarea buzelor sunt câte o prelungire posterioară ce se aseamănă cu o a doua pereche de mustăți. Botul este relativ ascuțit. Capul relativ mare. Spinii branhiali sunt scurți, rari. Orificiul anal este mai aproape de înotătoarea anală decât de înotătoarea ventrală. Înotătoarele ventrale sunt inserate sub înotătoarele dorsale sau un puțin înapoi. Înotătoarea caudală este profund bifurcată, cu lobii rotunjiți și egali sau aproape egali (lobul inferior este puțin mai lung). Înotătoarea dorsală scurtă, cu 7-8 raii ramificate, începe puțin înaintea bazei înotătoarei ventrale. Marginea înotătoarei dorsale este ușor excavată. Înotătoarea anală scurtă, cu 6-7 raii ramificate. Începutul înotătoarei anale mai aproape de începutul înotătoarei ventrale decât de baza înotătoarei caudale. Colorația este brun-cenușie sau brun-roșcată pe spate, cenușiu-verzuie pe flancuri, cu o bandă îngustă albăstruie de-a lungul liniei laterale. Solzii spatelui au marginile negre. Abdomenul este albicios sau albicios-gălbui. Corpul este presărat cu pete mari, negre și aproape rotunde, dispuse astfel: pe spinare, 2-3 pete negre mari și rotunde; alte 2-3 pete după înotătoarea dorsală; pe flancuri 7-10 pete rotunde sau ușor alungite negre-cafenii. La baza înotătoarei caudale sunt două pete rotunde albicioase. Pe înotătoarele dorsală și caudală sunt două rânduri de pete negre mărunte. Dimorfismul sexual nu este evident. Hrana constă din mici nevertebrate reofile: insecte acvatice și larvele lor (plecoptere, trioptere), crustacee copepode și gamaride, moluște, viermi, larvele și icrele altor pești. Consumă și detritus organic de origine animală sau vegetală.

Habitat. Trăiește la adâncimi mici, în râurile mari de munte și de deal, bine oxigenate, cu un curent rapid și în cursul superior al apelor ce alcătuiesc așa-numita zonă a scobarului, unde trăiește scobarul. Se localizează în vaduri și în repezișuri unde apa are o viteză de 70–115 cm/s cu fundurile pietroase, bolovănoase. Uneori ajunge și la șes, dar numai în repezișuri. Niciodată nu-l vom găsi adăpostit la rădăcina pomilor sau în adâncimi. Puietul trăiește în zona apei cu curent slab, cu fund nisipos. Este un pește bentonic, stă pe fundul apei, cu capul îndreptat contra curentului, fiind sedentar, fotofob, este activ în principal în amurg și noaptea sau în zilele înnorate. Puietul este mai activ în timpul zilei. În timpul verii stau în ape puțin adânci, iar iarna caută zone mai adânci, în care ierneză imobili sau au o activitatea redusă.

Reproducere. Peștii adulții sunt solitari, însă formează cârduri constând din câțiva indivizi în perioada de reproducere. Se reproduce între mai și septembrie (de obicei în mai-iunie), în funcție de condiții climatice din cursul anului. Fiecare femela depune câteva mii de icre. Icrele sunt depuse pe pietre, în zone mai puțin adânci, cu o viteză a curentului de 1 m/s.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Pe teritoriul național specia are un areal relativ restrâns; arealul se află în ușoară scădere în ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate medie. Specia este protejată prin: Legea

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

nr. 13/1993 (prin care România ratifică Convenția de la Berna), Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000 și prin Legea nr. 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. În vederea protecției acestei specii este necesară conservarea calității apei, realizarea construcțiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservaționiștilor, păstrarea condițiilor naturale sau apropiat de cele naturale în anumite sectoare de râu.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat faptul că această specie nu habitează în perimetrul ariei naturale protejate. Specia este probabil prezentă în zonele mai joase din vecinătatea ariei naturale protejate.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

**C.4.1.4. Specii de nevertebrate enumerate în anexa II la Directiva Consiliului
92/43/CEE**

Speciile de nevertebrate din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, constatările și observațiile sunt prezentate în tabelul următor:

Nr. crt.	Grupa	Cod	Specia	Impact potențial (Da/Nu)	Justificare	Sursa informațiilor
1.	Nevertebrate	4012	<i>Carabus hampei</i>	NU	Specia este foarte rară în cadrul ariei naturale protejate	Formular standard, Plan de management.
2.		4057	<i>Chilostoma banaticum</i>	NU	Specia prezintă o distribuție marginală, putând fi identificată la altitudini medii de până la 700 m	
3.		1083	<i>Lucanus cervus</i>	NU	Specia <i>Lucanus cervus</i> este semnalată rar, prezența speciei fiind identificată în piețe de probă amplasate către marginile ariei naturale protejate, în arborete de foioase de pe Valea Strâmbei, Transfăgărășan, Sebeșu de Sus și Valea Boia Mare	
4.		1065	<i>Euphydryas aurinia</i>	NU	Distribuția speciei este izolată în cadrul ariei naturale protejate	
5.		6199	<i>Euplagia quadripunctaria</i>	NU	Specia este destul de larg răspândită, cu siguranță se găsește în majoritatea zonelor de liziere, pajiști și tufărișuri din cadrul ariei naturale protejate	
6.		1060	<i>Lycaena dispar</i>	NU	Specia este raspandită în habitatele corespunzătoare cerințelor ecologice din cadrul ariei naturale protejate: luminișuri și liziere de păduri, în special în apropierea cursurilor de apă. Specia a fost semnalată în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate	
7.		1037	<i>Ophiogomphus cecilia</i>	NU	Specia nu se dezvoltă în perimetrul ariei naturale protejate	
8.		4054	<i>Pholidoptera transsylvanica</i>	NU	În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită	
9.		6908	<i>Morimus asper funereus</i>	NU	<i>Morimus funereus</i> este o prezență rară în cadrul ariei naturale protejate, cu o populație cu densitate redusă față cea de la nivel național	
10.		1087	<i>Rosalia alpina</i>	NU	Specia este rară în cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș	
11.		6966	<i>Osmoderma eremita</i>	NU	Specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș	
12.		1927	<i>Stephanopachys substriatus</i>	NU	Prezență incertă în cadru sitului	
13.		1014	<i>Vertigo angustior</i>	NU	Distribuția speciei în perimetrul ariei naturale protejate este una marginală, localizată în zona de sud a masivului muntos.	

Fluturile tigru (*Callimorpha (Euplagia) quadripunctaria*)

Descriere și identificare. Fluturile tigru este o specie de talie medie (anvergura de 40-60 mm), lipsită de dimorfism sexual evident, cu un aspect extrem de caracteristic, practic imposibil de confundat (Leraut, 2006). Spre deosebire de alte specii înrudite din tribul Arctiini, adulții de la această specie au un proboscis bine dezvoltat, care le permite să sugă nectarul din flori. Toracele este de culoare neagră, cu două benzi longitudinale de culoare alb-cremoasă. Tegulele, triunghiulare, sunt de culoare neagră și au marginile de culoare albă. În repaus, adulții au o formă triunghiulară, cu aripile anterioare aduse înapoi, acoperind complet aripile posterioare. Aripile anterioare sunt de culoare neagră, cu o ușoară tentă albăstruie sau verzuie la exemplarele proaspăt eclozate. Pe suprafața aripilor anterioare există o serie de benzi oblice de culoare albă sau alb-gălbuie. Două dintre aceste benzi creează în regiunea subterminală a aripii anterioare un desen caracteristic în forma literei „V”. Pe suprafața aripilor posterioare există 3-4 pete de culoare neagră, cu contur neregulat.

Biotop. Specie termohigrofilă, întâlnită în pajiști și fânețe umede cu tufărișuri, în luminișurile și la liziera pădurilor umede de foioase, pe malurile cursurilor de apă cu vegetație bogată, în desișurile cu arbuști și pe povârnișurile umede cu tufărișuri și vegetație abundentă. Pe teritoriul României a fost semnalată până la circa 1000 m altitudine. Fluturii din această specie sunt întâlniți frecvent în cursul zilei pe tufele de *Eupatorium cannabinum* aflate în special pe marginea cursurilor de apă și în pajiștile umede (asociația vegetală *Eupatorium cannabini* R. Tüxen), unde se hrănesc cu nectarul din inflorescențe și pe care se camuflează foarte bine în cursul zilei. Dacă se simt amenințați, indivizii care stau pe inflorescențele de *Eupatorium* adoptă diverse strategii de apărare: se ascund sub inflorescențe (postură pe care o adoptă ca măsură de protecție și în timpul ploilor sau dimineața, când există încă umiditate din abundență pe vegetație), deschid aripile anterioare pentru a expune aripile posterioare care au o colorație de avertizare, zboară pe ramurile mai înalte ale arbuștilor din apropiere (*Alnus* sp., *Rubus* sp., *Corylus* sp. etc.) sau pe alte plante ierboase pe care se pot camufla bine (ex. *Mentha longifolia* etc.). Cu toate acestea, adulții din această specie sunt relativ sedentari și după un timp revin pe inflorescențele de *Eupatorium* pe care se aflau înainte de a fi deranjați.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Nu necesită măsuri speciale de protecție și conservare. Poate fi folosită ca specie umbrelă pentru protecția altor taxoni. Declinul speciei se datorează distrugerii mediului de viață, ceea ce înseamnă atât distrugerea plantei trofice larvare cât și a ofertei de nectar pentru adult.

Tipul populației speciei în aria naturală protejată: Populație permanentă, rezidentă.

Specia este destul de larg răspândită, cu siguranță se găsește în majoritatea zonelor de liziere, pajiști și tufărișuri din cadrul ariei naturale protejate. Prezența speciei a fost identificată în toate zonele în care au fost desfășurate activitățile specifice de inventariere și cartare.

În perioada de zbor a speciei, respectiv iulie-august, specia a fost identificată în văile umede și parțial însoțite, cu vegetație ierboasă bogată, din care nu lipsește specia

Eupatorium cannabinum. Specia apare doar la altitudini situate sub 1.000 m. De asemenea, specia a fost semnalată și în zonele de sub limita ariei naturale protejate.

Croitorul fagului (*Rosalia alpina*)

Descriere și identificare. Croitorul fagului este un croitor mare, cu lungimea de 15 -38 mm. Corpul este gri-albăstrui până la albastru deschis, pronotul și elitrele cu un desen variabil de pete și benzi transversale negre. Pronotul de obicei cu o pată mediană la marginea anterioară, iar elitrele cu câte o pată în partea anterioară, o pată sau o bandă transversală mediană și o pată mică în partea posterioară. Antenele lungi, cu articolele 1 și 2 negre, iar articolele 3 până la 6 albastre cu smocuri apicale de peri negri. Specie inconfundabilă datorită coloritului și antenelor caracteristice. Foarte rar pot fi întâlnite specimene cu petele negre de pe elitre mult reduse sau cu elitrele aproape complet negre.

Biotop. Predominant în pădurile de fag reci și umede din zonele înalte, unde specia poate fi local comună. Se întâlnește mai rar și în păduri de amestec sau în păduri de quercinee și fag. Larvele se dezvoltă în lemn mort sau în arbori vîi bătrâni, cel mai adesea pe *Fagus*, dar uneori și pe *Acer* sau alte foioase. Adulții pot fi văzuți pe acești arbori sau pe grămezi de bușteni recent tăiați.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Pentru a se lua niște măsuri adecvate, propunem monitorizarea populațiilor existente pe termen lung (minimum 5 ani), perioada în care se vor nota cât mai multe aspecte privind frecvența, abundența, densitatea, migrația indivizilor, preferințele ecologice, etc. Ca prima măsură de protecție propunem menținerea arborilor bătrâni, atacați sau parțial uscați. De asemenea, diminuarea până la eliminare a utilizării insecticidelor în păduri.

Tipul populației speciei în aria naturală protejată: Populație permanentă, rezidentă.

Mărimea populației speciei în aria naturală protejată: Necunoscută.

Trebuie menționat că habitatul speciei în carul ariei naturale protejate, respectiv arboretele bătrâne de fag, sunt supuse unei presiuni antropice constante exprimată prin exploatarea masivă, vizibile mai ales pe văile sudice ale Munților Făgăraș.

Drept urmare, specialiștii implicați în inventarierea și cartarea speciei presupun că habitatul speciei *Rosalia alpina* s-a redus continuu de-a lungul timpului, determinând izolarea speciei sub forma unor populații restrânse în parcele cu făgete bătrâne pure sau în amestec situate la altitudine, mai ales pe văile nordice, greu accesibile pentru a fi exploatare, așa cum este și cazul arboretului întâlnit pe Valea Dejani, unde au fost găsite indicii ale prezenței speciei.

Prin prisma datelor obținute din teren apreciem că specia este rară în cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, așa cum arată și formularul standard Natura 2000, fiind întâlnită izolat în limitele acestuia, aspect certificat și de semnalările sporadice înregistrate de-a lungul timpului în literatura de specialitate.

Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.10 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

Fluturile roșu de mlaștină (*Lycaena dispar*)

Descriere. Fluturile roșu de mlaștină este o specie de talie medie (anvergura de 33-42 mm), cu un pronunțat dimorfism sexual (de altfel, numele specific dispar se referă tocmai la diferențele morfologice marcante dintre cele două sexe). La masculi, extradorsul aripilor este de culoare roșie-arămie strălucitoare cu pete discale clare, alungite și bordura marginală de culoare neagră; intradosul aripii anterioare este de culoare portocalie, cu un șir aproape aliniat de puncte postdiscale și pete marginale mici de culoare neagră aflate înaintea bordurii marginale de culoare gri; intradosul aripii posterioare de culoare cenușiu-albăstrui deschisă, mai intensă la baza aripii și mai difuză către marginea externă cu o bandă submarginală lată de culoare roșie ce se aripii anterioare de culoare roșie, cu pata prediscală, pata discală și o serie de pete mediane de culoare neagră; bordura marginală de culoare neagră este mai extinsă ca la masculi; extradorsul aripii posterioare de culoare neagră, cu o bandă submarginală lată și nervurile de culoare portocalie; intradosul aripilor identic cu cel al masculilor. Exemplarele din a doua generație au o talie puțin mai redusă comparativ cu cele din prima generație (care este uneori menționată ca generația vernalis Hormuzachi, 1893).

Biotop. Specia apare în habitate umede, chiar și în zone puternic antropizate, pentru că larvele trăiesc pe specii de măcriș (*Rumex* sp.: *R. hydrolapathum*, *R. aquaticus*), specifice acestui habitat. Teoretic pot apărea multe populații în special de-a lungul cursurilor de apă. Tipurile de habitate caracteristice: fânețe umede-mlăștinoase, mlaștini, zone inundabile, maluri de râuri și lacuri. Întinde din unghiul anal până la nivelul nervurii v6, flancată de două șiruri de puncte de culoare neagră, o serie de pete postdiscale negre, mici, cu bordură albă și alte pete negre mici cu bordură albă dispuse în zona discală și prediscală după un model caracteristic. Femela este de talie relativ mai mare; extradorsul aripii anterioare de culoare roșie, cu pata prediscală, pata discală și o serie de pete mediane de culoare neagră; bordura marginală de culoare neagră este mai extinsă ca la masculi; extradorsul aripii posterioare de culoare neagră, cu o bandă submarginală lată și nervurile de culoare portocalie; intradosul aripilor identic cu cel al masculilor. Exemplarele din a doua generație au o talie puțin mai redusă comparativ cu cele din prima generație (care este uneori menționată ca generația vernalis Hormuzachi, 1893).

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Statutul speciei în România este VU (vulnerabil), iar pe plan local variază între NT (near threatened) și CR (critically endangered), în funcție de gradul de deteriorare al zonei respective.

Tipul populației speciei în aria naturală protejată: Populație permanentă, rezidentă.

Mărimea populației speciei în aria naturală protejată: Necunoscută.

Specia este larg răspândită în habitatele corespunzătoare cerințelor ecologice din cadrul ariei naturale protejate: luminișuri și liziere de păduri, în special în apropierea cursurilor de apă. Specia a fost semnalată în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate. Cea mai semnificativă populație a fost identificată pe Valea Strâmbei, pe pajiștile umede situate la altitudini cuprinse între 520 și 620 m.

Ophiogomphus cecilia (Libelula verde)

Descriere. Este o libelulă de dimensiuni medii, cu o lungime a corpului de 50-60 mm. Capul, toracele și segmentele S1-2 au culoarea verde deschis cu desene negre, iar restul abdomenului culoarea galbenă cu desene negre. Masculul prezintă regiunea abdominală S8-9 mai lată decât restul segmentelor abdominale. Există o singură celulă discoidală. Aripile posterioare prezintă câmpul anal format din 2-3 celule. La mascul, apendicii anali superiori sunt slab încovoiați, paraleli și aproape la fel de lungi ca segmentul S10. Femela prezintă pe occiput două prelungiri dințate. Solzul vulvar este adânc crestat cu două prelungiri posterioare ascuțite (Askew, 2004). Ca larve se hrănesc cu larve de insecte acvatice etc., iar ca adulți cu insecte de talie mică cum sunt dipterele. Adulții se însoresc pe malurile pietroase sau în vegetația de pe malul apei (Dijkstra, 2006). Adulții încep să zboare din iunie până în septembrie. Cea mai bună perioadă de observare a speciei este în mod ideal, în zile însorite și fără vânt puternic, dimineața sau la amiază (ca la majoritatea libelulelor).

Biotop. Este o specie stenotopă, trăind pe lângă ape curgătoare de munte sau ape mari de șes, cu substrat nisipos, limpezi, nepoluat și cu debit lent. Larvele preferă zonele nisipoase sau cu pietriș unde se pot ascunde.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Statutul speciei în România este VU (vulnerabil), iar pe plan local variază între NT (near threatened) și CR (critically endangered), în funcție de gradul de deteriorare al zonei respective.

Tipul populației speciei în aria naturală protejată: Specie neidentificată în sit.

Mărimea populației speciei în aria naturală protejată: Specie neidentificată în sit.

Localizare pe teritoriul ariei protejate: Specie neidentificată în sit.

Pholidoptera transsylvanica (Cosaș transilvan)

Descrierea speciei: Caracteristici: Specia are corpul de culoare brună sau cenușie, adesea cu o bandă transversală pe frons, deschisă la culoare. Lungimea corpului este de aproximativ 18-25 mm la masculi și 21-30 mm femele. Tegminele masculului au aproximativ aceeași lungime cu pronotul. Cercii

masculului sunt subțiri, cu dintele intern localizat în apropierea bazei. Tilitatorii au partea bazală slab curbată, iar vârful puternic dințat. Carena stridulantă conține 100-130 dințișori. Ovipozitorul este aproape drept, cu lungimea de 20-30 mm. Stridulația constă în strofe tri- sau tretrasilabice, izolate.

La analiza oscilografică, se observă că fiecare silabă este compusă din 2 semi-silabe, conform mișcărilor de deschidere și închidere ale aripilor. Biologie: Specia este prădătoare, hranindu-se cu insecte mici sau cu larve. Adulții apar din doua decadă a lunii iunie și se pot întâlni până spre finele lunii septembrie. Maximul de activitate diurnă al adulților este dimineata si seara, cand masculii stridulează.

Cerințe de habitat: Specia preferă pajiști mezofile și higro-mezofile, mai ales în poieni și liziere de păduri din regiunile de munte, extrem de rar în zone deluroase. Ea asemenea, poate fi întâlnită și în zone de tufărișuri de smeur sau de afin din zona montană.

Tipul populației speciei în aria naturală protejată: Populație permanentă, rezidentă.

O caracteristică a acestei specii este răspândirea insulară, condiționată de prezența factorilor abiotici și biotici optimi pentru dezvoltarea unor populații locale. Abundența coloniilor locale poate varia între 50 și 8.000 de indivizi raportat la hectar. Habitatul cel mai favorabil al speciei se regăsește într-un brâu situat deasupra habitatelor forestiere, la altitudini cuprinse între 1.200 și 2.000 m, unde densitățile populaționale ating în medie aproximativ 1.500 indivizi/ha. Specia probabil coboară pe văi până la altitudini joase de 700 - 800 m.

Euphydryas aurinia, Marmoratul auriu.

Descrierea speciei: Specie de talie medie, anvergura de 35-48 mm, cu un dimorfism sexual relativ discret, femelele au talia întrucâtva mai mare decât masculii, iar desenul de pe aripi este întrucâtva mai tern și mai slab contrastant. Capul, de culoare neagră, este acoperit cu peri roșcați. Antenele sunt negre, flagelul având o inelație albă. Măciuca antenei este neagră pe partea dorsală și roșcată pe partea ventrală. Toracele este negru, acoperit cu peri roșcați pe partea anterioară. Abdomenul este de culoare neagră pe partea dorsală, iar pe partea ventrală este acoperit cu peri albicioși și roșcați. Extradosul aripilor este de culoare bej-gălbuie; pe suprafața sa există un caroiaj de culoare neagră. Petele discale și benzile postdiscale sunt de culoare portocaliu-roșcată. Regiunea marginală este formată din două benzi, una externă neagră și continuă, și una internă. Regiunea submarginală este formată și ea din două benzi. Banda externă, de culoare neagră, delimitează petele roșcate lunulare din regiunea marginală. Banda internă, foarte lată și de culoare cărămizie, este formată din pete triunghiulare. Regiunea antemarginală cuprinde o bandă transversală de culoare cărămizie. Regiunea mediană cuprinde o bandă neagră externă de forma literei S și o bandă roșcată internă.

Cerințe de habitat: La această specie se cunosc două forme ecologice: una preferă pajiștile umede aflate în regiunile colinare și submontane, a doua este întâlnită în pajiștile mezofile și mezoxerofile aflate pe soluri calcaroase, argilo-nisipoase sau loessoide. Populațiile din România sunt întâlnite doar în pajiștile umede în care există din abundență șopârliță *Succisa pratensis*.

Distribuția speciei, izolată în cadrul ariei naturale protejate, este prezentată în Anexa nr.18.07 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Vertigo angustior

Specia de gastropod terestru, higrofilă, aproape palustră. Habitează în locuri umede, sub pietre, printre mușchi, sub bușteni, la marginea apelor în detritus, în câmpiile umede și mlăștinoase, printre crăpăturile arborilor bătrâni ale căror tulpini se găsesc în apă, de obicei în habitate deschise, neumbrite.

În România este o specie de câmpie, dar poate să ajungă la 1000m altitudine.

Colectarea datelor de distribuție a speciei *Vertigo angustior* a fost realizată prin observații directe și colectări probe în teren, prin identificarea habitatelor caracteristice speciei, constând în special în zone cu înmlăștinire și zone inundabile în lungul râurilor.

Distribuția speciei în perimetrul ariei naturale protejate este una marginală, localizată în zona de sud a masivului muntos. În urma evaluărilor din teren a fost identificată o singură cochilie pe clina sudică a masivului în zona cabanei Moviliș - Poiana Troacei, județul Argeș.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Chilostoma banaticum (Melc bănățean carenat)

Descrierea și indentificarea. Această specie se caracterizează prin prezența unei cochilii solide, rezistente, având forma turtită, lenticulară, cu striații neregulate. Culoarea cochiliei variază de la brun-roșcat până la brun-gălbui, rar verzuie, fiind mărginită de o bandă brun-roșcată și prezentând o carenă mediană evidentă. În ceea ce privesc dimensiunile cochiliei, înălțimea variază între 15 și 20 mm, iar lățimea între 25 și 35 mm.

Habitat. Specia *Chilostoma banaticum* se întâlnește cu precădere sub pietre, printre lemne putrede sau bușteni, pe stânci sau pe plante, pe sol în frunzar, în zone ruderale, în zone umede și umbrite de la altitudini medii.

Se întâlnesc de asemenea și în apropierea cursurilor de apă, de la munte până la șes.

Biologie și ecologie. Este o specie mezobiontă, higrofilă, ce preferă zonele împădurite sau cu vegetație abundentă. Este microfagă și hermafrodită. Deși o mare parte din habitatele preferate de această specie au fost distruse sau cel puțin degradate prin despăduriri, prin distrugerea luncilor inundabile sau prin diverse practici agricole, mai ales în zonele situate la altitudini mai scăzute, această specie a reușit să supraviețuiască sub forma unor metapopulații. Pe perioadele de uscăciune, acest melc se retrage în sol, putând fi astfel trecut ușor cu vederea.

Măsuri de protecție și conservare. Prin friabilitatea condițiilor de mediu asociate cerințelor speciei, gestiunea localităților trebuie să se realizeze cu o mare atenție, orice modificare chiar și sumară, putând conduce la o pierdere drastică a relevanței și capacității de suport a habitatelor pentru această specie. Cosirile punctuale, manuale sunt de asemenea utile mai cu seamă atunci când este nevoie de limitarea dezvoltării covorului vegetal. În zonele în care structura habitatelor se menține pe perioade lungi (zeci de ani), orice intervenție trebuie evitată. Fragilitatea populațiilor impune un program de monitorizare și raportare anual, fiind mult prea rare raportările impuse (o dată la șase ani) prin Directiva 92/43 Habitate. Obiectivele măsurilor de conservare trebuie orientate spre întărirea populațiilor locale identificate și în direcția (re)colonizării unor noi areale.

Rădașca (*Lucanus cervus*)

Descriere și identificare. Rădașca este o specie de dimensiune mare, la care masculii pot ajunge până la 80-90 mm. Femelele sunt mai mici, uneori de doar 20 mm. Corpul alungit, masiv, de culoare neagră sau brun închis, cu luciu mat în special la femele, iar în cazul masculului, mandibulele și elitrele de culoare brun-castanie. Specia prezintă un accentuat dimorfism sexual. La masculi capul este masiv, mai lat ca pronotul, iar mandibulele sunt foarte bine dezvoltate, lungi și ramificate cu aspectul unor coarne de cerb. Acestea sunt bifide la extremități și prevăzute cu un dinte median sau postmedian la partea lor internă și pot atinge la exemplarele foarte mari jumătate din lungimea corpului. Femelele, mai mici ca masculii, au pronotul mult mai lat comparativ cu capul, mandibulele mai scurte decât capul și picioarele anterioare adaptate pentru săpat.

Biotop. Este considerată specie polifagă, ce se dezvoltă în lemnul putred (aflat sub nivelul solului) al multor specii de foioase, dar preferă quercineele. Poate fi întâlnit în păduri de foioase cât și în zone deschise cu arbori izolați sau cu garduri vii, în grădini urbane și suburbane, parcuri, pășuni împădurite, oriunde există o sursă suficientă de lemn mort.

Prezența speciei este posibilă în zona studiată. Preferă pădurile de cvercinee.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Conservarea pădurilor de stejar și gorun. Păstrarea arborilor bătrâni, cu scorburi.

Gândacul pustnic(Osmoderma eremita)

Descriere. Gândacul pustnic este un coleopter mare, cu lungimea de 26-32 mm. Corp brun închis sau negru-cafeniu, cu luciu bronzat, glabru dorsal. La mascul, capul prezintă o impresiune dorsală, unghiurile posterioare ale pronotului sunt ascuțite și puțin proeminente, discul pronotului are un șanț longitudinal, median, mărginit lateral de o carenă, anterior terminându-se cu un tubercul ascuțit. O impresiune longitudinală lată și plană se află alături de aceste carene. Elitrele sunt punctate des, rugos, destul de fin. Partea ventrală a abdomenului cu pubescență scurtă și fină. La femelă, capul este puțin convex, cu punctuație foarte deasă și rugoasă, unghiurile posterioare ale pronotului sunt obtuze, discul pronotului prezintă un șanț median plan mărginit anterior de fiecare parte de câte un tubercul ascuțit. Elitrele au punctuația și rugozitatea mai fină ca la mascul. Picioarele au tibiile anterioare cu câte 3 dinți la marginea exterioară, iar cele posterioare cu câte 2 dinți la partea interioară. Larvele, care sunt mult mai ușor de găsit în teren decât adulții, pot fi deosebite ușor de cele ale altor cetonine ce se dezvoltă în scorburi prin faptul că segmentul 10 abdominal nu prezintă ventral un raster (o structură ovală formată din sete scurte). Excrementele larvelor pot fi găsite în cantitate mare în scorburi și se recunosc prin dimensiunea mare și forma aplatizată (9 mm lungime, 4-5 mm lățime și 3 mm înălțime) (Stegner, 2002). Excrementele pot persista în scorburi mulți ani, chiar dacă specia nu mai locuiește în arborele respectiv.

Biotop. Specie stenotopă, silvicolă, saproxilică și xilodetriticolă ce preferă pădurile bătrâne de foioase cu zone deschise, parcuri, livezi bătrâne. Adultul poate fi observat pe trunchiuri moarte, scorburoase și cu humus sau în acumulări de lemn putred (rezultat ca urmare a prezenței fungilor nonpatogeni) de la baza arborilor scorburoși, în cavitățile ce conțin o cantitate mare de lemn putred aflate pe trunchiuri sau ramuri principale. Larvele trăiesc în lemnul putred din scorburile diferitelor esențe cu frunze căzătoare, îndeosebi stejari (Ranius et al., 2005).

Prezența speciei este posibilă în zona studiată. Specie prioritară. Preferă pădurile de cvercinee.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Conservarea mediului ambiant. Recomandăm păstrarea arborilor bătrâni cu scorburi. De asemenea, de evitat supracolectarea. Se poate crește în laborator.

Croitorul cenușiu (*Morimus funereus*)

Descriere și identificare. Croitorul cenușiu este o specie de dimensiune mare, cu lungime de 16-38 mm. Deși culoarea de fond a corpului este neagră, acesta este acoperit de o pubescență foarte deasă de culoare cenușie-argintie, ce acoperă aproape complet fondul negru. Partea anterioară a capului, începând cu fruntea, este îndreptată abrupt în jos formând cu vertexul un unghi aproape drept. Antenele cu articole neinelate. Pronotul cu numeroase rugozități neregulate, iar lateral cu câte un dinte puternic și ascuțit apical. Elitrele cenușii, cu granule fine și lucioase, mai puternice la bază, iar pe fiecare elitră pot fi remarcate câte două pete negre, catifelate și bine delimitate. Dintre acestea, una este situată în treimea anterioară, iar cealaltă este postmediană. La masculi, antenele de 1,5 ori mai lungi decât elitrele, iar la femele de aproximativ aceeași lungime cu elitrele.

Biotop. Este considerată a fi o specie polifagă, ce se dezvoltă predominant în lemnul mort de fag și stejar. Adulții pot fi găsiți în păduri pe trunchiurile căzute, cioate recente sau bușteni proaspăt tăiați de fag, stejar, castan, plop, tei, arțar, carpen, salcie etc.

Prezența speciei este posibilă în zona studiată. Preferă pădurile de fag sau amestec.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire. Nu necesită măsuri speciale de protecție, în afara de protecția habitatelor. Ca prima măsură de protecție propunem menținerea arborilor atacați, parțial uscați.

Stephanopachys substriatus

Specie de coleopter ce habitează în pădurile de conifere în care se găsesc în proporție mare brad, molid și pin. Este o specie corticolă și lignicolă, întâlnindu-se atât în scoarță cât și în lemnul arborelui.

Din analiza datelor bibliografice cu privire la semnalarea speciei în aria naturală protejată reiese că aceasta a fost citată din zona Făgărașului o singură dată cu mai bine de 100 ani în urmă de către Petri, 1912, în Munții Cârței. Nu sunt cunoscute alte semnalări ulterioare ale speciei în Munții Făgăraș.

Pentru inventarierea speciei *Stephanopachys substriatus* au fost utilizate atât metoda căutării active cât și metoda curselor feromonale pentru Ipsidae. Capcanele au fost montate în apropierea arborilor identificați ca având potențial de a adăposti specia, în zone cu doborâturi de rășinoase, amplasate la 930 m altitudine pe Valea Bârsei și la 1.518 m pe Transfăgărășan.

Căutarea activă a presupus îndepărtarea atentă cu mâna a scoarței arborelui depreciat și vizualizarea insectelor de pe suprafața trunchiului. Din totalul de 78 de piețe de probă parcurse în perimetrul ariei naturale protejate au fost efectuate observații asupra speciei *Stephanopachys substriatus* în 13 pătrate de probă amplasate pe văile Dâmbovicioarei, Bârsei, Sebeș, Dejani și pe Transfăgărășan.

Pătratele de probă selectate au fost considerate ca având potențial de a adăposti habitatul caracteristic speciei, respectiv arborete de rășinoase – molidiș și molideto-brădet, situate în zona montană și etajul subalpin, cu trunchiuri doborâte, buturugi și arbori pe picior debilitați. În pătratele de probă investigate au fost montate curse feromonale pentru Ipidae, metodă amintită în literatura de specialitate ca fiind eficientă pentru atragerea acestei specii cu biologie puțin cunoscută.

Din totalul piețelor de probă investigate pentru *Stephanopachys substriatus*, pătratul nr. 96368 situat pe Transfăgărășan adăpostește habitatul caracteristic speciei, așa cum este descris în literatura de specialitate. Piața de probă este poziționată în zona subalpină și prezintă doborâturi întinse de molid cu atac de Ipidae. Din această piață au fost prelevate un număr de 29 de probe din cursele feromonale pentru Ipidae amplasate între 1.441 și 1.518 m altitudine. Specia nu a fost identificat în niciuna din totalul de 39 de probe colectate la capcanele feromonale din cadrul ariei naturale protejate. De asemenea, specia nu a fost identificată nici prin căutări active sub scoarța arborilor debilitați.

Deși specia nu a fost găsită în perioada în care au fost desfășurate activitățile specifice de inventariere și cartare a speciei, prezența potențialului habitat format în general din arborete de molid și brad debilitate, care pe alocuri acoperă suprafețe întinse, nu exclude posibilitatea existenței acesteia în perimetrul ariei naturale protejate.

Lipsa exemplarelor de *Stephanopachys substriatus* în cursele feromonale amplasate în habitatul caracteristic acesteia, așa cum este descris în literatura de specialitate, indică faptul că specia, dacă există, este o apariție rară în cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, cu populații reduse, fragmentate, cantonate în zone unde întâlnesc habitatul specific.

Carabus hampei

Inventarierea speciei de coleopter *Carabus hampei* s-a efectuat utilizând metode active și pasive de colectare în 33 de pătrate de probă de 2 x 2 km din cadrul ariei naturale protejate. Ca metodă activă s-a utilizat căutarea indivizilor de *Carabus hampei* sub material lemnos depreciat - buturugi, crengi și scoarță și pietre, prin înlăturarea acestora, de-a lungul unor transecte aleator stabilite.

Ca metodă pasivă de captură s-a utilizat metoda capcanelor de sol tip Barber așezate în baterie de câte 9 recipiente poziționate în cerc. Ca soluție conservantă s-a utilizat soluție de antigel. Au fost montate un număr de 18 baterii de capcane Barber în piețe de probă situate pe Valea Strâmbei, V. Dâmbovicioarei, V. Bârsei, V. Sebeș, V. Porumbacului, V. Topolog, V. Doamnei – județul Argeș, V. Cuca și pe Transfăgărășan.

Capcanele au fost montate în perioada iunie și iulie și au fost lăsate până la sfârșitul lunii august în arborete de foioase, de amestec cu rășinoase, în rășinoase pure situate între 567 și 1.260 m altitudine. Capcanele au fost așezate atât în interiorul pădurii cât și în liziere și pajiști.

În urma analizei materialului colectat din capcanele Barber au fost identificate 2 exemplare de *Carabus hampei* la bateria de capcane Barber nr. 6, amplasată pe Valea Sebeș, în marginea unor arborete bătrâne de fag, la aproximativ 760 m altitudine.

Din analiza literaturii de specialitate nu au fost întâlnite semnalări certe ale prezenței acestei specii strict în limitele Munților Făgăraș.

În baza informațiilor culese din teren se confirmă datele cuprinse în formularul standard Natura 2000, care arată că specia este foarte rară în cadrul ariei naturale protejate, iar dimensiunea populației este nesemnificativă în raport cu cea la nivel național.

**C.4.5. Presiuni și amenințări asupra speciilor și habitatelor protejate din
aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș**

Principalii factori antropici și impactul lor asupra diferitelor specii din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș sunt prezentați în paragraful următor.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

**C.4.5.1. Impactul activităților antropice asupra speciilor de interes național/comunitar din aria naturală protejată de interes comunitar
ROSCI0122 Munții Făgăraș**

Nr. crt.	Specie de interes comunitar	Activități cu impact	Intensitatea presiunii actuală	Intensitatea amenințării viitoare	Localizarea presiunii / amenințării
1.	<i>Campanula serrata</i>	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	Doar în zonele în care specia vegetează în habitate de pajiști utilizate ca pășuni. Anexa 18_01 harta distributiei speciei <i>Campanula serrata</i> .
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	Scăzută	Scăzută	De-a lungul traseelor turistice, potecilor și în proximitatea stânelor.
		K04.01 - competiție	Scăzută	Scăzută	În toate habitatele în care vegetează specia. Anexa 18_01 harta distributiei speciei <i>Campanula serrata</i> .
2.	<i>Tozzia carpathica</i>	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	-	Medie	Doar în zona în care este localizată populația speciei. Anexa 18_02 harta distributiei speciei <i>Tozzia alpina</i> ssp <i>carpathica</i> .
		H01.05 - poluarea difuză a apelor de suprafață cauzată de activități agricole și forestiere	-	Medie	Doar în zona în care este localizată populația speciei. Anexa 18_02 harta distributiei speciei

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					<i>Tozzia alpina ssp carpathica.</i>
		J02.05.05 - hidrocentrale mici, stăvilare	-	Ridicată	Doar în zona în care este localizată populația speciei. Anexa 18_02 harta distributiei speciei <i>Tozzia alpina ssp carpathica.</i>
3.	<i>Poa granitica ssp. disparilis</i>	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	Doar în zonele în care specia vegetează în habitate de pajiști utilizate ca pășuni. Anexa 18_03 harta distributiei speciei <i>Poa granitica ssp disparilis.</i>
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	Scăzută	Scăzută	De-a lungul traseelor turistice, potecilor și în proximitatea stânelor. Anexa 18_03 harta distributiei speciei <i>Poa granitica ssp disparilis.</i>
		K04.01 - competiție	Scăzută	Scăzută	În toate habitatele în care vegetează specia. Anexa 18_03 harta distributiei speciei <i>Poa granitica ssp disparilis.</i>
4.	<i>Vertigo angustior</i>	E04 - Infrastructuri, construcții în peisaj	Scăzută	Scăzută	Îndeosebi pe văile unde se construiesc sau sunt planificate a se ridica construcții în scop rezidențial sau turistic sau de producere a hidroenergiei. Astfel de construcții aflate în diferite stadii de lucru

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					au fost întâlnite preponderent pe versantul nordic al Munților Făgăraș și mai puțin pe versantul sudic.
		J02.06.06 - captări de apă de suprafață pentru hidrocentrale	-	Medie	Pe cursurile de apă unde au fost instalate microhidrocentrale sau este posibil să se construiască în viitor.
		M02.01 - înlocuirea și deteriorarea habitatului	Scăzută	Scăzută	Suprafețele denudate în mod parțial natural prin îndepărtarea stratului de sol și vegetal la momentul viiturilor - aceste suprafețe fac parte din cele ocupate de habitatul de interes comunitar 3220 - Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane la nivelul sitului - însă doar până la limita altitudinală de 850 m, la care se adaugă alte categorii de habitate ripariene neîncadrate în habitate de interes comunitar precum fâșiile de vegetație dintre corpurile de apă și trupurile de pădure.
5.	<i>Chilostoma banaticum</i>	E04 - Infrastructuri, construcții în peisaj	Scăzută	Scăzută	Îndeosebi pe văile unde se construiesc sau sunt planificate a se ridica construcții în scop rezidențial sau turistic sau de

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

				producere a hidroenergiei. Astfel de construcții aflate în diferite stadii de lucru au fost întâlnite preponderent pe versantul nordic al Munților Făgăraș și mai puțin pe versantul sudic.
	B02.07 – exploatări forestiere	Scăzută	Scăzută	În zonele cu exploatări de material lemnos, buștenii sunt transportați până la platforma de depozitare prin târâre, pe sol și prin apă, astfel habitatul speciei este degradat, iar unele exemplare distruse.
	M02.01 - înlocuirea și deteriorarea habitatului	Scăzută	Scăzută	Suprafețele denudate în mod parțial natural prin îndepărtarea stratului de sol și vegetal la momentul viiturilor - aceste suprafețe fac parte din cele ocupate de habitatul de interes comunitar 3220 - Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane la nivelul sitului - însă doar până la limita altitudinală de 850 m, la care se adaugă alte categorii de habitate ripariene neîncadrate în habitate de interes comunitar precum fâșiile de vegetație dintre corpurile de apă și trupurile de pădure.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		J02.06.06 - captări de apă de suprafață pentru hidrocentrale	-	Medie	Pe cursurile de apă și în vecinătatea acestora, în zone unde este posibil a se construi obiective de investiții care vor conduce la captarea apei.
6.	<i>Lycaena dispar</i>	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	În suprafețe de pășuni aflate în vecinătatea habitatelor specifice – zone umede aflate în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate.
		A07 - utilizarea pesticidelor	-	Medie	În suprafețe de terenuri pe care se practică agricultura intensivă și care se află în vecinătatea habitatelor specifice – zone umede aflate în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate.
		J02.01.03 – umplerea șanțurilor, mlaștinilor	-	Medie	În zonele în care sunt prezente habitatele specifice – zone umede aflate în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate.
		J02.03 - canalizare și deviere de apă	-	Medie	În zonele în care sunt prezente habitatele specifice – zone umede aflate în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

7.	<i>Euphydryas aurinia</i>	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	În habitatele specifice din cadrul ariei naturale protejate- pajiști umede din extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate.
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	Scăzută	Scăzută	În habitatele specifice din cadrul ariei naturale protejate - pajiști umede din extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate.
		J02.03 - canalizare și deviere de apă	-	Medie	În habitatele specifice din cadrul ariei naturale protejate - pajiști umede din extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate.
		K02.01 – schimbarea compoziției de specii - succesiune	Scăzută	Scăzută	În habitatele specifice din cadrul ariei naturale protejate - pajiști umede din extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate.
8.	<i>Callimorpha quadripunctaria</i>	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	În pajiști, tufărișuri, poieni și luminișuri de pădure din aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
		E.01.02 – urbanizare discontinuă	Scăzută	Scăzută	Pe văile și zonele de lizieră, respectiv de pajiști de pe suprafața ariei naturale

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					protejate. La ora actuală cele mai importante zone cu urbanizare discontinuă sunt pe vaile Porumbacului, Avrigului, zona Cîrțișoara, Victoria, Viștișoara-Sâmbăta, Dejani, Berivoi, Bucium și valea Strâmbă, însă există o pronunțată tendință de expansiune a diverselor tipuri de construcții în afara localităților, la nivelul întregii suprafețe neforestiere din cadrul ariei naturale protejate.
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	Scăzută	Scăzută	În pajiști, tufărișuri, poieni și luminișuri de pădure din aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
9.	<i>Lucanus cervus</i>	B02.04 - îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare	Medie	Medie	Extragerea lemnului mort din arboretele de foioase se efectuează pentru uz gospodăresc - ca lemn de foc, și se realizează către marginile ariei naturale protejate, în parcelele cu gorun în amestec și în interiorul ariei naturale în cele de fag, de-a lungul văilor largi, la altitudine joasă. Activitatea a fost observată inclusiv în zonele de semnalare a speciei respectiv: Valea

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					Strâmbei, Transfăgărășan – Cârțișoara, Transfăgărășan - Lac Vidraru, Transfăgărășan – Căpățâneni, Sebeșu de Sus, Valea Boia Mare.
		D01 – drumuri și poteci	Scăzută	Scăzută	În tot perimetrul ariei naturale protejate, pe sectoarele de drumuri forestiere situate în aria de distribuție a speciei.
		B03 - Exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Scăzută	Medie	Exploatarea forestieră fără replantare sau refacere naturală poate afecta pe viitor parcelele izolate cu gorun aflate către marginile ariei naturale protejate, cum sunt cele de pe Valea Strâmbei, care formează în prezent habitatul preferat al speciei <i>Lucanus cervus</i> .
10.	<i>Rosalia alpina</i>	B02.04 - îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare	Medie	Medie	Presiunea se manifestă la nivelul întregii arii naturale protejate, în special în arboretele cu clasă de vârstă crescută situate în aria de distribuție a speciei.
		B02.07 – exploatări forestiere	Medie	Medie	În zonele cu exploatări de material lemnos, îndeosebi de gorun, brad, fag și molid, unde acesta este depozitat timp îndelungat pe

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					marginea drumurilor forestiere. Se produce pe întreaga suprafață a sitului, la altitudine joasă.
		B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	-	Medie	Se poate manifesta în tot perimetrul ariei naturale protejate, în aria de distribuție a speciei.
		F05.06 - luarea în scop de colecționare	-	Scăzută	Amenințarea poate să se înregistreze oriunde în aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
11.	<i>Morimus funereus</i>	B02.04 - îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare	Medie	Medie	Presiunea se manifestă la nivelul întregii arii naturale protejate, în special în arboretele cu clasă de vârstă crescută situate în aria de distribuție a speciei.
		B02.07 – exploatări forestiere	Medie	Medie	În zonele cu exploatări de material lemnos, îndeosebi de gorun, brad, fag și molid, unde acesta este depozitat timp îndelungat pe marginea drumurilor forestiere. Se produce pe întreaga suprafață a sitului, la altitudine joasă, dar cu precădere pe văile sudice, acolo unde specia a fost semnalată respectiv, valea Doamnei, Căpătâneni,

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					Câineni și spre nord vest în zona Turnu Roșu.
		B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	-	Medie	Se poate manifesta în tot perimetrul ariei naturale protejate, în aria de distribuție a speciei.
		D01 – drumuri și poteci	Scăzută	Scăzută	În tot perimetrul ariei naturale protejate, pe sectoarele de drumuri forestiere situate în aria de distribuție a speciei.
		E01.02 - urbanizare discontinuă	Scăzută	Scăzută	Îndeosebi pe văile unde se construiesc diverse obiective de investiții, în aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
		F05.06 - luarea în scop de colecționare	-	Scăzută	Amenințarea poate să se înregistreze oriunde în aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
12.	<i>Carabus hampei</i>	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Medie	Medie	Exploatarea arboretelor de foioase, mai ales a făgetor, se manifestă pe văile largi din cadrul ariei naturale protejate, vizibil cu extindere mare în partea de sud a Munților Făgăraș, intens la altitudine joasă, mai rar la altitudine mare, unde terenul este greu

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					accesibil. Această activitate are loc și în apropierea punctului de semnalare a speciei <i>Carabus hampei</i> , respectiv pe Valea Sebeș.
13.	<i>Pholidoptera transsylvanica</i>	A04.03 - abandonarea sistemelor pastorale, lipsa pășunatului	Medie	Medie	Se produce în habitate de fânețe montane localizate mai ales în zonele greu accesibile turmelor de animale, la peste 1.200 m altitudine, și pe văile joase cu ierburi înalte ca urmare a lipsei pășunatului neintensiv ori cositului tradițional al fânețelor.
		B02.07 – exploatări forestiere	Scăzută	Scăzută	În zonele deschise, corespunzătoare cerințelor ecologice ale speciei, aflate în vecinătatea drumurilor forestiere, acolo unde se depozitează temporar masa lemnoasă exploatată.
14.	<i>Barbus meridionalis</i>	B02.07 – exploatări forestiere	-	Medie	Extragerea arborilor de pe marginea cursurilor de apă se poate înregistra punctual în toată aria de distribuție a speciei.
		C01.01 - extragere de nisip si pietriș	-	Scăzută	Se poate înregistra punctiform în zone urbanizate continuu sau discontinuu aflate la limita ariei naturale protejate și în

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					vecinătatea acesteia, în mod deosebit pe clina nordică a Munților Făgăraș.
		F01.01 - piscicultură intensivă, intensificată	Medie	Medie	În zona păstrăvăriilor existente la limita nordică a ariei naturale protejate și mai ales în exterior.
		H01.08 - poluarea difuză a apelor de suprafață cauzată de apa de canalizare menajeră și de ape uzate	Scăzută	Scăzută	În zonele turistice situate la extremitatea nordică a ariei naturale protejate, precum și pe Transfăgărașan – râurile Bâlea și Capra, unde există numeroase construcții cu destinație turistică.
		J02.05.05 - hidrocentrale mici, stavilare	Ridicată	Ridicată	În zona de captare a apei pentru microhidrocentralele din perimetrul ariei naturale protejate. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
		J02.06.02 - captări de apă de suprafață pentru alimentarea cu apă	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

	J02.06.05 - captări de apă de suprafață pentru fermele piscicole	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
	J02.06.06 - captări de apă de suprafață pentru hidro-centrale	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
	J03.01 - reducerea sau pierderea de caracteristici specifice de habitat	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale. Presiunea apare și pe sectoarele de râu din aria de distribuție a speciei, acolo unde există praguri de natura

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					antopică sau naturale. Acele categorii de impact sunt prezentate în Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor. De asemenea, înlăturarea vegetației forestiere de pe marginea cursurilor de apă conduce la generarea acestei presiuni.
		J03.02.02 - reducerea dispersiei	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale. De asemenea, presiunea apare pe sectoarele de râu din aria de distribuție a speciei, acolo unde există praguri de natura antopică sau naturale. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
		J03.02.03 - reducerea schimbului genetic	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					longitudinale. De asemenea, presiunea apare pe sectoarele de râu din aria de distribuție a speciei, acolo unde există praguri de natura antopică sau naturale. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
		K03.03 - introducere a unor boli - patogeni microbieni	Medie	Medie	În zona păstrăvăriilor existente la limita nordică a ariei naturale protejate și mai ales în exterior.
15.	<i>Cottus gobio</i>	B02.07 – exploatări forestiere	-	Medie	Extragerea arborilor de pe marginea cursurilor de apă se poate înregistra punctual în toată aria de distribuție a speciei.
		C01.01 - extragere de nisip si pietriș	-	Scăzută	Se poate înregistra punctiform în zone urbanizate continuu sau discontinuu aflate la limita ariei naturale protejate și în vecinătatea acesteia, în mod deosebit pe clina nordică a Munților Făgăraș.
		F01.01 - piscicultură intensivă, intensificată	Medie	Medie	În zona păstrăvăriilor existente la limita nordică a ariei naturale protejate și mai ales în exterior.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

	H01.08 - poluarea difuză a apelor de suprafață cauzată de apa de canalizare menajeră și de ape uzate	Scăzută	Scăzută	În zonele turistice situate la extremitatea nordică a ariei naturale protejate, precum și pe Transfăgărășan – râurile Bâlea și Capra, unde există numeroase construcții cu destinație turistică.
	J02.05.05 - hidrocentrale mici, stavilare	Ridicată	Ridicată	În zona de captare a apei pentru microhidrocentralele din perimetrul ariei naturale protejate. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
	J02.06.02 - captări de apă de suprafață pentru alimentarea cu apă	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
	J02.06.05 - captări de apă de suprafață pentru fermele piscicole	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					longitudinale. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
		J02.06.06 - captări de apă de suprafață pentru hidro-centrale	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
		J03.01 - reducerea sau pierderea de caracteristici specifice de habitat	Ridicată	Ridicată	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale. Presiunea apare și pe sectoarele de râu din aria de distribuție a speciei, acolo unde există praguri de natura antopică sau naturale. Aceste categorii de impact sunt prezentate în Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor. De asemenea, înlăturarea vegetației forestiere de pe marginea cursurilor de apă

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

				conduce la generarea acestei presiuni.
	J03.02.02 - reducerea dispersiei	Ridicată	Ridicată	<p>Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale.</p> <p>De asemenea, presiunea apare pe sectoarele de râu din aria de distribuție a speciei, acolo unde există praguri de natura antopică sau naturale.</p> <p>Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.</p>
	J03.02.03 - reducerea schimbului genetic	Ridicată	Ridicată	<p>Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale.</p> <p>De asemenea, presiunea apare pe sectoarele de râu din aria de distribuție a speciei, acolo unde există praguri de natura antopică sau naturale.</p>

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
		K03.03 - introducerea unor boli - patogeni microbieni	Medie	Medie	În zona pășcăvăriiilor existente la limita nordică a ariei naturale protejate și mai ales în exterior.
16.	<i>Bombina variegata</i>	A04 - pășunatul	Scăzută	Scăzută	Se manifestă în majoritatea pajiștilor pășunate în care a fost identificată specia.
		B02 - gestionarea și utilizarea pădurii și plantației	Scăzută	Scăzută	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		D01 – drumuri și poteci	Scăzută	Scăzută	Se manifestă pe drumurile de exploatare forestieră sau alte drumuri de acces din vecinătatea unor habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		H01 - poluarea apelor de suprafață	Medie	Medie	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		J02.02.01 - dragare / îndepărtarea sedimentelor limnice	Scăzută	Medie	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		J02.06 - Captarea apelor de suprafață	-	Medie	Se poate manifesta în unele habitate acvatice în care a fost identificată specia.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		K01.02 - colmatare	-	Medie	Se poate manifesta în majoritatea habitatelor acvatice în care a fost identificată specia.
		K01.03 - secare	Medie	Medie	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
17.	<i>Triturus cristatus</i>	A04 - pășunatul	Medie	Scăzută	Se manifestă în majoritatea pajiștilor pășunate în care a fost identificată specia.
		B02 - gestionarea și utilizarea pădurii și plantației	Medie	Medie	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	Se manifestă pe drumurile de exploatare forestieră sau alte drumuri de acces din vecinătatea unor habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		F03.02 - luare / prelevare de fauna terestră	-	Ridicată	Se poate manifesta în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		H01 - poluarea apelor de suprafață	Medie	Medie	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		J02.02.01 - dragare / îndepărtarea sedimentelor limnice	Medie	Ridicată	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		J02.06 - Captarea apelor de suprafață	-	Medie	Se poate manifesta în majoritatea habitatelor acvatice în care a fost identificată specia.
		K01.02 - colmatare	-	Medie	Se poate manifesta în majoritatea habitatelor acvatice în care a fost identificată specia.
		K01.03 - secare	Ridicată	Ridicată	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
18.	<i>Triturus montandoni</i>	A04 - pășunatul	Medie	Medie	Se manifestă în majoritatea pajiștilor pășunate în care a fost identificată specia.
		B02 - gestionarea și utilizarea pădurii și plantației	-	Medie	Se poate manifesta în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	Se manifestă pe drumurile de exploatare forestieră sau alte drumuri de acces din vecinătatea unor habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		F03.02 - luare / prelevare de fauna terestră	-	Ridicată	Se poate manifesta în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		H01 - poluarea apelor de suprafață	Medie	Medie	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
		J02.06 - Captarea apelor de suprafață	-	Medie	Se poate manifesta în majoritatea habitatelor acvatice în care a fost identificată specia.
		K01.02 - colmatare	-	Medie	Se poate manifesta în majoritatea habitatelor acvatice în care a fost identificată specia.
		K01.03 - secare	Ridicată	Ridicată	Se manifestă în unele habitate acvatice și/sau terestre în care a fost identificată specia.
19.	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	B02.07 – exploatări forestiere	Medie	Medie	În zona forestieră din aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
		B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Medie	Medie	În zona forestieră din aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
		D01.02 – Drumuri, autostrăzi	Medie	Medie	De-a lungul drumului Transfăgărășan.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

	E06.01 - demolarea de clădiri și structuri umane	Medie	Medie	La adăposturile antropice de suprafață. Date confidențiale.
	E06.02 - reconstrucția, renovarea clădirilor	Medie	Medie	La adăposturile antropice de suprafață. Date confidențiale.
	G01.04.02 - speologie	Scăzută	Scăzută	La adăposturile naturale și antropice subterane. Date confidențiale.
	G05.04 - vandalism	Medie	Medie	La adăposturile naturale și antropice subterane, precum și la cele antropice de suprafață. Date confidențiale.
	G05.08 - închiderea peșterilor sau a galeriilor	Medie	Medie	La adăposturile naturale și antropice subterane. Date confidențiale.
	G05.11 - moartea sau rănirea prin coliziune	Medie	Medie	De-a lungul drumului Transfăgărășan.
	H06.01 – zgomot, poluarea fonică	Scăzută	Scăzută	De-a lungul drumului Transfăgărășan și punctiform în aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
	H06.02 - poluare luminoasă	Scăzută	Scăzută	De-a lungul drumului Transfăgărășan.
	K03.04 - prădare	Scăzută	Scăzută	La adăposturile naturale și antropice subterane. Date confidențiale.
	L06 - prăbușiri subterane	Scăzută	Medie	La adăposturile naturale și antropice subterane. Date confidențiale.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

20.	<i>Myotis myotis</i>	B02.07 – exploatări forestiere	Medie	Medie	În zona forestieră din aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
		B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Medie	Medie	În zona forestieră din aria de distribuție a speciei în cadrul ariei naturale protejate.
		D01.02 – Drumuri, autostrăzi	Medie	Medie	De-a lungul drumului Transfăgărășan.
		E06.01 - demolarea de clădiri și structuri umane	Medie	Medie	La adăposturile antropice de suprafață. Date confidențiale.
		E06.02 - reconstrucția, renovarea clădirilor	Medie	Medie	La adăposturile antropice de suprafață. Date confidențiale.
		G01.04.02 - speologie	Scăzută	Scăzută	La adăposturile naturale și antropice subterane. Date confidențiale.
		G05.04 - vandalism	Medie	Medie	La adăposturile naturale și antropice subterane, precum și la cele antropice de suprafață. Date confidențiale.
		G05.08 - închiderea peșterilor sau a galeriilor	Medie	Medie	La adăposturile naturale și antropice subterane. Date confidențiale.
		G05.11 - moartea sau rănirea prin coliziune	Medie	Medie	De-a lungul drumului Transfăgărășan.
H06.01 – zgomot, poluarea fonică	Scăzută	Scăzută	De-a lungul drumului Transfăgărășan și punctiform în aria de distribuție a speciei în		

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

					cadrul ariei naturale protejate.
		H06.02 - poluare luminoasă	Scăzută	Scăzută	De-a lungul drumului Transfăgărășan.
		K03.04 - prădare	Scăzută	Scăzută	La adăposturile naturale și antropice subterane. Date confidențiale.
		L06 - prăbușiri subterane	Scăzută	Medie	La adăposturile naturale și antropice subterane. Date confidențiale.
21.	<i>Canis lupus</i>	A04.01.05 – pășunatul intensiv în amestec de animale	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
		D01.02 – drumuri, autostrăzi	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
		E01.03 – habitare dispersată – locuințe risipite	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
		H06.01.01 - poluare fonică cauzată de o sursă neregulată	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
22.	<i>Ursus arctos</i>	A04.01.05 – pășunatul intensiv în amestec de animale	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
		D01.02 – drumuri, autostrăzi	Medie	Medie	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
		E01.03 – habitare dispersată – locuințe risipite	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
		H05.01 – gunoiul și deșeurile	Medie	Medie	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		solide			mari.
		H06.01.01 - poluare fonică cauzată de o sursă neregulată	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
23.	<i>Lynx lynx</i>	A04.01.05 – pășunatul intensiv în amestec de animale	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
		D01.02 – drumuri, autostrăzi	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
		E01.03 – habitare dispersată – locuințe risipite	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
		H06.01.01 - poluare fonică cauzată de o sursă neregulată	Scăzută	Scăzută	Anexa 20 A2.5 Harta amenintari carnivore mari.
24.	<i>Lutra lutra</i>	J02.05.05 - hidrocentrale mici, stavilare	Scăzută	Scăzută	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor, precum și la nivelul captărilor care conduc la blocarea/diminuarea conectivității longitudinale. Anexa 20 A3.1 Presiuni asupra peștilor.
		J02.06.06 - captări de apă de suprafață pentru hidrocentrale	Scăzută	Medie	Presiunea apare pe sectoarele râurilor în aval de captări de apă care conduc la reducerea debitelor , precum și la nivelul captarilor care conduc la diminuarea conectivității longitudinale.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

C.4.5.2. Impactul activităților antropice asupra habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș

Nr. crt.	Habitat de interes comunitar	Activități cu impact	Intensitatea presiunii actuală	Intensitatea amenințării viitoare	Localizarea presiunii / amenințării
1.	3220 – Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	A04.01.02 – pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_01 Harta distribuției habitatului 3220
		D01 – drumuri și poteci	-	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	-	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
		J02.06 – captarea apelor de suprafață	-	Medie	
		K.01.03 - secare	-	Ridicată	
		M01.02 - Secete și precipitații reduse	-	Ridicată	
2.	4060 – Tufărișuri alpine și boreale	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_02 Harta distribuției habitatului 4060.
		A10.01. - îndepărtarea gardurilor vii și a crângurilor sau a tufișurilor	Ridicată	Medie	
		D01 – drumuri și poteci	-	Scăzută	
		F04.01 – prădarea stațiunilor floristice - rezervațiile floristice	-	Scăzută	
		F04.02.02. - colectare manuală	-	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	-	Scăzută	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		G01.03.02 – conducerea în afara drumului a vehiculelor motorizate	-	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
		J01.01 – incendii	-	Medie	
3.	4070* – Tufărișuri cu <i>Pinus mugo</i> și <i>Rhododendron myrtifolium</i>	A10.01. - îndepărtarea gardurilor vii și a crângurilor sau a tufișurilor	Ridicată	Medie	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_03 Harta distribuției habitatului 4070
		D01 – drumuri și poteci	-	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	-	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
		J01.01 - incendii	Ridicată	Medie	
		J03.02 – reducerea conectivității de habitat, din cauze antropice	-	Medie	
4.	4080 – Tufărișuri cu specii sub-arctice de <i>Salix</i>	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	-	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_04 Harta distribuției habitatului 4080.
		D01 – drumuri și poteci	-	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	-	Scăzută	
		J02.06 – captarea apelor de suprafață	-	Medie	
		M01.02 - secete și precipitații reduse	-	Medie	
5.	6150 – Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_05 Harta distribuției habitatului 6150
		A04.03 - abandonarea sistemelor pastorale, lipsa pășunatului	-	Medie	
		D01 – drumuri și poteci	Scăzută	Scăzută	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Scăzută	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
		I02 – specii native – indigene - problematice	Medie	Scăzută	
		K02.01 – schimbarea compoziției de specii - succesiune	-	Medie	
6.	6170 – Pajiști calcifile alpine și subalpine	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_06 Harta distribuției habitatului 6170.
		A04.03 - abandonarea sistemelor pastorale, lipsa pășunatului	-	Medie	
		D01 – drumuri și poteci	Scăzută	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Scăzută	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
		I02 – specii native – indigene - problematice	Medie	Scăzută	
		K02.01 – schimbarea compoziției de specii - succesiune	-	Medie	
7.	6230* – Pajiști montane de <i>Nardus</i> bogate în specii pe substraturi silicioase	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_07 Harta distribuției habitatului 6230.
		A04.03 - abandonarea sistemelor pastorale, lipsa pășunatului	-	Medie	
		D01 – drumuri și poteci	Scăzută	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Scăzută	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
		I02 – specii native – indigene - problematice	Medie	Scăzută	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		K02.01 – schimbarea compoziției de specii - succesiune	-	Medie	
8.	6410 – Pajiști cu <i>Molinia</i> pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase - <i>Molinion caeruleae</i>	A03.03 – abandonarea/lipsa cosirii	-	Ridicată	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_08 Harta distribuției habitatului 6410.
		A05.03 - lipsa creșterii animalelor	-	Medie	
		I02 – specii native – indigene - problematice	Ridicată	Medie	
		K02.01 – schimbarea compoziției de specii - succesiune	Ridicată	Medie	
9.	6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofilede la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	B03 – exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_09 Harta distribuției habitatului 6430.
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
		I01 – specii invazive non-native - alogene	Scăzută	Scăzută	
		J02.05.05 – hidrocentrale mici, stăvilare	Medie	Medie	
		J02.06 – captarea apelor de suprafață	-	Medie	
		K01.03 - secare	-	Ridicată	
		M01.02 - secete și precipitații reduse	-	Medie	
10.	6440 – Pajiști aluviale din <i>Cnidion dubii</i>	H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_16 Harta distribuției habitatului 6440.
		K02.01 – schimbarea compoziției de specii - succesiune	-	Medie	
		M01.02 - secete și precipitații reduse	-	Medie	
11.	6520 – Fânețe montane	A03.03 – abandonarea/lipsa cosirii	-	Medie	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_10
		A04.01- pășunatul intensiv	-	Medie	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Medie	Harta distribuției habitatului 6520.
		A04.03 – abandonarea sistemelor pastorale, lipsa pășunatului	-	Medie	
		A05.03 – lipsa creșterii animalelor	-	Medie	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
		I02 – specii native – indigene - problematice	-	Scăzută	
		K02.01 – schimbarea compoziției de specii - succesiune	-	Medie	
12.	7140 – Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante - nefixate de substrat	-	-	-	Nu este cazul.
13.	7220* – Izvoare petrifiante cu formare de travertin - <i>Cratoneurion</i>	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_18 Harta distribuției habitatului 7220.
		D01 – drumuri și poteci	-	Scăzută	
		F04.01 – prădarea stațiunilor floristice - rezervațiile floristice	-	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	-	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
		J02.06 – captarea apelor de suprafață	-	Medie	
		K01.03 - secare	-	Medie	
		M01.02 - secete și precipitații reduse	-	Medie	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

14.	8110 – Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin - <i>Androsacetalia alpinae</i> și <i>Galeopsietalia ladani</i>	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	-	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_11 Harta distribuției habitatului 8110.
		D01 – drumuri și poteci	-	Scăzută	
		F04.01 – prădarea stațiunilor floristice - rezervațiile floristice	-	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	-	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
15.	8120 – Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin - <i>Thlaspietea rotundifolii</i>	A04.01.02 - pășunatul intensiv al oilor	-	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_12 Harta distribuției habitatului 8120.
		D01 – drumuri și poteci	-	Scăzută	
		F04.01 – prădarea stațiunilor floristice - rezervațiile floristice	-	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	-	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
16.	8210 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	D01 – drumuri și poteci	-	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_13 Harta distribuției habitatului 8210.
		F04.01 – prădarea stațiunilor floristice - rezervațiile floristice	-	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	-	Scăzută	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
17.	8220 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	D01 – drumuri și poteci	-	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_14 Harta distribuției habitatului 8220.
		F04.01 – prădarea stațiunilor floristice - rezervațiile floristice	-	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	-	Scăzută	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	-	Scăzută	
18.	8310 – Peșteri în care accesul publicului este interzis	G01.04.02 - speologie	-	Scăzută	Anexa 17_15 Harta distribuției habitatului 8310.
		G01.04.03 – vizite de agrement în peșteri	-	Scăzută	
		L06 – prăbușiri subterane	-	Ridicată	
19.	9110 – Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Ridicată	Medie	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_31 Distribuția habitatului 9110.
		B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	
		C01.01.01 – cariere de nisip și pietriș	Medie	-	
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	
		F.04 – luare/prelevare de plante terestre, în general	Medie	Medie	
		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Medie	Medie	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		G02.02 – complex de ski	-	Medie	
		J01.01 - incendii	Medie	Medie	
		I02 – specii native – indigene - problematice	Ridicată	Medie	
20.	9130 – Păduri de fag de tip <i>Asperulo-Fagetum</i>	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Ridicată	Medie	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_20 Harta distribuției habitatului 9130.
		B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Medie	Medie	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		G02.02 – complex de ski	-	Medie	
		J01.01 - incendii	-	Medie	
		I02 – specii native – indigene - problematice	Ridicată	Medie	
21.	9170 – Păduri de stejar cu carpen de tip <i>Galio-Carpinetum</i>	B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_21 Harta distribuției habitatului 9170.
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	
		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Medie	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		J01.01 - incendii	-	Ridicată	
22.	9180* – Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_22 Harta distribuției habitatului 9180.
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	
		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Medie	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		J01.01 - incendii	-	Medie	
23.	91D0* - Turbării cu vegetație forestieră	B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	În aria de distribuție a habitatului.
		J01.01 - incendii	-	Medie	
24.	91E0* – Păduri	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau	Ridicată	Medie	În aria de distribuție a

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

	aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> - <i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>	refacere naturală			habitatului. Anexa 17_19 Harta distribuției habitatului 91D0.
		B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	
		E.01.02 – urbanizare discontinuă	Medie	Medie	
		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Scăzută	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		H05.01 – gunoiul și deșeurile solide	Scăzută	Scăzută	
		I01 – specii invazive non-native - alogene	Medie	Medie	
		J01.01 - incendii	-	Medie	
		J02.05.05 – hidrocentrale mici, stăvilare	Medie	Medie	
J02.06 – captarea apelor de suprafață	Medie	Medie			
25.	91K0 – Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> - <i>Aremonio-Fagion</i>	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Ridicată	Medie	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_26 Harta distribuției habitatului 91K0.
		B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	
		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Medie	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		J01.01 - incendii	-	Medie	
26.	91L0 – Păduri ilirice	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau	Ridicată	Medie	În aria de distribuție a

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

	de stejar cu carpen - <i>Erythronio-Carpinion</i>	refacere naturală			habitatului. Anexa 17_27
		B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	Harta distribuției habitatului 91L0.
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	
		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Medie	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		J01.01 - incendii	-	Medie	
27.	91V0 – Păduri dacice de fag - <i>Symphyto-Fagion</i>	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Ridicată	Medie	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_24 Harta distribuției habitatului 91V0.
		B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	
		F.04 – luare/prelevare de plante terestre, în general	Medie	Medie	
		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Medie	Medie	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		G02.02 – complex de ski	Scăzută	Medie	
		I02 – specii native – indigene - problematice	Ridicată	Medie	
		J01.01 - incendii	Medie	Medie	
28.	9410 – Păduri acidofile de <i>Picea abies</i> din	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Ridicată	Medie	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_25

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

	regiunea montana - Vaccinio – Piceetea	B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	Harta distribuției habitatului 9410.
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	
		F.04 – luare/prelevare de plante terestre, în general	Medie	Medie	
		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Medie	Medie	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		G02.02 – complex de ski	Scăzută	Medie	
		I02 – specii native – indigene - problematice	Ridicată	Ridicată	
		J01.01 - incendii	-	Medie	
29.	9420 – Păduri alpine de Larix decidua și/sau Pinus cembra din regiunea montană	B03 - exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală	Ridicată	Medie	În aria de distribuție a habitatului. Anexa 17_28
		B.06 – pășunatul în pădure	Scăzută	Scăzută	
		D01 – drumuri și poteci	Medie	Medie	Harta distribuției habitatului 9420.
		F04.02 – colectare ciuperci, fructe de pădure și altele	Medie	Scăzută	
		G01.04 – drumeții montane, alpinism, speologie	Medie	Medie	
		I02 – specii native – indigene - problematice	Medie	Medie	
		J01.01 - incendii	-	Medie	
		L05 - prăbușiri de teren, alunecări de teren	Ridicată	-	

C.4.6. Măsurile de conservare pentru speciile de floră și faună de interes comunitar din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș

Pentru identificarea măsurilor necesare pentru protecția și conservarea speciilor de interes național/comunitar, pentru care a fost declarată aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, s-a pornit de la determinarea stadiului actual de conservare al acestor specii. Astfel s-a obținut o imagine de ansamblu privind biodiversitatea din cadrul sitului, centralizându-se datele rezultate în urma campaniilor de identificare din teren, date corelate cu cele din literatura de specialitate.

Pentru formularea și recomandarea măsurilor minime de protecție și conservare a speciilor, în cadrul sitului au fost urmărite în mod special: speciile de nevertebrate, speciile de pești, speciile de amfibieni, speciile de mamifere, respectiv speciile de interes comunitar pentru care situl au fost declarat: 1352* *Canis lupus*, 1355 *Lutra lutra*, 1354* *Ursus arctos*, 1361 *Lynx lynx*, 1303 *Rhinolophus hipposideros* 1304 *Rhinolophus ferrumequinum*, 1307 *Myotis blythii*, 1308 *Barbastella barbastellus* 1310 *Miniopterus schreibersii*, 1321 *Myotis emarginatus*, 1323 *Myotis bechsteinii*, 1324 *Myotis myotis*, 1166 *Triturus cristatus*, 1193 *Bombina variegata*, 2001 *Triturus montandoni*, 4008 *Triturus vulgaris ampelensis*, 6965 *Cottus gobio*, 5266 *Barbus petenyi*, 2484 *Eudontomyzon mariae*, 6145 *Romanogobio uranoscopus* 1037 *Ophiogomphus cecilia*, 1060 *Lycaena dispar*, 1065 *Euphydryas aurinia*, 6199 *Euplagia quadripunctaria*, 4054 *Pholidoptera transsylvanica*, 1087 *Rosalia alpina*, 4012 *Carabus hampei*, 4057 *Chilostoma banaticum*, 1083 *Lucanus cervus*, 6908 *Morimus asper funereus*, 6966 *Osmoderma eremita*, 1927 *Stephanopachys substriatus*, 1014 *Vertigo angustior*, 1393 *Drepanocladus vernicosus*, 1389 *Meesia longiseta*, 4070 *Campanula serrata*, 4116 *Tozzia carpathica*, 1903 *Liparis loeselli*, 1898 *Eleocharis carniolica*, 4122 *Poa granitica ssp. disparilis*.

Pe teritoriul ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, principalele activități umane care afectează starea de conservare a speciilor de faună de interes național/comunitar sunt reprezentate de:

- pășunatul poate afecta direct diversitatea floristică și implicit abundența unor nevertebrate din interiorul sitului;
- recoltarea speciilor de faună, îndeosebi a acelor care constituie obiectul activităților de protecție din cuprinsul sitului ar putea afecta densitatea indivizilor și scăderii populațiilor unor specii cu efective medii și mici;
- depozitarea deșeurilor menajere și a altor materiale poluante care afectează în același timp și peisajul natural, de asemenea constituie un risc major de infestare a faunei;
- vânătoarea, pescuitul și în mod deosebit braconajul, reprezintă o altă cauză potențială a diminuării diversității și a scăderii populațiilor unor specii de mamifere;
- extragerea materialului lemnos poate modifica ireversibil mediul fizic și alterează calitatea habitatelor, a peisajului, iar tăierile de conservare nu mai sunt eficiente uneori pentru menținerea efectivelor speciilor prezente în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Pentru menținerea/îmbunătățirea stării favorabile de conservare a ecosistemelor, habitatelor și speciilor de floră și faună care au stat la baza constituirii ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș sunt necesare aplicarea și respectarea unor măsuri de conservare a biodiversității, astfel:

Pentru habitatele 9130 și 9410 – Păduri:

- amenajamentele silvice trebuie făcute în așa fel încât să corespundă obiectivelor de conservare a habitatelor protejate care au stat la baza desemnării ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș și vor fi avizate de Administrația ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș;

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

- se interzice incendierea vegetației și a resturilor vegetale de orice fel pe tot parcursul anului;

- lăsarea lemnului mort în pădure pentru diferite specii de insecte și păsări;

- limitarea construirii de drumuri forestiere și a exploatării în aceste zone;

- promovarea managementului conservativ - regenerări naturale;

- evitarea tăierilor rase în cazul exploatărilor;

- reglementarea desfășurării activităților umane ce ar putea afecta biodiversitatea;

- pentru crearea unor condiții bune de regenerare, în cazul în care pătura erbacee este foarte bine dezvoltată, va fi mobilizat solul pe 30 - 40% din suprafața ce se urmărește a fi regenerată;

- interzicerea reîmpăduririlor și a completărilor utilizând specii străine/alotone, necaracteristice tipului natural fundamental de pădure, precum și controlul reîmpăduririlor utilizând o singură specie;

- regenerarea artificială este indicată doar în situațiile în care arboretul are compoziția și structura degradate în mod semnificativ față de cele corespunzătoare stării de conservare favorabilă - față de cele specifice tipului natural fundamental de pădure. Se verifică ca în proiectele de împădurire să nu fie prevăzute specii alotone; de asemenea se verifică ca la șantierele de împădurire să nu fie folosite asemenea specii în locul celor caracteristice habitatului. Pentru plantare se vor folosi doar speciile edificatoare pentru habitat, cu respectarea formulelor de regenerare, asigurarea provenienței locale a puieților sau din ecotipuri similare.

- pentru protejarea semințurilor, de concurența speciilor ierboase și arbustive, se vor executa descopleșiri. Se recomandă ca, cel puțin în primii 2-3 ani de la instalare, până la atingerea unei înălțimi de 40 - 50 cm, în funcție de condițiile caracteristice fiecărui arboret, să se efectueze câte 2 descopleșiri pe an, una la începutul sezonului de vegetație - lunile mai-iunie, și alta spre sfârșitul acestuia - luna septembrie. Tot în acest stadiu se vor extrage și lăstarii și drajonii care amenință dezvoltarea exemplarelor din sămânță;

- monitorizarea dăunătorilor pentru a se preveni uscarea în masă a arboretelor. Trebuie atent monitorizată evoluția celor mai cunoscute specii pentru a putea interveni prompt în cazul producerii unor gradații. În asemenea situații se va acorda prioritate metodele de combatere biologică, celelalte metode fiind folosite doar ca ultimă alternativă;

- la modificarea sau întocmirea amenajamentelor noi, la proiectele de împădurire precum și la lucrările silviculturale se va urmări optimizarea procentului de participare a speciilor caracteristice tipului de habitat natural. La nivelul fiecărui arboret se urmărește menținerea compoziției, dacă aceasta este corespunzătoare stării de conservare favorabilă, sau îmbunătățirea acesteia.

Pentru speciile de plante:

-Campanula serrata:

- păstrarea condițiilor de habitat prezente în sit;

Tozzia carpatica:

-păstrarea condițiilor de habitat prezente în sit;

Poa granitica ssp disparillis:

-păstrarea condițiilor de habitat prezente în sit;

Liparis loesselli, Eleocharis carniolica, Drepanocladus vernicosus, Meesia longiseta:

- întrucât speciile au prezențe incerte în sit, conform PM, nu se pot stabili măsuri de conservare.

Pentru speciile de pești – Barbus petenyi; Cottus gobio; Eudontomyzon mariae; Romanogobio uranoscopus:

- păstrarea condițiilor naturale sau apropiat de cele naturale în anumite sectoare de râu;
- păstrarea condițiilor de habitat;
- managementul deșeurilor prin evitarea aruncării gunoaielor menajere în apropierea cursurilor de apă;
- menținerea curată a albiilor râurilor, în zonele antropizate;
- diminuarea impactului barajelor și pragurilor existente, asupra speciilor de pești, prin construirea unor scări de pești funcționale sau a unui canal bay-pass la nivelul fiecărui baraj. este important ca adâncimea apei în interiorul scării de pești să fie de minim 20 centimetri. speciile protejate nu pot trece peste un obstacol mai înalt de 18-20 centimetri, din acest motiv se propune ca în interiorul scării de pești treptele să fie așezate în așa fel încât să nu formeze un obstacol pe toată lățimea scării, mai mare de 18 centimetri;
- interzicerea construirii de noi obstacole, mai înalte de 18-20 centimetri, în calea migrației speciilor de pești - praguri, acumulări de apă. se va evita construirea de noi obstacole în calea migrației speciilor de pești. unde un astfel de obiectiv se impune ca fiind de strictă necesitate, este obligatoriu a fi dotat încă din faza de construcție, cu canale bay-pass și/sau scară de pești funcțională, în vederea asigurării migrației speciilor în amonte și în aval. aceste lucrări vor fi avizate obligatoriu, încă din faza de proiect de către administrația bazinală și de către custodele ariei naturale protejate;
- se va interzice tăierea arborilor de pe malul râurilor/pârâurilor - excepție făcând speciile invazive, de exemplu salcâmul. este necesar plantarea arborilor - arin, salcie, plop și altele, lângă râuri/pârâuri pentru a asigura umbrirea - minim 50%, luciului de apă.

Pentru speciile de nevertebrate:

Speciile de nevertebrate din habitate acvatice:

- a) Se va evita pe cât posibil taluzarea și orice fel de intervenție asupra malurilor apelor curgătoare sau stătătoare;
- b) Se va interzice betonarea fundului sau a malurilor râurilor cu excepția digurilor, barajelor sau a lucrărilor de corecție a torenților;
- c) Se interzic acțiunile umane asupra habitatelor umede precum: desecări, drenări sau regularizări;
- d) Se va interzice depozitarea deșeurilor pe malurile zonelor umede;
- e) Se va interzice spălatul vehiculelor, rufelor, recipientelor de orice fel și orice fel de deversare în apele din interiorul ariei protejate;
- f) Se va interzice înlăturarea vegetației lemnoase, de arbori și arbuști, de pe malurile apelor curgătoare sau a lacurilor.

Speciile de nevertebrate din habitate de tufărișuri, pajiști și pășuni:

- a) Se interzice plantarea speciilor de plante invazive sau neautohtone;
- b) Se va promova pășunatul tradițional cu numărul de animale optim, rezultat din capacitate de suport a pășunilor;
- c) Se va promova cositul acolo unde este posibil în detrimentul pășunatului;
- d) Este interzisă depozitarea pe pajiști a deșeurilor de orice natură;
- e) Se va evita transformarea pajiștilor, fânațelor și a pășunilor în terenuri agricole sau alte destinații.

Speciile de nevertebrate din habitate de pădure

- a) Se va evita mutarea sau extragerea lemnului mort de pe sol;
- b) Se va evita îndepărtarea arborilor morți pe picior, iar în cazul doborârii acestora, se vor lăsa pe sol;
- c) Interzicerea folosirii biocidelor pe teritoriul sitului;
- d) Interzicerea pășunatului în pădure;

e) În exploatare, se va evita târârea buștenilor pe distanțe mari, de circa 200 m.

Ophiogomphus cecilia:

Specie neidentificată în sit, conform PM.

Lycaena dispar:

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Euplagia quadripunctaria:

- utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Rosalia alpina, Morimus funereus, Lucanus cervus, Carabus hampei

Speciile sunt întâlnite rar în interiorul sitului.

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Menținerea arborilor bătrâni seculari în toată aria de repartiție a speciei. Acești copaci vor putea fi menținuți în picioare până la descompunerea totală,
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Pholidoptera transsylvanica:

- utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Euphydryas aurinia:

Specie cu distribuție izolată în sit, conform PM.

- utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Vertigo angustior și Chilostoma banaticum prezintă o distribuție marginală în cadrul sitului

Osmoderma eremita și Stephanopachys substriatus au o prezență incertă în cadrul sitului.

Pentru amfibieni și reptile:

Bombina variegata:

- păstrarea pe cât posibil a habitatelor acvatice și terestre caracteristice speciei;
- interzicerea aruncării deșeurilor în ape;

Triturus cristatus, Triturus montandoni:

- păstrarea pe cât posibil a habitatelor acvatice și terestre caracteristice speciei;
- interzicerea aruncării deșeurilor în ape.

Pentru speciile de mamifere:

Ursus arctos:

- asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială - managementul Exploatărilor forestiere,

- interzicerea braconajului acestei specii. Activitățile legate de vânătoare se vor desfășura conform cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificările și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare. Pentru conservarea speciilor de interes cinegetic, responsabilii fondurilor de vânătoare vor delimita zonele de liniște a faunei cinegetice;

Lutra lutra:

- respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;

- interzicerea aruncării deșeurilor în ape,

- managementul deșeurilor - interzicerea aruncării deșeurilor în ape.

Lynx lynx:

- asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială - managementul Exploatărilor forestiere;

- interzicerea braconajului acestei specii. Activitățile legate de vânătoare se vor desfășura conform cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificările și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare. Pentru conservarea speciilor de interes cinegetic, responsabilii fondurilor de vânătoare vor delimita zonele de liniște a faunei cinegetice;

Canis lupus:

- asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială - managementul Exploatărilor forestiere;

- interzicerea braconajului acestei specii. Activitățile legate de vânătoare se vor desfășura conform cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificările și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare. Pentru conservarea speciilor de interes cinegetic, responsabilii fondurilor de vânătoare vor delimita zonele de liniște a faunei cinegetice;

Toate măsurile de conservare a biodiversității - specii și habitate protejate de interes național/comunitar - menționate mai sus, se subordonează direct Temei A de management - Managementul biodiversității, peisajului și mediului fizic și Obiectivului pentru Tema A - Conservarea biodiversității și peisajului printr-o monitorizare adecvată a dinamicii și structurii factorilor perturbatori, care temă și obiectiv fac parte integrantă din Planul de management al ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Rhinolophus hipposideros, Rhinolophus ferrumequinum, Rhinolophus euryale, Myotis blythii, Miniopterus schreibersii, Myotis emarginatus, Myotis myotis, Myotis bechsteini, Barbastella barbastellus:

- realizarea de lucrări de reconstrucție ecologică a habitatelor subterane: realizarea acestei măsuri se va face în concordanță cu normativele și ghidurile elaborate în acest sens, de asociația pentru protecția liliecilor din România.

- managementul vegetației existente în jurul adăposturilor subterane: managementul privind vegetația existentă în jurul intrării unui adăpost trebuie să aibă ca scop atingerea unui echilibru, oferind protecția traseelor de zbor folosite de lilieci, însă, totodată, trebuie să prevină blocarea intrării, afectând astfel liliecii sau condițiile microclimatice existente în adăpost. În general, scopul este de a menține cât mai multă vegetație în jurul intrării, oferind astfel trasee de zbor adecvate pentru lilieci, care le conferă protecție în fața prădătorilor sau a condițiilor

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

meteorologice. În îndepărtarea vegetației trebuie să urmărim o abordare minimalistă, cu excepția acelor arbori care pot cauza surpări.

- asigurarea conectivității între adăposturi și habitatele de hrănire, prin menținerea unor coridoare de vegetație.

- se va urmări menținerea unor coridoare de vegetație (arboricole) între adăposturi și habitatele de hrănire ale speciilor de lilieci.

Pădurile pot oferi adăposturi și hrană liliecilor, două resurse esențiale ce se pot îmbunătăți luând măsuri specifice:

- asigurarea unei rețele de arbori care prezintă deja scorburi datorită descompunerii;
- distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorburi nu trebuie să depășească 1000 m;
- dacă este posibil, trebuie aleși arbori care deja prezintă semne de scorburi sau condiții ecologice pentru formarea lor;

- trebuie marcați și protejați arborii care oferă adăposturi liliecilor;

- excluderea folosirii pesticidelor, în special a insecticidelor în cazul infestărilor, accentul trebuie pus pe folosirea măsurilor preventive;

- menținerea/reintroducerea speciilor arboricole specifice locului - specii cu abundență mare de insecte;

- interzicerea efectuării focurilor în apropierea și /sau în interiorul peșterilor;

- interzicerea folosirii raticidelor în perimetrul zonelor favorabile speciilor.

Toate măsurile de conservare a biodiversității - specii și habitate protejate de interes național/comunitar - menționate mai sus, se subordonează direct Temei A de management - Managementul biodiversității, peisajului și mediului fizic și Obiectivului pentru Tema A - Conservarea biodiversității și peisajului printr-o monitorizare adecvată a dinamicii și structurii factorilor perturbatori, care temă și obiectiv fac parte integrantă din Planul de management al ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

C.5. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora

Implementarea prevederilor amenajamentului silvic nu conduce la afectarea habitatelor și speciilor de interes comunitar. Așa cum rezultă din descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor, făcută pe larg la subcapitolul C.4., amenințările actuale și viitoare față de specii și habitate sunt reprezentate de:

- degradarea habitatelor, reducerea sau fragmentarea acestora;

- eliminarea arbuștilor, a lemnului mort și a arborilor scorburoși;

- folosirea pesticidelor/ierbicidelor;

- pășunatul;

- gestionarea și utilizarea pădurii;

- exploatarea forestieră;

- vânatoare;

- pescuitul de agrement;

- braconajul;

- gunoiul și deșeurile solide.

Prin amenajamentul silvic este reglementată gestionarea și utilizarea pădurii. Prin respectarea prevederilor amenajamentului silvic, gestionarea și utilizarea pădurii nu reprezintă o amenințare față de specii și habitate. Restul amenințărilor actuale și viitoare nu reprezintă efectul prevederilor amenajamentului silvic. Dimpotrivă, aplicarea măsurilor de gospodărire propuse prin amenajament, respectiv a lucrărilor silviculturale și a regimului silvic conduce la conservarea și îmbunătățirea habitatelor, funcțiile ecologice și relațiile intra- și interspecifice rămânând nealterate.

Efectul asupra speciilor de faună constă în zgomotul și vibrațiile mașinilor și utilajelor utilizate la efectuarea lucrărilor. Acestea vor fi menținute în limite normale, iar localizarea lucrărilor va fi pe suprafețe mici, în comparație cu suprafețele ariilor protejate, ceea ce face ca efectul negativ să fie minim.

Având în vedere cele de mai sus, rezultă ca vor fi menținute și îmbunătățite condițiile ecologice optime pentru flora și fauna din imediata vecinătate a fondului forestier proprietate publică a statului care face obiectul amenajamentului silvic.

C.6. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar din zona U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea prezente în aria naturală protejată ROSCI0122 Munții Făgăraș

Corespunzător obiectivelor social-economice și ecologice, amenajamentul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea precizează funcțiile pe care trebuie să le îndeplinească pădurile. Repartizarea arboretelor pe grupe, subgrupe și categorii funcționale s-a realizat prin zonarea funcțională, ținând seama de funcția prioritară, pe care o îndeplinește fiecare arboret.

Situația detaliată a grupelor, subgrupelor și categoriilor funcționale este prezentată în paragraful A.1.17.

În raport cu funcțiile atribuite arboretelor și repartizarea acestora pe tipuri de categorii funcționale s-au prevăzut măsuri de gospodărire diferențiate pentru fiecare arboret în parte:

- păduri cu funcții speciale de protecție situate în stațiuni cu condiții grele sub raport ecologic, precum și arboretele în care nu este posibilă sau admisă recoltarea de masă lemnoasă, impunându-se numai lucrări speciale de conservare (T.II);

- păduri cu funcții speciale de protecție pentru care se admit, în funcție de panta terenului, tratamente intensive (T.IV);

Suprafața fondului forestier pe tipuri de categorii funcționale este prezentată în paragraful A.1.17.

Ținând cont de funcțiile atribuite arboretelor, funcții ce permit conservarea ecosistemelor forestiere, se poate considera că în zona siturilor Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș, acestea au o structură favorabilă. Drept urmare, din punct de vedere al gradului de conservare, speciile de amfibieni, pești și nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE din siturile menționate mai sus se încadrează la categoria A – conservare excelentă sau B – conservare bună (vezi capitolul B.1.). Gradul de conservare a trăsăturilor habitatelor naturale prezente în ariile naturale protejate Natura 2000 ROSCI0122 se încadrează în categoria A – conservare excelentă, B – conservare bună sau C – conservare medie.

Criteriile de evaluare a siturilor pentru o specie sunt:

- populația = densitatea populației speciei prezente în zona studiată în raport cu populațiile prezente pe teritoriul național;

- conservarea = gradul de conservare a trăsăturilor habitatului importante pentru specia respectivă și posibilitățile de refacere;

- izolarea = gradul de izolare a populației prezente în zona studiată în raport cu aria normală de răspândire a speciei.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

C.6.1. Starea actuală de conservare a speciilor și habitatelor din zona U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, jud.Valcea prezente în aria naturală protejată Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș

C.6.1.1. Evaluarea stării de conservare a speciilor de plante și fauna de interes comunitar din aria naturală protejată Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș

Nr.crt	Specia de interes comunitar	Starea de conservare din punct de vedere al populației speciei	Starea de conservare din punct de vedere al habitatului speciei	Starea de conservare din punct de vedere al perspectivei speciei in viitor	Starea globală de conservare a speciei
1.	<i>Campanula serrata</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată
2.	<i>Tozzia carpathica</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
3.	<i>Poa granitica</i> ssp. <i>disparilis</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
4.	<i>Drepanocladus vernicosus</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută
5.	<i>Eleocharis carniolica</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută
6.	<i>Liparis loeselli</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută
7.	<i>Meesia longiseta</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Nr.crt	Specia de interes comunitar	Starea de conservare din punct de vedere al populației speciei	Starea de conservare din punct de vedere al habitatului speciei	Starea de conservare din punct de vedere al perspectivei speciei in viitor	Starea globală de conservare a speciei
8.	<i>Vertigo angustior</i>	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
9.	<i>Chilostoma banaticum</i>	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
10.	<i>Lycaena dispar</i>	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
11.	<i>Euphydryas aurinia</i>	necunoscută	favorabilă	favorabilă	favorabilă
12.	<i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
13.	<i>Lucanus cervus</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată
14.	<i>Rosalia alpina</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată
15.	<i>Morimus funereus</i>	efavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată
16.	<i>Pholidoptera transsylvanica</i>	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
17.	<i>Barbus meridionalis</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
18.	<i>Cottus gobio</i>	nefavorabilă - rea	nefavorabilă - rea	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - rea
19.	<i>Bombina variegata</i>	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Nr.crt	Specia de interes comunitar	Starea de conservare din punct de vedere al populației speciei	Starea de conservare din punct de vedere al habitatului speciei	Starea de conservare din punct de vedere al perspectivei speciei în viitor	Starea globală de conservare a speciei
20.	<i>Triturus cristatus</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă – inadecvată
21.	<i>Triturus montandoni</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
22.	<i>Triturus vulgaris ampelensis</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută
23.	<i>Canis lupus</i>	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
24.	<i>Ursus arctos</i>	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
25.	<i>Lynx lynx</i>	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
26.	<i>Lutra lutra</i>	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată
27.	<i>Barbastella barbastellus</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută
28.	<i>Miniopterus schreibersii</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută
29.	<i>Myotis bechsteinii</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută
30.	<i>Myotis blythii</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută
31.	<i>Myotis emarginatus</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Nr.crt	Specia de interes comunitar	Starea de conservare din punct de vedere al populației speciei	Starea de conservare din punct de vedere al habitatului speciei	Starea de conservare din punct de vedere al perspectivei speciei în viitor	Starea globală de conservare a speciei
32.	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	necunoscută	necunoscută	necunoscută	necunoscută
33.	<i>Myotis myotis</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
34.	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

**C.6.1.2. Evaluarea stării de conservare a habitatelor de interes comunitar
din Formularul Standard al ariei naturale protejate de interes comunitar
ROSCI0122 Munții Făgăraș**

Nr. crt.	Habitat de interes comunitar	Starea de conservare a tipului de habitat din punct de vedere al suprafeței ocupate	Starea de conservare a tipului de habitat din punct de vedere al structurii și al funcțiilor specifice	Starea de conservare a tipului de habitat din punct de vedere al perspectivelor sale viitoare	Starea globală de conservare a tipului de habitat
1.	3220 – Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
2.	4060 – Tufărișuri alpine și boreale	favorabilă	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
3.	4070* – Tufărișuri cu <i>Pinus mugo</i> și <i>Rhododendron myrtifolium</i>	favorabilă	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
4.	4080 – Tufărișuri cu specii sub-arctice de <i>Salix</i>	necunoscută	favorabilă	necunoscută	necunoscută
5.	6150 – Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
6.	6170 – Pajiști calcifile alpine și subalpine	favorabilă	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
7.	6230* – Pajiști montane de <i>Nardus</i> bogate în specii pe substraturi silicioase	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - rea	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - rea
8.	6410 – Pajiști cu <i>Molinia</i> pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase - <i>Molinion caeruleae</i>	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - rea	nefavorabilă - rea	nefavorabilă - rea

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

9.	6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofilede la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - rea	nefavorabilă - rea
10.	6440 – Pajiști aluviale din Cnidion dubii	favorabilă	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
11.	6520 – Fânețe montane	favorabilă	favorabilă	nefavorabilă - rea	nefavorabilă - rea
12.	7140 – Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante - nefixate de substrat	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
13.	7220* – Izvoare petrifiante cu formare de travertin - Cratoneurion	favorabilă	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
14.	8110 – Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin - Androsacetalia alpinae și Galeopsietalia ladani	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
15.	8120 – Grohotișuri calcaroase și de sisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin – Thlaspietea rotundifolii	favorabilă	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
16.	8210 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	favorabilă	favorabilă	favorabilă	Favorabilă
17.	8220 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
18.	8310 – Peșteri în care accesul publicului este interzis	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

19.	9110 – Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
20.	9130 – Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
21.	9170 – Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
22.	9180* – Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
23.	91D0* - Turbării cu vegetație forestieră	necunoscută	favorabilă	favorabilă	favorabilă
24.	91E0* – Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior - Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae	favorabilă	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
25.	91K0 –Păduri ilirice de Fagus sylvatica - Aremonio-Fagion	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
26.	91L0 – Păduri ilirice de stejar cu carpen - Erythronio-Carpinion	favorabilă	favorabilă	favorabilă	favorabilă
27.	91V0 – Păduri dacice de fag - Symphyto- Fagion	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

28.	9410 – Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montana - Vaccinio – Piceetea	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată
29.	9420 – Păduri alpine de Larix decidua și/sau Pinus cembra din regiunea montană	nefavorabilă - inadecvată	favorabilă	nefavorabilă - inadecvată	nefavorabilă - inadecvată

Statut de conservare a habitatelor de interes comunitar analizat pe baza:

- Directiva Habitate – Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică: Anexa I - Tipuri de habitate naturale de interes comunitar (inclusiv prioritare) pentru a căror conservare este necesară desemnarea unor arii speciale de conservare; Anexa II - Specii de animale și de plante de interes comunitar a căror conservare necesită desemnarea de arii speciale pentru conservare strictă; Anexa IV - Specii de animale și de plante de interes comunitar care necesită protecție strictă;

- OUG 57/ 2007 – Ordonanță de urgență privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată prin Legea nr. 49/2011: Anexa 2 - Tipuri de habitate naturale a căror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare; Anexa 3 - Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică; Anexa 4A - Specii de interes comunitar. Specii de animale și de plante care necesită o protecție strictă; Anexa 4B – Specii de interes național; Anexa 5A – Specii de interes comunitar, cu excepția speciilor de păsări, a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management.

C.7. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

Din motivele specificate la punctul C.5., considerăm că implementarea prezentului amenajament silvic nu va afecta numeric și structural niciuna din populațiile speciilor care se găsesc în habitatele de interes comunitar existente în raza U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea.

Așa cum am mai precizat, în perioada de aplicare a lucrărilor silvotehnice este de așteptat ca unele specii, în special păsările prezente în zonă, să fie deranjate de specificul activităților desfășurate, dar acestea având o mobilitate ridicată își vor găsi loc de refugiu în alte habitate. Lucrările silvotehnice preconizate a se desfășura se execută de regulă la intervale mari de timp și în nici un caz concentrate pe suprafețe mari. De asemenea, perioada de cuibărit nu se suprapune cu perioadele în care se execută lucrări silvice, iar habitatele existente în zonă sunt suficient de mari și de stabile pentru a asigura menținerea tuturor speciilor prezente.

C.8. Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș

Integritatea unei arii naturale protejate de interes comunitar este afectată dacă prin implementarea unui plan/proiect se reduce suprafața habitatelor și/sau numărul exemplarelor speciilor de interes comunitar, sau se ajunge la fragmentarea habitatelor de interes comunitar și/sau a habitatelor specifice din punct de vedere ecologic și etologic, după caz, speciilor de interes comunitar. De asemenea, un plan sau un proiect poate afecta integritatea unui sit Natura 2000 dacă aceste induce un impact negativ asupra factorilor care determină menținerea stării favorabile de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar sau dacă produce modificări ale dinamicii relațiilor care definesc structura și/sau funcția ariei naturale protejate de interes comunitar. Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea siturilor Natura 2000 sunt identificate și cuantificate în cadrul planurilor de management, conform cu prevederile OUG nr. 57/2007 aprobat cu modificări din Legea nr. 49/2011.

Custozii veghează pentru menținerea integrității și conservării biodiversității în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Amenajamentul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea face parte integrantă din planurile de management ale acestor arii protejate.

În limitele teritoriale ale U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, jud. Vâlcea, caracteristicile geologice, geomorfologice, climatice și de vegetație sunt favorabile pentru menținerea tipului natural fundamental de pădure, respectiv pentru conservarea habitatelor și speciilor deoarece asigură o mare diversitate ecosistemică, iar fragmentarea habitatelor este redusă. Gospodărirea fondului forestier după amenajamente silvice nu distruge relațiile structurale și funcționale din cadrul ariilor naturale protejate de interes național sau comunitar, fapt dovedit și de aplicarea amenajamentelor anterioare celui prezent.

C.9. Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management

În conformitate cu cerințele social-economice, ecologice și informaționale, amenajamentul U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea îmbină strategia ecosistemelor forestiere din zonă cu strategia dezvoltării societății.

Cea mai importantă direcție în care s-a acționat o constituie creșterea protecției mediului înconjurător, creșterea calității factorilor de mediu (aer, apa, sol, floră și faună) și ridicarea calității vieții individuale și sociale a locuitorilor din zonă.

Pentru pădurile din cadrul U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea obiectivele social-economice și ecologice avute în vedere la reglementarea modului de gospodărire a acestora, detaliate prin stabilirea țărilor de protecție și de producție la nivelul unităților de amenajament silvic (parcelă, subparcelă, etc.) au fost prezentate în paragraful A.1.12.

Obiectivele asumate de amenajamentul silvic al U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea susțin integritatea ariilor naturale protejate de interes național și comunitar și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere de interes comunitar din zonă.

C.10. Descrierea stării actuale de conservare a ariei naturale protejate Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș, inclusiv evoluții/schimbări care se pot produce în viitor

Starea actuală a arboretelor din aria naturală protejată de interes comunitar este bună deoarece în raza teritoriului studiat nu au fost semnalate fenomene de uscare în masă, atacuri de insecte sau agenți criptogamici.

Stabilitatea ecosistemelor forestiere din raza U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea la diverși factori perturbatori (vânt, zăpadă, uscare anormală, incendii, acțiunea antropică etc.) este relativ bună, aceasta și datorită faptului că majoritatea pădurilor existente (96%) și-au păstrat caracterul de păduri naturale, care prin managementul de calitate promovat a dus la menținerea integrității pădurilor și a biodiversității naturale a acestora.

Având în vedere densitatea scăzută a populației umane din interiorul siturilor Natura 2000, ponderea ridicată a habitatelor naturale și seminaturale, ponderea mare a terenurilor agricole utilizate în mod excesiv ca urmare a desfășurării practicilor agricole tradiționale, precum și lipsa unor obiective industriale cu potențial poluant ridicat, considerăm că starea actuală de conservare a ariilor protejate de interes comunitar este foarte bună.

Putem deci aprecia că rolul amenajamentului silvic este unul benefic, pentru menținerea stării favorabile de conservare a habitatelor și speciilor, atât la nivelul întregului fond forestier al U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea, cât și la nivelul arboretelor din ariile naturale protejate din zonă și că fără reglementările pe care le implementează (împreună cu alte acte legislative ale sectorului silvic) anumite componente și conexiuni ale ecosistemelor protejate ar putea fi grav perturbate.

Descrierea stării actuale de conservare a ariilor naturale protejate existente în limitele teritoriale ale U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea s-a făcut prin evaluarea acestei stări la nivel de arboret (u.a.), după care s-a raportat la întregul habitat al ariilor naturale protejate. Raționamentul care a stat la baza acestei evaluări constă în aceea că dacă fiecare arboret ce face parte dintr-o arie naturală protejată prezintă o stare de conservare favorabilă atunci și întregul, respectiv aria, va prezenta aceeași stare.

Cu privire la starea de conservare a habitatelor, amenajamentul silvic are un indicator sintetic prin care se caracterizează, la nivelul fiecărei subparcele, apropierea sau

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

departarea arboretului actual față de tipul natural fundamental de pădure. El se numește caracterul actual al tipului de pădure. Prin prelucrarea datelor, în cazul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea, din suprafața totală de fond forestier cuprinsă în aria naturală protejată Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș de 137,90 ha, există următoarele categorii de arborete (vezi anexa 1):

- 132,10 ha (96%) arborete natural fundamentale (caracter 2, 3 și 4);
- 5,80 ha (4%) arborete artificiale (caracter B); arboretele sunt parțial alcătuite din specii corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure, introduse pe cale artificială (prin plantare).

În cazul speciilor de amfibieni, pești și nevertebrate pot apărea unele măsuri în plus față de cele referitoare la gospodărirea durabilă a habitatelor forestiere, dar aceasta nu presupune însă intrarea în conflict unele cu altele. Evaluarea stării de conservare a habitatelor forestiere s-a făcut utilizând indicatorii propuși în cadrul proiectului Life05 Nat/Ro/000176 – Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România (Stăncioiu et al., 2008).

Autorii proiectului aduc în plus și unele clarificări în ceea ce privește indicatorii prezentați în continuare:

- **Suprafața habitatului.** În cadrul Rețelei Natura 2000 nu există limite de suprafață impuse, cu toate acestea atunci când habitatul ocupă suprafețe prea mici se recomandă, fie să i se mărească suprafața, fie suprafața respectivă să fie considerată „fără cod Natura 2000”. Recomandarea vine în sprijinul menținerii integralității și a continuității habitatelor.

- **Dinamica suprafeței.** Acest indicator se referă strict doar la cazurile de diminuare a suprafeței habitatului. În cazul în care diminuarea suprafeței este sub pragul maxim admis se vor lua măsuri de revenire cel puțin la suprafața inițială.

- **Consistența arboretului.** Acest indicator se exprimă în arboretele tinere prin gradul de acoperire al coronamentului, iar în arboretele mature prin indicele de densitate (ponderare în suprafață sau în volum).

- **Modul de regenerare a arboretului.** Rețeaua Natura 2000 nu impune regenerarea exclusivă din sămânță a habitatelor forestiere. Cu toate acestea cunoscute fiind efectele negative ale regenerării repetate din lăstari se recomandă promovarea regenerării din sămânță în cadrul căreia fiind incluse și plantațiile (cu puiți obținuți din sămânță și cu proveniență corespunzătoare).

- **Arbori uscați în arboret.** Prezența arborilor uscați sau căzuți pe sol denotă o biodiversitate crescută, ca urmare prezența lor trebuie promovată cu toate că și în acest caz Rețeaua Ecologică Natura 2000 nu impune prezența acestora în arboret.

- **Gradul de acoperire al semințișului.** Acest indicator nu se va estima în primii 2 ani după executarea unei tăieri de regenerare (în special în cazul tăierii de însămânțare).

- **Compoziția floristică a subarboretului și păturii erbacee.** Pentru evaluarea acestui indicator se va ține seama de stadiul de dezvoltare a stratului arborilor iar în cazul păturii erbacee se va încerca să se surprindă atât flora vernală cât și cea estivală.

Perturbări. S-au inclus aici suprafețe de pe care minim 50% din exemplarele unui etaj al arboretului sunt vătămate (înțelegând prin aceasta că la nivel de fitoindivid intensitatea distrugerilor reprezintă cel puțin 50% din suprafața asimilatoare). Nu vor fi evaluate etajele cu o acoperire mai mică de 10%. Evaluarea se face la nivelul fiecărui etaj, nu se cumulează suprafețele afectate de la mai multe etaje. Factorii limitativi și destabilizatori care pot avea un impact semnificativ asupra habitatelor forestiere din ariile naturale protejate pot fi de natură:

- abiotică, în această categorie incluzându-se doborâturile și rupturile produse de vânt și/sau zăpadă, viituri, depuneri de material aluvionar, înmlăștinări, roca la suprafață etc.

- biotică: vătămări produse de insecte, ciuperci, plante parazite, microorganisme, faună, etc.;

- antropică: tăieri ilegale, incendieri, poluare, exploatarea resurselor (rocă, nisip, pietriș), eroziunea, pășunatul etc.

În situația în care unele perturbări (pășunatul, incendiile etc.) nu au un efect imediat și foarte vizibil asupra stratului arborilor, suprafața afectată de acestea nu trebuie să depășească 20% din suprafața totală a arboretului.

Pentru evitarea deteriorării stării de conservare a habitatelor forestiere și implicit a ariilor naturale protejate pe viitor trebuie monitorizată acțiunea următorilor factori cu potențial perturbator:

- extragerile ilegale de masă lemnoasă dar și cele efectuate necorespunzător;
- împădurirea cu specii corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure;
- promovarea prin lucrările silvotehnice a exemplarelor cu proveniență din sămânță în defavoarea celor din lăstari;
- pășunatul și trecerea animalelor;
- incendiile naturale și cele antropice;
- turismul necontrolat;
- vătămările produse de entomofauna și de agenți fitopatogeni etc.

C.11. Alte informații relevante privind conservarea ariei naturale protejate Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a ariilor naturale protejate de interes comunitar

În viitor nu se prevăd schimbări negative în evoluția naturală a ariilor naturale protejate de interes comunitar existente în limitele teritoriale ale U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea, ca urmare a implementării reglementărilor prezentului amenajament silvic. O atenție deosebită trebuie acordată măsurilor de protecție pe care prezentul amenajament le-a propus (a se vedea capitolul 8 al amenajamentului silvic – Protecția fondului forestier) împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă, uscării anormale, incendiilor, poluării, bolilor și altor dăunători, conservării biodiversității care vin în sprijinul conservării speciilor și habitatelor de interes comunitar și nu numai.

Există însă și activități, care nu țin de reglementările prezentului amenajament silvic dar care pot avea consecințe negative asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar. Dintre acestea se menționează:

- vânătoarea ilegală, în special la speciile care sunt de interes comunitar dar la care este permisă vânătoarea;
- tăierile selective a arborilor în vârstă sau a unor specii;
- înmulțirea necontrolată a speciilor invazive;
- defrișările ilegale;
- management forestier defectuos;
- folosirea pesticidelor;
- construirea neautorizată de drumuri;
- regularizarea cursurilor râurilor și pâraielor;
- depozitarea deșeurilor menajere;
- poluarea;
- creșterea animalelor, etc.

C.12. Alte aspecte relevante pentru aria naturală protejată Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș

Nu există.

D. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI MĂSURILOR DE MANAGEMENT - LUCRĂRILOR SILVICE

Acest capitol descrie condițiile fizice și biologice, culturale și resursele social-economice existente în zona de impact a amenajamentului silvic (zonele afectate) și analizează impactul direct și indirect a surselor asociate implementării acestuia. Consecințele asupra mediului în situația alternativei de neimplementare vor fi de asemenea analizate.

Prezentul studiu abordează habitatele de interes comunitar din zona în care aria naturală protejată ROSCI0122 Munții Făgăraș, se suprapune peste fondul forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea gospodărit de O.S. Poiana Cerbului, în relație cu dinamică anterioară a pădurii, evaluată în cadrul amenajamentului silvic, ținând cont de funcțiile (inclusiv cele de protecție a naturii) atribuite fiecărui arboret în parte și pădurii în ansamblul ei.

Habitatele din zonele forestiere, sunt caracterizate prin complexitate funcțională ridicată și se constituie ca un ecosistem capabil de autoreglare.

Amenajamentul silvic este un document programatic, bazat pe **obiective și măsuri de management pentru atingerea obiectivelor**, respectiv lucrări silvice (stabilite conform normelor tehnice de amenajarea pădurilor).

Impactul generat de modul în care vor fi implementate soluțiile tehnice stabilite în amenajament, nu face obiectul prezentului studiu, analiza făcându-se cu premisa că modul de aplicare a lucrărilor silvice se va face cu un impact minim. În procesul de evaluare a impactului am urmărit efectele generate de soluțiile tehnice asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare a habitatelor și speciilor prezente în suprafața studiată.

D.1. Identificarea impactului

Rețeaua Ecologică Natura 2000 urmărește menținerea, îmbunătățirea sau refacerea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din siturile Natura 2000, luând în considerare **realitățile economice, sociale și culturale specifice la nivel regional și local** ale fiecărui stat membru al Uniunii Europene. Prin urmare această rețea ecologică nu are în vedere altceva decât **gospodărirea durabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară** din siturile Natura 2000.

Însăși existența unor specii și habitate într-o stare bună de conservare, chiar în zone cu management activ așa cum sunt pădurile din aria naturală protejată ROSCI0122 Munții Făgăraș atestă faptul că gestionarea durabilă a resurselor naturale nu este incompatibilă cu obiectivele Natura 2000.

În cazul unui habitat forestier, starea de conservare este dată de totalitatea factorilor ce acționează asupra sa și asupra speciilor tipice și care îi poate afecta pe termen lung răspândirea, structura și funcțiile, precum și supraviețuirea speciilor tipice. Această stare se consideră „favorabilă” atunci când sunt îndeplinite condițiile (Directiva 92/43/CEE, Comisia Europeană 1992):

- arealul natural al habitatului și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;
- habitatul are structura și funcțiile specifice necesare pentru conservarea sa pe termen lung, iar probabilitatea menținerii acestora în viitorul previzibil este mare;
- speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Așadar, la nivelul fiecărei regiuni biogeografice (în siturile de importanță comunitară propuse și chiar în afara acestora), pentru ca un anumit habitat considerat de importanță

comunitară să aibă o stare de conservare favorabilă, trebuie să fie gospodărit astfel încât să fie îndeplinite concomitent aceste trei condiții.

Abordarea corectă și completă a problemei gospodăririi durabile a habitate forestiere de importanță comunitară trebuie să cuprindă în mod obligatoriu următoarele patru etape (Stăncioiu et al. 2009):

- descrierea tipurilor de habitate;
- evaluarea stării lor de conservare (pentru a cunoaște pașii necesari de implementat în continuare);
- propunerea de măsuri de gospodărire adecvate;
- monitorizarea dinamicii stării de conservare (pentru îmbunătățirea continuă a modului de management).

În ceea ce privește aria naturală protejată ROSCI0122 Munții Făgăraș, considerăm că **menținerea structurii naturale și a funcțiilor specifice habitatelor forestiere va conduce la menținerea speciilor caracteristice într-o stare de conservare favorabilă** și ca atare va fi îndeplinită și cea de-a treia condiție necesară pentru asigurarea unei stări de conservare favorabilă la nivel de habitat (speciile care sunt caracteristice unui anumit habitat se află într-o stare de conservare favorabilă).

Din analiza obiectivelor amenajamentului silvic, așa cum sunt ele prezentate în prima parte, tragem concluzia că acestea coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv a obiectivelor de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea funcțiilor ecologice și economice ale pădurii așa cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție.

Obiectivele de conservare a habitatelor de interes comunitar au un caracter general ținând cont de multitudinea tipurilor de habitate, însă putem concluziona că obiectivele asumate de amenajamentul silvic pentru pădurile studiate sunt conforme și susțin integritatea rețelei Natura 2000 și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere identificate în zona studiată.

Obiectivele asumate urmează a fi concretizate prin stabilirea măsurilor de management (lucrări silvice), în funcție de realitatea din teren, aspectul, vârsta, compoziția, consistența și funcțiile pe care le îndeplinesc arboretele.

Pentru a putea fi estimat impactul acestor măsuri de management (lucrărilor silvice) asupra ariei protejate de interes comunitar vor trebui prezentate principiile, specificul și tehnicile de aplicare a lucrărilor silvotehnice prevăzute în amenajamentele silvice pentru arboretele studiate.

Se disting mai multe tipuri de măsuri de management - lucrări silvice:

I. Regimuri și tratamente silvice

Regimul se referă la modul în care se vor regenera sau reîntineri consecvent și pentru vreme îndelungată toate arboretele care constituie o pădure. Regenerarea sau reîntinerirea arboretelor se pot realiza pe cale generativă (din sămânță sau puiet) și pe cale vegetativă (din lăstari, drajoni, butași). Această diferențiere a modului de regenerare a permis definirea, de-a lungul timpului, a trei regimuri fundamentale: al codrului (cu regenerare generativă), al crângului (cu regenerare vegetativă) și al crângului compus (cu regenerare, în mod ideal, atât generativă cât și vegetativă).

În mod practic, gospodărirea unei păduri în cadrul unui regim se poate realiza prin mai multe modalități, ceea ce a condus la apariția noțiunii de **tratament**.

În sens larg, tratamentul include întregul ansamblu de măsuri culturale, prin care aceasta este condus de la întemeiere până la exploatare și regenerare. Aceste măsuri culturale include lucrările prin care, procedând consecvent, vreme îndelungată, se

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

realizează regenerarea sau reîntinerirea, educarea, protecția, exploatarea tuturor arborilor care constituie o pădure.

În sens restrâns, prin tratament se înțelege modul special cum se face exploatarea și se asigură regenerarea unei păduri în cadrul aceluiași regim, în vederea atingerii unui scop.

Masa lemnoasă care rezultă prin aplicarea tratamentelor este încadrată în grupa produselor principale, iar tăierea prin care se realizează poartă numele de tăiere de produse principale.

În ceea ce privește succesiunea corectă a operațiunilor înaintea alegerii tratamentului este necesar să se stabilească regimul. Ca regulă generală, regimul se stabilește în funcție de exploatabilitatea adoptată și implicit de scopul urmărit. În consecință acesta se exprimă prin țelurile de producție și protecție ce le are de îndeplinit pădurea.

Tratamentul cel mai indicat de aplicat într-o pădure dată, va fi acela care permite recoltarea produselor principale cu cele mai reduse cheltuieli și pierderi, dar care reușește în același timp să asigure îndeplinirea integrală a obiectivelor de gospodărire și mai ales regenerarea mai valoroasă și mai ieftină prin care să se realizeze cât mai sigur structura țel fixată pentru fiecare arboret și ansamblu de arborete.

La alegerea tratamentului aplicabil la o pădure se ține seama de următoarele:

- în funcție de interesele exploatării se vor alege tratamente cât mai simple, mai extensive, care să permită o mai mare concentrare a tăierilor, creșterea gradului de mecanizare și reducerea prețului de cost aducerea, menținerea și conservarea fondului forestier în stări și structuri de optimă stabilitate ecosistemică și maximă eficacitate funcțională;

- prioritatea regenerării naturale cu rezultat direct în realizarea cu cheltuieli mai reduse a unor arborete capabile să conserve diversitatea genetică locală;

- promovarea ori de câte ori și oriunde este posibil ecologic și justificat economic a arboretelor amestecate, divers structurate și valoroase;

- promovarea tratamentelor prin care se evită întreruperea bruscă a funcțiilor ecoprotective pe care trebuie să le exercite pădurea respectivă, evitând astfel crearea unor premise favorabile apariției unor fenomene torențiale, a eroziunii, a alunecărilor de teren, a fenomenului de înmlăștinare etc;

- în pădurile cu rol de protecție deosebit, la alegerea tratamentelor, se acordă prioritate considerentelor de ordin cultural care conduc tot mai categoric la adoptarea tratamentelor intensive bazate pe regenerarea sub masiv și cu perioadă lungă de regenerare. În pădurile cu rol de protecție se pot adopta și la alte tipuri de intervenții, respectiv lucrări speciale de conservare. Aici se vor executa doar lucrări de igienă;

- trecerea de la o generație la alta este necesar să se facă fără întreruperi pentru a nu se pierde din capacitatea bioecologică de regenerare a pădurii respective și a nu se întrerupe nici chiar pentru perioade mai scurte de timp.

Tratamentele care se vor aplica în cadrul amenajamentului silvic al U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea în suprafețele ce se suprapun ariei naturale protejate au fost prezentate detaliat în cadrul capitolului A.1.13.1. din prezentul studiu.

II. Lucrări de îngrijire și conducere.

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor implică intervenția activă în viața arborilor individuali, a arboretului în ansamblu, cât și a pădurii ca ecosistem. Prin efectuarea acestor lucrări se realizează reducerea gradată a numărului de exemplare arborescente fapt care determină o serie de schimbări în desfășurarea proceselor fiziologice la arborii rămași, precum și modificarea caracteristicilor structurale și

funcționale ale arboretului. Astfel se pot diferenția două grupe mari de efecte ale lucrărilor de îngrijire și conducere: de natură bioecologică, respectiv economică.

Lucrările de îngrijire și conducere se concentrează asupra arboretului, dar prin modificarea repetată a structurii acestuia se acționează și asupra celorlalte componente ale pădurii. Lucrările de îngrijire și conducere acționează asupra pădurii astfel:

- ameliorează permanent compoziția și structura genetică a populațiilor, calitatea arboretului, starea fitosanitară a pădurii;
- reduc consistența și permit lărgirea spațiului de nutriție pentru arborii valoroși intensificând creșterea acestora;
- reglează convenabil raporturile inter- și intraspecifice;
- modifică treptat și ameliorează mediul ducând la intensificarea funcțiilor productive și protectoare;
- permit recoltarea unei cantități de masă lemnoasă valorificabilă sub forma produselor lemnoase secundare.

Premisele biologice ale operațiunilor culturale constau din suma cunoștințelor despre biologia arboretelor, despre modul de reacție a arborilor și arboretelor la intervențiile practicate.

Principii de bază în îngrijirea și conducerea arboretelor

Prin aplicarea lucrărilor de îngrijire se ține seama de capacitatea arborilor de a reacționa favorabil la schimbarea mediului după ce s-a aplicat selecția artificială în loc de cea naturală. În executarea lucrărilor de îngrijire se ține seama de variabilitatea individuală, dinamica competiției intra- și inter specifice și neuniformitatea condițiilor de mediu, ceea ce face să se promoveze speciile valoroase ele fiind susținute de condițiile mediului respectiv.

Pentru reducerea la maximum a pagubelor care se pot produce la exploatare, este necesară armonizarea cerințelor biologice cu cele a gospodăririi pădurii cultivate. În acest sens trebuie cunoscute mijloacele materiale, soluțiile tehnice și procesele tehnologice de adoptat.

În plus trebuie urmărite eficiența economică imediată a fiecărei lucrări executate cât și rentabilitatea globală. Sunt necesare aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a pădurii prin care se introduc în circuitul economic până la 50% din volumul lemnos recoltat la atingerea momentului exploatare, cantitate care s-ar pierde în urma procesului de eliminare naturală.

Eficiența economică de perspectivă (rentabilitatea globală) rezultă prin reglarea raporturilor inter- și intraspecifice, ameliorarea condițiilor sanitare de vegetație și prin promovarea celor mai bune exemplare sub raport cantitativ și valoric.

Obiectivele urmărite prin efectuarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor sunt:

- păstrarea și ameliorarea stării de sănătate a arboretelor;
- creșterea gradului de stabilitate și rezistență a arboretelor la acțiunea factorilor externi și interni destabilizatori (vânt, zăpadă, boli și dăunători);
- creșterea productivității arboretelor, precum și îmbunătățirea calității lemnului produs;
- mărirea capacității de fructificare a arborilor și ameliorarea condițiilor de regenerare;
- recoltarea biomasei vegetale în vederea valorificării ei.

În plan, pentru fiecare arboret în parte, s-a indicat natura lucrărilor preconizate și numărul intervențiilor necesare în deceniu, cu luarea în considerare atât a stării și structurii actuale, cât și evoluția previzibilă a stadiului de dezvoltare. Numărul intervențiilor poate fi modificat de către organele de execuție funcție de dinamica stadiului de dezvoltare a arboretului, menționându-se faptul că vor fi introduse în planurile anuale.

În scopul asigurării unei producții cantitativ și calitativ optime, corespunzătoare țelului de gospodărire propus, în funcție de compoziția și starea arboretelor de amplasarea teritorială și destinația lor, arboretele din fondul forestier se vor parcurge conform situațiilor din amenajament cu următoarele lucrări:

a) Degajări. Degajările sunt lucrări de îngrijire ce se vor executa în arboretele ajunse în stadiul de desiş, prin aceasta urmărindu-se apărarea speciilor principale valoroase, împotriva speciilor secundare copleșitoare sau de altă proveniență, considerate necorespunzătoare. Când este necesar, degajările pot începe încă din faza de semințuș.

În general, perioada normală de executare a degajărilor corespunde intervalului cuprins între momentul închiderii stării de masiv, când se realizează creșterea maximă în înălțime și momentul apariției elagajului natural la majoritatea exemplarelor din arboret.

În făgete periodicitatea degajărilor va fi de 2-4 ani. În molidișuri periodicitatea degajărilor va fi de 2-3 ani. În amestecurile de rășinoase cu fag periodicitatea degajărilor va fi de 1-3 ani.

b) Curățiri. Trecerea arboretelor din faza de desiş în faza de nuieliș-prăjiniș este marcată de apariția unor fenomene specific biologice ce se manifestă cu o intensitate ridicată.

În acest stadiu, cauza principală a procesului de eliminare naturală este concurența pentru spațiul de nutriție și dezvoltare.

Curățirile reprezintă intervenții repetate aplicate în pădurea cultivată în fazele de nuieliș-prăjiniș, în vederea înlăturării exemplarelor necorespunzătoare ca specie și conformare.

Scopul curățirilor este înlăturarea din arboret a exemplarelor copleșitoare din speciile de valoare economică redusă, precum și a celor necorespunzătoare, indiferent de specie.

Obiective urmărite prin executarea curățirilor:

- continuarea ameliorării compoziției arboretului, în concordanță cu compoziția țel fixată. Această cerință este realizată prin înlăturarea exemplarelor copleșitoare din speciile nedorite;

- îmbunătățirea stării fitosanitare a arboretului prin eliminarea treptată a exemplarelor uscate, rupte, vătămate, defectuoase, preexistente, a lăstarilor, etc., având grijă să nu se întrerupă în nici un punct starea de masiv;

- reducerea desimii arboretelor pentru a permite regularizarea creșterii în grosime și în înălțime, precum și a configurației coroanei;

- ameliorarea mediului intern al pădurii, cu efecte favorabile asupra capacității productive și protectoare, ca și asupra stabilității generale a acesteia;

- menținerea integrității structurale (consistența $K > 0,8$).

Pentru aplicarea curățirilor este necesară identificarea și alegerea exemplarelor de extras din fiecare tip de arboret.

Prima curățire se execută la cca. 3-5 ani după ultima degajare când arboretul se găsește în faza de nuieliș-prăjiniș iar înălțimea sa medie nu depășește, în general, 3 m.

Elementele de arboret care fac obiectul extragerii prin curățiri sunt:

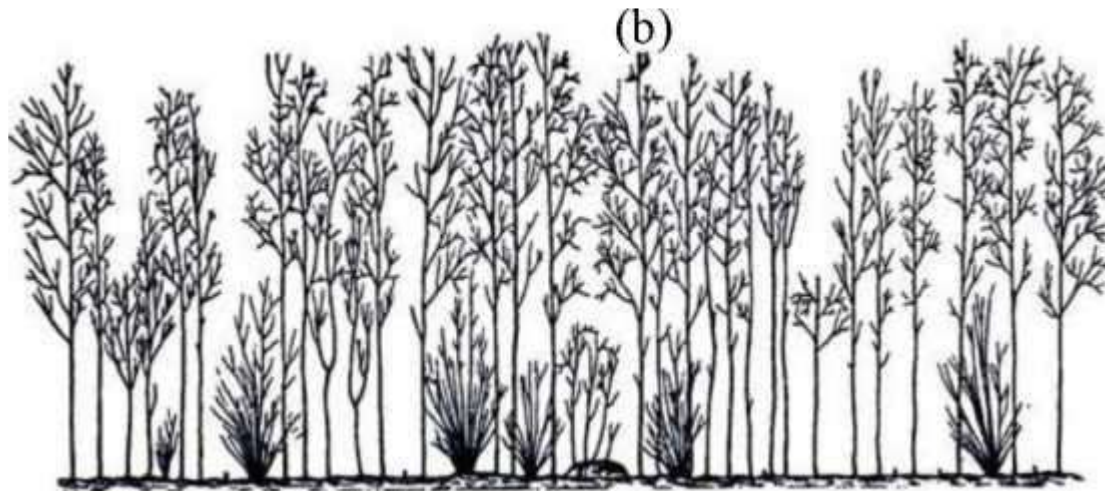
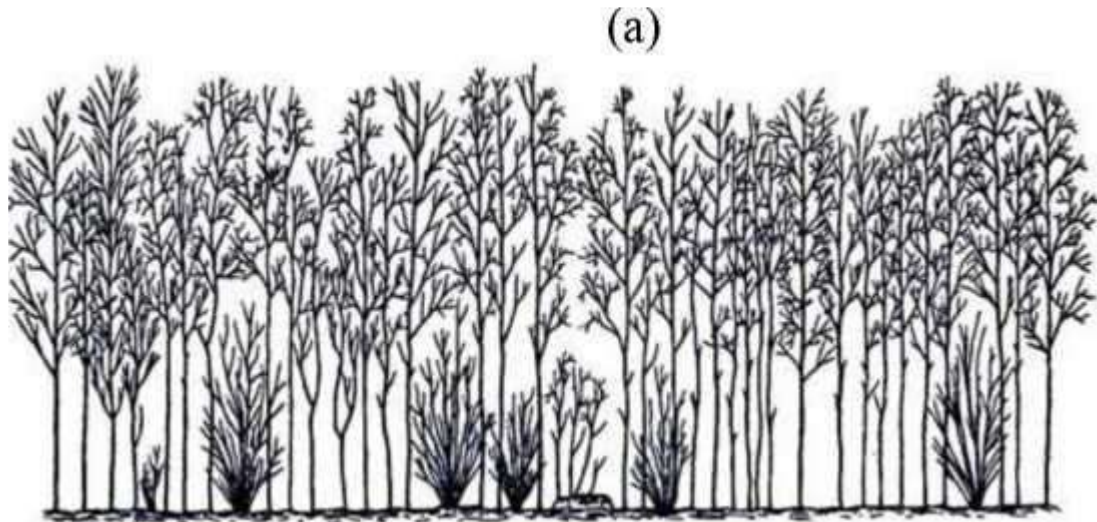
- exemplarele uscate, atacate, rănite, bolnave (în special cele cu boli infecțioase evolutive gen cancere);

- preexistenți (adesea considerați ca primă urgență de extragere, datorită vătămărilor produse arborilor remanenți la doborâre);

- exemplarele speciilor copleșitoare, nedorite și neconforme cu compoziția țel, dacă sunt situate în plafonul superior al arboretului;

- exemplarele din lăstari, provenite de pe cioate îmbătrânite sau din arborete cu proveniență mixtă, care pot copleși exemplarele mai valoroase din sămânță;

- exemplarele din specia dorită, chiar de bună calitate, dar grupate în pâlcurile prea dese.

Se vor realiza curățiri mecanice, prin tăierea de jos a arborilor nevaloroși, respective secuirea (inelarea arborilor) preexistențelor, utilizând diferite utilaje tăietoare, în general motoferăstraie sau motounelte specifice.

Sezonul de execuție al curățirilor depinde, de speciile existente precum și de condițiile de vegetație. Astfel, în arboretele amestecate, se recomandă ca grifarea (însemnarea) arborilor de extras să se realizeze doar în perioada de vegetație, această restricție eliminându-se în molidișurile pure sau amestecurile cu puține specii, când lucrarea se poate realiza și în repaosul vegetativ, primăvara devreme, înaintea apariției frunzelor, sau toamna târziu, după căderea acestora.

Intensitatea curățirilor se stabilește numai pe teren, în suprafețe de probă instalate în porțiuni reprezentative ale arboretului. În general, intensitatea se exprimă procentual:

- ca raport între numărul de arbori extrași (N_e) și cel existent (N_i) în arboret înainte de intervenție:

$$IN = N_e/N_i \times 100$$

- ca raport între suprafața de bază a arborilor extrași (G_e) și suprafața de bază a arboretului înainte (G_i) de curățire:

$$IC = G_e/G_i \times 100$$

După intensitatea intervenției (pe suprafața de bază), curățirile se împart în:

- slabe ($IC < 5\%$)
- moderate ($IC = 6-15\%$)

- puternice (forte) (IC = 16-25%)
- foarte puternice (IC > 25%).

În situația analizată, intensitatea curăților se recomandă a fi moderată. În cazuri excepționale, când condițiile de arboret o reclama, pot fi și forte, dar cu condiția ca, în nici un punct al arboretului, consistența să nu se reducă după intervenție sub 0,8.

Periodicitatea curăților variază, în general, între 3-5 ani, în funcție de natura speciilor, de starea arboretului, de condițiile staționale și de lucrările executate anterior.

În general, în pădurile noastre aflate în faza de nuieliș-prăjiniș, se recomandă să se execute între 2 și 3 curățiri/arboret, numărul acestora fiind redus chiar și la o singură intervenție în cazul regenerărilor artificiale.

De calitatea punerii în practică a degajărilor și curăților depinde, în mare măsură, calitatea viitoarelor păduri.

c) Rărituri. Răriturile sunt lucrări executate repetat în fazele de păriș, codrișor și codru mijlociu și care se preocupă de îngrijirea individuală a arborilor, în scopul de a contribui cât mai activ la ridicarea valorii productive și protectoare a pădurii cultivate.

Răriturile sunt considerate lucrări de selecție individuală pozitivă, preocuparea de bază fiind îndreptată asupra arborilor valoroși care rămân în arboret până la termenul exploatării și nu asupra celor extrași prin intervenția respectivă.

Răriturile sunt cele mai pretențioase, mai complexe și mai intensive operațiuni culturale, cu efecte favorabile atât asupra generației existente, cât și asupra viitorului arboret.

Cele mai importante obiective urmărite prin aplicarea răriturilor sunt:

- ameliorarea calitativă a arboretelor, mai ales sub raportul compoziției, al calității tulpinilor și coroanelor arborilor, al distribuției lor spațiale, precum și al însușirilor tehnologice ale lemnului acestora;

- ameliorarea structurii genetice a populației arborescente;

- activarea creșterii în grosime a arborilor valoroși (cu rezultat direct asupra mării volumului) ca urmare a răririi treptate a arboretului, fără însă a afecta creșterea în înălțime și producerea elagajului natural (operație de îndepărtare a crăcilor din partea inferioară a tulpinii arborilor, aplicată în exploatările forestiere);

- luminarea mai pronunțată a coroanelor arborilor de valoare din speciile de bază pentru a crea condiții mai favorabile pentru fructificație și pentru regenerarea naturală a pădurii;

- mărirea rezistenței pădurii la acțiunea vătămătoare a factorilor biotici și abiotici cu menținerea unei stări fitosanitare cât mai bune și a unei stări de vegetație cât mai active a arboretului rămas.

În procesul de execuție a răriturilor există diverse tehnici de lucru care pot fi incluse în doua metode de bază:

Rărituri selective - aplicate în arboretele regenerate pe cale naturală sau mixtă. Prin execuția acestora, în general, se aleg arborii de viitor, care trebuie promovați. După aceasta se intervine asupra arboretului de valoare mai redusă care vor fi extrași. În această categorie sunt incluse:

- răritura de jos;
- răritura de sus;
- răritura combinată (mixtă);
- răritura grădinărită, etc;

Rărituri schematice - (mecanice, geometrice, simplificate) - când arborii de extras se aleg după o anumită schemă prestabilită, fără a mai face o diferență a acestora după alte criterii. Acestea pot fi:

- pe rânduri;
- în benzi.

Rărituri schematice se aplică de regulă în arboretele de plop euroamerican.

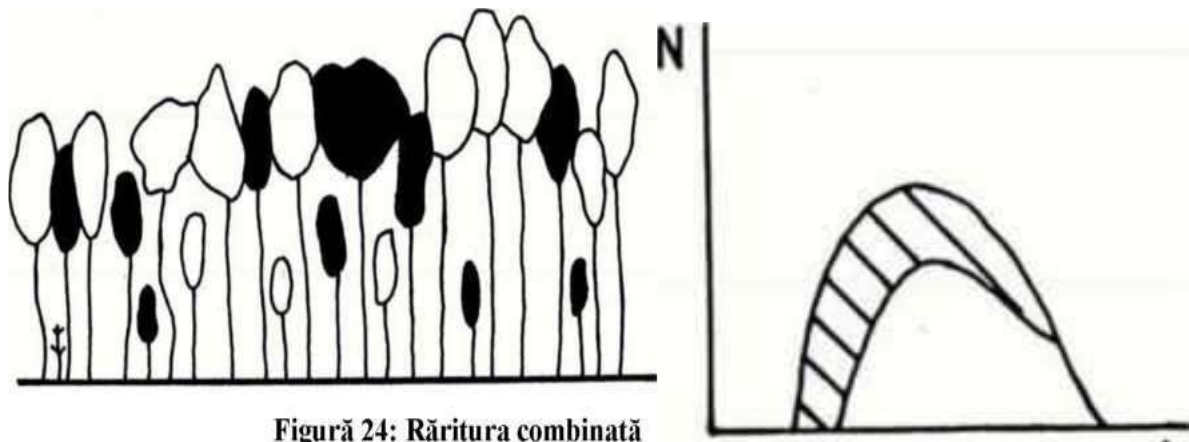
În restul arboretele studiate se vor aplica rărituri combinate, deoarece în puține cazuri, se poate vorbi de o intervenție în exclusivitate în plafonul superior (răritura de sus) sau plafonul inferior (răritura de jos). Datorită acestei situații, s-a impus necesitatea de a combina cele două tipuri fundamentale de rărituri, pentru a realiza corespunzător scopurile urmărite, în special în arboretele cu un anumit grad de neomogenitate sub raportul vârstei, al desimii sau al compoziției.

Răritura combinată - constă în selecționarea și promovarea arborilor celor mai valoroși ca specie și conformare, mai bine dotați și plasați spațial, intervenindu-se după nevoie atât în plafonul superior, cât și în cel inferior.

Aceasta urmărește realizarea unei selecții pozitive și individuale active având următoarele obiective:

- promovarea celor mai valoroase exemplare din arboret ca specie și calitate;
- ameliorarea producției cantitative și mai ales calitative a arboretului;
- mărirea spațiului de nutriție și a creșterii arborilor valoroși;
- mărirea rezistenței arboretului la acțiunea factorilor vătămători biotici și abiotici;
- menținerea unui ritm satisfăcător de producere a elagajului natural; intensificarea fructificației ei și ameliorarea condițiilor bioecologice de producere a regenerării naturale;
- punerea în valoare a masei lemnoase recoltate sub formă de produse secundare.

Tehnica de execuție - specifică acestui tip de răritura selectivă, este diferențierea în cadrul arboretului a așa numitelor biogrupe. În cadrul acestor unități structurale și funcționale (de mică anvergură), arborii se clasifică în funcție de poziția lor în arboret precum și de rolul lor funcțional.

Figură 24: Răritura combinată

Biogrupă - este un ansamblu de 5-7 arbori, aflați în intercon condiționare în creștere și dezvoltare, care se situează în jurul unuia sau a doi arbori de valoare (de viitor) și în funcție de care se face și clasificarea celorlalte exemplare în arbori ajutători (folositori) și arbori dăunători (de extras). Uneori, se mai ia în considerare și altă categorie, aceea a arborilor indiferenți (nedefiniți).

Arborii de valoare se aleg dintre speciile principale de bază și se găsesc, de regulă, în clasele a I-a și a II-a Kraft. Aceștia trebuie să fie sănătoși, cu trunchiuri cilindrice bine conformate, fără înfurcări sau alte defecte, cu coroane cât mai simetrice și elagaj natural bun, cu ramuri subțiri dispuse orizontal, fără crăci lacome, etc. Totodată aceștia trebuie să fie cât mai uniform repartizați pe suprafața arboretului.

Alegerea arborilor de viitor – se realizează, în general, prin două metode:

- Prin alegerea lor precoce, la finalul fazei de pârș și începutul celei de codrișor și însemnarea acestora cu benzi de plastic sau inele de vopsea. Aceasta îi face ușor de reperat în cursul lucrărilor de exploatare sau al următoarelor intervenții cu rărituri. Această

metodă prezintă inconvenientul că o parte dintre exemplarele desemnate pot fi rănite în cursul intervențiilor cu rărituri, pot să-și modifice poziția socială (clasa pozițională) sau chiar pot dispărea brusc (cazul arborilor doborâți de vânt).

- Prin selectarea arborilor la fiecare nouă intervenție cu rărituri. În acest caz în care se pot elimina o parte dintre inconvenientele opțiunii anterioare.

Arborii ajutători (folositori) – stimulează creșterea și dezvoltarea arborilor de valoare. Ei ajută la elagarea naturală, formarea trunchiurilor și coroanelor arborilor de viitor, îndeplinind în același timp rol de protecție și ameliorare a solului. Aceștia se aleg fie dintre exemplarele aceleiași specii (cazul arboretelor pure) fie ale speciilor de bază sau de amestec, situate în general într-o clasă pozițională inferioară (a II-a, a III-a sau a IV-a).

Arborii de extras – sunt aceia care stânjenesc prin dezvoltarea lor arborii de viitor. Aici sunt incluși:

- arborii din orice specie și orice plafon care, prin poziția lor, împiedică creșterea și dezvoltarea coroanelor arborilor de viitor și chiar a celor ajutători;

- arborii uscați sau în curs de uscure, ruți, atacați de dăunători, cei cu defecte tehnologice evidente;

- unele exemplare cu creștere și dezvoltare satisfăcătoare, în scopul răririi grupelor prea dese.

Arborii indiferenți – sunt cei care, în momentul răririi, nu se găsesc în raporturi directe cu arborii de valoare. În consecință aceștia nu pot fi încadrați în nici una dintre categoriile precedente. Aceștia se pot găsi în orice clasă pozițională, fiind localizați de obicei la marginea biogrupelor.

d) Lucrări de igienă. Adesea denumite și tăieri de igienă, aceste lucrări urmăresc asigurarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a arboretelor, obiectiv care se poate realiza prin extragerea arborilor uscați sau în curs de uscure, căzuți, ruți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte, precum și a arborilor-cursă și de control folosiți în lucrările de protecție a pădurilor, fără ca prin aceste lucrări să se restrângă biodiversitatea pădurilor.

În pădurile parcurse sistematic cu operațiuni culturale, în special rărituri, precum și cu tratamente nu este necesară planificarea lucrărilor de igienă deoarece arborii care se extrag în prima urgență prin astfel de intervenții sunt tocmai cei uscați sau în curs de uscure, ruți, doborâți, etc, igienizarea realizându-se astfel concomitent.

Tăierea arborilor care fac obiectul lucrărilor de igienă se poate face tot timpul anului fiind încadrată în categoria tăiere fără restricții. Fac excepție rășinoaselor afectate de gândaci de scoarță care este de preferat să se extragă înainte de zborul adulților.

Intensitatea (volumul de extras) lucrărilor de igienă este determinată de starea de fapt a arboretelor. Astfel, pe baza observațiilor de teren, se pot diferenția următoarele situații:

- dacă se constată că numărul arborilor de extras este mic și prin intervenția asupra lor nu se dereglează starea de masiv, se procedează la recoltarea acestora într-o singură repriză;

- dacă proporția arborilor de extras este mare, aceștia se vor extrage în 2-3 reprize, la interval de 2-3 (4) ani, pentru a nu se întrerupe dintr-o dată și exagerat de mult starea de masiv;

- în situația în care, prin recoltarea arborilor vătămați, consistența arboretului s-ar reduce sub 0,7 în arboretele tinere și sub 0,6 în cele mature și bătrâne (deci acestea ar deveni exploatabile după stare), este de preferat să se procedeze la refacerea lor prin tehnici specifice.

Masa lemnoasă de extras prin lucrări de igienă este inclusă în categoria produselor accidentale neprecomptabile (care nu depășesc 5 m³/an/ha, raportat la suprafața unității de producție din care fac parte arboretele parcurse, micșorată cu mărimea suprafeței periodice în rând a arboretelor în care se va interveni cu tratamente în deceniul următor).

Dacă volumul de extras prin lucrările de igienă depășește valoarea menționată, acesta este inclus în categoria produselor lemnoase precomptabile și se scade din posibilitatea de produse secundare.

Tăierile de îngrijire care se vor aplica în cadrul amenajamentului silvic al U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea în suprafețele ce se suprapun ariilor naturale protejate au fost prezentate detaliat în cadrul capitolului A.1.13.2. din prezentul studiu.

III. Lucrările de ajutorare a regenerărilor naturale și de împădurire

Regenerarea naturală este influențată decisiv de:

- biologia fructificării speciilor forestiere (capacitatea lor de regenerare vegetativă)
- cantitatea, calitatea și modul de împrăștiere a semințelor (lăstarilor) pe suprafața în curs de regenerare
- starea, desimea și structura arboretului pe picior devenit exploatabil sau de absența acestuia.

Întemeierea pe cale naturală a pădurii impune realizarea unor condiții de bază și anume:

- existența unui număr suficient de arbori valoroși (arbori apți de regenerare generativă sau vegetativă) împrăștiați corespunzător pe întreaga suprafață de regenerare sau capabili să asigure instalarea unei generații juvenile viabile și valoroase ca urmare a modului de diseminare a semințelor;
- recoltarea cu anticipație și deci excluderea de la reproducerea arborilor necorespunzători sau nedoriți ca specie, genotip sau fenotip;
- reglarea corespunzătoare a desimii arboretului parental în vederea realizării unor condiții ecologice favorabile instalării noii generații, corelată cu preocuparea pentru ținerea sub control a instalării altor populații (etaje) fitocenotice care pot prejudicia sau periclita instalarea regenerării în compoziția optimă dorită.

În zonele în care s-a declanșat exploatarea-regenerarea pădurii cultivate, dar instalarea naturală a semințișului este periclitată sau îngreunată și nesigură, se pot adopta, după împrejurări, unele lucrări sau complexe de lucrări specifice prezentate în continuare.

A. Lucrări necesare pentru asigurarea regenerării naturale

Se constituie ca o componentă indispensabilă și se integrează armonios în sistemul lucrărilor de îngrijire necesare în vederea producerii și conducerii judicioase a regenerării pădurii cultivate.

Obiectivele acestor lucrări sunt:

- crearea condițiilor corespunzătoare favorizării instalării semințișului natural, format
- din specii proprii compoziției de regenerare;
- realizarea lucrărilor de reîmpădurire și împădurire;
- consolidarea regenerării obținute; asigurarea compoziției de regenerare;
- selecționarea puieților corespunzători calitativ;
- consolidarea regenerării obținute;
- asigurarea compoziției de regenerare;
- remedierea prejudiciilor produse prin procesul de recoltare a masei lemnoase.

Asigurarea unei regenerări naturale de calitate presupune de multe ori completarea aplicării intervențiilor (tăieri de regenerare, tratamente) prin care se urmărește instalarea sau dezvoltarea semințișului cu anumite lucrări speciale, ajutătoare, care încetează o dată cu realizarea stării de masiv și constau din:

1. Lucrări pentru favorizarea instalării semințișului

Aceste lucrări se execută numai în porțiunile din arboret în care instalarea semințișului din speciile de bază prevăzute în compoziția de regenerare este imposibilă sau îngreunată de condițiile grele de sol și constau din:

a) Extragerea semințișurilor neutilizabile și a subarboretului. Semințișurile neutilizabile, precum și subarboretul care împiedica regenerarea naturală, se extrag odată cu efectuarea primei tăieri de regenerare, numai în porțiunile de arboret unde se apreciază că ar afecta instalarea și dezvoltarea semințișului de viitor. Este mai ales cazul arboretelor constituite din specii de umbră (brădet, amestecuri de fag și rășinoase, făgete), precum și al stejăretelor și mai ales gorunetelor unde semințișul de carpen s-a instalat abundent.

b) Înlăturarea păturii vii invadatoare, care prin desimea ei îngreunează regenerarea naturală. Astfel de situații crează specii din genurile *Rubus*, *Juncus*, *Athyrium*, *Luzula*, *Deschampsia*, alte graminee și mușchi (*Hylocomium*, *Polytrichum*, *Sphagnum*), care se îndepărtează în general în anii de fructificație a speciei de bază din compoziția de regenerare.

c) Strângerea resturilor de exploatare, care constă în adunarea crăcilor, iescarilor, materialului lemnos sau a altor resturi nevalorificabile, rămase după exploatare. Acestea se depun în grămezi sau șiruri (maroane) late de 1 m și dispuse pe linia de cea mai mare pantă pentru a evita rostogolirea lor peste semințiș.

2. Lucrări pentru asigurarea dezvoltării semințișului

Aceste lucrări se pot executa în semințișurile naturale din momentul instalării lor până ce arboretul realizează starea de masiv și constau din:

a) Descopleșirea semințișului. Prin această lucrare se urmărește protejarea semințișului imediat după instalarea acestuia, împotriva buruienilor care îi pun în pericol existența sau care pot să-i împiedice dezvoltarea. Descopleșirea se efectuează o dată sau de două ori pe an, prima intervenție făcându-se la o lună de la începerea sezonului de vegetație (pentru ca puietii să se fortifice înainte de venirea perioadei cu arșiță), iar cea de-a doua în septembrie, dacă există pericolul ca buruienile să determine la căderea zăpezii, prin înălțimea lor, culcarea puietilor.

b) receperea semințișului de foioase rănit prin lucrările de exploatare. Receperea semințișului de foioase vătămat prin exploatare, prin tăierea de la suprafața solului, se face în timpul repausului vegetativ, pentru a menține puterea de lăstărire a exemplarelor reperate. Extragerea puietilor vătămați în decursul lucrărilor de exploatare se face pe măsură ce aceștia devin dăunători celor viabili, evitându-se astfel riscul descoperirii solului. Un efect cultural similar și având cheltuieli minime se obține și prin tăierea a numai 2-3 verticile ale puietilor vătămați.

c) înlăturarea lăstarilor. Lucrarea se execută în salcâmete, șleauri de luncă, de câmpie și de deal și urmărește extragerea exemplarelor din lăstari care, prin vigoarea de creștere, tind să copleșească puietii din sămânță sau drajonii.

d) împrejmuirea suprafețelor. Aceasta urmărește să prevină distrugerea semințișurilor prin pășunatul animalelor domestice și sălbatice și este recomandată să fie dublată de executarea gardurilor vii.

B. Lucrări de regenerare și împăduriri

Regenerarea arboretelor, ca proces de asigurare a continuității arboretelor, a perenității pădurilor, se poate realiza prin două metode: regenerarea naturală și regenerarea artificială.

Este în majoritate acceptată ideea că regenerarea naturală asigură constituirea unor arborete foarte valoroase, cu o productivitate ridicată și un înalt grad de stabilitate, ce își exercită cu maximă eficiență funcțiile atribuite. În baza acestei concepții, principiile de

gospodărire rațională a pădurilor recomandă, în mod justificat, aplicarea tăierilor bazate pe regenerarea naturală în toate cazurile în care acest lucru este posibil.

Totuși, sunt anumite cazuri care reclamă folosirea regenerării artificiale ca ultimă posibilitate de perpetuare a generațiilor de arbori. În continuare vor fi prezentate cazuri care, prin diverse condiții staționale, impun ca regenerarea pădurii să se realizeze printr-o metodă mai puțin agreată, mai precis prin regenerarea artificială. Regenerarea artificială a acestor arborete permite pădurii să revină rapid în vechiul amplasament pentru a-și exercita funcțiile eco-protective.

Intervenții la fel de rapide se impun și în cazul arboretelor calamitate natural prin incendii, uscure anormală, atacuri de insecte, etc. În ambele cazuri, regenerarea artificială este singură alternativă aflată la îndemâna silvicultorilor și care oferă posibilitatea reintroducerii rapide a pădurii pe terenul pe care ea a mai existat.

În vederea creșterii productivității arboretelor se acționează pe foarte multe căi. Una din primele astfel de modalități privește principiul potrivit căruia un arboret, prin asortimentul de specii, trebuie să valorifice complet potențialul productiv al stațiunii. În baza acestui fapt, o mare importanță se acordă regenerărilor artificiale ce vizează arboretele degradate, brăcuite, derivate, care nu corespund din punctul de vedere al cantității și calității producției lor. Regenerarea naturală a acestor arborete este foarte greu de realizat (din cauza consistenței scăzute, înțelenirii solului, vitalității scăzute etc.) iar uneori nici nu este dorită păstrarea aceluiași asortiment de specii care și-a dovedit incapacitatea productivă. Regenerarea artificială este facilă și permite introducerea de noi specii care să valorifice la maxim potențialul stațiunii și să ofere o producție cantitativ și calitativ superioară.

Intervenția artificială poate uneori să aibă un caracter parțial, regenerarea în ansamblu având, în acest caz, un caracter mixt.

Putem vorbi despre un caracter parțial al regenerării artificiale atunci când se intervine într-un arboret care a fost supus tăierilor specifice regenerării naturale, în scopul realizării desimii optime pe întreaga suprafață. De asemenea, în același context, intervenția ce urmărește reglarea structurii compoziției viitorului arboret folosind regenerarea artificială are un caracter parțial.

Un ultim aspect legat de acest caracter parțial vizează posibilitatea introducerii artificiale într-un arboret regenerat natural a unor specii deosebite, care să ridice valoarea arboretului.

În aceste cazuri prezentate anterior, regenerarea artificială, chiar dacă nu este folosită integral pe toată suprafața ci doar parțial în zonele în care se dorește a se interveni, completează, ajută și ridică valoarea regenerării naturale, totul în scopul obținerii unui arboret care să corespundă exigențelor stațiunii și să valorifice cât mai bine potențialul ei productiv.

În concluzie folosirea regenerării artificiale este motivată de cazuri în care alte soluții sunt imposibil sau dificil de realizat din cauze de ordin silvicultural, staționale sau economic. De asemenea, atunci când reușita regenerării impune realizarea acesteia cât mai urgent sau când se dorește schimbarea asortimentului de specii a unui arboret, regenerarea artificială va putea fi luată în considerare în mod complet justificat.

Potrivit normelor tehnice în vigoare, terenurile de împădurit sau reîmpădurit se încadrează în una din următoarele categorii:

- a) terenuri lipsite de vegetație lemnoasă și anume:
 - poieni și goluri neregenerate din cuprinsul pădurii;
 - terenuri preluate în fondul forestier, destinate împăduririi;
 - terenuri fără vegetație lemnoasă ca urmare a unor calamități (incendii, rupturi și doborâturi de vânt, zăpadă, uscării în masă ș.a.);
 - suprafețe (parchete) rezultate în urma exploatării prin tăieri rase.

b) terenuri ocupate de arborete necorespunzătoare silvo-biologic și/sau economic ce urmează a fi reîmpădurite:

- suprafețe acoperite de arborete derivate provizorii (mestecănișuri, plopișuri de plop tremurător, arțărete, cărpinete, teișuri ș.a.)
- terenuri cu arborete slab productive ce nu se pot regenera natural;
- suprafețe cu arborete în care sunt necesare lucrări de ameliorare în scopul îmbunătățirii compoziției și/sau consistenței.

c) terenuri pe care regenerarea naturală este incompletă:

- suprafețe ocupate cu arborete parcurse cu lucrări de regenerare sub adăpost având porțiuni neregenerate sau regenerate cu specii neindicate în compoziția de regenerare, cu semințis neutilizabil, vătămat etc;
- teritorii ocupate cu arborete parcurse cu tăieri de crâng simplu, cu porțiuni neregenerate în care este indicată introducerea unor specii valoroase.

d) alte terenuri și anume:

- terenuri în care sunt necesare completări în plantații, semănături și butășiri directe;
- terenuri aflate în folosință temporară la alți deținători și reprimite în fondul forestier spre a fi împădurite (terenuri decopertate de stratul de sol, halde industriale, menajere etc).

Încadrarea suprafețelor ce necesită intervenții pentru instalarea culturilor pe categorii de terenuri împădurit, reîmpădurit este necesară, pentru că trebuie luate în considerare în stabilirea diferențiată a lucrărilor de pregătire a terenului și a solului, de alegere a speciilor, a metodelor de instalare a noului arboret, de îngrijire a culturilor până la realizarea stării de masiv.

C. Lucrări de completări în arborete care nu au închis starea de masiv

Sunt lucrări de împădurire ce se execută în regenerările naturale aflate în fazele de dezvoltare de semințis-desiș, deci curând după înlăturarea arboretului parental, la adăpostul căruia s-a instalat noua generație și înainte ca solul să-și piardă însușirile tipic forestiere. De asemenea, această lucrare se realizează în cazul plantațiilor efectuate recent însă cu reușită nesatisfăcătoare, în vederea completării golurilor din care puieții s-au uscat, au dispărut sau au fost afectați de diverși factori dăunători. Completările în regenerări naturale constituie categoria de lucrări de împăduriri cea mai frecvent aplicată în practica silvică, cu perspectiva creșterii ponderii acestora în măsura în care arboretele sunt optim structurate, corespunzătoare echilibrului ecologic.

În urma intervenției cu lucrări de împădurire rezultă arborete cu origine combinată, caracterul natural sau artificial al ecosistemului respectiv fiind imprimat în mare măsură de ponderea în suprafață a uneia sau alteia din cele două modalități de regenerare a pădurii.

Operațiunea devine oportună pentru regenerarea punctelor (locurilor) unde regenerarea naturală nu s-a produs sau semințisul natural instalat este neviabil, a fost grav vătămat și nu mai poate fi valorificat, aparține speciilor nedorite în viitoarea pădure, sau provine din lăstari în cazul unei regenerări mixte. Completările se vor face numai după evaluarea corectă (în fiecare an) a stării, desimii și suprafeței ocupate de semințisurile naturale. Pe această bază se va estima și prognoza cantitatea de material de împădurire necesară, sursa de aprovizionare, metoda, schema și dispozitivul de împădurire preferabil, perioada optimă de executare în teren.

D. Lucrări de îngrijire a culturilor tinere

În perioada de la instalare până la atingerea reușitei definitive, culturile forestiere au de înfruntat acțiunea multor factori dăunători, dintre care pe prim plan se situează concurența vegetației erbacee și a lăstarilor copleșitori, seceta și insolația, atacurile de insecte și bolile criptogamice, efectivele de vânat etc. Vulnerabilitatea culturilor în această

perioadă, îndeosebi în cazul folosirii puieților cu rădăcină nudă, este agravată și de șocul transplantării, la care se adaugă schimbarea de mediu, deosebit de însemnata, mai cu seamă în cazul folosirii unor specii în afara arealului lor natural între momentul plantării (semnării) și al închiderii masivului, concurența intra și inter-specifică între puieți este aproape inexistentă, dezvoltarea fiecărui exemplar fiind condiționată de propriul fond genetic, de caracteristicile fenotipice inițiale și de mediul de viață, care prezintă diferențieri de la un loc la altul, ca urmare a eterogenității însușirilor solului, a microclimatului local, a compoziției și densității covorului erbaceu etc. Datorită acestor factori, curând după înființare, în culturile forestiere se manifestă tendința ierarhizării exemplarelor în raport cu poziția lor relativă. Eterogenitatea condițiilor de mediu și a potențialului genetic al plantelor influențează în sens pozitiv sau negativ procesul creșterilor curente individuale, putând conduce în scurt timp la o pronunțată diferențiere dimensională a puieților și chiar la dispariția unui număr însemnat de exemplare. Fenomenul se poate solda cu consecințe negative în ceea ce privește uniformitatea închiderii masivului, în unele situații prelungind exagerat atingerea reușitei definitive.

În scopul diminuării efectelor negative ale factorilor de mediu, pentru evitarea pierderilor, crearea și menținerea unor condiții de creștere și dezvoltare favorabile tuturor puieților, culturile forestiere sunt parcurse după instalare cu lucrări speciale de îngrijire, constând în înlăturarea unor defecțiuni și omogenizarea condițiilor de vegetație la nivelul întregii populații.

În funcție de natura și scopul urmărit prin aplicare, lucrările se repetă în fiecare an, însă cu frecvență tot mai redusă pe măsură ce cultura se dezvoltă, este mai puțin vulnerabilă și prin caracteristicile ei se apropie de reușita definitivă.

Principalele lucrări de îngrijire aplicate în culturi forestiere tinere constau în receperea puieților, reglarea desimii, întreținerea solului și combaterea vegetației dăunătoare, precum și din executarea unor lucrări cu caracter special cum ar fi: fertilizarea și irigarea culturilor, elagaj artificial, tăierile de formare și stimulare, combaterea bolilor și dăunătorilor, etc.

E. Structuri create prin intervențiile silvice

Pentru a menține funcțiile diverse ale pădurii, este necesară o diversitate de forme (structuri și compoziții) ce pot fi obținute numai printr-o gamă largă de intervenții silviculturale. În Figura 6 se prezintă imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice. Intensitatea intervențiilor crește de la stânga la dreapta (de la tăieri rase la lucrări de conservare). Tăierile rase (a) produc arborete cu structuri uniforme (cu o singură clasă de vârstă - arborete echiene); cele succesive (b) și progresive (c), în funcție de perioada de regenerare, pot produce atât structuri uniforme cât și diversificate (arborete cu 2 clase de vârstă sau cu variația vârstelor arborilor mai mare de 20 ani (arborete relativ echiene sau relativ pluriene); lucrările de conservare (d) produc arborete cu structuri puternic diversificate (arbori de diverse dimensiuni aparținând mai multor generații), astfel că este acoperită întreaga gamă de vârste (arborete pluriene).

Pădurile fiind sisteme dinamice, se află într-o continuă schimbare. Ca urmare, fiecare stadiu de dezvoltare al arboretului, de la întemeierea lui până la regenerare, are în mod natural propria constelație de specii. Astfel, nu doar arboretele/pădurile aflate în stadiul de maturitate (pădurile cu structuri diversificate, cu mai multe etaje de vegetație și generații de arbori) au biodiversitate naturală.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

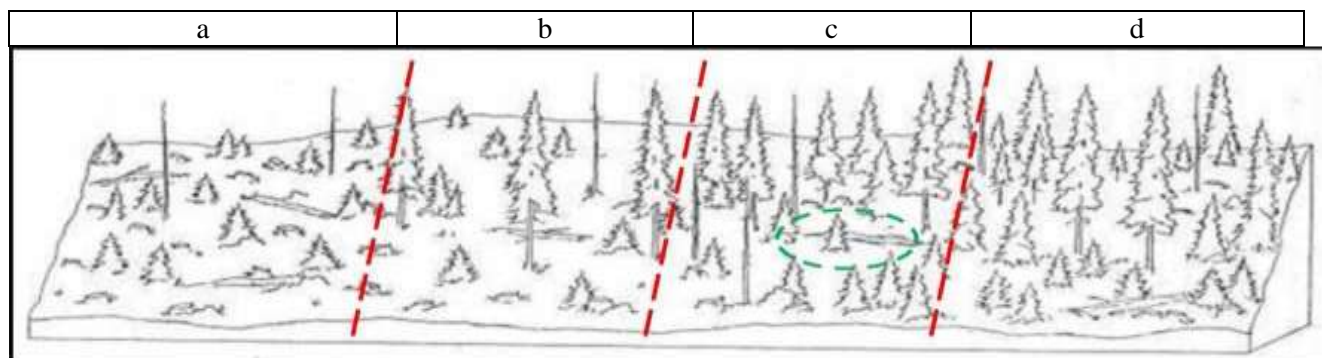

Fig. 1. Structuri ce pot fi create prin diferite tratamente silvice

Numeroase specii, pentru satisfacerea necesităților (hrană, adăpost, reproducere, creșterea puilor etc.), au nevoie de structuri diverse ale pădurii pe când altele sunt adaptate numai unei anumite structuri. Un exemplu simplu poate fi cerbul care folosește poienile și pădurile nou întemeiate (regenerări, plantații - înainte de a se închide starea de masiv) pentru hrană, pădurile tinere încheiate (desișurile) pentru a se feri de răpitori și pădurile mature pentru adăpost (Hunter, 1990). În același timp există și specii adaptate numai unei anumite structuri a pădurii. Figura 7 ilustrează aceste două situații folosind ca exemplu cerbul și ciocănițoarea.

Așadar, ideea de diversitate biologică nu trebuie abordată la nivel de arboret (subparcelă silvică sau unitate amenajistică) ci la nivel de pădure (ansamblu de arborete) și chiar de peisaj forestier. Realizarea unui amestec de arborete în diverse stadii de dezvoltare va asigura o diversitate de structuri și compoziții (de la simple la complexe) care va menține astfel întreaga paletă de specii caracteristice tuturor stadiilor succesionale. Un astfel de mozaic este deci de preferat promovării aceluiași tip de structură (aceluiași tip de tratament silvic) pe suprafețe extinse, indiferent dacă la nivel de arboret această structură este una diversificată.

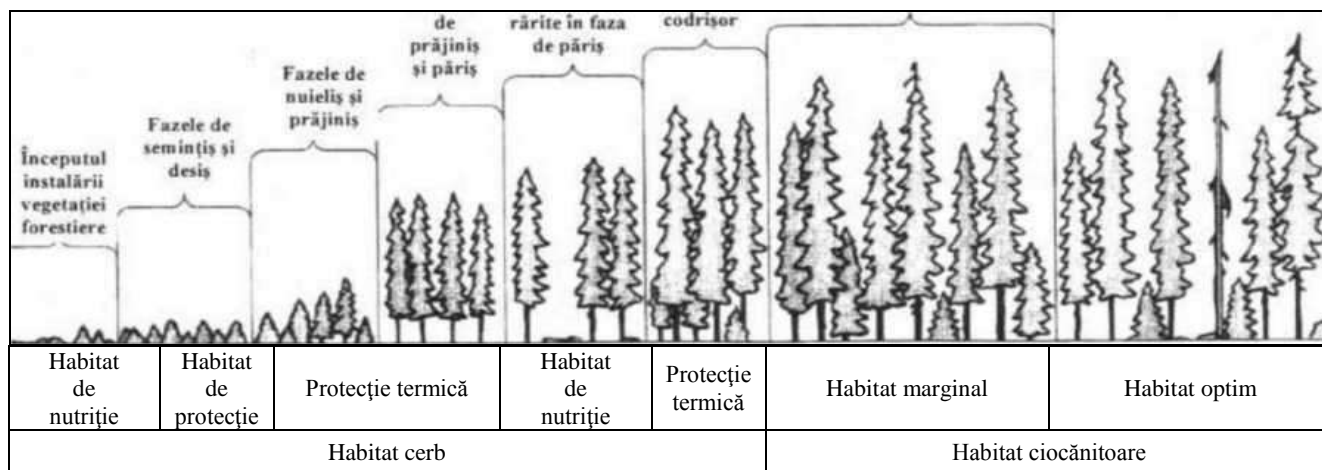

Fig. 2. Utilizarea diferențiată a structurilor arboretelor de către diferite specii

O structură diversificată la nivel de peisaj forestier (și chiar pe suprafețe mai mari) este benefică nu numai din punct de vedere biologic (al conservării biodiversității) ci și economic, permițând practicarea unei game largi de lucrări agricole și silvice și deci conviețuirea armonioasă dintre societatea umană și natură.

D.1.1. Impactul actual

Impactul actual constă în surse de emisie specifice activităților desfășurate de societățile care își desfășoară activitățile în interiorul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, jud. Vâlcea, precum și a activităților agricole desfășurate în imediata vecinătate a zonelor analizate, impact asupra solului datorat activităților antropice din zonă, precum și utilizarea drumurilor forestiere și a drumurilor publice ce traversează pădurea.

D.1.2. Impactul prognozat prin implementarea planului asupra factorilor de mediu

Formele de impact prognozate a se produce în urma implementării proiectului analizat sunt următoarele:

- impactul asupra calității factorilor de mediu: apa, aer, sol, zgomot;
- impactul asupra biodiversității locale;
- impactul asupra mediului social și economic.

A. Impactul asupra calității aerului

În cadrul județului Vâlcea, influența factorilor antropici asupra calității atmosferei, se manifestă frecvent fiind generată de activitatea industrială și traficul auto. În restul teritoriului, sursele de poluare sunt punctiforme și dispersate, influența lor asupra calității atmosferei fiind redusă.

Prin implementarea amenajamentului silvic propus, vor rezulta emisii de poluanți în aer în limite admisibile. Acestea vor fi:

- emisii din surse mobile (oxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, poluanți organici persistenti și pulberi) de la mijloacele de transport care vor deservi amenajamentului silvic. Cantitatea de gaze de eșapare este în concordanță cu mijloacelor de transport folosite și de durata de funcționare a motoarelor acestora în perioada cât se află pe amplasament;
- emisii din surse mobile (oxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, poluanți organici persistenti și pulberi) de la utilajele care vor deservi activitatea din amenajamentului silvic;
- emisii din surse mobile (oxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, poluanți organici persistenti și pulberi) de la mijloacele de tăiere (drujbe) care vor fi folosite în activitatea de exploatare a amenajamentului silvic;
- pulberi (particule în suspensie) rezultate în urma activităților de doborâre, curățare, transport și încărcare masă lemnoasă. Emisiile de suspensii rezultate pe durata lucrărilor în cadrul unui amenajament silvic sunt greu de cuantificat deoarece natura lucrărilor, mijloacele auto folosite precum și condițiilor meteorologice din perioada de exploatare pot influența cantitatea de pulberi (particule în suspensii) în zona de impact. Cantitatea de particule în suspensie este proporțională cu aria terenului pe care se desfășoară lucrările.

Impactul asupra poluării aerului în faza de execuție a planului este de tip:

- direct negativ - emisii datorate activităților de implementare a amenajamentului silvic, care pot afecta speciile de floră și faună a zonelor învecinate datorită sedimentării acestora;

- indirect negativ – posibile efecte negative asupra sănătății umane. Aceste efecte pot fi evitate/atenuate prin: măsuri operatorii – personalul operator va fi dotat cu echipament de protecție și măști cu filtru de hârtie, pentru a preveni inhalarea pulberilor.

Se poate afirma, totuși, că nivelul acestor emisii este scăzut și că nu depășește limite maxime admise și că efectul acestora este anihilat de vegetația din pădure.

Măsuri de diminuare a impactului

În activitatea de exploatare forestiera nu se folosesc utilaje ale căror emisii de noxe să ducă la acumulări regionale cu efect asupra sănătății populației locale și a animalelor din zonă. Pentru diminuarea impactului asupra factorului de mediu aer se impun o serie de măsuri precum:

- folosirea de utilaje și mijloace auto dotate cu motoare termice care să respecte normele de poluare EURO 3 – EURO 5;
- efectuarea la timp a reviziilor și reparațiilor a motoare termice din dotarea utilajelor și a mijloacelor auto;
- etapizarea lucrărilor silvice cu distribuirea desfășurării lor pe suprafețe restrânse (1-3 ha) de pădure;
- folosirea unui număr de utilaje și mijloace auto de transport adecvat fiecărei activități și evitarea supradimensionarea acestora;
- evitarea funcționării în gol a motoarelor utilajelor și a mijloacelor auto;
- utilizarea strictă a căilor de acces existente din interiorul amenajamentului silvic.

B. Zgomot și vibrații

Zgomotul și vibrațiile sunt generate de funcționarea motoarelor sculelor (ferăstraielor mecanice), utilajelor și a mijloacelor auto. Datorită numărului redus al acestora, soluțiilor constructive și al nivelului tehnic superior de dotare cantitatea și nivelul zgomotului și al vibrațiilor se vor situa în limite acceptabile. Totodată mediul în care acestea se produc (pădure cu multă vegetație) va contribui direct la atenuarea lor și la reducerea distanței de propagare.

Consecințe asupra calității solului prin implementarea proiectului

În activitățile de exploatare forestieră pot apărea situații de poluare a solului din cauza:

- eroziunii de suprafață în urma transportului necorespunzător (prin târâre sau semitârâre) a buștenilor;
- tasarea solului datorită deplasării utilajelor pe căile de acces;
- alegerea inadecvată a traseelor căilor provizorii de acces;
- pierderi accidentale de carburanți și/sau lubrifianți de la utilajele și/sau mijloacele auto care deservesc activitatea de exploatare forestieră;
- depozitarea și/sau stocarea temporară necorespunzătoare a deșeurilor.

Prin implementarea planului în zona propusă se va genera un potențial impact asupra factorului de mediu sol de tip:

- Direct – impact fizic negativ asupra solului, incluzând modificarea echilibrului existent al solului și impactul datorat lucrărilor propuse prin amenajamentul silvic. În timp ce ambele tipuri de impact sunt inevitabile, ambele sunt reversibile în aceeași măsură;
- Indirect – impact fizic negativ datorat eroziunii și alterării subsolului în urma lucrărilor executate în cadrul amenajamentului silvic, însă după terminarea lucrărilor zonele afectate se vor regenera rapid, având în vedere specificul zonei.

Măsuri de diminuare a impactului

În vederea diminuării impactului lucrărilor de exploatare forestieră asupra solului se recomandă luarea unor măsuri precum:

- adoptarea unui sistem adecvat de transport a masei lemnoase, evitându-se târârea acesteia, cel puțin acolo unde solul are compoziție de consistență „moale”, în vederea scoaterii acesteia pe locurile de depozitare temporară;

- alegerea de trasee ale căilor de scoatere a masei lemnoase cu o declivitate sub 20% (mai ales pe versanți);
- alegerea de trasee ale căilor de scoatere a masei lemnoase care să evite, pe cât posibil, coborâri pe pante de lungime și înclinație mari;
- alegerea de trasee ale căilor de scoatere a masei lemnoase care să parcurgă distanțe cât se poate de scurte;
- dotarea utilajelor care deserveșc activitatea de exploatare forestieră cu anvelope de lățime mare care să aibă ca efect reducerea presiunii pe sol și implicit reducerea fenomenului de tasare;
- refacerea portanței solului (prin nivelarea terenului) pe traseele căilor de scoatere a masei lemnoase, dacă s-au format șanțuri sau șleauri;
- platformele pentru depozitarea masei lemnoase vor fi alese în zone care să prevină posibilele poluări ale solului (drumuri forestiere, platforme asfaltate situate limitrof în zonă, etc.);
- drumurile destinate circulației autovehiculelor, inclusiv locurile de parcare vor fi selectate să fie în sistem impermeabil.
- pierderile accidentale de carburanți și/sau lubrifianți de la utilajele și/sau mijloacele auto care deserveșc activitatea de exploatare forestieră vor fi îndepărtate imediat prin decopertare. Pământul infestat, rezultat în urma decopertării, va fi depozitat temporar pe suprafețe impermeabile de unde va fi transportat în locuri specializate în decontaminare.

C. Consecințe asupra calității surselor de apă

U.P.I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, jud. Vâlcea este străbătut de mai multe pâraie, afluenți ai râului Topolog, cel mai important fiind Valea Scara. Din punct de vedere hidrografic aceste pâraie au caracter temporar, ele persistând în perioadele umede ale anului, în special toamna și primăvara.

Vegetația forestieră existentă în păduri are un rol deosebit de important în protejarea învelișului de sol și în reglarea debitelor de apă de suprafață și subterane, în special în perioadele când se înregistrează precipitații importante cantitativ.

În urma desfășurării activităților de exploatare forestieră și a altor activități silvice poate apare un nivel ridicat de perturbare a solului care are ca rezultat creșterea încărcării cu sedimente a apelor de suprafață, mai ales în timpul precipitațiilor abundente, având ca rezultat direct creșterea concentrațiilor de materii în suspensie în receptorii de suprafață. Având în vedere caracterul temporar al pâraielor nu preconizăm un impact negativ asupra factorului de mediu apă.

Totodată mai pot apărea pierderi accidentale de carburanți și lubrefianți de la utilajele și mijloacele auto care acționează în zona amenajamentului silvic analizat.

Impactul prognozat asupra factorilor de mediu apă:

- Direct negativ – rezultat ca urmare a spălării terenurilor/versanților în perioada lucrărilor de implementare a obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic analizat, de către apa din precipitații și antrenarea de sedimente către cursuri de apă nepermanente ce traversează zona analizată;

- Indirect negativ și rezidual – ca urmare a afectării calității apelor de suprafață datorate apelor pluviale și apelor uzate menajere rezultate din activitățile fiziologice ale personalului angrenat în implementarea obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic analizat.

Măsuri de diminuarea impactului asupra factorului de mediu apă

Pentru diminuarea impactului asupra factorului de mediu apă se impun următoarele măsuri:

- este interzisă depozitarea masei lemnoase în albiile cursurilor de apă;

- stabilirea căilor de acces provizorii la o distanță minimă de 1,5 m față de orice curs de apă;
- depozitarea resturilor de lemne și frunze rezultate și a rumegușului nu se va face în zone cu potențial de formare de torenți, albiile cursurilor de apă sau în locuri expuse unor posibile viituri care pot apărea în urma unor precipitații abundente căzute într-un interval scurt de timp;
- eliminarea imediată a posibilităților efecte produse de pierderi accidentale de carburanți și lubrifianți;
- este interzisă executarea de lucrări de întreținere a motoarelor mijloacelor auto sau a utilajelor folosite la exploatarea fondului forestier în zone situate în pădure, albiile cursurilor de apă;
- este interzisă alimentarea cu carburanți a mijloacelor auto sau a utilajelor folosite la exploatarea fondului forestier în zone situate în pădure, în albiile cursurilor de apă;
- evitarea traversării cursurilor de apă de către utilajele și mijloacele auto care deservește activitatea de exploatare.
- se construiesc podețe la trecerile cu lemne peste pâraiele văilor principale;

D.2. Impactul amenajamentului silvic asupra sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș

D.2.1 Impactul prognozat asupra habitatelor existente și integrității ariei

Rețeaua ecologică Natura 2000 urmărește menținerea, îmbunătățirea sau refacerea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din siturile Natura 2000, luând în considerare relațiile economice, sociale și culturale specifice la nivel regional și local ale fiecărui stat membru al Uniunii Europene. Prin urmare această rețea ecologică nu are în vedere altceva decât gospodăria durabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din siturile Natura 2000.

Însăși existența unor specii și habitate într-o stare bună de conservare, chiar în zone cu management activ așa cum sunt habitatele din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, atestă faptul că gestionarea durabilă a resurselor naturale nu este incompatibilă cu obiectivele Natura 2000.

De menționat este faptul că amenajamentele silvice pentru fondurile forestiere incluse în ariile naturale protejate de interes național sunt parte a planurilor de management.

În ceea ce privește habitatele, amenajamentul silvic analizat urmărește o conservare (prin gospodărire durabilă) a tipurilor de ecosisteme existente. Așadar este vorba de perpetuarea aceluiași tip de ecosistem natural (menținerea, refacerea sau îmbunătățirea structurii și funcțiilor lui). Lipsa măsurilor de gospodărire poate duce la declanșarea unor succesiuni nedorite, către alte tipuri de habitate. Astfel, măsurile de gospodărire propuse vin în a dirija dinamica pădurilor în sensul perpetuării acestora nu numai ca tip de ecosistem (ecosistem forestier) dar mai ales ca ecosistem cu o anumită compoziție și structură.

Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Măzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea prin măsurile de gospodărire propuse menține sau reface starea de conservare favorabilă a habitatelor naturale, prin gospodărirea durabilă a pădurilor.

Amenajamentul silvic a avut ca bază următoarele principii:

- principiul continuității exercitării funcțiilor atribuite pădurii;
- principiul exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție ori protecție;

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

- principiul valorificării optime și durabile a resurselor pădurii;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- principiul estetic, etc.

Având în vedere cele expuse/prezentate mai sus, putem concluziona că, măsurile de gospodărire a pădurilor, prescrise de amenajamentul silvic propus, sunt în spiritul administrării durabile a acestor resurse, fiind acoperitoare pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare atât a habitatelor forestiere luate în studiu, cât și a speciilor de interes comunitar ce se regăsesc în suprafața cuprinsă de el.

Impactul direct este manifestat asupra habitatelor forestiere identificate pe suprafața de aplicare a amenajamentelor silvice din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș. Asupra speciilor de interes comunitar din cadrul sitului se va exercita un efect redus și indirect. Impactul lucrărilor silvice asupra habitatelor s-a realizat prin analiza efectelor acestora asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare pentru fiecare tip de habitat identificat în cadrul U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Impactul lucrărilor asupra habitatelor prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
9130 – Păduri dacice de fag și carpen cu Carex pilosa								
1. Suprafața								
1.1. Suprafața minimă	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Fără schimbări	-
1.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Fără schimbări	-
2. Stratul arborescent								
2.1. Compoziția	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se asigură regenerarea naturală caracteristica tipului natural fundamental de pădure	-
2.2. Specii alohtone	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării speciilor alohtone	-
2.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	-
2.4. Consistența - cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	-
2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscarea, căzuți, ruptți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	-

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
2.6. Numărul de arbori aflați în curs de descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Fără schimbări	-
3. Semințișul								
3.1. Compoziția	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	-
3.2. Specii alohtone	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării speciilor alohtone	-
3.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	-
3.4. Grad de acoperire	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințișului existent utilizabil deja instalat fie instalarea unuia nou acolo unde nu există	-
4. Subarboretul								
4.1. Compoziție	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării arbuștilor	-
4.2. Specii alohtone	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării arbuștilor	-
5. Stratul ierbos și subarbustiv								
5.1. Compoziție	Se înlătura pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează dezvoltarea semințișului și a culturilor	-	-	-	-	-	Favorabil instalării speciilor ierboase	-
5.2. Specii alohtone	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării speciilor ierboase	-
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru	-	-	-	-	-	Neutru	-

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotecnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
9410 – Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană (Vaccinio-Piceetea)								
1. Suprafața								
1.1. Suprafața minimă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări
1.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări
2. Stratul arborescent								
2.1. Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Se asigură regenerarea naturală caracteristica tipului natural fundamental de pădure	Se asigură regenerarea naturală caracteristica tipului natural fundamental de pădure
2.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone
2.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	Promovează regenerarea naturală pe cale generativă	Fără schimbări	-	-	-	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure
2.4. Consistența - cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure
2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Elimină exemplarele uscate	-	-	-	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscarea, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscarea, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotecnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
2.6. Numărul de arbori aflați în curs de descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări
3. Semințișul								
3.1. Compoziția	Fără schimbări	Se corectează compoziția astfel încât să se apropie cât mai mult de cea corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure	Fără schimbări	-	-	-	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure
3.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Sunt utilizați puietți autohtoni	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone
3.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	Sunt utilizați puietți autohtoni obținuți pe cale generativă din surse controlate	Fără schimbări	-	-	-	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure
3.4. Grad de acoperire	Fără schimbări	Se ameliorează structura arboretului prin introducerea de puietți în golurile din care aceștia au dispărut din diverse cauze sau nu s-au instalat	Fără schimbări	-	-	-	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințișului existent utilizabil deja instalat fie instalarea unuia nou acolo unde nu există	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințișului existent utilizabil deja instalat fie instalarea unuia nou acolo unde nu există
4. Subarboretul								
4.1. Compoziție	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor
4.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințișului/ culturilor	Împăduriri/ Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
5. Stratul ierbos și subarbustiv								
5.1. Compoziție	Se înlătura pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează dezvoltarea semințișului și a culturilor	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase
5.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru	Pozitiv nesemnificativ	Pozitiv nesemnificativ	-	-	-	Neutru	Neutru

De menționat este faptul că 96% din arboretele acestei unități de producție provin din sămânță și 4% provin din plantații. Modul de regenerare, bun în prezent, se va îmbunătăți și mai mult în viitor prin promovarea regenerării naturale, adoptându-se tratamentele adecvate și ajutându-se regenerarea naturală din sămânță.

Cea mai valoroasă specie din cuprinsul unității de producție este molidul, specie de valoare și care contribuie decisiv la stabilitatea arboretelor și este reprezentată la nivel optim solicitat de etajele de vegetație și tipurile de pădure.

Ținând cont că în prezent structura fondului forestier pe specii, la data întocmirii amenajamentului, este 99MO1FA, prin amenajamentul U.P. I I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea se dorește a se atinge compoziția-țel 85MO10LA4DT1FA.

Pentru a se ajunge la compoziția-țel (optimă), în viitorul apropiat, se va urmări:

Pentru S.U.P. "A", normalizarea compoziției se va face în viitor prin tăierile de produse principale, unde se va urmări regenerarea naturală din sămânță, cu speciile principale de bază corespunzătoare tipului natural de pădure (MO), prin lucrări de împădurire și lucrări de îngrijire.

În S.U.P. "M", normalizarea compoziției se va face mult mai lent, aici executându-se doar tăieri îngrijire și conducere și tăieri de conservare, unde intensitatea intervențiilor este mult mai redusă, iar condițiile de vegetație sunt foarte vitrege (pantă mare, rocă la suprafață, gol alpin).

Lucrările de regenerare artificială (împăduriri propriu zise și completări) se vor executa pe o suprafață efectivă de 1,94 ha, cu MO și LA, folosindu-se un număr de 9700 de puiți: 5950 puiți de molid și 3750 puiți de larice.

Un alt aspect important o constituie și durata de implementare a prezentului amenajament silvic, trecerea de la structura actuală la compoziția țel se va realiza în decursul a mai multor decenii, realizându-se astfel o trecere aproape nesensibilă la nivelul speciilor.

Prin lucrările propuse prin prezentul amenajament silvic, se dorește atât menținerea stării de conservare actuale cât și îmbunătățirea acesteia.

Concluzionăm că lucrările propuse nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a habitatelor forestiere de interes comunitar pe termene mediu și lung.

Prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar. Anumite lucrări precum completările, degajările, curățirile, răriturile au un caracter ajutător în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare.

Pe termen scurt soluțiile tehnice alese contribuie la modificarea pe termen scurt a microclimatului local, respectiv al condițiilor de biotop, datorită, modificărilor structurilor orizontale și verticale (retenție diferită a apei pluviale, regim de lumină diferențiat, circulația diferită a aerului).

Aceste modificări au loc de obicei și în natură, prin prăbușirea arborilor foarte bătrâni, apariția iescarilor, atac al dăunătorilor fitofagi, doborâturi de vânt, etc.

Chiar dacă prevederile amenajamentului silvic analizat implică doar habitatele forestiere trebuie luate în considerare și speciile de interes comunitar care sunt prezente în situri și care utilizează pădurile ca habitat. Pentru asigurarea unei stări de conservare favorabilă a acestor specii, gospodărirea pădurilor trebuie:

- să asigure existența unor populații viabile;
- să protejeze adăposturile acestora, locurile de concentrare temporară;
- să asigure, acolo unde este nevoie, coridoare necesare pentru conectivitatea habitatelor fragmentate.

Pentru realizarea condițiilor necesare asigurării stării de conservare favorabilă a speciilor (toate condițiile necesare acestora atât pentru reproducere dar și pentru hrănire, camuflare, protecție termică, etc.) este necesar un ansamblu de structuri (adică nu doar pădure bătrână, arbori de dimensiuni mari, scorburoși, etc.), ca urmare, mozaicul structural al arboretelor creat prin aplicarea prevederilor amenajamentului este benefic.

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

Astfel, existența populațiilor viguroase ale unor specii de interes comunitar în pădurile cu rol de producție (supuse managementului forestier activ), subliniază posibilitatea menținerii stării de conservare favorabilă a speciilor respective cu aplicarea regimului silvic (ansamblul de norme tehnice, economice și juridice) transpus în amenajamentul silvic.

Pentru a menține funcțiile diverse ale pădurii, este necesară o diversitate de forme (structuri și compoziții) ce pot fi obținute numai printr-o gamă largă de intervenții silviculturale.

În Figura C.2.1. Imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice se prezintă imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice. Intensitatea intervențiilor crește de la stânga la dreapta (de la tăieri rase la lucrări de conservare). Tăierile rase (a) produc arborete cu structuri uniforme (cu o singură clasă de vârstă - arborete echiene); cele progresive (c), în funcție de perioada de regenerare, pot produce atât structuri uniforme dar și diversificate (arborete cu 2 clase de vârstă sau cu variația vârstelor arborilor mai mare de 20 ani - arboretate relativ echiene sau relativ pluriene); lucrările de conservare (d) produc arborete cu structuri puternic diversificate (arbori de diverse dimensiuni aparținând mai multor generații - este acoperită întreaga gamă de vârste - arborete pluriene).

Limitele trasate pe figură sunt cu caracter orientativ (linie punctată roșie - limita între tratamente; linie punctată verde - ochi deschis prin tăiere progresivă). Combinarea acestora, în funcție de realitățile din teren, produc structuri din cele mai variate, (imaginea este preluată din O'Hara et al. 1994 și prelucrată).

Figură C.2.1. Imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice

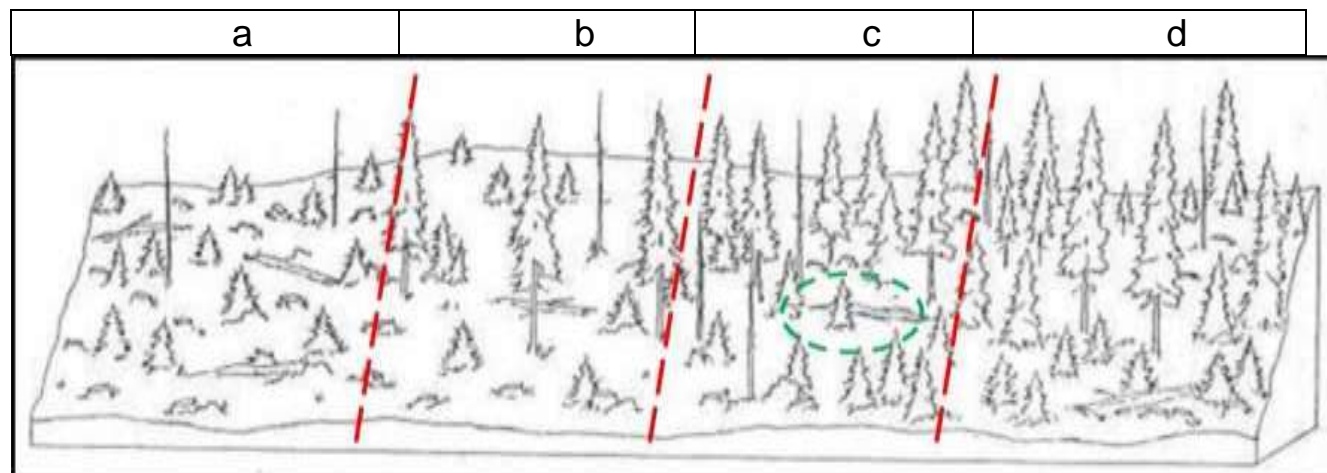
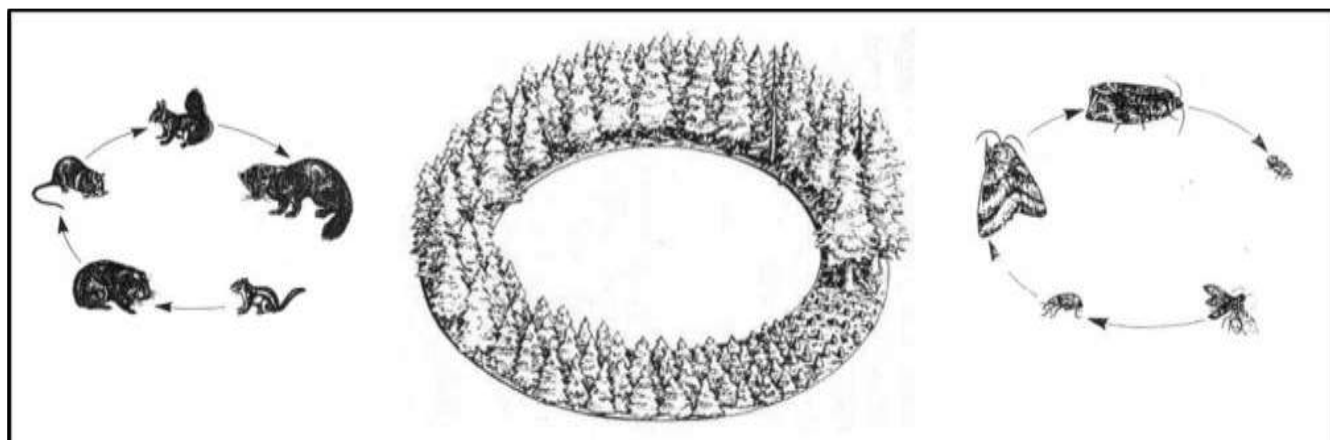

Figura C.2.2. Succesiunea stadiilor de dezvoltare a arboretelor (de la instalare până la maturitate) și succesiunea speciilor adaptate diferitelor structuri (preluată din Hunter 1999 și prelucrată:

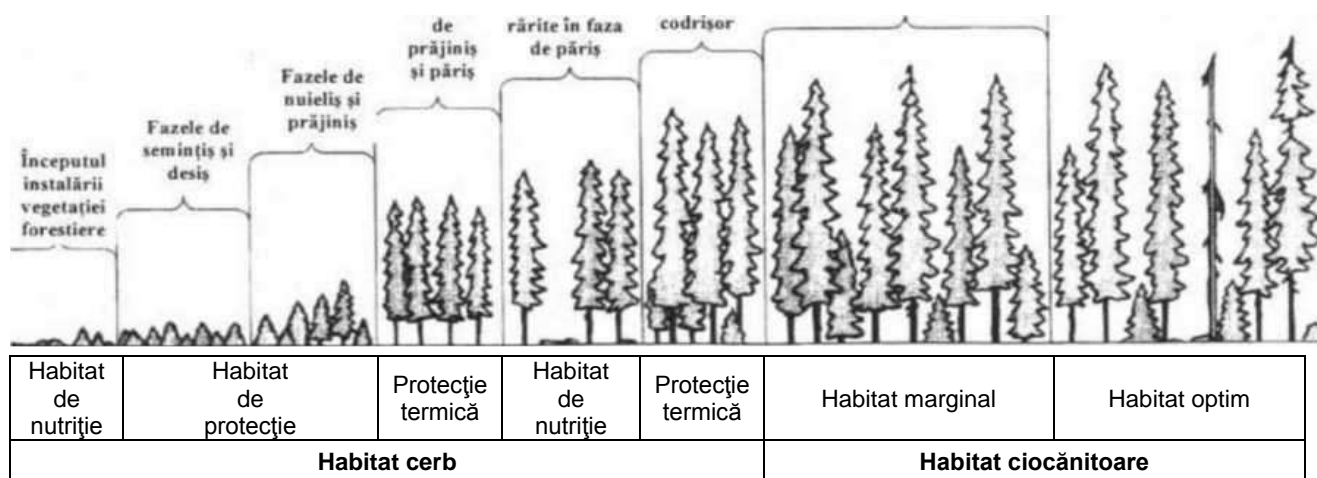
Pădurile fiind sisteme dinamice, se află într-o continuă schimbare. Ca urmare, fiecare stadiu de dezvoltare al arboretului, de la întemeierea lui până la regenerare, are în mod natural propria constelație de specii.

Astfel, nu doar arboretele/pădurile aflate în stadiul de maturitate (pădurile cu structuri diversificate, cu mai multe etaje de vegetație și generații de arbori) au biodiversitate naturală. Pădurea în toate stadiile sale de dezvoltare prezintă biodiversitate specifică.

Numeroase specii, pentru satisfacerea necesităților (hrană, adăpost, reproducere, creșterea puilor etc.), au nevoie de structuri diverse ale pădurii pe când altele sunt adaptate numai unei anumite structuri.

Un exemplu simplu poate fi cerbul care folosește poienile și pădurile nou întemeiate (regenerări, plantații - înainte de a închide starea de masiv) pentru hrană, pădurile tinere încheiate (desișurile) pentru a se feri de răpitori și pădurile mature pentru adăpost termic (Hunter, 1990). În același timp există și specii adaptate numai unei anumite structuri pădurii), așa-numitele specii specializate („specialist species” - Peterken 1996). Figura următoare ilustrează aceste doua situații folosind ca exemplu cerbul și ciocănitoarea.

Figura C.2.3. Utilizarea diferențiată a structurilor arboretelor de către specii diferite:

Așadar, ideea de diversitate biologică nu trebuie abordată la nivel de arboret (subparcelă silvică sau unitate amenajistică) ci la nivel de pădure (ansamblu de arborete) și chiar de peisaj forestier (land scape – Forman 1995). Realizarea unui amestec de

arborete în diverse stadii de dezvoltare va asigura o diversitate de structuri și compoziții (de la simple la complexe) care va menține astfel întreaga paletă de specii caracteristice tuturor stadiilor succesionale. Un astfel de mozaic este deci de preferat promovării aceluiași tip de structură (aceluiași tip de tratament silvic) pe suprafețe extinse, indiferent dacă la nivel de arboret această structură este una diversificată. O structură diversificată la nivel de peisaj forestier (și chiar pe suprafețe mai mari) este benefică nu numai din punct de vedere biologic (al conservării biodiversității) ci și economic, permițând practicarea unei game largi de lucrări agricole și silvice și deci conviețuirea armonioasă dintre societatea umană și natură.

D.2.2 Impactul prognozat asupra populațiilor de plante

Prin realizarea lucrărilor de exploatare propuse prin prezentul amenajament silvic, impactul asupra asociațiilor vegetale, precum și impactul asupra populațiilor de plante nu vor suferi modificări esențiale.

Având în vedere natura lucrărilor, starea de conservare a speciilor din interiorul sitului Natura 2000, precum și gradul ridicat de regenerare a speciilor din interiorul ariilor naturale protejate, impactul va fi de scurtă durată, pe suprafețe restrânse, fără a modifica/diminua asociațiile vegetale prezente respectiv a speciilor de interes comunitar/național semnalate în situl de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar – Campanula serrata, Tozzia carpathica, Drepanocladus vernicosus, Meesia longiseta, Eleocharis carniolica, Liparis loeselli, Poa granitica subsp. disparillis prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a. Suprafața									
a.1 Suprafața minimă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
a.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b. Etajul arborilor									
b.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
c. Semințșul (doar în arborete sau terenuri în curs de regenerare)									
c.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.4 Grad de acoperire	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d. Subarboretul									
d.1 Compoziția floristica	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
e. Stratul ierbos									
e.1 Compoziția	Impact pozitiv datorat inspectării zonelor în care se vor implementa lucrările prezentului amenajament silvic de către o persoană specializată (biolog) cu indicarea, protejarea și conservarea speciilor de interes comunitar precum <i>Campanula serrata</i> , <i>Tozzia carpathica</i> , <i>Drepanocladus vernicosus</i> , <i>Meesia longiseta</i> , <i>Eleocharis carniolica</i> , <i>Liparis loeselii</i> , <i>Poa granitica subsp. disparillis</i>								
e.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	-	-	-	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări

Lista speciilor de plante (Campanula serrata, Tozzia carpathica, Drepanocladus vernicosus, Meesia longiseta, Eleocharis carniolica, Liparis loeselli, Poa granitica subsp. disparillis) prezente în aria naturală protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș cuprinde 7 specii de plante de interes comunitar, enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE. Aceste specii, deși sunt prezente la nivelul sitului de interes comunitar analizat, au o prezență rară în habitatele forestiere care au făcut obiectul analizei. Speciile analizate sunt caracteristice unor ecosisteme deschise de tip fâneață, goluri cu o vegetație arboricolă redusă.

Planurile de amenajare a pădurilor nu vor avea ca și consecință degradarea statutului de conservare al speciilor, deoarece obiectul acestor planuri îl constituie suprafețele de pădure și nu vegetația din fânețuri/ goluri cu o vegetație arboricolă redusă.

Cu toate acestea, pentru menținerea statutului de conservare este necesară protejarea habitatelor în care trăiesc speciile de plante. În actele de reglementare pentru exploatarea masei lemnoase vor fi cuprinse măsuri stricte de menținere a biotopului prin interzicerea depozitării de masă lemnoasă și amplasarea de rampe de încărcare, organizări de șantier, etc pe suprafețe unde speciile au fost identificate de către persoane specializate (biologi).

D.2.3. Impactul prognozat în asupra nevertebratelor

Considerăm că, prin măsurile de gospodărie propuse habitatelor forestiere din cadrul amenajamentului silvic, se ajunge la menținerea sau chiar îmbunătățirea stării de conservare favorabile atât a speciilor menționate în siturile Natura 2000, cât și a celorlalte specii identificate în interiorul ariilor naturale protejate. Având în vedere mobilitatea foarte mare a speciilor de nevertebrate: Euplagia quadripunctaria, Lycaena dispar, Ophiogomphus Cecilia, Rosalia alpina, Euphydryas aurinia, Pholidoptera transsylvanica, Carabus hampei, Chilostoma banaticum, Lucanus cervus, Morimus funereus, Osmoderma eremita, Stephanopachys substriatus semnalate în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, nu preconizăm nici un impact negativ asupra acestora datorat implementării obiectivelor prevăzute în Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar – Euplagia quadripunctaria, Lycaena dispar, Ophiogomphus Cecilia, Rosalia alpina, Euphydryas aurinia, Pholidoptera transsylvanica, Carabus hampei, Chilostoma banaticum, Lucanus cervus, Morimus funereus, Osmoderma eremita, Stephanopachys substriatus prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Rărituri	Curățiri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Suprafața									
a.1 Suprafața minimă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
a.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
Etajul arborilor									
b.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)
b.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Rărituri	Curățiri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)
a. Semințișul (doar în arborete sau terenuri în curs de regenerare)									
c.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.4 Grad de acoperire	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d. Subarboretul									
d.1 Compoziția floristica	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
e. Stratul ierbos									
e.1 Compoziția	Impact pozitiv datorat interzicerii cositului, pășunatului, în interiorul siturilor de interes comunitar, factori ce pot perturba starea de conservare a speciilor de nevertebrate								
e.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	-	-	-	Neutru fără schimbări	Pozitiv nesimificativ	Pozitiv nesimificativ

Gradul impactării unui habitat forestier utilizat de insecte variază în funcție de diferitele tipuri de activități care au loc în cadrul aceluși habitat. Nivelul de impactare este dat atât de intensitatea și extinderea activității generatoare de impact, cât și de tipul de impact ce are loc în habitatul respectiv.

Impactul planurilor de amenajare a pădurilor asupra habitatelor utilizate de speciile de nevertebrate: *Euplagia quadripunctaria*, *Lycaena dispar*, *Ophiogomphus Cecilia*, *Rosalia alpina*, *Euphydryas aurinia*, *Pholidoptera transsylvanica*, *Carabus hampei*, *Chilostoma banaticum*, *Lucanus cervus*, *Morimus funereus*, *Osmoderma eremita*, *Stephanopachys substriatus*, care fac obiectul conservării în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, se pot încadra în patru mari categorii potențiale și anume: distrugerea habitatului, fragmentarea habitatului, simplificarea habitatului și degradarea habitatului.

Natura acestui impact depinde de tipul de stres exercitat de fiecare activitate asupra habitatului.

De exemplu, activitățile din amenajamentul silvic analizat includ înlăturarea arborilor, uscarea asociată a substratului pe care s-a aflat pădurea, eroziunea și sedimentarea solului din imediata vecinătate și disturbarea habitatului prin zgomot și activitate umană.

Simplificarea habitatelor forestiere ca urmare a tăierii arborilor include dispariția din acestea a componentelor ecosistemului cum ar fi arborii căzuți sau a buștenilor (lemnul mort), dispariția microhabitatelor (cum ar fi cuiburile sau vizuinile) sau care au fost făcute de neutilizat de către intervenția antropică. În mod normal, alterarea structurii verticale a habitatului duce la reducerea diversității speciilor. Diversitatea structurală a habitatului oferă mai multe microhabitate și permite interacțiuni mult mai complexe între specii.

În timp ce tăierile într-o pădure nu sunt în mod obligatoriu o formă de modificare a habitatului, tăierea preferențială a anumitor arbori din acea pădure reprezintă o formă de simplificare a habitatului. În timpul tăierilor selective, nu numai compoziția speciilor se schimbă, dar tăierile creează mai multe microclimate extreme care sunt de obicei mai calde, mai reci, mai uscate și mai puțin ferite de vânt decât în pădurile naturale.

Impactul activităților cu potențial degradativ asupra insectelor depinde de vulnerabilitatea acestora, precum și de contribuția relativă a impacturilor cumulative și interactive. Sensibilitatea populațiilor de insecte este determinată de rezistența acestora la schimbări (capacitatea de a rezista degradărilor) și vitalitate (capacitatea de a restabili populații viabile în condițiile schimbate).

Aplicarea planului de amenajare al pădurilor nu va avea un impact negativ semnificativ asupra populației de *Euplagia quadripunctaria*, *Lycaena dispar*, *Ophiogomphus Cecilia*, *Rosalia alpina*, *Euphydryas aurinia*, *Pholidoptera transsylvanica*, *Carabus hampei*, *Chilostoma banaticum*, *Lucanus cervus*, *Morimus funereus*, *Osmoderma eremita*, *Stephanopachys substriatus* deoarece se propune conservarea arborilor bătrâni, precum și menținerea unor arbori uscați (căzuți și/sau în picioare), până la 3-5 exemplare la hectar. De asemenea se vor semna și menține diversele forme genetice, a tuturor speciilor existente (indiferent de proporția arboretelor), a speciilor arbustive care prezintă particularități privind forma, fenologia, etc.

Impactul negativ direct asupra nevertebratelor este local, în special asupra celor nezburătoare sau a celor cu mobilitate redusă va fi punctual, nu va afecta decât o mică fracțiune a populațiilor, care de altfel aparțin unor specii comune cu valoare conservativă redusă și capacitate de înmulțire mare a indivizilor. Cum populațiile mari de nevertebrate nu sunt strict localizate într-o singură zonă ori dependente de un habitat anume nu estimăm un impact negativ direct.

Impactul negativ indirect – nu este cazul.

Impact pozitiv – Nu este cazul.

D.2.4. Impactul prognozat asupra vertebratelor

Pentru principalele grupe de vertebrate inventariate se poate prognoza următorul impact:

Mamifere

Suprafața pentru care a fost realizat amenajamentul forestier conține habitate favorabile pentru speciile de mamifere (*Canis lupus*, *Lynx lynx*, *Ursus arctos*, *Lutra lutra*) și pentru speciile de chiroptere (*Barbastella barbastellus*, *Miniopterus schreibersii*, *Myotis bechsteinii*, *Myotis blythii*, *Myotis emarginatus*, *Rhinolophus ferrumequinum*, *Rhinolophus hipposideros*, *Myotis myotis*), semnalate în zona ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar – Canis lupus, Lynx lynx, Ursus arctos, Lutra lutra, Barbastella barbastellus, Miniopterus schreibersii, Myotis bechsteinii, Myotis blythii, Myotis emarginatus, Rhinolophus ferrumequinum, Rhinolophus hipposideros, Myotis myotis prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a. Suprafața									
a.1 Suprafața minimă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
a.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b. Etajul arborilor									
b.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
c. Semințșul (doar în arboree sau terenuri în curs de regenerare)									
c.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.4 Grad de acoperire	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d. Subarboretul									
d.1 Compoziția floristica	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
e. Stratul ierbos									
e.1 Compoziția	Impact pozitiv datorat interzicerii cositului, pășunatului, în interiorul sitului de interes comunitar, factori ce pot perturba starea de conservare a speciilor de mamifere								
e.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	-	-	-	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

Așa cum se poate observa din matricea de impact, în urma cuantificării impactului propus prin amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea populațiile speciilor de mamifere (Canis lupus, Lynx lynx, Ursus arctos, Lutra lutra, Barbastella barbastellus, Miniopterus schreibersii, Myotis bechsteinii, Myotis blythii, Myotis emarginatus, Rhinolophus ferrumequinum, Rhinolophus hipposideros, Myotis myotis) existente în zona ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș nu vor fi influențate în mod negativ. Având în vedere mobilitatea foarte mare a speciilor de mamifere semnalate atât în ariile naturale protejate cât și în vecinătatea acestora, impactul prevederilor amenajamentului silvic asupra speciilor este nesemnificativ, mai ales în contextul respectării măsurilor de reducere a impactului recomandate.

Impact negativ direct – mamiferele de talie medie și mică au o mobilitate mare și vor părăsi zona de influență a planului stabilindu-se în zonele din jurul amplasamentului.

Impactul negativ indirect – nu se preconizează un impact negativ indirect asupra mamiferelor din cadrul ori vecinătatea ariilor naturale protejate.

Impact pozitiv – nu este cazul.

Amfibieni și reptile

Ecosistemele existente în aceste situri ne îndreptățesc să afirmăm că în cazul speciilor de amfibieni și reptile (Bombina variegata, Triturus cristatus, Triturus montandoni, Triturus vulgaris ampelensis) există o rețea foarte densă de habitate disponibile pentru aceste specii. Numeroasele zone umede temporare evidențiate în lungul afluenților raului Topolog, atât din interiorul ariilor naturale protejate cât și în afara acestora, creează premise pentru înmulțirea, creșterea și dezvoltarea populațiilor acestor specii semnalate în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar – Bombina variegata, Triturus cristatus, Triturus montandoni, Triturus vulgaris ampelensis prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințişului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a. Suprafața									
a.1 Suprafața minimă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
a.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b. Etajul arborilor									
b.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
c. Semințișul (doar în arboree sau terenuri în curs de regenerare)									
c.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.4 Grad de acoperire	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d. Subarboretul									
d.1 Compoziția floristica	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
e. Stratul ierbos									
e.1 Compoziția	Impact pozitiv datorat interzicerii cositului, pășunatului, în interiorul sitului de interes comunitar, factori ce pot perturba starea de conservare a speciilor de amfibieni și reptile								
e.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	-	-	-	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări

Așa cum se poate observa din matricea de impact, în urma cuantificării impactului propus prin amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea populațiile speciilor de amfibieni și reptile (Bombina variegata, Triturus cristatus, Triturus montandoni, Triturus vulgaris ampelensis) existente în zona ariei naturale protejate de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, nu vor fi influențate în mod negativ. Ca urmare efectul eventualelor lucrări silvotehnice asupra populațiilor acestor specii este aproape nul, acestea reușind să se păstreze la nivelul siturilor Natura 2000 din zonă într-o stare bună de conservare.

Impactul negativ direct pentru speciile de amfibieni și reptile a căror prezență a fost semnalată în zona de studiu sunt strâns legate de zona analizată. Aceste specii se vor refugia odată cu începerea lucrărilor de implementare a obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic din zona de exploatare fiind afectate de zgomot, de vibrații prin urmare eventualele pierderi diminuându-se.

Impactul negativ indirect poate fi prognozat printr-o „restrângere a habitatelor” cauzate de lucrările temporare care se vor efectua în cadrul amenajamentului silvic, cu efect în migrarea speciilor de amfibieni și reptile către zonele din jur cu habitate care oferă condiții mai bune de hrănire și reproducere, numite habitate „receptori”.

Impact pozitiv – Speciile de reptile și amfibieni se vor refugia odată cu începerea lucrărilor prevăzute în amenajamentul silvic, existând posibilitatea dezvoltării în condiții mai bune de hrănire și reproducere în habitatele limitrofe.

Pești

Ecosistemele existente în acest sit ne îndreptătesc să afirmăm că în cazul speciilor de pești (Barbus petenyi, Cottus gobio, Eudontomyzon mariae, Romanogobio uranoscopus) există o rețea foarte densă de habitate disponibile pentru aceste specii. Pâraiele cu debit permanent și râul Topolog, atât din interiorul ariei naturale protejate cât și în afara acestora, creează premise pentru înmulțirea, creșterea și dezvoltarea populațiilor de pești semnalate în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar – Barbus petenyi, Cottus gobio, Eudontomyzon mariae, Romanogobio uranoscopus, prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințșului/ culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a. Suprafața									
a.1 Suprafața minimă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
a.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b. Etajul arborilor									
b.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice								
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Degajări	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
c. Semințșul (doar în arboree sau terenuri în curs de regenerare)									
c.1 Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
c.4 Grad de acoperire	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d. Subarboretul									
d.1 Compoziția floristica	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
d.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
e. Stratul ierbos									
e.1 Compoziția	Impact pozitiv datorat interzicerii cositului, pășunatului, în interiorul sitului de interes comunitar, factori ce pot perurba starea de conservare a speciilor de pești								
e.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	-	-	-	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări

Așa cum se poate observă din matricea de impact, în urma cuantificării impactului propus prin amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea populațiile speciilor de pești (Barbus petenyi, Cottus gobio, Eudontomyzon mariae, Romanogobio uranoscopus) existente în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș nu vor fi influențate în mod negativ. Ca urmare efectul eventualelor lucrări silvotehnice asupra populațiilor acestor specii este aproape nul, acestea reușind să se păstreze la nivelul siturilor Natura 2000 din zonă într-o stare bună de conservare.

Impactul negativ direct pentru speciile de pești a căror prezență a fost semnalată în zona de studiu este strâns legat de zona analizată. Aceste specii se vor refugia odată cu începerea lucrărilor de implementare a obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic din zona de exploatare fiind afectate de zgomot, de vibrații prin urmare eventualele pierderi diminuându-se.

Impactul negativ indirect poate fi prognozat printr-o „restrângere a habitatelor” cauzate de lucrările temporare care se vor efectua în cadrul amenajamentului silvic, cu efect în migrarea speciilor de pești către zonele din jur cu habitate care oferă condiții mai bune de hrănire și reproducere, numite habitate „receptori”.

Impact pozitiv – Speciile de pești se vor refugia odată cu începerea lucrărilor prevăzute în amenajamentul silvic, existând posibilitatea dezvoltării în condiții mai bune de hrănire și reproducere în habitatele limitrofe.

D.2.5. Concluzii generale privind impactul amenajamentului silvic asupra factorilor de mediu

Prin măsurile propuse de Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, jud. Vâlcea se realizează gospodăria durabilă a pădurilor, în concordanță cu principiile științifice moderne, cu regimul silvic și legislația actuală în vigoare, asigurând conservarea și ameliorarea ecosistemelor forestiere.

Prin implementarea prezentului amenajament silvic nu se fragmentează nici un habitat de interes comunitar și nu se realizează un impact negativ asupra ariei naturale protejate; dimpotrivă măsurile propuse conduc la realizarea permanenței pădurii prin conservarea habitatelor de interes comunitar și a speciilor de floră și faună existente.

Conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (intraspecifică, interspecifică, ecosistemică și al peisajelor) este una din legitățile care stau la baza întocmirii proiectului de amenajare a pădurilor.

Impactul amenajamentului silvic analizat, asupra speciilor și habitatelor din ariile naturale protejate poate avea unele componente negative, dar ele sunt nesemnificative. Odată cu aplicarea tratamentelor, a lucrărilor de îngrijire a arboretelor, împăduriri și a tăierilor de igienă are loc extragerea totală (cazul tăierilor de racordare din cadrul tratamentului tăierilor progresive) sau parțială a arborilor din cuprinsul arboretelor prevăzute cu astfel de lucrări.

Aceste procese, deși par că ar avea un impact negativ asupra ariei naturale protejate de interes comunitar, în realitate, efectele pe termen mediu și lung asupra pădurii în ansamblu sunt pozitive. Așa cum s-a menționat în capitolele anterioare, ansamblu de măsuri silviculturale propuse prin prezentul amenajament silvic, au rolul și scopul de a îndruma și conduce structura actuală a pădurilor spre o structură optimă din punct de vedere al eficacității funcționale, al conservării și ameliorării biodiversității.

Ca urmare a aplicării măsurilor silviculturale menționate, speciile de interes comunitar nu vor fi perturbate decât într-o mică măsură și pentru scurtă durată. În activitatea de exploatare se vor evita terenurile de hrană pentru vânat, culcușurile acestora, căile de trecere, astfel încât suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile

de hrană, odihnă și reproducere a speciilor de interes comunitar nu vor fi afectate și nici nu se vor diminua. Nu vor fi schimbări nici în densitatea populațiilor speciilor de interes comunitar ori național.

Nu se va reduce suprafața habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere a speciilor de interes comunitar. Având în vedere faptul că, prin aplicarea tratamentelor, vor fi înlocuite arboretele mature, ori cele uscate cu arborete tinere cu structuri apropiate cât mai apropiate de pădurea normală ori arborete care se pretează la condițiile climatice și pedologice din zona analizată, nu poate fi vorba de înlocuirea unor specii sau habitate. Dimpotrivă arboretele tinere pot oferi mai multe surse de hrană și locuri de adăpost decât cele mature.

În concluzie, amenajamentul și implementarea lui nu au un impact negativ care să afecteze semnificativ negativ situl de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Menționăm faptul că în documentul elaborat de Comisia Europeană și anume „Ghidul de interpretare – Natura 2000 și pădurile – Provocări și oportunități” indicațiile trasate pentru gospodărirea siturilor se bazează pe promovarea gospodăririi durabile și multifuncționale a pădurilor, principii care stau la baza activității de amenajare a pădurilor (amenajamentelor silvice) încă de la începuturile sale, ele fiind esența amenajamentelor.

D.2.6. Impactul cumulativ generat de planuri și proiecte existente, propuse sau aprobate

Zona studiată este amplasată în județul Vâlcea, într-o zonă puternic antropizată. Principalele activități existente în vecinătatea planului sunt reprezentate de activitățile agricole și silvice. Activitățile silvice se desfășoară pe baza unor planuri de amenajament, dezvoltate pe aceleași principii ca și amenajamentul silvic ce face obiectul acestui studiu. Conform legislației naționale, toate amenajamentele silvice se realizează pe baza normelor tehnice de amenajarea pădurilor ce stabilesc cadrul în care se stabilesc funcțiile social-economice și ecologice ale pădurii, respectiv obiectivele social-economice și ecologice de protecție ori producție. Normele tehnice de amenajarea pădurilor stabilesc de asemenea și cadrul tehnic în care soluțiile tehnice pot fi stabilite. În condițiile în care amenajamentele silvice vecine au fost realizate ori urmează a fi realizate în conformitate cu normele tehnice de amenajarea pădurilor și ținând cont de realitățile existente în teren, putem estima că impactul cumulat al acestor amenajamente silvice asupra integrității zonei studiate este de asemenea nesemnificativ.

D.2.7. Analiza impactului rezidual asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

În cazul habitatelor de interes comunitar impactul rezidual este minim și este datorat în principal modificărilor ce au loc la nivel de microclimat local, respectiv al condițiilor de biotop, ca urmare a modificărilor ce apar în structura orizontală și verticală a arboretelor (modificarea regimului de retenție a apei pluviale, modificarea cantității de lumină ce ajunge la suprafața solului, circulație diferită a aerului). Readucerea arboretelor la o structură normală va elimina acest inconvenient.

D.3. Cuantificarea impactului asupra biodiversității locale pe baza indicatorilor cheie

D.3.1. Procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut

În urma implementării prevederilor amenajamentului U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea, ținând cont de natura lucrărilor silvotehnice și de recomandările

din prezentul amenajament silvic, nu se va pierde nici un procent din suprafața habitatelor de interes comunitar existente în ariile naturale protejate. Amenajamentele silvice mențin sau refac starea de conservare favorabilă a habitatelor naturale, prin gospodărie durabilă, astfel nu se poate vorbi de pierderea unei suprafețe din habitatele identificate.

D.3.2. Procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar

Implementarea amenajamentului silvic, nu va conduce la pierderea din suprafețele habitatelor de interes comunitar semnalate în zona de impact, folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar ori național.

D.3.3. Fragmentarea habitatelor de interes comunitar

Prin activitățile propuse atât în faza de implementare a obiectivelor menționate în cadrul amenajamentului silvic cât și în perioada de exploatare nu vor avea ca efect fragmentarea niciunui habitat de interes comunitar ori național.

D.3.4. Durata sau persistența fragmentării

Nu este cazul. Neexistând o fragmentare a habitatelor nu există nici o durată a fragmentării.

D.3.5. Durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar

Perturbarea speciilor va avea o durată minimă, pe perioada lucrărilor silvotehnice propuse în prezentul amenajament silvic. Aceste perturbări vor fi reduse la minimum, ținând cont și de recomandările din prezentul studiu de evaluare adecvată. Nu va exista un impact de durată sau persistent la nivelul ariilor naturale protejate de interes comunitar existente.

D.3.6. Schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață)

Densitatea indivizilor vegetali în zona de implementare se va modifica mai ales în etapa de implementare a obiectivelor prevăzute în prezentul amenajament silvic ce se va realiza etapizat. Efectivele indivizilor vegetali au o putere de regenerare mare datorită unei bune fructificări/înmulțiri vegetative pe cale naturală. Exemplarele de faună care se vor retrage din zona propusă nu vor modifica semnificativ densitatea populațiilor în zonele adiacente. În urma implementării prevederilor amenajamentului propus, nu se vor produce schimbări în densitatea populațiilor speciilor de interes comunitar ori național.

D.3.7. Scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea amenajamentului

Având în vedere compoziția habitatelor observate și speciile identificate prognozăm o refacere rapidă a ecosistemului natural și a exemplarele de floră și faună prezente, chiar și fără măsuri de reducere a impactului, deoarece, pe de o parte impactul este nesemnificativ, iar pe de alta parte gradul de vulnerabilitate a florei, faunei, respectiv a ecosistemelor din zonă este redus.

D.3.8. Indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de sursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar

Implementarea proiectului propus nu va determina modificări legate de sursele de apă sau de alte resurse naturale care să poată determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar.

D.4. Evaluarea impactului cauzat de plan fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului

Impactul generat de implementarea planului este direct și nesemnificativ datorită faptului că aduce modificări majore habitatelor, asociațiilor vegetale precum și asupra populațiilor de floră, dar fără reducerea/afectarea unor specii de interes comunitar sau a unor specii cu regenerare dificilă.

D.5. Evaluarea impactului rezidual care va rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului

Nu a fost identificat un impact negativ rezidual al implementării prevederilor amenajamentului propus asupra habitatelor și speciilor pentru care a fost declarata aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru planul propus.

D.6. Evaluarea impactului cumulativ al planului propus cu alte planuri și proiecte fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului

Nu este cazul. Conform legislației naționale, toate amenajamentele silvice se realizează pe baza normelor tehnice de amenajarea pădurilor ce stabilesc cadrul în care se stabilesc funcțiile social-economice și ecologice ale pădurii, respectiv obiectivele social-economice și ecologice de protecție ori producție. Normele tehnice de amenajarea pădurilor stabilesc de asemenea și cadrul tehnic în care soluțiile tehnice pot fi stabilite. În condițiile în care amenajamentele silvice vecine au fost realizate ori urmează a fi realizate în conformitate cu normele tehnice de amenajarea pădurilor și ținând cont de realitățile existente în teren, putem estima că impactul cumulat al acestor amenajamente silvice asupra integrității zonei studiate este de asemenea nesemnificativ.

D.7. Evaluarea impactului rezidual care rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru planul propus cu alte planuri și proiecte

Ca urmare a implementării măsurilor de reducere a impactului asupra factorilor de mediu, și implicit asupra biodiversității din perimetrul studiat și imediata vecinătate a acestuia, dar și prin respectarea legislației de mediu, nu se preconizează un impact rezidual datorat implementării obiectivelor prevăzute în cadrul amenajamentului silvic al U.P. I Scara Măzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea.

**E. MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA HABITATELOR ȘI A
SPECIILOR DE INTERES COMUNITAR DIN ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ
DE INTERES COMUNITAR ROSCI0122 MUNȚII FĂGĂRAȘ SUPRAPUSE
PESTE SUPRAFAȚA U.P. I SCARA MĂZGAVU - COASTA LUNGEȘTI,
JUDEȚUL VÂLCEA**

**E.1. Identificarea și descrierea măsurilor de reducere care vor fi implementate
pentru fiecare specie și/sau tip de habitat afectat de plan și modul în care acestea
vor reduce/elimina impactul negativ asupra ariilor naturale protejate de interes
comunitar**

Aplicarea corespunzătoare a lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor și a tratamentelor este condiționată de efectuarea tăierilor în perioade (epoci) favorabile, perioade în care intervențiile respective se fac cu influențe ecologice negative minime asupra arboretelor.

În domeniul forestier, pentru o bună adoptare a lucrărilor silvotehnice la necesitățile de gospodărire a pădurii, se utilizează anul forestier, an care este cuprins între 1 septembrie și 31 august și care se suprapune de fapt peste un sezon de repaus vegetativ și un sezon de vegetație.

Extragerea masei lemnoase de pe cuprinsul unui parchet, corespunzătoare anului an de producție, se poate face în perioada cuprinsă între data de începere a anului forestier (1 septembrie anterior începerii anului de producție) și ultima zi a anului de producție în care este prevăzută a se face exploatarea (31 decembrie).

Termenele și epocile de recoltare a materialului lemnos

	Lucrarea	Epoca de execuție
	1. Tăieri de regenerare	
a	făgete, cvercinee și amestecuri de diverse foioase	
	tăieri de însămânțare în afara anului de fructificație abundentă sau mijlocie	în tot cursul anului
	tăieri de însămânțare în anul de fructificație	15. IX - 15. IV
	tăieri de luminare și lărgire a ochiurilor, precum și racordarea lor	15. IX - 15. IV
	2. Tăieri de îngrijire	
a	curățiri la foioase	în tot cursul anului
b	rărituri făgete gorunete, goruneto-făgete	în tot cursul anului
	3. Tăieri de produse accidentale și tăieri de igienă	
a	în arboretele fără regenerare	în tot cursul anului
b	când se urmărește regenerarea parțială din lăstari sau semințișul existent (sau când urmează a fi făcute semănături direct sub masiv)	15.IX-31.III

Perioadele prevăzute sunt maxime, în cazuri excepționale, în care sezonul de vegetație începe mai devreme sau se prelungeste toamna, se vor stabili epoci de recoltare adecvate.

Dar este cunoscut faptul că influențele negative ale activității de exploatare sunt cu atât mai mari cu cât acestea se desfășoară pe o perioadă mai lungă de timp. De aceea, în cadrul perioadelor (epocilor) în care este permisă desfășurarea activităților de exploatare se acordă durate de timp în care acestea trebuie să fie încheiate. Aceste durate se referă la aceleași procese de recoltare și colectare și sunt diferențiate în funcție de zona geografică în care se găsește amplasat parchetul și de volumul de masă lemnoasă de exploatat.

E.1.1. Măsurile de reducere a impactului cu caracter general propuse pentru amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea

Conform Comisiei Europene, Directoratul General pentru Mediu, Unitatea Natură și Biodiversitate, Secția Păduri și Agricultură, 2003, Natura 2000 și Pădurile – Provocări și oportunități, se disting următoarele măsuri conform obiectivelor următoare:

- menținerea sănătății și vitalității ecosistemelor de pădure – practicile de gospodărie a pădurilor trebuie să utilizeze cât mai bine structurile și procesele naturale și să folosească măsuri biologice preventive ori de câte ori este posibil. Existența unei diversități genetice, specifice și structurale adecvate întărește stabilitatea, vitalitatea și rezistența pădurilor la factorii de mediu adversi și aduce la întărirea mecanismelor naturale de reglare. Se vor utiliza practici de gospodărie a pădurilor corespunzătoare ca reîmpădurirea și împădurirea cu specii și proveniențe de arbori adaptate sitului precum și tratamente, tehnici de recoltare și transport care să reducă la minim degradarea arborilor și/sau a solului. Scurgerile de ulei în cursul operațiunilor forestiere sau depozitarea nereglementară a deșeurilor trebuie strict interzise;

- menținerea și încurajarea funcțiilor productive ale pădurilor (lemnoase și nelemnoase) – operațiunile de regenerare, îngrijire și recoltare trebuie executate la timp și în așa fel încât să nu scadă capacitatea productivă a sitului, de exemplu prin evitarea degradării arboretului și arborilor rămași, ca și a solului și prin utilizarea sistemelor corespunzătoare. Recoltarea produselor, atât lemnoase cât și nelemnoase, nu trebuie să depășească nivelul durabil pe termen lung iar produsele recoltate trebuie utilizate în mod optim, urmărindu-se rata de reciclare a nutrienților;

- menținerea, conservarea și extinderea diversității biologice în ecosistemele de pădure – planificarea gospodăriei pădurilor trebuie să urmărească menținerea, conservarea și sporirea biodiversității ecosistemice, specifice și genetice, ca și menținerea diversității peisajului. Amenajamentele silvice, inventarierea terestră și cartarea resurselor pădurii trebuie să includă biotopurile forestiere importante din punct de vedere ecologic și să țină seama de ecosistemele forestiere protejate, rare, sensibile sau reprezentative ca suprafețele ripariene și zonele umede, arii ce conțin specii endemice și habitate ale speciilor amenințate ca și resursele genetice în siturile periclitate sau protejate. Se va prefera regenerarea naturală cu condiția existenței unor condiții adecvate care să asigure cantitatea și calitatea resurselor pădurii și ca soiurile indigene existente să aibă calitatea necesară sitului. Pentru împăduriri și reîmpăduriri vor fi preferate specii indigene și proveniențe locale bine adaptate la condițiile sitului. Practicile de management forestier trebuie să promoveze, acolo unde este cazul, diversitatea structurilor, atât orizontale cât și verticale, ca de exemplu arboretul de vârste inegale, și diversitatea speciilor, arboret mixt, de pildă. Unele este posibil, aceste practici vor urmări menținerea și refacerea diversității peisajului. Arborii uscați, căzuți sau în picioare, arbori scorburoși, pâlcuri de arbori bătrâni și specii deosebit de rare de arbori trebuie păstrate în cantitatea și distribuția necesare protejării biodiversității luându-se în calcul efectul posibil asupra sănătății și stabilității pădurii și ecosistemelor înconjurătoare;

- menținerea și îmbunătățirea funcțiilor de protecție prin gospodărirea pădurii (mai ales solul și apa) – se va acorda o atenție sporită operațiunilor silvice desfășurate pe soluri sensibile/instabile sau zone predispuse la eroziune ca și celor efectuate în zone în care se poate provoca o eroziune excesivă a solului în cursurile de apă. Se va acorda o atenție deosebită practicilor forestiere din zonele forestiere cu funcție de protecție a apei, pentru evitarea efectelor adverse asupra calității și cantității surselor de apă. Se va evita de asemenea utilizarea necorespunzătoare a chimicalelor sau a altor substanțe dăunătoare ori a practicilor silviculturale neadecvate ce pot influența negativ calitatea apei.

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

Pentru menținerea stării de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar la nivelul unității administrate recomandăm următoarele:

- păstrarea arborilor cu scorbură ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări și mamifere mici – în toate unitățile amenajistice;

- arboretele ce au fost identificate ca fiind arborete cu stare nefavorabilă sau parțial favorabilă, în care au fost propuse lucrări de curățiri sau rărituri, vor fi conduse pentru a asigura îmbunătățirea stării de conservare. Aceste arborete necesită intervenții pentru reconstrucție ecologică, prin promovarea speciilor specifice habitatului, aflate diseminat sau în proporție redusă în arborete – în toate arboretele în care s-au propus rărituri sau curățiri;

- compozițiile-țel și compozițiile de regenerare vor fi adaptate pentru a asigura compoziția tipică a habitatelor – în unitățile amenajistice propuse pentru completări, împăduriri sau promovarea regenerării naturale;

- păstrarea a minim 3-5 arbori maturi, uscați sau în descompunere pe hectar, pentru a asigura un habitat potrivit pentru ciocănitari, păsări de pradă, insecte – în toate unitățile amenajistice;

- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor animale sensibile, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure – în toate unitățile amenajistice;

- menținerea pâraielor și râurilor din interiorul pădurii, într-un stadiu care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al amfibienilor, peștilor, insectelor etc.;

- menținerea terenurilor pentru hrana vânatului și a terenurilor administrative la stadiul actual evitându-se împădurirea/degradarea acestora;

- reconstrucția terenurilor a căror suprafața a fost afectată (învelișul vegetal) la finalizarea lucrărilor de exploatare și redarea terenurilor folosințelor inițiale;

- valorificarea la maximum a posibilităților de regenerare naturală din sămânță;

- conducerea arboretelor numai în regimul impus prin amenajamentul silvic propus (codru);

- executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp, să se aplice intervenții de intensitate redusă dar mai frecvente;

- evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase;

- folosirea în cazul regenerărilor artificiale numai de puiți produși cu material seminologic de origine locală care se pretează la condițiile climatice și pedologice din zona analizată;

- respectarea regulilor de recoltare a masei lemnoase și evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți;

- eliminarea tăierilor în delict;

- evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete;

- respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni, combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate, executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni;

- evitarea colectării concentrate și pe o durată lungă a arborilor prin târare, pe linia de cea mai mare pantă, pe terenurile cu înclinare mare, evitarea menținerii fără vegetație forestieră, pentru o perioadă îndelungată, a terenurilor înclinate, intervenția operativă în cazul apariției unor semne de torențialitate;

- se va urmări promovarea celui mai intensiv tratament posibil de aplicat, în cazul arboretelor ajunse la vârsta exploatabilității, tratament ce permite totodată și conservarea biodiversității;

- în ceea ce privește zonele în care se vor planta puieți, se recomandă evitarea lucrărilor mecanice, realizarea găurilor pentru plantarea puieților să se realizeze manual;

- o atenție sporită se va acorda arboretelor din grupa I - păduri cu funcții speciale de protecție, prin creșterea stabilității ecosistemice și asigurarea permanenței pădurii în spațiu și timp;

- conștientizarea turiștilor asupra necesității și beneficiile protejării habitatelor forestiere și informarea corespunzătoare a cestora, fie prin amplasarea unor bannere fie prin puncte de informare;

- educarea celor care intră în pădure în zona de agrement asupra posibilității declanșării unor incendii și întocmirea unor planuri de intervenție rapidă în caz de incendiu în interiorul pădurii;

- menținerea căilor de acces actuale din interiorul zonei analizate și interzicerea creării unor noi căi de acces;

- pentru speciile de plante și animale sălbatice terestre, acvatice și subterane, cu excepția speciilor de păsări, inclusiv cele prevăzute în anexele nr. 4 A (specii de interes comunitar) și 4 B (specii de interes național) din OUG 57/2007, precum și pentru speciile incluse în lista roșie națională și care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în afară lor, sunt interzise:

- orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;

- perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;

- deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;

- deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;

- depozitarea necontrolată a deșeurilor menajere și din activitățile specifice. Se va amenaja un loc special pentru depozitarea deșeurilor și se va asigura transportul acestor cât mai repede pentru a nu constitui un pericol pentru fauna din zonă.

În vederea prevenirii proceselor de degradare a solului (care ar putea fi generate în perioada tehnologiei de exploatare impusă prin prezentul amenajament silvic) și asigurării instalării și dezvoltării semințurilor utile, se impune luarea unor măsuri corespunzătoare în ce privește menținerea integrității ecosistemului forestier. În acest sens, în toate cazurile, vor fi respectate întocmai termenele și restricțiile silviculturale privind recoltarea materialului lemnos, așa cum sunt ele înscrise în „Ordinul nr. 1540/2011 – Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și epocile de recoltare, colectare și transportul lemnului”.

Pentru realizarea în condiții bune a acestei tehnologii este necesară respectarea următoarelor reguli:

- exploatarea să se facă iarna pe un strat de zăpadă suficient de gros, care să asigure protecția semințurilor;

- durata de recoltare și scoatere a masei lemnoase din parchetele exploatare să nu fie mai mare de două luni și jumătate;

- tăierea arborilor se va face cât mai de jos, astfel încât înălțimea cioatelor să nu depășească 1/3 din diametru, iar la arborii mai groși să nu depășească 20 cm;

- doborârea arborilor se va face în afară ochiurilor sau a punctelor de regenerare, iar colectarea lemnului se va face pe trasee prestabilite.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

**E.1.2. Măsurile particulare referitoare la habitatele forestiere de interes comunitar
existente în cadrul U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatori ai stării de conservare		9130, 9410
1		2
La nivel de arboret	Compoziția	<ul style="list-style-type: none"> - substituirea arboretelor artificiale formate din specii alohtone cu arborete formate din specii caracteristice tipului natural fundamental; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere; - conducerea arboretelor, cu o pondere excesivă a speciilor invazive din cadrul pădurii (salcâm), către o compoziție apropiată de cea a tipului natural de pădure; - conducerea arboretelor astfel încât să fie asigurată stabilitatea acestora; - conservarea pădurilor naturale stabile și menținerea echilibrului în cadrul habitatelor; - promovarea nucleelor existente de regenerare naturală din specii valoroase, prin efectuarea de extracții de intensitate redusă. Aceste extracții vor viza, în primul rând, arborii cu defecte, unele exemplare din specii de valoare scăzută, recoltări din alte categorii de arbori limitându-se la strictul necesar impus de crearea condițiilor de menținere sau de dezvoltare a semințurilor instalate.
	Modul de regenerare	<ul style="list-style-type: none"> - să recurgă la regenerarea din lăstari doar în cazul arboretelor viguroase cu o compoziție consistentă satisfăcătoare din punct de vedere al tipului natural fundamental - pentru crearea unor condiții bune de regenerare, în cazul în care pătura erbacee este foarte bine dezvoltată, solul va fi mobilizat pe 30–40% din suprafața ce se urmărește a fi însămânțată, cu atenție însă pentru protejarea speciilor rare; - în cazul plantațiilor executate în zone și/sau perioade secetoase se recomandă receperea acestora, cu excepția plantațiilor realizate cu puiți cu rădăcina protejată.
	Consistența	<ul style="list-style-type: none"> - folosirea la plantare a unor scheme reale de puiți la hectar în funcție de necesarul real și valorificarea la maxim a semințurilor naturale existente; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp, să aplice intervenții de intensitate redusă dar mai frecvente; - executarea plantațiilor la momentul optim; - respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni și combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate plus executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; - interzicerea pășunatului în cadrul pădurii; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase.
La nivel de seminț	Compoziția	<ul style="list-style-type: none"> - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire; - executarea plantațiilor la momentul optim; - plantarea se va realiza în urma unor verificări în teren de personal specializat (biolog/silvicultor) cu indicarea caracteristicilor specific habitatului natural.
	Modul de regenerare	<ul style="list-style-type: none"> - pentru protejarea semințurilor de concurența speciilor ierboase și arbustive, se vor executa descopleșiri. Se recomandă ca în primii 2–3 ani de la instalare (până la atingerea unei înălțimi de 40–50 cm), în funcție de condițiile caracteristice fiecărui arboret, să se efectueze câte două descopleșiri pe an, una la începutul sezonului de vegetație (luna mai) și alta spre sfârșitul acestuia (lunile septembrie–octombrie); - este indicat ca recoltarea masei lemnoase să se facă iarna pe zăpadă, pentru a nu se vătăma semințul existent, solul și anumite specii cu valoare conservativă ridicată; - îngrijirea semințurilor și tinereturilor naturale valoroase, se vor efectua doar prin lucrări adecvate (descopleșire, recepere, degajare etc.) - potrivit stadiului lor de dezvoltare; - pentru menținerea unui echilibru la nivelul semințului se recomandă o atenție deosebită asupra factorilor biotici din imediata vecinătate a semințului, prin eliminarea/diminuarea buruienilor și paraziților vegetali ce pot afecta semințurile, precum și o atenție deosebită asupra insectelor și animalelor mici vătămătoare ale pădurii, dar și asupra animalelor mari care produc vătămări prin pășunat (bătătoresc solul, rup sau smulg semințul); - interzicerea pășunatului în cadrul pădurii; - în cazul în care se vor realiza lucrări de doborâre a arborilor și colectarea materialului lemnos se vor face astfel încât să nu se rănească arborii remanenți și să nu se distrugă porțiunile cu seminț deja instalat.
	Gradul de acoperire	<ul style="list-style-type: none"> - executarea plantațiilor la momentul optim; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire; - menținerea efectivelor de mamifere sălbatice (în special cervide) la valori optime și protejarea semințurilor și puiților în zonele sensibile; - gradul de acoperire se va realiza în urma unor investigații amănunțite de persoane abilitate/specializate (biologi /silvicultori) care vor indica zonele, densitatea și speciile folosite pentru lucrările de regenerare la nivelul habitatului analizat.
La nivel de subarboret	Gradul de acoperire	-

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Indicatori ai stării de conservare		9130, 9410
1		2
La nivel de strat ierbos	Gradul de acoperire	<ul style="list-style-type: none"> - pentru protejarea atât a stratului ierbos cât și a speciilor de interes comunitar existente în aria naturală protejată analizată, înainte de începerea unor lucrări prevăzute în prezentul amenajament silvic, recomandăm inspectarea zonelor de lucru de către o persoană specializată (biolog/ silvicultor) cu indicarea, protejarea, marcarea speciilor de interes comunitar existente în cadrul siturilor de interes comunitar; - se recomandă ca în primii 2–3 ani de la instalare (până la atingerea unei înălțimi de 40–50 cm), în funcție de condițiile caracteristice fiecărui arboret din cadrul habitatelor, să se efectueze câte doua descoperșiri pe an, una la începutul sezonului de vegetație (luna mai) și alta spre sfârșitul acestuia (lunile septembrie – octombrie); - evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete.
	Factori destabilizatori de intensitate ridicată	<ul style="list-style-type: none"> - folosirea la plantare a unor scheme greșite, neținând cont de gradul de suportabilitate a habitatului plus nevalorificarea la maxim a semințișurilor naturale existente; - neexecutarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp; - neaplicarea intervențiilor de intensitate redusă; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase; executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; - aplicarea unor lucrări de intensitate ridicată în arboretele tinere; - pășunatul în interiorul pădurii.
Măsuri particulare referitoare la factori cu potențial perturbator care trebuie avute în vedere pentru evitarea deteriorării stării de conservare a habitatelor forestiere		
	Măsura necesară	<ul style="list-style-type: none"> - respectarea regulilor de recoltare a masei lemnoase și evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți; - folosirea în cazul regenerărilor artificiale numai de puiți produși cu material seminologic de origine locală, specifice fondului natural de pădure; - eliminarea tăierilor în delict; - conștientizarea turiștilor ce frecventează pădurea (în special a tinerilor) asupra necesității și beneficiile protejării habitatelor forestiere și informarea corespunzătoare a acestora; - evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete; - respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni plus combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate și executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; - educarea celor care intră în pădure asupra posibilității declanșării unor incendii și existența unor planuri de intervenție rapidă în caz de incendiu și existența unei echipări corespunzătoare stingerii incendiilor din zonă; - evitarea colectării concentrate și pe o durată lungă a arborilor prin târâre, pe linia de cea mai mare pantă, pe terenurile cu înclinare mare plus evitarea menținerii fără vegetație forestieră, pentru o perioadă îndelungată, a terenurilor înclinate și intervenția operativă în cazul apariției unor semne de torențialitate; - perioada de regenerare a fiecărui arboret va fi de minim 20 ani, cu 3–4 tăieri. Se vor deschide treptat ochiuri care vor fi lărgite pe măsură ce semințișul se dezvoltă. Ochiurile vor avea diametrul de 1.0–1.5 (2.0) înălțimi de arbore. Sunt de preferat ochiurile de formă eliptică și cu axa mare pe direcția est-vest; - în stațiunile cu uscăciune ridicată, pentru diminuarea evapotranspirației produse de vânturile calde și uscate, se recomandă menținerea unor liziere bogate în subarboret și specii arborescente secundare; - în arboretele ajunse la vârsta exploatabilității tehnice se recomandă aplicarea tratamentului tăierilor progresive; - în ultima pătrime a ciclului de viață al arboretelor, până la începutul tăierilor de produse principale, se vor aplica numai tăieri de igienă, cu recomandarea de a menține arbori uscați (căzuți și/sau în picioare), pentru conservarea biodiversității (până la 5 exemplare la hectar); - periodicitatea lucrărilor va fi adaptată caracteristicilor structurale ale fiecărui arboret (de la 7–8 ani la arboretele tinere, amestecate și de productivitate mijlocie/ superioară și până la 12 ani în cele mature, pure și de productivitate inferioară); - promovarea fenotipurilor valoroase din speciile principale (în primul rând sub raport biologic, dar și economic); - proporționarea optimă a compoziției; - pentru eficientizarea lucrărilor de rărituri, acestea se pot limita doar la promovarea unui anumit număr de arbori din speciile principale, răspândiți pe cât posibil uniform pe suprafața întregului arboret. Astfel, în funcție de numărul de exemplare care se doresc a fi obținute la vârsta exploatabilității pe hectar și de stadiul de dezvoltare în care se află arboretul în momentul aplicării lucrării, arborii de viitor pot fi însemnați (cel puțin în arboretele de productivitate superioară și mijlocie) și lucrările se pot aplica doar în jurul lor.

E.1.3. Măsuri de reducere a impactului asupra speciilor de interes comunitar semnalate în U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea

Așa cum s-a menționat în capitolele anterioare, chiar dacă prevederile amenajamentelor silvice implică doar habitate forestiere, trebuie luate în considerare și speciile de interes comunitar (și nu numai) care sunt prezente în Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș și care utilizează pădurea analizată ca zone de cuibărire, odihnă, hrănire, etc. Pentru asigurarea unei stări de conservare favorabile a acestor specii, se propun câteva măsuri de gospodărire ce trebuie avute în vedere de către beneficiarul amenajamentului silvic propus, pentru menținerea și îmbunătățirea stării de conservare favorabilă a speciilor de interes comunitar precum și a altor specii semnalate atât în aria naturală protejată cât și în vecinătatea acesteia.

Ca și măsuri generale pentru conservarea speciilor de floră și faună asupra ariilor naturale protejate din cadrul U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea recomandăm:

- să se respecte prevederilor amenajamentelor silvice;
- respectarea prevederilor legale în domeniul protecției mediului;
- asigurarea condițiilor tehnice și organizatorice pentru activitățile efectuate, astfel încât să se prevină riscurile pentru persoane, bunuri sau mediul înconjurător;
- întreținerea și repararea utilajelor din dotare se va realiza în ateliere mecanice specializate;
- la colectarea masei lemnoase se interzice târârea și depozitarea buștenilor în albiile pâraurilor;
- se va evita colectarea masei lemnoase pe timp nefavorabil (ploi);
- exploatarea masei lemnoase se va realiza astfel încât să se evite degradarea solului;
- în perioadele de îngheț/dezgheț sau cu precipitații abundente, în cazul în care platforma drumului auto forestier este îmbibată cu apă, se interzice transportul de orice fel;
- se vor nivela căile de scos-apropiat folosite la colectarea lemnului, după terminarea lucrărilor;
- se vor utiliza tehnologii de exploatare adecvate condițiilor de teren, în funcție de felul tăierii;
- se vor fasona coroanele arborilor separat la locul de doborâre, nu se vor scoate;
- arborii cu coroană, masa lemnoasă rezultată se va pachetiza în sarcini de dimensiuni reduse, astfel încât pentru scoaterea acestora să se evite degradarea solului, arborilor și semințșului;
- arbori nemarcați situați pe limita căilor de scos-apropiat, vor fi protejați obligatoriu împotriva vătămărilor, prin aplicarea de lugoane, țărushi și manșoane;
- doborârea arborilor se execută: în afara suprafețelor cu regenerare naturală sau artificială, pentru a se evita distrugerea sau vătămarea puietilor, respectiv pe direcții care să nu producă vătămări sau rupturi ale arborilor nemarcați;
- la tăierile cu restricții: colectarea lemnului se face în afara porțiunilor cu semințș, respectiv scosul lemnului se face prin târâre pe zăpadă și prin semitârâre sau suspendare, în lipsa acesteia;
- se interzice aplicarea tehnologiei de exploatare a arborilor cu coroană, varianta arbori întregi, cu excepția cazurilor în care operațiunea de scos-apropiat se realizează cu funiculare sau suspendat;
- la tăierile de produse principale cu restricții, resturile de exploatare se strâng pe cioate, în grămezi cât mai înalte, în afara ochiurilor sau zonelor cu semințș natural, fără a ocupa mai mult de 10% din suprafața parchetului;

- la terminarea exploatării parchetului se interzice abandonarea resturilor de exploatare pe văile și pâraiele din interiorul parchetelor;
- tăierea arborilor se realizează cât mai jos, astfel încât înălțimea cioatei, măsurată în amonte să nu depășească 1/3 din diametrul secțiunii acesteia, iar la arborii groși de 30 cm să nu depășească 10 cm;
- doborârea arborilor începe cu cei aninați și uscați;
- se interzice degradarea zonelor umede, desecarea, drenarea sau acoperirea ochiurilor de apă;
- tehnologia de exploatare a masei lemnoase din parchete care este diferențiată în funcție de tratamentul aplicat și de felul tăierii, nu trebuie să producă prejudicierea peste limitele admise de reglementările specifice, a arborilor nemarcați, degradarea solului și a malurilor de ape;
- este interzisă depozitarea materialelor lemnoase în albiile pâraielor și văilor sau în locuri expuse viiturilor;
- instalarea de funiculare, punctele de încărcare și descărcare se amplasează în afară suprafețelor de seminiș, iar arbori folosiți pentru ancorare se vor proteja cu manșoane;
- nu se vor amenaja depozite de carburanți în pădure și în apropierea cursurilor de apă;
- nu se vor executa în pădure lucrări de reparații a motoarelor, de schimbare a uleiului și încărcare a rezervoarelor auto cu combustibil;
- se interzice deversarea în apele de suprafață, apele subterane, evacuarea pe sol și depozitarea în condiții necorespunzătoare a uleiurilor uzate;
- este interzisă stocarea/depozitarea temporară a deșeurilor în pădure;
- se interzice folosirea utilajelor cu șenile la operațiunea de scosul-apropiatul materialului lemnos;
- se vor utiliza numai căile de acces și cele de transport forestier aprobate și prevăzute în planul de situație;
- în cazul unei amenințări iminente cu un prejudiciu asupra mediului sau în cazul producerii unui prejudiciu asupra mediului, se vor respecta și aplica prevederile OUG. nr.68/2007. În termen de două ore de la luarea la cunoștință a apariției amenințării, trebuie să informeze ANPM, Autoritatea pentru Protecția Mediului Vâlcea;
- să instruiască personalul de exploatare asupra măsurilor de protecție a mediului, a obligațiilor și responsabilităților ce le revin, precum și a condițiilor impuse prin prezentul studiu de evaluare adecvată;
- să ia toate măsurile de: prevenire și stingere a incendiilor, iar în caz de incendiu să intervină la stingerea incendiilor cu utilaje proprii și personalul muncitor existent până la intervenția altor autorități;
- prevenirea apariției focarelor de infestare a lemnului și a pădurii în parchetele de exploatare și în platformele primare.

**E.1.4. Măsuri de reducere impactului asupra speciilor de pești și amfibieni
semnalate în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș,
din U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Pentru menținerea stării de conservare favorabilă a populațiilor de pești și amfibieni semnalate în ariile naturale protejate din U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, se vor evita următoarele activități, ce pot avea un impact negativ asupra populațiilor de pești și amfibieni:

- tăierile în arborete situate pe malul râurilor și pâraielor în care trăiesc speciile de interes comunitar. În situația în care acest lucru nu este posibil se va păstra o bandă, așa numita zona tampon, de cel puțin 50 m pe ambele maluri în care nu se intervine cu tăieri;

- traversarea cursurilor de apă de către utilajele folosite în procesul de exploatare lemnoasă;
- depozitarea rumegușului, a resturilor de exploatare în albia râurilor și a pâraielor;
- abaterea cursurilor de apă;
- astuparea podurilor sau a podețelor cu resturi de exploatare;
- braconajul practicat la pescuit;
- utilizarea de substanțe chimice, poluante în procesul de combatere a unor dăunători ai pădurii. Se vor aplica pe scară largă metode de combatere integrată. Se recomandă utilizarea, în principal, a insecticidelor și fungicidelor selective, biodegradabile, biologice, ca să nu aibă efecte dăunătoare asupra omului și faunei și florei folositoare.

E.1.5. Măsuri de reducerea impactului asupra speciilor de nevertebrate semnalate în aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș, din U.P. I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

Pentru menținerea stării de conservare favorabilă a populațiilor de nevertebrate semnalate în aria naturală protejată din U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea, se vor avea în vedere următoarele:

- nu se vor amenaja depozite de carburanți în pădure și în apropierea cursurilor de apă;
- nu se vor executa în pădure lucrări de reparații a motoarelor, de schimbare a uleiului și încărcare a rezervoarelor auto cu combustibil;
- se interzice deversarea în apele de suprafață, apele subterane, evacuarea pe sol și depozitarea în condiții necorespunzătoare a uleiurilor uzate;
- este interzisă stocarea/depozitarea temporară a deșeurilor în pădure;
- interzicerea arderii vegetației din cadrul pădurii;
- menținerea unor arbori uscați (căzuți și/sau în picioare), până la 3-5 exemplare la hectar. De asemenea se vor semnala și menține diversele forme genetice, a tuturor speciilor existente (indiferent de proporția arboretelor), a speciilor arbustive care prezintă particularități privind forma, fenologia, etc;
- nerecoltarea în totalitate a trunchiurilor de lemn și menținerea în zonă a unor exemplare de arbori bătrâni și scorburoși;
- interzicerea cositului în interiorul ariei naturale protejate precum și evitarea pășunatului;
- în cazul unor aplicări de tratamente fitosanitare, recomandă consultarea unui specialist în domeniu;
- respectarea căilor de acces existente la nivelul ocolului silvic care administrează fondul forestier studiat.

E.1.6. Protecția fondului forestier al U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea

Desfășurarea normală a rolului de protecție a acestei subunități este frecvent perturbată de acțiunea unui complex de factori naturali și antropici nocivi, cum sunt: vântul, zăpada, uscarea anormală, bolile, insectele dăunătoare, acțiunea antropică (pășunatul abuziv, tăierile în delict), etc.

Combaterea dăunătorilor biotici se face prin urmărirea atentă a dezvoltării populațiilor de insecte și măsuri profilactice în vederea frânării realizării gradației maxime.

Recunoașterea factorilor menționați, evaluarea efectelor și mai ales stabilirea măsurilor ce pot fi luate pentru prevenirea, diminuarea și înlăturarea consecințelor provocate de acești factori, trebuie să reprezinte o preocupare importantă a personalului silvic, cu atât mai

oportună cu cât, în ultimul timp sunt tot mai frecvente daunele aduse pădurii de factorii enumerați.

Având în vedere cele mai sus menționate s-a considerat oportună elaborarea unor soluții privind protecția fondului forestier, pornind de la ipoteza, verificată în foarte multe situații, potrivit căreia ecosistemele naturale și cele cvasinaturale au cele mai mari șanse de reușită în condițiile acțiunii factorilor destabilizatori.

Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă

În general, arboretele de tip natural din cadrul U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea au suferit doborâturi și rupturi de vânt cu caracter izolat pe 113,80 ha și doborâturi de vant destul de frecvente pe 1,40 ha.

Pentru viitor, se va evita crearea de arborete pure de molid; această specie va fi introdusă ca specie de amestec în brădeto-făgete și făgete, în completarea regenerării naturale.

Crearea de arborete amestecate, din specii autohtone corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure, este indicată pentru mărirea rezistenței arboretelor la acțiunea mecanică negativă a vântului și a zăpezii.

Executarea la timp și în mod corespunzător din punct de vedere tehnic a lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor este obligatorie, prin aceasta mărindu-se rezistența arboretelor la doborâturi și rupturi de vânt și zăpadă. La marginea de masiv se vor crea liziere de acoperire capabile să diminueze acțiunea vânturilor puternice asupra arboretelor.

Regenerarea pădurilor se va realiza numai pe cale naturală prin aplicarea tratamentelor la care regenerarea se va face sub masiv, urmărindu-se proporționarea speciilor astfel încât viitoarele arborete să constituie amestecuri valoroase rezistente la acțiunea factorilor externi dăunători.

La introducerea rășinoaselor în completarea regenerării naturale, o mare atenție se va acorda alegerii microstațiunilor în care vor fi instalate. Astfel, molidul va fi introdus în microstațiunile adăpostite, iar în zonele vântuite (culmi, partea superioară a versantului) va fi introdus laricele.

Protecția împotriva incendiilor

În deceniul expirat (2012-2021) în cadrul U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea nu s-au semnalat incendii.

Datele statistice cu privire la intensitatea și frecvența incendiilor în păduri arată că incendiile se înregistrează în lunile martie-aprilie, când intensitatea vânturilor este mai mare și în lunile august-septembrie, perioadă cu uscăciune puternică și căldură solară mare.

Pentru evitarea consecințelor negative ce se înregistrează în urma acțiunii focului este necesar ca ocolul silvic să revizuiască și să organizeze paza contra incendiilor în conformitate cu reglementările în vigoare.

În acest sens se vor lua următoarele măsuri:

- întocmirea planurilor de prevenire și stingerea incendiilor;
- procurarea și verificarea aparaturii pentru stingerea incendiilor;
- amenajarea punctelor pentru stingerea incendiilor;
- organizarea și instruirea formațiilor pentru stingerea incendiilor;
- organizarea pădurii în scopul prevenirii și limitării extinderii incendiilor, curățirea căilor de acces și eliberarea de materiale lemnoase a căilor și drumurilor utile desfășurării activității în pădure și a văilor din interiorul pădurii, crearea de fâșii și șanțuri contra incendiilor;

- reglementarea trecerii prin pădure;
- amenajarea locurilor de odihnă și fumat;
- afișarea de indicatoare și pancarte privind pericolul ce-l prezintă focul în pădure sau în apropierea acesteia;
- paza foarte atentă a fondului forestier în perioadele de secetă când litiera se aprinde ușor;
- organizarea tuturor lucrărilor ce se execută în pădure în conformitate cu normele de pază și stingerea incendiilor.

Pentru combaterea propriu-zisă a incendiilor și pentru ca intervenția să fie cât mai eficace, orice incendiu trebuie să fie depistat și anunțat în timp util. Anunțarea incendiilor prin mijloace cât mai rapide (telefon, radio) se impune ca o măsură de necesitate.

Pentru intervenția la un incendiu de pădure trebuie să se asigure materialul și mijloacele de stingere necesare, să se pregătească (prin conferințe, instructaje) populația spre a interveni în cazul în care au loc incendii (populația trebuie să cunoască sistemul de alarmare și să intervină cu mijloace proprii de stingere).

Modul de intervenție pentru stingerea unui incendiu de pădure depinde de caracterul acestuia (de litieră, de coronament, subteran, total) și de gradul de manifestare al acestuia.

Astfel, în cazul incendiului de litieră care se produce la suprafața terenului, arzând iarba și litiera, să atacă din flancuri cu vântul în spate, ghidându-l, pe cât posibil, spre un obstacol natural sau artificial, aplicându-se principiul gâtuirii.

În cazul incendiului de coronament, care se produce la nivelul trunchiului și coronamentului, stingerea devine mai greoaie. După caz, se iau măsuri de izolare, creând „spații de izolare” prin tăierea de arbori și așezarea lor cu vârful către incendiu și stropirea parțială a pământului cu substanțe chimice în spațiile create. Apa va fi folosită numai la arboretele cu înălțimi mici.

Protecția împotriva poluării industriale

Având în vedere faptul că pe teritoriul U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea nu există unități industriale producătoare de noxe care să afecteze arboretele din zonă, nu sunt necesare măsuri speciale de protecție a arboretelor în acest scop.

Totuși, pentru prevenirea unor astfel de fenomene se vor avea în vedere:

- prevenirea deversărilor în ape (izvoare, pâraie) a unor substanțe chimice sau petroliere, care ar putea rezulta în urma executării lucrărilor de conservare;
- promovarea structurilor naturale ale arboretelor, respectiv conservarea și realizarea de arborete rezistente la poluare, care prin propriile lor mijloace de reglaj, trebuie să facă față cât mai mult cu puțință la forțele dereglatoare ale noxelor;
- evitarea creării de arborete simplificate structural (de tipul monoculturilor), care contribuie la formarea de păduri foarte vulnerabile în viitor la acțiunea noxelor industriale;
- evitarea fertilizării, în anumite condiții a solurilor forestiere cu fertilizanți chimici;
- renunțarea la substituirea speciilor locale prin culturi instabile cu alte specii care sunt mai sensibile la poluare, având în vedere că la acțiunea acestui factor cedează mai repede arboretele artificiale, simplificate structural.

Protecția împotriva bolilor și dăunătorilor

În deceniul expirat (2012-2021), arboretele U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea au fost afectate de atacuri de dăunători sau boli pe o suprafață de 67,20 ha, fenomenul având o intensitate slabă.

Protecția împotriva bolilor și dăunătorilor se realizează prin asigurarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a pădurii.

Pentru valorificarea eficientă a funcțiilor multiple ale pădurii și asigurarea viabilității economice, a beneficiilor de mediu și sociale, este necesară menținerea unei stări de sănătate corespunzătoare a arboretelor. Microorganismele patogene și insectele vătămătoare sunt prezente în ecosistemele forestiere sub o mare diversitate specifică, spațială și temporală și, de cele mai multe ori, acțiunea lor are efecte negative atât asupra arborilor gazdă cât și asupra întregului ecosistem.

Pentru asigurarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a pădurii se recomandă măsuri preventive și măsuri represive de combatere a bolilor și dăunătorilor atunci când aceste adversități depășesc limitele capacității de suport a pădurii.

În privința măsurilor preventive vor fi avute în vedere următoarele:

- promovarea arboretelor de tip natural, pluriene, etajate și amestecate;
- promovarea speciilor forestiere autohtone, corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure și a formelor genetice rezistente;
- menținerea arboretelor la densități normale;
- împădurirea golurilor;
- efectuarea la timp și în mod corespunzător din punct de vedere tehnic a sistemului de lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor propus prin amenajamente (degajări, curățiri, rărituri, tăieri de igienă);
- respectarea regulilor de exploatare a masei lemnoase;
- protecția plantațiilor și semințurilor;
- protecția populațiilor de păsări folositoare și a furnicilor din genul Formica;
- interzicerea pășunatului în pădure;
- normalizarea efectivelor de vânat.

Pentru combaterea bolilor și dăunătorilor se vor utiliza metode de combatere biologică și integrată, bazate pe îmbinarea măsurilor silvotehnice și ecologice și cele specifice protecției pădurilor.

În cadrul măsurilor de protecție menționate, metodele de combatere integrată trebuie să ocupe un loc important, având în vedere atât eficacitatea și caracterul lor preventiv și curativ, cât și impactul redus asupra mediului și echilibrului ecosistemelor forestiere. În funcție de susceptibilitatea și vulnerabilitatea arboretelor la vătămări produse de organisme vătămătoare, de speciile depistate și de intensitatea infectărilor/infestărilor, conceptul de combatere integrată se bazează pe aplicarea, după caz, a metodelor de combatere consacrate (fizico-mecanică, chimică, biologică), la care se adaugă o serie de măsuri silviculturale, menite să crească vitalitatea arborilor și, în acest fel, să pună în valoare mecanismele naturale de rezistență ale arborilor la atacul dăunătorilor forestieri. Aceste măsuri trebuie să aibă un caracter permanent și să fie aplicate de la faza de regenerare a arboretelor, cât și pe parcursul dezvoltării lor, până la exploatarea acestora. Folosirea materialelor de regenerare cu caracteristici genetice superioare, din speciile forestiere autohtone, adaptate condițiilor locale de mediu, aplicarea lucrărilor de întreținere, parcurgerea periodică a arboretelor tinere cu tăieri de îngrijire, prevenirea vătămărilor arborilor în procesul de exploatare, constituie laturi importante ale luptei integrate. În același timp, prin lucrările efectuate în arborete (promovarea structurilor mixte cu floră erbacee și arbustivă adecvată) sau prin culturile înființate pentru creșterea vânatului, pe liniile parcelare sau somiere, trebuie create condiții pentru stimularea dezvoltării organismelor folositoare (mamifere insectivore, păsări, insecte entomofage, parazite și prădătoare), cu rol deosebit în menținerea echilibrului lanțurilor trofice.

În lupta integrată, nu sunt excluse în totalitate nici procedeele chimice, însă va trebui respectată întocmai legislația națională și europeană din domeniu cât și cerințelor FSC, legate de folosirea pesticidelor, selective, biodegradabile. Pentru pădurile certificate sau în

Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu – Coasta Lungești, județul Vâlcea

curs de certificare, se va pune accent pe promovarea unor produse biologice din categoria biopreparatelor entomopatogene (bacterii, virusi, ciuperci) și doar excepțional, se vor folosi insecticide chimice, doar dintre cele agreeate de organismele CEE și FSC.

Tot ca părți importante ale combaterii integrate, aplicate cu caracter permanent, trebuie considerate și lucrările de depistare, semnalare și prognoza dăunătorilor precum și aplicarea măsurilor de carantină forestieră.

Ocoalele silvice are obligația de a semnală atacul bolilor și dăunătorilor și natura lor pentru a se lua măsuri urgente de combatere.

Măsuri de gospodărire a arboretelor cu uscure anormală

Fenomene de uscure, în general de intensitate mică, se semnalează în unele arborete care formează banda de protecție a golurilor alpine și acest fenomen se manifestă în majoritatea cazurilor prin autoreceperea vârfurilor și uscurea crăcilor laterale de la vârf în jos, suprafața afectată este de 83,90 ha (intensitate slabă pe 82,50 ha și intensitate mijlocie pe 1,40 ha).

În arboretele tinere, cu consistență ridicată mai apar arbori uscați, ca urmare a fenomenului de eliminare naturală și nu datorită uscării premature.

Se recomandă supravegherea continuă a pădurii pentru a putea anunța prompt eventualele apariții ale fenomenului de uscure prematură și luarea imediată a măsurilor ce se impun pentru izolarea și eliminarea fenomenului.

Pentru prevenirea uscării premature a arborilor pe picior este necesar să se aplice un complex de măsuri care să ducă la reechilibrarea ecologică a acestora și anume:

- ameliorarea compoziției arboretelor prin introducerea de specii de amestec, de ajutor și arbuști în suprafețe cu consistență redusă, în cazul în care specia principală este suficient prezentată;

- refacerea integrală a arboretelor afectate de uscure în cazurile în care ponderea speciei principale este puternic diminuată și nu se poate asigura compoziția-țel.

În funcție de gradul de vătămare a arboretelor afectate de fenomenul de uscure s-au propus măsurile de gospodărire a acestor arborete.

E.2. Prezentarea calendarului implementării și monitorizării măsurilor de reducere a impactului

Frecvența și modul de realizare a monitorizării efectelor semnificative ale implementării amenajamentelor silvice, va fi stabilită prin actele de reglementare ce vor fi emise de Agenția pentru Protecția Mediului Vâlcea.

Beneficiarul va împuternici/subcontracta o persoană abilitată/specializată din cadrul unității/firme specializate/persoane fizice cu cunoștințe vaste atât în biologie cât și în silvicultură pentru implementarea eventualelor măsuri de reducere a impactului.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

Planul de implementare a măsurilor de reducere a impactului asupra mediului

Factor monitorizat	Parametri monitorizați	Perimetrul analizat	Scop
1	2	3	4
Sucesiunea vegetației în ariile exploatare	Tipuri de vegetație	Unitatea amenajistică din amenajament	Respectarea planurilor de exploatare conform cu prevederile amenajamentului silvic
Metoda de exploatare	Tipul de exploatare aplicat	Unitatea amenajistică din amenajament	Respectarea metodei de exploatare conform cu prevederile amenajamentului silvic
Floră/habitat	Starea de conservare	Unitatea amenajistică din amenajament	Respectarea condițiilor și măsurilor impuse atât prin amenajamentul silvic analizat cât și prin măsurile de reducere a impactului prevăzute în evaluarea adecvată întocmită pentru aria naturală protejată
Deșeuri	Cantități de deșeuri generate, mod de eliminare/valorificare	Unitatea amenajistică din amenajament	Minimizarea cantităților de deșeuri rezultate în urma implementării obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic analizat

E.3. Programul de monitorizare

Monitorizarea Amenajamentului silvic al U.P. I Scara Mâzgavu-Coasta Lungești, județul Vâlcea se va realiza conform următorului program de monitorizare prezentat în tabelul următor:

Obiective	Indicatori de monitorizare	Frecvența de monitorizare
1	2	3
Monitorizarea lucrărilor de ajutorare a regenerărilor naturale	1. Suprafața anuală parcursă cu lucrări de ajutorare a regenerărilor naturale	anual
Monitorizarea suprafețelor regenerare	1. Suprafața regenerată anual, din care: - Regenerări naturale - Regenerări artificiale (împăduriri+completări)	anual
Monitorizarea lucrărilor de ajutorare și conducere a arboretelor tinere	1. Suprafața anuală parcursă cu degajări 2. Suprafața anuală parcursă cu curățiri 3. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea curățirilor 4. Suprafața anuală parcursă cu rărituri 5. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea răriturilor.	anual
Monitorizarea lucrărilor speciale de conservare	1. Suprafața anuală parcursă cu lucrări de conservare 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea lucrărilor de conservare.	anual
Monitorizarea aplicării tratamentelor silvice	1. Suprafața anuală parcursă cu lucrări de produse principale 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea tăierilor de produse principale.	anual
Monitorizarea tăierilor de igienizare a pădurilor	1. Suprafața anuală parcursă cu tăieri de igienizare 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea tăierilor de igienizare.	anual
Monitorizarea stării de sănătate a arboretelor	1. Suprafețe infestate cu dăunători.	anual
Monitorizarea impactului presiunii antropice asupra arboretelor	1. Volumul de masă lemnoasă tăiată ilegal.	anual

Obligația monitorizării revine titularului planului.

Monitorizarea va avea ca scop:

- urmărirea modului în care sunt respectate prevederilor amenajamentului silvic;
- urmărirea modului în care sunt respectate recomandările prezentei evaluări adecvate;
- urmărirea modului în care sunt puse în practică prevederilor amenajamentului silvic corelate cu recomandările prezentei evaluări adecvate;
- urmărirea modului în care sunt respectate prevederilor legislației de mediu cu privire la evitarea poluărilor accidentale și intervenția în astfel de cazuri.

Stabilirea responsabilităților aplicării prevederilor amenajamentului silvic și a punerii în practică a recomandărilor prezentei evaluări adecvate revine titularului planului.

În condițiile în care ocolul silvic care administrează teritoriul studiat va contracta cu terți diverse lucrări care se vor executa în cadrul amenajamentului silvic, este direct răspunzător de respectarea de către aceștia a prevederilor amenajamentului și a recomandărilor prezentei evaluări adecvate.

F. METODE UTILIZATE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI/SAU HABITATELE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE

F.1. Descrierea metodelor de studiu

Metode de cercetare a habitatelor

Studiul stațiunii și al vegetației forestiere se face în cadrul lucrărilor de teren și al celor de redactare a amenajamentului silvic și are ca scop determinarea și valorificarea tuturor informațiilor care contribuie la:

- cunoașterea condițiilor naturale de vegetație, a caracteristicilor arboretului actual, a potențialului productiv al stațiunii și a capacității actuale de producție și protecție a arboretului;
- stabilirea măsurilor de gospodărire în acord cu condițiile ecologice și cu cerințele ecologice și social-economice;
- realizarea controlului prin amenajament privind exercitarea de către pădure în ansamblu și de către fiecare arboret în parte a funcțiilor ce le-au fost atribuite.

Descrierea unităților amenajistice se execută obligatoriu prin parcurgerea terenului, iar datele se determină prin măsurători și observații. De asemenea, ca material ajutător de orientare sau folosit ortofotoplanuri.

Datele de teren s-au consemnat în fișa unității amenajistice și în fișa privind condițiile staționale, prin coduri și denumiri oficializate, ele constituind documentele primare ale sistemului informatic al amenajării pădurilor.

Amenajamentul silvic conține studii pentru caracterizarea condițiilor staționale și de vegetație, cuprinzând evidențe cu date statistice, caracterizări, diagnoze, precum și măsuri de gospodărire corespunzătoare condițiilor respective.

Aceste studii s-au realizat cu luarea în considerare a zonării și regionării ecologice a pădurilor din România, cu precizarea regiunii, subregiunii și sectorului ecologic. De asemenea, s-a avut în vedere clasificările oficializate privind: clima, solurile, flora indicatoare, tipurile de stațiuni și de ecosisteme forestiere.

a) Lucrări pregătitoare. Lucrările de teren pentru amenajarea pădurilor s-au desfășurat pe baza unei documentări prealabile și a unei recunoașteri generale.

Documentarea prealabilă s-a realizat prin consultarea următoarelor materiale de lucru: amenajamentul și hărțile amenajistice anterioare, lucrări de cercetare și proiectare executate în teritoriul studiat, studii de sinteză referitoare la diferite aspecte ale gospodăririi pădurilor, alte lucrări cu implicații în gospodărirea fondului forestier, harta geologică (scara 1:200.000) și harta pedologică (scara 1:200.000) pentru teritoriul studiat, zonarea și regionarea ecologică a pădurilor din România, tema de proiectare pentru amenajarea pădurilor din ocolul silvic respectiv, evidențe privind aplicarea amenajamentului anterior.

Pe baza acestei documentări s-au întocmit schițe de plan (scara 1:50.000) privind: geologia și litologia, geomorfologia, clima, solurile, etajele fitoclimatice, proiectul de canevas al profilelor principale de sol, precum și lista provizorie a tipurilor de pădure natural fundamentale și ale tipurilor de stațiuni forestiere.

În situațiile în care există studii naturalistice prealabile, canevasul profilelor de sol elaborate cu ocazia studiilor respective se va îndesi corespunzător necesităților de rezolvare integrală a cartării staționale.

Amplasarea profilelor de sol a fost corelată cu punctele rețelei de monitoring forestier național (4x4 km), urmărindu-se respectarea densității canevasului profilelor de sol corespunzătoare scării la care s-a întocmit studiul stațional.

Recunoașterea generală a terenului s-a făcut înaintea începerii lucrărilor de teren propriu zise și a avut ca scop o primă informare privind: geologia, formele specifice de relief, particularitățile climatice, principalele tipuri de sol, etajele fitoclimatice, stațiunile intra- și extrazonale, tipurile natural fundamentale de pădure, tipurile de floră indicatoare, condițiile de regenerare naturală, starea fitosanitară a pădurilor, intensitatea proceselor de degradare a terenurilor etc. Această recunoaștere a servit, de asemenea, și la organizarea cât mai eficientă a lucrărilor de teren.

b) Informații de teren privind studiul stațiunii. Lucrările de teren privind condițiile staționale au avut ca scop elaborarea de studii staționale la scară mijlocie (1:50.000). Studiile staționale s-au întocmit de colectivele de amenajști, concomitent cu lucrările de amenajare, cu participarea specialiștilor în domeniu.

Datele de caracterizare a stațiunilor forestiere s-au înscris în fișele unităților amenajistice și fișele staționale și se referă la:

- factorii fizico-geografici (substrat litologic, forma de relief, configurația terenului, înclinare, expoziție, altitudine, particularități climatice);
- caracteristicile solului (litiera, orizonturile diagnostice, grosimea și culoarea lor; tipul, subtipul și conținutul de humus; pH; textura; conținutul de schelet; structura; compactitatea; drenajul; conținutul în CaCO₃ și săruri solubile; procese de degradare; grosimea fiziologică, volumul edafic util, regimul hidrologic și de umiditate, adâncimea apei freactice; tipul, subtipul și varietatea de sol; potențialul productiv; tendința de evoluție);
- tipul natural fundamental de pădure, tipul de floră indicatoare și tipul de stațiune;
- alte caracteristici specifice.

c) Informații de teren privind vegetația forestieră. Descrierea vegetației forestiere se referă cu precădere la arboret. Acesta reprezintă partea biocenozei (ecosistemului forestier) constituite, în principal, din populațiile de arbori și arbuști.

Studiul și descrierea arboretului cuprinde determinarea și înregistrarea caracteristicilor de ordin ecologic, dendrometric, silvotehnic și fitosanitar, de interes amenajistic, precum și indicarea măsurilor necesare în deceniul următor pentru fiecare unitate amenajistică, ținându-se seama de starea arboretului și de funcțiile atribuite acestuia.

Stabilirea caracteristicilor de mai sus s-a făcut pe etaje și elemente de arboret, precum și pe ansamblul arboretului în baza sondajelor. De asemenea, se fac determinări și asupra subarboretului și semințișului, precum și pentru alte componente ale biocenozei forestiere, la nevoie, se fac determinări suplimentare cu înscrierea informațiilor la „date complementare”.

Măsurarea și înregistrarea caracteristicilor respective, inclusiv inventarierea arboretelor, s-a făcut folosind instrumente și aparate performante, bazate pe tehnologia informației, care să asigure precizie ridicată, precum și stocarea și transmiterea automată a informațiilor, în vederea prelucrării lor în sistemul informatic al amenajării pădurilor.

S-au făcut determinări asupra următoarelor caracteristici:

Tipul fundamental de pădure. S-a determinat după sistematica tipurilor de pădure.

Caracterul actual al tipului de pădure. S-a folosit următoarea clasificare: natural fundamental de productivitate superioară, natural fundamental de productivitate mijlocie și natural fundamental de productivitate inferioară; natural fundamental subproductiv; parțial

derivat; total derivat; artificial (de productivitate: superioară, mijlocie, inferioară); arboret tânăr nedefinit sub raportul tipului de pădure.

Tipul de structură. Sub raportul vârstelor se deosebesc următoarele tipuri: echien, relative echien, relativ plurien și plurien, iar din punct de vedere al etajării, structuri unietajate și bietajate.

Elementul de arboret. Este format din totalitatea arborilor dintr-o unitate amenajistică, de aceeași specie, din aceeași generație și constituind rezultatul aceleiași mod de regenerare (din sămânță, lăstari, plantații); elementele de arboret s-au constituit diferențiat, în raport cu etajul din care fac parte.

S-au constituit atâtea elemente de arboret câte specii, generații și moduri de regenerare (proveniențe) s-au identificat în cadrul unei subparcele.

Constituirea în elemente, în raport cu criteriile menționate, s-a făcut în toate cazurile în care cunoașterea structurii, conducerea și regenerarea arboretului a reclamat acest lucru. Elementele de arboret nu s-au constituit, de regulă, în cazul în care ponderea lor a fost sub limita de 5% din volumul etajului din care face parte. Elementul de arboret care nu îndeplinește condiția menționată s-a înscris la date complementare.

În cazul arboretelor pluriene, elementele de arboret s-au constituit numai în raport cu specia.

Ponderea elementelor de arboret s-a estimat în raport cu suprafața ocupată de element în cadrul subparcele și s-a exprimat în procente, din 10 în 10 procente.

Ponderea speciilor, respectiv participarea acestora în compoziția arboretului, s-a stabilit prin însumarea ponderilor elementelor de arboret de aceeași specie, pe etaje sau pe întregul arboret, după „Normele tehnice pentru compozițiile, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor”.

Amestecul exprimă modul de repartizare a speciilor în cadrul arboretului și poate fi: intim, grupat (în buchete, în grupe, în pâlcuri, în benzi) sau mixt.

Vârsta. S-a determinat pentru fiecare element de arboret și pe arboretul întreg. Pe elemente de arboret, toleranța de determinare a vârstei este de aproximativ 5%.

Vârsta arboretului s-a stabilit în raport cu vârsta elementului în raport cu care se stabilesc măsurile de gospodărire. În cazul când în cadrul arboretului nu s-a putut defini un astfel de element, s-a înregistrat vârsta elementului majoritar. În cazul arboretelor etajate, vârsta arboretului în ansamblu este reprezentată de vârsta care caracterizează etajul ce formează obiectul principal al gospodăriei. Pentru arboretele pluriene s-a estimat vârsta medie a arborilor din categoria de diametre de referință (50 cm).

Diametrul mediu al suprafeței de bază (dg). S-a determinat pentru fiecare element de arboret, prin luarea în considerare a diametrelor măsurate pentru calculul suprafeței de bază măsurat, cu o toleranță de +/-10%.

În cazul arboretelor pluriene s-a înscris diametrul mediu corespunzător categoriei de diametre de referință.

Suprafața de bază a arboretului (G) s-a determinat prin procedeul Bitterlich.

Înălțimea medie (hg) s-a determinat prin măsurători pentru fiecare element de arboret cu o toleranță de +/-5% pentru arboretele care intră în rând de tăiere în următorul deceniu și de +/-7% la celelalte.

La arboretele pluriene s-a determinat înălțimea indicatoare, măsurată pentru categoria arborilor de referință.

Clasa de producție. Clasa de producție relativă s-a determinat pentru fiecare element de arboret în parte, prin intermediul graficelor de variație a înălțimii în raport cu vârsta, la vârsta de referință. La arboretele pluriene tratate în grădinarit, clasa de producție s-a determină cu ajutorul graficelor corespunzătoare arboretelor cu structuri pluriene.

Cu ocazia prelucrării datelor, s-a determinat automat și clasa de producție absolută în raport cu înălțimea la vârsta de referință.

Clasa de producție a întregului arboret este cea a elementului sau grupei de elemente preponderente. În cazul în care nu s-a putut defini un element preponderent, clasa de producție pe întregul arboret s-a stabilit a fi cea a elementului majoritar.

În cazul arboretelor etajate, clasa de producție a arboretului în ansamblu este reprezentată de clasa de producție care caracterizează etajul ce formează obiectul principal al gospodăriei.

Volumul se stabilește atât pentru fiecare element de arboret și etaj, cât și pentru întregul arboret.

Creșterea curentă în volum s-a stabilit atât pentru fiecare element de arboret, cât și pentru arboretul întreg. În raport cu importanța arboretelor și posibilitățile de realizare, s-au aplicat următoarele procedee:

- procedeul tabelelor de producție sau al ecuațiilor de regresie echivalente.

În cazul arboretelor afectate de factori destabilizatori, creșterea curentă în volum determinată a fost diminuată corespunzător intensității cu care s-a manifestă fenomenul.

Clasa de calitate. S-a stabilit prin măsurători pentru fiecare element de arboret identificat și s-a exprimat prin clasa de calitate a fiecărui element de arboret.

Elagajul. S-a estimat pentru fiecare element de arboret și s-a exprimat în zecimi din înălțimea arborilor.

Consistența. S-a determinat pentru etajul care constituie obiectul gospodăririi și s-a redat prin următorii indici:

- indicele de desime, în cazul semințișurilor, lăstărișurilor sau plantațiilor fără starea de masiv încheiată;

- indicele de acoperire;

- indicele de densitate, determinat în raport cu suprafața de bază, pentru fiecare element de arboret, acolo unde s-a determinat suprafața de bază prin procedee simplificate.

Indicele de desime se are în vedere la stabilirea măsurilor silviculturale cu referire special la lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor, precum și pentru aplicarea tratamentelor stabilirea lucrărilor de completări, îngrijire a semințișurilor și a culturilor tinere. Indicii respectivi s-au înscris obligatoriu în amenajament, în raport cu scopurile urmărite. În cazul arboretelor etajate, consistența se s-a stabilit și pe etaje.

Modul de regenerare. S-a determinat pentru fiecare element de arboret și poate fi: natural din sămânță, din lăstari (din cioată) sau din drajoni; artificială din sămânță sau din plantație.

Vitalitatea. S-a stabilit pentru fiecare element de arboret după aspectul majorității arborilor și poate fi: foarte viguroasă, viguroasă, normală, slabă, foarte slabă.

Starea de sănătate. S-a stabilit pe arboret, prin observații și măsurători, în raport cu vătămările cauzate de animale, insecte, ciuperci, factori abiotici, factori antropici etc.

Subarboretul. S-au consemnat speciile componente de arbuști, indicându-se desimea, răspândirea și suprafața ocupată.

Semințișul (starea regenerării). S-a descris atât semințișul utilizabil, cât și cel neutilizabil, pentru fiecare dintre acestea indicându-se speciile componente, vârsta medie, modul de răspândire, desimea și suprafața ocupată.

Cu ocazia descrierii parcelare s-a insistat, pe cât posibil, asupra diversității genetice intraspecifice și asupra diversității la nivelul speciilor și al ecosistemelor (arboretelor) respective.

Este de importanță deosebită semnalarea diverselor forme genetice, a tuturor speciilor forestiere existente (indiferent de proporția lor în arboret), a speciilor arbustive, a speciilor de plante erbacee, a unor particularități privind fauna, precum și a caracteristicilor de ansamblu ale arboretelor (amestec, structură verticală etc.).

Lucrările executate. Se referă la natura și cantitatea lucrărilor executate în cursul deceniului expirat. Datele corespunzătoare se înscriu pe baza constatărilor din teren și luând în considerare evidențele aplicării amenajamentului și alte evidențe și documente tehnice deținute de unitățile silvice.

Lucrări propuse. Se referă la natura și cantitatea tuturor lucrărilor necesare pentru deceniul următor, inclusiv la indicii de recoltare pentru produse principale și secundare, în raport cu prevederile normelor tehnice de specialitate și cerințele fiecărui arboret.

Datele complementare. S-au arătat în termeni concizi toate detaliile ce nu au putut fi înregistrate la punctele anterioare, dar necesare caracterizării de ansamblu sau de detaliu sub raportul stațiunii și al arboretului, al folosinței terenului și funcțiilor pădurii. Tot aici s-au mai consemnat date în legătură cu preexistenții, cu tineretul din arboretele grădinarite, cu defectele arborilor, cu starea cioatelor și altele. S-au menționat, de asemenea, aspecte referitoare la neomogenitatea arboretelor sub raportul consistenței, compoziției, existenței unor goluri, dacă porțiunile în cauză nu au putut fi constituite ca subparcele separate.

Se fac aprecieri asupra efectului măsurilor aplicate în deceniul expirat, asupra provenienței materialului de împădurire, existenței arborilor plus și orice elemente informațive referitoare la biodiversitate.

Aprecierea stării de conservare la nivel local a habitatelor și a speciilor de plante strict protejate ține seama de recomandările Directivei Habitate și ghidului Metodologic „Evaluarea statutului de conservare al habitatelor și speciilor de interes comunitar din România”.

Metoda de monitorizare a nevertebratelor

Monitorizarea populațiilor de nevertebrate s-a făcut prin observații directe ale speciilor de nevertebrate, perimetrul împărțindu-se în transecte pentru fiecare grup sistematic și s-au calculat indicii structurali ai populațiilor urmărite. S-a acordat o atenție deosebită populațiilor de gasteropode terestre cu rol de bioindicatori, dar și altor grupe de nevertebrate cu caracteristici similare din acest punct de vedere (trichoptere, plecoptere, efemeroptere, chironomide, odonate, etc.). Metoda de colectare a informațiilor pentru entomofauna este reprezentată prin observația directă (marșrut) în perimetrul destinat implementării proiectului.

Metoda de monitorizare a herpetofaunei

Pentru monitorizarea herpetofaunei perimetrului implicat în realizarea proiectului s-a utilizat metoda observației directe (marșrut) pe relevee de dispuse de-a lungul unor transecte pe lungimea perimetrului implicat. Principiul acestei metode constă în faptul că, în ecosisteme deschise sau acoperite, în tot cursul anului, pe o fâșie (transect), de o lungime și o lățime dinainte stabilite, se numără indivizii unei singure specii sau indivizii mai multor specii, care trăiesc, cuibăresc sau se afla în trecere pe suprafața acestui biotop.

Metode de cercetare spațiale (de suprafețe)

Aceste metode se utilizează pentru estimarea indivizilor diferitelor populații de păsări pe suprafețe cunoscute ca mărime.

Metoda fâșiilor

Principiul acestei metode constă în faptul că, în ecosisteme, pe o zona cât mai uniformă, dintr-un anumit habitat, de o lungime și o lățime dinainte stabilite, se numără din mers, indivizii uneia sau a mai multor specii, care sunt rezidente sau se află în pasaj pe zona de observație.

Această metodă este aptă pentru estimarea populațiilor de păsări din zone forestiere, culturi agricole, pășuni, fânețe, tufărișuri, etc.

Lungimea fâșiei se măsoară cu metrul sau cu pasul etalonat. În habitatele uniforme din punct de vedere al covorului vegetal (păduri, culturi agricole, pajiști etc.), sunt de preferat fâșiile cu o lungime de 50 m cu o lățime de 20 m. Acest lucru este important pentru calcularea datelor colectate, lucrând în felul acesta cu suprafețe de aceeași mărime.

Natural, nu peste tot se va putea lucra cu asemenea fâșii și în aceste cazuri, lungimea și lățimea fâșiei va fi în funcție de conformația terenului. Pentru diferitele biotopuri din Europa Centrală, practica de până acum recomandă:

- pentru păduri de foioase fâșii de câte 200x40 m atunci când se estimează populațiile de păsări uniforme și fâșii de câte 500x40 m în alte cazuri;
- pentru păduri de rășinoase și păduri de foioase cu un strat al arbuștilor bine dezvoltat, este de preferat folosirea fâșiilor de 500x10 sau de 20 m.
- pe platouri întinse, cu vizibilitate mare se pot folosi și fâșii de câte 1000x100 m.
- pe malurile apelor sunt cele mai indicate fâșiile de câte 1000 m lungime, lățimea putând varia în funcție de tipul de habitat.

La alegerea zonei pentru fâșii trebuie ținut cont de proprietățile terenului, fâșiile trebuind astfel stabilite, încât ele să reprezinte variațiile cele mai semnificative ale peisajului din teren. După ce s-a fixat poziția în teren, se trece la întocmirea unei schițe a terenului, lucru care este important pentru faptul că, notând direct pe schițe pasările observate, se obțin și date valoroase privind dispersia păsărilor în interiorul zonei analizate.

Schițele astfel obținute vor fi numerotate, se vor trece pe ele data și ora estimărilor, datele meteorologice mai importante și eventualele observații despre factorii care ar putea influența numărul păsărilor din habitatul respectiv.

G. CONCLUZII

Ecosistemele naturale trebuie privite ca sisteme dinamice. Chiar și în cazul celor care au durată de viață îndelungată, cum sunt pădurile, anumite evenimente produc schimbări radicale în compoziția și structura acestora și implicit influențează dezvoltarea lor viitoare. În astfel de situații, perioada necesară reinstalării aceluiași tip de pădure este variabilă, în funcție de amploarea perturbării și de capacitatea de reziliență a ecosistemului (capacitatea acestuia de a reveni la structura inițială după o anumită perturbare - Larsen 1995). Rețeaua Ecologică Natura 2000 urmărește menținerea sau refacerea stării de conservare favorabilă a habitatelor forestiere de interes comunitar pentru care a fost desemnat un sit.

Așa cum reiese și din lucrarea de față, în fiecare caz în parte, măsurile de gospodărire au fost direct corelate cu funcția prioritară atribuită pădurii. Bineînțeles, că acolo unde a fost cazul, acestea s-au adaptat necesităților speciale de conservare ale speciilor de interes comunitar pentru care siturile au fost desemnate. Ca urmare, eventualele restricții în gospodărire se datorează unor cerințe speciale privind conservarea speciilor de interes comunitar. Aceste restricții au fost atent analizate pentru a nu crea tensiuni între factorii interesați și mai ales pentru a nu cauza pierderi inutile proprietarilor de terenuri.

În ceea ce privește habitatele, amenajamentul silvic urmărește o conservare (prin gospodărire durabilă) a tipurilor de ecosisteme existente. Așadar este vorba de perpetuarea aceluiași tip de ecosistem natural (menținerea, refacerea sau îmbunătățirea structurii și funcțiilor lui). Lipsa măsurilor de gospodărire putând duce la declanșarea unor succesiuni nedorite, către alte tipuri de habitate. Astfel, măsurile de gospodărire propuse vin pentru a dirija dinamica pădurilor în sensul perpetuării acestora nu numai ca ca tip de ecosistem (ecosistem forestier) dar mai ales ca ecosistem cu o anumită compoziție și structură.

Prevederile amenajamentului silvic în ce privește dinamica arboretelor pe termen lung, indică păstrarea caracteristicilor actuale ale habitatelor sau îmbunătățirea lor.

Astfel se estimează:

- menținerea diversității structurale - atât pe verticală (structuri relativ pluriene) cât și pe orizontală (structură mozaicată - existența de arborete în faze de dezvoltare diferită);
- creșterea consistenței medii a arboretelor;
- menținerea compoziției conform specificului ecologic al zonei.

De asemenea, din analiza obiectivelor amenajamentului silvic se mai poate concluziona că:

- acestea coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv cu obiectivele de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea funcțiilor ecologice și economice ale pădurii așa cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție;

- obiectivele asumate de amenajamentul silvic pentru pădurile studiate sunt conforme și susțin integritatea rețelei Natura 2000 și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere identificate în zona studiată;

- lucrările propuse nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a habitatelor forestiere de interes comunitar pe termene mediu și lung;

- prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar;

- anumite lucrări precum completările, degajările, curățirile, răiturile au un caracter ajutător în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare;

- pe termen scurt măsurile de management alese contribuie la modificarea microclimatului local, respectiv al condițiilor de biotop, datorită, modificărilor structurilor orizontale și verticale (retenție diferită a apei pluviale, regim de lumină diferențiat, circulația diferită a aerului);

- în condițiile în care amenajamentele silvice vecine au fost realizate în conformitate cu normele tehnice și ținând cont de realitățile existente în teren, putem estima că impactul cumulat al acestor amenajamente silvice asupra integrității siturilor de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș este de asemenea nesemnificativ;

- având în vedere etologia speciilor din cadrul habitatelor și regimul trofic specific nu se poate afirma că gospodărirea fondului forestier poate cauza schimbări fundamentale în ceea ce privește starea de conservare a populațiilor de mamifere;

- în perimetrul considerat, echilibrul ecologic al populațiilor de amfibieni și reptile se menține deocamdată într-o stare relativ bună, fără a fi supus unor factori disturbatori majori. Managementul forestier adecvat, propus în amenajamentul silvic, este în măsură să conserve suprafețele ocupate la ora actuală de pădure și pășune, ca tipuri majore de ecosisteme, precum și păstrarea conectivității în cadrul habitatelor vor putea asigura perpetuarea în timp a biocenozelor naturale, inclusiv a comunităților de amfibieni;

- aplicarea planului de amenajare al pădurilor analizate nu va avea un impact semnificativ asupra populației de nevertebrate deoarece se propune conservarea arboretelor bătrâne și păstrarea unei cantități de lemn mort în pădure, habitatul preferat al acestor specii;

- aplicarea planului de amenajare al pădurilor analizat nu va avea un impact semnificativ asupra populațiilor de pești întrucât în aplicarea lucrărilor silvice se i-au măsuri de a nu se polua apele cu carburanți, uleiuri resturi de exploatare, rumeguș, măsuri de protecție a malurilor.

Aplicarea planului de amenajarea pădurilor analizate nu va avea un impact semnificativ asupra populației de păsări dat fiind că:

- pădurile cuprinse în prezentul studiu reprezintă 100% din suprafața U.P. I Scara Măzgavu-Coasta Lungești;

- în cvasitotalitate, habitatele plantelor și animalelor enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 92/43/EC pentru aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș nu au legătură cu habitatele de pădure;

- la organizarea șantierelor privind lucrările prevăzute de amenajamentul silvic se va ține cont de perioadele de cuibărit a populațiilor de specii astfel încât în respectivele perioade să nu se efectueze lucrări în vecinătatea locurilor de cuibărit;

- la lucrările silvice prevăzute de amenajamentul silvic nu se folosesc substanțe chimice iar noxele emantate de utilajele folosite sunt nesemnificative;

- poluarea fonică este nesemnificativă;

- se iau măsuri pentru a nu se polua apele cu carburanți, lubrifianti și resturi de exploatare;

Pentru suprafețele ce nu se suprapun peste ariile protejate, amenajamentul silvic prin măsurile de gospodărire propuse menține sau reface starea de conservare favorabilă a habitatelor naturale, prin gospodărirea durabilă a pădurilor.

Amenajamentul silvic are ca bază următoarele principii:

- principiul continuității exercitării funcțiilor atribuite pădurii;
- principiul exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție ori protecție;
- principiul valorificării optime și durabile a resurselor pădurii;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- principiul estetic, etc.

Din cele expuse în capitolele anterioare, putem concluda că, măsurile de gospodărire a pădurilor, prescrise de amenajamentele silvice elaborate, coroborate cu măsurile de reducere a impactului propuse de prezentul studiu de evaluare adecvată, sunt în spiritul administrării durabile a acestor resurse, fiind acoperitoare pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare atât a habitatelor forestiere luate în studiu, cât și a speciilor de interes comunitar ce se regăsesc în suprafața cuprinsă de el, fiind respectate condițiile și prevederile legislației de mediu.

H. INDICAREA HĂRȚILOR CE ÎNSOȚESC STUDIUL PENTRU EVALUAREA ADECVATĂ A EFECTELOR POTENȚIALE ASUPRA ARIEI NATURALE PROTEJATE ROSCI0122 MUNȚII FĂGĂRAȘ

Studiul pentru evaluarea adecvată a efectelor potențiale asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar este însoțit de următoarele hărți:

- harta Amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține U.P.I Scara Mâzgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea (Anexa nr. 2);

BIBLIOGRAFIE

Bănățean-Dunea Ioan, Corpade Ana-Maria, Grozea Adrian, Nicolin Alma, Corpade Ciprian, Osman Andrei, Bostan Cristian, Crista Narcisa-Georgeta. 2015 – Ghid sintetic de monitorizare a speciilor comunitare de pești din România, Editura Casa Cărții de Știință din Cluj-Napoca.

Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu M., Mihăilescu S., Biriș I. A. 2005(a). Habitatele din România, Editura Tehnică-Silvică, București.

Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu M., Mihăilescu S., Biriș I. A. 2005(b). Habitatele din România - Modificări conform amendamentelor propuse de România și Bulgaria la Directiva Habitate (92/43/EEC), Editura Tehnică- Silvică, București.

Doniță N., Biriș I. A. 2007. Pădurile de luncă din România - trecut, prezent, viitor.

Florescu I. I. 1991. Tratamente silviculturale, Editura Ceres, București, 270 p.
Florescu I., Nicolescu N. V. 1998. Silvicultură, Vol. II - Silvotehnica, Editura Universității Transilvania din Brașov.

Gafta, Dan, Owen Mountfort. 2008. Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România, Editura Risoprint, Cluj-Napoca.

Giurgiu, V. 1988. Amenajarea pădurilor cu funcții multiple, Editura Ceres, București.

Haralamb A. M. 1963. Cultura speciilor forestiere (ediția a II-a, revizuită și adăugită), Editura Agro-Silvică de Stat, București.

Horodnic S. 2006. XI Exploatarea lemnului, în: Milesu I., Cartea Silvicultorului, Editura Universității Suceava.

Ionescu Ovidiu, Ionescu Georgeta, Jurj Ramon, Cazacu Constantin, Adamescu Mihai, Cotovelea Anuța, Pașca Claudiu, Popa Marius, Mirea Ion, Sîrbu George, Chiriac Silviu, Pop Mihai, Atilla Șandor și Deju Răzvan. 2013 – Ghid sintetic de monitorizare pentru speciile de mamifere de interes comunitar din România, Editura Silvică.

Lazăr G., Stăncioiu P. T., Tudoran Gh. M., Șofletea N., Candrea Bozga Șt. B., Predoiu Gh., Doniță N., Indreica A., Mazăre G. 2007. Habitate forestiere de interes comunitar incluse în proiectul LIFE05 NAT/RO/000176: Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România - Amenințări Potențiale, Editura Universității Transilvania din Brașov.

Lazăr G., Stăncioiu P. T., Tudoran Gh. M., Șofletea N., Candrea Bozga Șt. B., Predoiu Gh., 2008. Habitate forestiere de interes comunitar incluse în proiectul LIFE05 NAT/RO/000176:

Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România - Măsuri de gospodărire, Editura Universității Transilvania din Brașov.

Leahu I. 2001. Amenajarea Pădurilor, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Mihăilescu Simona, Anastasiu Paulina, Popescu Aurel, Alexiu Valeriu Florian, Negrean Gavril Aurel, Bodescu Florian, (Aiftimie) Manole Anca, Ion Roxana Georgiana, Goia Irina Gabriela, Holobiuc Irina, Vicol Ioana, Neblea Monica Angela, Dobrescu Codruța, Mogîldea Daniela Elena, Sandală Vasile, Biță-Nicolae Claudia Daniela, Comănescu Petronela. 2015 – Ghidul de monitorizare a speciilor de plante de interes comunitar din România, Editura Dobrogea din Constanța.

Pașcovschi S. 1967. Succesiunea speciilor forestiere, Editura Agro-Silvică, București.

Pașcovschi S., Leandru V. 1958. Tipuri de pădure din Republica Populară Română, Institutul de Cercetări Silvice, Seria a II-a - Manuale, Referate, Monografii, Nr. 14, Editura AgroSilvică de Stat, București.

Paucă-Comănescu M., Bîndiu C., Ularu F., Zamfirescu A. 1980. Ecosisteme terestre, în: Ecosistemele din România, editor Pârvu. C., Editura Ceres, București.

Schneider E., Drăgulescu C. 2005. Habitate și situri de interes comunitar, Editura Universității „Lucian Blaga” Sibiu.

Smith D. M., Larson B. C., Kelty M. J., Ashton P. M. S. 1997. The practice of silviculture – applied forest ecology, 9th edition, John Willey & Sons Inc., New York - USA.

Surugiu Victor, Gheoca Voichița, Popa Oana Paula, Popa Luis Ovidiu, Sîrbu Ioan, Pârvulescu Lucian, Iorgu Elena Iulia, Mancu Cosmin Ovidiu, Iorgu Ionuț Ștefan, Iorgu Elena Iulia, Fusu Lucian, Stan Melanya, Dascălu Maria-Magdalena, Székely Levente, Stănescu Mihai, Vizauer Tibor-Csaba. 2015 – Ghid sintetic pentru monitorizarea speciilor de nevertebrate de interes comunitar din România, editat de Asocieria S.C. Compania de Consultanță și Asistență Tehnică S.R.L. și S.C. Integra Trading S.R.L. București.

Șofletea N., Curtu L. 2007. Dendrologie, Editura Universității „Transilvania”, Brașov.

Török Zs., Ghira I., Sas I., Zamfirescu Șt.. 2013 – Ghid sintetic de monitorizare a speciilor comunitare de reptile și amfibieni din România. Editura Centrul de Informare Tehnologică Delta Dunării din Tulcea.

Vlad I., Chiriță C., Doniță N., Petrescu L. 1997. Silvicultură pe baze eco- sistemice, Editura Academiei Române, București.

Planul de management al siturilor Natura 2000 ROSCI0085 Frumoasa și ROSPA0043 Frumoasa - ediția 2016.

Manual de aplicare a Ghidului privind evaluarea adecvată a impactului planurilor/proiectelor asupra obiectivelor de conservare a siturilor Natura 2000, elaborat de SC Natura Management SRL – București 2011.

*Comisia Europeană - Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică.

*Comisia Europeană 2003 - Interpretation Manual of European Union Habitats.

*Comisia Europeană - Website-ul oficial referitor la Rețeaua Ecologică Natura 2000 (<http://ec.europa.eu/environment/life/life/natura2000.htm>).

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

*Comisia Europeană - Regulamentul Consiliului Uniunii Europene nr. 1698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) [http://www.mapam.ro/pages/dezvoltare rurală](http://www.mapam.ro/pages/dezvoltare_rurala).

EU Phare Project on Implementation of Natura 2000 Network în România 2008. Natura 2000 în România - Species Fact Sheets, București.

EU Phare Project on Implementation of Natura 2000 Network în România 2008. Natura 2000 în România - Habitat Fact Sheets, București.

*Legea 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

*Legea 46/2008 Codul Silvic.

*Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului. 2000 – Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, București.

*Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului. 2000 – Norme tehnice privind alegerea și aplicarea tratamentelor, București.

*Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului. 2000 – Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor.

*Ministerul Silviculturii. 1986 – Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, București.

*Ministerul Silviculturii. 1986 – Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor, București.

*Ministerul Silviculturii. 1987 – Îndrumări tehnice pentru compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor, București.

*Ministerul Silviculturii 1988 – Norme tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor, București.

*Ordinul nr. 207 din 2006 pentru aprobarea Conținutului formularului standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană prin Decizia 97/266/EC, prevăzut în anexa nr. 1 și manualul de completare al formularului standard.

*Ordinul nr. 606 din 30 septembrie 2008 pentru aprobarea Normelor privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național.

*Ordonanța de Urgență nr. 11 din 2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere.

*Ordonanța de Urgență nr. 195 din 2005 privind protecția mediului.

*Ordonanța de Urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

*Proiect Darwin 385 - 2005. „Întărirea capacității de gospodărire a pădurilor cu valoare ridicată de conservare din Estul Europei: România”, Universitatea Transilvania Brașov, Facultatea de Silvicultură și Exploatarea Forestiere.

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

ANEXE

**Anexa 1. Evidența unităților amenajistice, cu tipul natural fundamental de pădure,
caracterul actual al arboretelor, lucrările propuse și compoziția-țel.**

U.P.	u.a.	Suprafața (ha)	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse	Compoziția-țel
1	2	3	4	6	7	8
1	31	1,00	4221	2	P3	9FA1DT
1	67C	10,30	1151	2	46	10MO
1	68A	31,30	1151	2	46	10MO
1	68B	14,00	1152	3	TC	10MO
1	68C	5,60	1151	2	46	10MO
1	85A	1,00	1151	A	57	9MO1LA
1	85B	33,20	1152	3	TC	10MO
1	85C	1,40	1151	2	P5	9MO1LA
1	85D	0,30	1151	2	46	10MO
1	85E	2,20	1151	A	57	9MO1LA
1	86A	13,50	1151	2	P3	9MO1DT
1	86B	20,50	1152	3	TC	10MO
1	86C	1,00	1151	4	P5	9MO1LA
1	86D	2,00	1151	A	57	9MO1LA
1	86E	0,60	1151	A	57	9MO1LA
Total		137,90				

Legendă:

Caracterul actual al tipului de pădure:

Cod Denumire

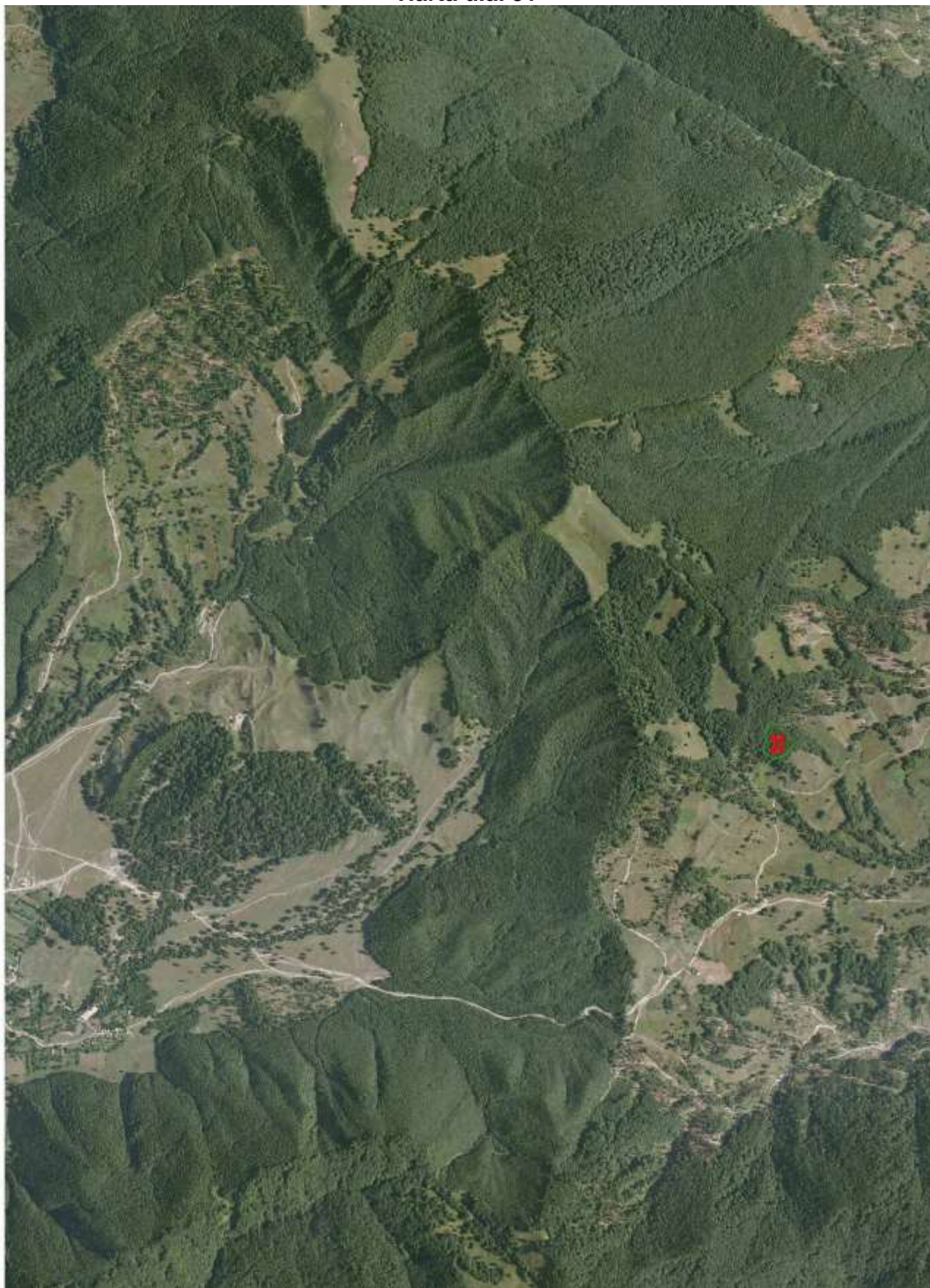
- 2 Natural fundamental de productivitate mijlocie
- 3 Natural fundamental de productivitate inferioară
- 4 Natural fundamental subproductiv
- A Artificial de productivitate mijlocie

Lucrări propuse:

Cod Denumire

- 46 Tăieri igienă
- 55 Împăduriri (poieni și goluri)
- 57 Îngrijirea culturilor, completări
- P3 T.progresive (însămânțare, punere în lumină)
- P5 T. progresive (racordare), împăduriri
- TC T. de conservare

**Anexa 2. Harta amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține I
Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea
Harta u.a. 31**

Harta u.a. 67-68, 85-86

Anexa 3. ANANP - Decizie nr. 547 din 27.10.2021

CURRICULUM VITAE

Informații personale

Nume/Prenume: PREDĂ EMANUELA-CLAUDIA
Adresă: Aleea Voinicilor, nr. 5, bl. P14, sc. C, et. 3, ap.14, mun. Pitești, jud. Argeș
Telefon: 0248707194
Mobil: 0758083860
Fax: 0248707194
E-mail: silva_proiect_expert@yahoo.com
Naționalitate: română
Data nașterii: 25.03.1973

Experiența profesională

14.12.2016 - până în prezent

Postul ocupat: inginer proiectant
Activități și responsabilități principale: lucrări de amenajare a pădurilor; lucrări de îmbunătățiri funciare din domeniul silvic; memorii de prezentare conf. Ord. Nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar; studii de evaluare adecvată; rapoarte de mediu.

Numele și adresa angajatorului: S.C. Silva Proiect Expert S.R.L.
Tipul activității: elaborarea amenajamentelor silvice; proiectarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic; studii pentru protecția mediului (atestată pentru RM, RIM, EA: în data de 30.06.2017 – un an, în data de 02.12.2020 – un an și atestată pentru RM-1, EA: în data de 25.11.2021 – trei ani).

08.12.2014 - 13.12.2016

Postul ocupat: șef de proiect
Activități și responsabilități principale: lucrări de amenajare a pădurilor; lucrări de îmbunătățiri funciare din domeniul silvic.

Numele și adresa angajatorului: S.C. Silva Proiect Expert S.R.L.
Tipul activității: elaborarea amenajamentelor silvice; proiectarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic.

04.12.2013 – 02.12.2014

Postul ocupat: șef de proiect
Activități și responsabilități principale: lucrări de amenajare a pădurilor.
Numele și adresa angajatorului: S.C. Atlas Silva Proiect S.R.L.
Tipul activității: elaborarea amenajamentelor silvice.

15.11.2005 – 03.12.2013

Postul ocupat: inginer proiectant
Activități și responsabilități principale: lucrări de amenajare a pădurilor; lucrări de îmbunătățiri funciare din domeniul silvic; memorii de prezentare conf. Ord. Nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau

**Studiu de Evaluare Adecvată pentru Amenajamentul silvic al U.P. I Scara Mazgavu –
Coasta Lungești, județul Vâlcea**

proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar.
Numele și adresa angajatorului: S.C. Proiectări și Exploatări Silvice S.R.L.
Tipul activității: elaborarea amenajamentelor silvice; proiectarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic; studii pentru protecția mediului (atestată pentru RM, RIM, EA în data de 09.06.2011 – un an)

01.06.2005 – 14.11.2005

Postul ocupat: inginer proiectant
Activități și responsabilități principale: lucrări de amenajare a pădurilor.
Numele și adresa angajatorului: S.C. Prosilva Geotop S.R.L.
Tipul activității : elaborarea amenajamentelor silvice.

04.06.2004 – 31.05.2005

Postul ocupat: inginer proiectant
Activități și responsabilități principale: lucrări de amenajare a pădurilor.
Numele și adresa angajatorului: S.C. Proiectări și Exploatări Silvice S.R.L.
Tipul activității : elaborarea amenajamentelor silvice.

01.09.2003 - 01.06.2004

Postul ocupat: inginer proiectant
Activități și responsabilități principale: lucrări de amenajare a pădurilor.
Numele și adresa angajatorului: S.C. Quercus Silva 2003 S.R.L.
Tipul activității : elaborarea amenajamentelor silvice.

16.01.2003 - 31.08.2003

Postul ocupat: inginer proiectant
Activități și responsabilități principale: lucrări de amenajare a pădurilor.
Numele și adresa angajatorului: S.C. Quercus Silva S.R.L.
Tipul activității : elaborarea amenajamentelor silvice.

01.08.1996 - 15.01.2003

Postul ocupat: inginer proiectant
Activități și responsabilități principale: lucrări de amenajare a pădurilor
Numele și adresa angajatorului: I.C.A.S. Pitești
Tipul activității : elaborarea amenajamentelor silvice

Educație și formare

Perioada: 1991-1996
Diploma obținută : diploma de licență, profilul forestier,
Specializarea: Ingineria mediului
Disciplinele principale studiate: dendrologie, silvicultură, amenajarea pădurilor
Numele și tipul instituției de învățământ: Facultatea de Silvicultură și Exploatări Forestiere,
Universitatea „Transilvania „, din Brașov,
învățământ de zi

Competențe și aptitudini tehnice: - atestare în domeniul proiectare-efectuarea studiilor de teren și elaborarea documentațiilor tehnico-economice pentru lucrările de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic;
- persoană fizică înscrisă în Lista experților care elaborează studii de mediu la poziția 73.